

கழக வெளியீடு--௩௪௪.

ஆசிரியா
தொல்காப்பியர்
இயற்றிய
தொல்காப்பியம்

கழகப் புலவா
தி. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்
(இளவழிகளா)
எழுதிய
விளக்கக் குறிப்புக்கள்
முதலியவற்றுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை.

[*All Rights Reserved*]

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI & MADRAS.

March 1943.

Printed at the Model Press, Madras.

பொருளடக்கம்

சிறப்புப் பாயிரம்

க

க. எழுத்த்தீகாரம்

க. நூனமாபு	ந
உ. மொழிமாபு	க௦
ந. பிறப்பியல்	கக
ச. புணரியல்	உச
ரு. தொகைமாபு	நந
சு. உருபியல்	சஉ
எ. உயிர் மயங்கியல்	ரு௦
அ. புள்ளி மயங்கியல்	சுஎ
க. குற்றியலுகரப் புணரியல்	அஎ

உ. சொல்லதீகாரம்

க. கிளவியாககம்	க௦எ
உ. வேற்றுமையியல்	கஉச
ந. வேற்றுமை மயங்கியல்	கநஉ
ச. விளிமாபு	கசக

பொருளடக்கம்

இ. பெயரியல்	கசஅ
ஈ. வினையியல்	கஈ௦
எ. இடையியல்	களஈ
அ. உரியியல்	கஅஎ
க. எச்சவியல்	உ௦ங

ங. பொருளதிகாரம்

க. அகத்திணையியல்	உஉரு
உ. புறத்திணையியல்	உசங
ங. களவியல்	உஈரு
ச. கற்பியல்	உஅரு
இ. பொருளியல்	ங௦அ
ஈ. மெய்ப்பாடியல்	ஙஉச
எ. உவமவியல்	ஙஙச
அ. செயபுளியல்	ஙசச
க. மரபியல்	ஙகக
சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி	சஉரு

உ பதிப்புரை

தொல்காப் பியததை ஒதுவமே
ஒல்காப் பெரும்புகழ் எய்துவமே

தோல்காப்பியம், உலகுக்கு ஒரு கதிரவன
போலத் தமிழுக்கு ஓர் அறிவு ஞாயிராகும். அது
தோன்றிய காலத்திலிருந்து தமிழ் மொழிக்கும் அத
னால் தமிழ்மக்களின் நாகரிக வாழ்க்கைக்கும் பெருகி
வரும் ஒளிவிளக்கமும் நனமையும் பிற நூல்களால்
உண்டாதற்குரியன அல்ல

தோல்காப்பியம் ஒரு வாழ்க்கை நூல்

மக்கள் வாழ்க்கை, நுட்பதிட்பமான நினைவுக
ளாலும் சொற்களாலும் செயல்களாலும் நாளும்
மாட்சிமைப்பட்டு வருகின்றது. உயிாவகைகள் எல்
லாவற்றுள்ளும் உயாந்த பிறவி எனப்படும் மக்கட்குச்
சிறப்படையாளமாக உள்ளது, ஒருவரோடொருவா
பேசி அளவளாவுவதற்குரிய பேச்சமைப்பேயாகும்.
அது, 'மொழி' எனப்பதில் அடங்குகின்றது நினைவு
மொழி செயல் எனனும் மூன்றினும், மொழி, நடு
வில் நின்று ஏனை இரண்டினையும் மாட்சிமைப்படுத்தி
வருகின்றது

தொல்காப்பியம், மொழிக்கு இலக்கணநூல்
எனப். உண்மையில், அந்நூல், மொழிக்கு இலக்க
ணம் உரைக்கும் வாயிலாக மக்கள் நினைவுக்கும் செய
லுக்கும் செய்திருக்குந தொண்டு, அளப்பரிய
தொன்றாய்ச் சாலவும் வியத்தற்குரியதாயிருக்கின்ற

றது. மக்கள் வாழ்க்கைக்கே இங்ஙனம் இலக்கணம் வகுத்துரைக்கும் புதுமையான இலக்கணநூல், இந் நிலவுலகில் வேறு எம்மொழியினுமே அமையவில்லை யென்று அறிந்தோர் கூறுகின்றனர்.

மொழி எனபது வெறும ஒசையன்று, உள்ளத்தின் அமிழ்தமாகும். அதனால் 'நாமகள்' எனபதைக் 'கலைமகள்' எனவும் ஆன்றோர் வியந்துரைப்பார். 'கலைமகள் வழிபாடு' பல வகையான தொழில்நுட்பங்களின் செய்கைகளுக்கும் நமது நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருதலை இங்கே நினைவுகூர்தல் வேண்டும். இதனால், மொழியிலக்கணம் எனனும ஒரு கலை, நினைவு செயல்களின் மாட்சிமைக்கும் இடனயிருத்தல் நனகு தெளியப்படும். நினைவும் நினைவின வழிபட்ட செயல்களுமே மொழிகளாய வெளிவருதலின், மொழியிலக்கண மெனபது மக்களின் வாழ்க்கையிலக்கணமாகவே முடிவது இயல்பாயிருக்கின்றது.

தொல்காப்பியம் என்னும் செந்தமிழ் இலக்கணநூல், இவ் வியல்பற்றது இயற்றப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ் மொழியில் இயற்றமிழ் எனபது, ஏனை இசைநாடகத் தமிழ்கள போலச் செயற்கையும் உடன்கலவாது முற்றும் இயற்கையமைதியே உடையது. ஆதலால், இயற்றமிழ்க்கு இலக்கணம் உரைக்கும் தொல்காப்பியமும் முழுதும் இயற்கை வழியே இயன்று நனகு சிறந்திருக்கின்றது சுருங்கக் கூறினால், உலக வியற்கையின் இலக்கணமே, வாழ்க்கையின் இலக்கணமே, தொல்காப்பியமாகும் எனபது மிகவும் பொருந்தும்.

தொல்காப்பிய நூலினை நனகு பயில்வோர், திருத்தமான மொழியாற்றல் உடையவராய்த், தெளிந்த நினைவும் சிறந்த செயலும் வாய்ந்த, அழகிய தூய இயற்கைப் பெருவாழவும் அருட்பேறும் விளங்க, இனிது வைகுவா.

நூலாசிரியா :

இத்தகைய அருமபெரு நூலினை இத் தமிழகத் துக்கு அருளோடு இயற்றி வழங்கிய பெரியார், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாராவர் அவர் இயற்றிய தாகலின் நூலும், 'தொல்காப்பியம்' எனப்பட்டது.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரது வரலாற்றினை முழுதும் அறிந்தகொள்ளுதற்குத், திட்டமான போதிய சான்றுகள் இல்லை. அவர் பெயரும், அவர் இயற்றிய தொல்காப்பிய நூலும், அந் நூலுக்கு ஆசிரியர் பனம்பாரனார் உரைத்த சிறப்புப் பாயிரமும், ஏனை எல்லாவற்றையும்விட முதன்மையான சான்றுகளாயிருக்கின்றன.

'தொல்காப்பியர்' என்னும் பெயரினாலு, தொன்மையான காப்பியக்குடி என்னும் ஒரு மரபை அவர் சோந்தவர் என்பதை அறியலாம். 'தொல்' என்னும் அடைமொழி 'காப்பியம்' என்னும் ஒரு நூற்பெயரைச் சாத்தலினும், 'காப்பியக் குடி' என்னும் குடிப் பெயரைச் சாத்தல் ஆற்றலுடையதாகும் அக் குடியினிற் சோந்தவர் என்பதனால், வழிவழி வந்த சிறந்த கலைப்பயிற்சிகளும் அவர் இயற்கையே உரியவர் என்பது பெறப்படும்.

தொல்காப்பிய நூல் மிகவும் எளிய நடையில் இனிதாக இயன்றிருக்கின்றது கருத்துக்கள் நன்கு வரையறுத்துச் சிக்கலின்றித் தெளிவாக விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன ஒரே சிறந்த நூலாகவும், குறைவின்றி நிறைந்த இலக்கணமாகவும் அஃது அமைந்திருக்கின்றது இதனால், அவா, மக்கட்கு உறு தொண்டாற்றும் பொது நல நோக்கமுடையவராய் விளங்கின ரென்பது நன்கு போதரும், அவா உள்ளம் ஆடியின் நிழலென அதன்கண் தெளிவாக விளங்கித் தெரிகின்றது.

தொல்காப்பிய நூலின் சிறப்புப் பாயிரம், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் ஒரு தவ முனிவா எனவும், நிலந்தரு திருவிற பாண்டியன் எனனும் பழைய மன்னனது அவைக்களத்தில் தமது அரும் பெரு நூலை அரங்கேற்றினா எனவும் விளக்குகின்றது.

அவா காலம் .

இதனால், ஆசிரியரது காலமும் அம் மன்னனது காலமே என்பது தெளியப்படும் நிலந்தரு திருவிற பாண்டியன், பெற்றகே பஃறுளியாறு கடல்கோட படுவதற்கு முன்னும் பின்னும் இருந்தவன் என்ப அது, தலைச்சங்கத்தின் இறுதியகாலமும் இஃம் - சங்கம் நதின முத்தற்காலமுமாகும் இஃடைச்சங்கம் நிலை பெற்றிருந்த 'கபாடபுரம்' எனனும் பாண்டியர் தலைநகரம், வானமீக இராமாயணத்திற குறிக்கப்பட்டிருந்தலின், பஃறுளியாறு கடலவாய்ப்பட்ட காலம், திரேதாயுகத்தின் நிகழ்ச்சி எனப்படும் இராமாயண காலத்திற்கு முற்பட்டதாகல வேண்டும். உரையாசிரியர்

நச்சினூக்கினியா, தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத் துக் கற்பியலின் (ச) உரையில் “இவ்வாசிரியா ஆதியுழியின் அநதததே இநநூல செயதலின்” எனத் தொல்காப்பியா காலத்தை எடுத்துக் காட்டுதலும் இங்கு நினைவுகூாதற்குரியது.

தொல்காப்பியம் இவ்வளவு பழைமையான காலத்ததாய இருத்தல், அநநூலின் வழக்குகள் சில வறறைக் கொண்டும் அறியப்படுகின்றது சொல்லதி காரத்தில் (வினை, உக) ஆசிரியா தொல்காப்பியனார், வியங்கோட கிளவி தன்மை முன்னிலை இடங்களில் நிலைபெறுது என்று கூறுவா ஆசிரியா காலத்தில் முதன்மை கொள்ளாத அவ வழக்கு, சேரமான பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதனை முரஞ்சியூ முடிநாகராயா பாடிய ‘மண்டிணிநத நிலனும்’ என னும் புறநானூற்றுச் செய்யுளில் “நடுக்கின்றி நிலீஇ யா” என முன்னிலையிடத்தில் வந்தது நிலைபெற றிருக்கின்றது உதியஞ் சேரலாதன துவாபர யுகத் தின் நிகழ்ச்சி என்னும் பாரதப் போரில் இருபடைக் கும பெருஞ்சோறு வழங்கியவனாதலின், ஆசிரியா தொல்காப்பியனார் அக் காலத்துக்கு மிக முற்பட்டவா எனபது போதரும். இவ்வாறு வரும் மிகப் பழைய வழக்குகள் தொல்காப்பியத்திற் பல உண்டு இவற் றால், தொல்காப்பியத்தின் பழைமை இனிது உண ரப்படுகின்றது.

இத்தகைய அரும்பெறல் முழுமுதல் தமிழி லக்கணப் பழைய நூல், இன்றுகாறுஞ் சிதைவு சிறிதுமின்றித் தமிழ் மக்கட்குக் கிடைத்திருப்பது, அநநூலின் அளப்பில்லா மாண்பினையும் தமிழ் மக்க

எரின விழுத்தவப பேற்றினை யுமே விளங்கப புலனாகு
கினறதெனக்.

நூலின் அமைப்பு :

தொல்காப்பியம் முழுதும் ௧௬௧0 - நூற்பாக்களால் இயன்றிருக்கின்றது அதனகண், எழுத்ததிக்காரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என மூன்று அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி ஒவ்வொன்பது இயல்கள் உடையன. எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்தின் இலக்கணங்கள், அவற்றின் இயைபு, புணாச்சி முதலியவைகளும், சொல்லதிகாரத்தில் சொல்லின் இலக்கணங்கள், அவற்றின் வகை, வேற்றுமை முதலியவைகளும், பொருளதிகாரத்தில் அகம் புறம் எனும் பொருளின் இலக்கணங்கள், அவற்றின் மரபு, செய்யுள் முதலியவைகளும் விரித்து, நிறுத்துவிளக்கி இனிது தெளிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எழுத்தாயினும், சொல்லாயினும், பொருளாயினும் எல்லாம் உயிர்களின் வாழ்க்கை முறையைப் போலவே, உயிர்த்திறம் விளங்க இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன உயிராமெய் எழுத்தும் அதன் இயக்கமும் எனரூல, உண்மையில் உடம்போடு கூடிய ஞா உயிரைப்போலவும் அதன் இயக்கங்களைப் போலவுமே இலக்கணம் காட்டப்படுகின்றது பெயாச்சொல்லும் அதன் வேற்றுமையும் எனரூல, நேரில் மக்களைப் போலவும், அவாதம் வேறுபாடுகளைப் போலவுமே விளக்கங்கள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. பொருளதிகாரத்திற் காணப்படும் அகப்பொருள் புறப்பொருள்

இலக்கணங்களேயன்றிச் செய்யுளிலக்கணநதானும் மக்களின் வாழ்க்கை நிழலே எனனுமபடி நுட்பம் விளங்கத் தெளிவுறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெண்பா யாபு எனின், மக்களுள் உயாநதாரது ஒழுகலாற றுப போக்கில், ஒசையும் பொருளும் நடையும் உடைய தாயத் தொல்காப்பியத்தில அது பெருங்காட்சி யளித்து மகிழ்வுக்கின்றது.

தொல்காப்பியம் ஒரு முழு முதல் நூல் :

இங்ஙனமெல்லாம் நுட்பதிட்பங்களும் இயற்கை யமைதிகளும் பொருந்தத் தன்னிகரின்றி யாகக்கப் பட்ட ஒல்காப் பெருமபுகழ்த் தொல்காப்பியம் என பது, தனக்கொரு முதலூல் உடையதாகவும் தெரிய வில்லை ஆசிரியா தொல்காப்பியனா இதுபற்றி யாதுங் குறிப்பிடவில்லை.

தொல்காப்பியத்துக்குப் பன்மபாரனா உரைத்த சிறப்புப் பாயிரத்தில,

“செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முநதுநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலமதொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல் ”

என நூல் எழுந்த வகைபற்றி நுவலப்பட்டிருக்கின்றது. ‘நிலத்து வழக்கோடு முநதுநூல் கண்டு’ என வருதலின், உலக வழக்கோடு தமக்கு முற்பட்டு வழங்கிய நூல் வழக்குங் கண்டு ஆசிரியா நூலியற்றினா ரென்பதுமட்டும் பெறப்படுமேயன்றி, இன்ன நூலை முதலாகக் கொண்டு அதற்கு வழிநூலாக இதனை இயற்றினாரென்பது பெறப்படாது. அது பெறுவதாயின், ‘முநதுநூல்’ என்பதை இன்ன முதல்தூல்

என்றே பனம்பாரனா பெயா குறித்து எழுதியிருப்பா. அங்ஙனம் எழுதாமையின், 'முநது தூல' என்பது, ஆசிரியா தொல்காப்பியனாககு முறப்பட்டு வழங்கிய இலக்கண இலக்கிய தூல வழக்குகளை உணர்த்துதலே இயல்பாவதாகும் மேலும், ஒரு முதல்தூலைப் பார்த்து வழி தூல இயற்றுவதாயின், முறைப்பட எண்ணுதலும், புலம் தொகுத்தலும் அத்துணை வேண்டப்படுவனவும் அல்ல. ஆதலால், தொல்காப்பியம் என்பது, தன்னளவில் ஒரு முழுமுதல தெய்வதூல என்பதே இனிது பெறப்படுவதாகும்

தமிழ்மக்கள் கடமை:

இன்ன பெருமையமைந்த இத் தமிழ்ப் பெருதூலை, மாணக்கா, எத்துணை முதனமையாகவும் தம் வாழ்விற்கு வைப்பாகவுங் கருதிப் பயின்று பயன்பெறுதல் வேண்டும்!

இக்காலத்திற் சிறிது தொல்காப்பியப் பயிற்சி பெருமையோடு தலையெடுத்திருக்கின்றது என்று அறிய மகிழ்ச்சியுண்டாகின்றது. இனி, வரவர இதற்கு வளாச்சியுண்டாதலும் ஒருதலையே யாம்.

தொல்காப்பியம் மிகவும் எளிய இனிய நூற்பாக்களால் இயன்றது பாகுபாடுகளும் கருத்துக்களும் விளக்கமாக உள்ளன. அறியவேண்டிய இலக்கணங்கள் நிறைவாக இருத்தலோடு, மிகப் பழைய இலக்கியங்களை ஆராய்வதற்கும், அவற்றிற்கும் முற்பட்ட வழக்குகளைத் தெளிந்துகொள்ளுதற்கும் இந் தூல்கருவியாக அமைந்துள்ளது. அன்றியும், இன்று காலும் வளந்து வருகின்ற வழக்குகட்கும் ஏற்ற

அமைதிகளுடையதாய் இது முதனமையுற்றிருக்கின்றது. அங்ஙனமிருந்தும், இதன் பயிற்சி இடையே குறைந்த நின்றதற்கு ஏது, இந்நூலுக்கு அமைந்த உரைகளின் நடைப்போக்கும், நன்னூல் முதலிய பின்னூல்களின் தோற்றமும், தமிழ்மக்களின் கருத்தின்மையும் போல்வன என்று கூறலாம்.

உரைநடை இக்காலத்தில் வரவரத் தெளிவடைந்து வருதலால், தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் மிக எளிய இனிய உரைநடையில், ஆசிரியர், உரையாசிரியர்களின் கருத்தழகுகள் குன்றாமல், தெளிய உரையொன்று வெளிவருதல் இன்றியமையாததேயாகும்.

நன்னூல் முதலிய பின்னூல்கள் பெருமபாலும் வேற்றுச்சமயத்தாரா அவ்வக்காலத்தில் தஞ் சமயத்தவர்க்கு இயற்றி வழங்கிய நூல்களாதலின், அவற்றைத் தமிழவளாசகிக் குரியனவாகத் தமிழ் மக்கள் முழுதும் பின்பற்றியது, அம் மக்களின் கருத்தின்மைக்கே காட்டாயிற்று. தொல்காப்பிய நூலின் நுட்பதிட்பத்துக்கும், நிறைவுக்கும், மெய்யுணாசகிக் கும, இயற்கையாற்றலுக்கும் முன, நுனித்து ஆராயுங்கால், பின் நூல்களில் எந்நூலும் இதற்கு இணையுடையதன்று என்பது தெளியப்பெறும் எழுக்கூ, சொல், பொருள், யாப்பு முதலிய எல்லா வகையான இலக்கணங்களுக்கும் ஒரே முழுநூலாயத் தொல்காப்பியம் மிக எளிய இனிய நூற்பாக்களால் இயன்று, தொன்று தொட்ட பெருவைப்பாயத் தங்கையகத்தே விளங்கிக் கிடப்பவும், மக்களிற பலர் அதன் மதிப்பறியாது, மறந்து, பின்னூற் பயிற்சிகளிலேயே முழுநூல்

தலையிட்டுத் தமிழகருந் தமக்கும் இழுககந் தேடிக்
கொண்டது, கருமயிருக்க இருமடி கடித்து
எய்ததவாறாயிற்று.

செஞ்சுவை மிக்க சங்கதூற பயிற்சியும் இடையே
அருகிப்போதற்கு ஏதுவாயிற்று அதனால், தமிழ்
மக்களின் தொன்றுதொட்ட உணமை வரலாறு
களும், அன்பு அருள் வீரம் ஆணமை கலைஞானம்
முதலிய உணமைத்திறங்களும், உயாநத தமிழும்,
இசைநாடக வழக்குகளும், பிறவும் மக்கள் அறிய
லாகாதபடி நிலைதாழ் நோநதது

அன்றியும், பினனூல்கள் சுருக்கமுடையன
என்று கருதி, அவற்றுள் ஒன்றை நெட்டுருச் செய
யப் போய், அது, நிறைநத இலக்கணமுடைய தல
லாமையின, பல நூல்களை நெட்டுருச்செய்யுங் கட்
டாயத்துக்கு வந்தது, அதனால் ஒன்றையேனும் நன்கு
பயிலமாட்டாது, கடைசியில் எல்லா முயற்சியும்
அரைகுறையாய் வீணாகி ஏமாற்றமடையவும் இடனு
யிற்று. கிடைக்கின்ற தமிழ்ப் பயிற்சியும் ஆழநதகன்று
நுட்பம் பெறுததாய், உயாவல்லாததாய்ப், பெயருக்
குத் தமிழென நிறகலாயிற்று மாணவாக்கு நூல்களின்
சுவை குறைநது சுவை பெருகிற்று

இலக்கணம் முழுவதையும் நோக்கின், தொல
காப்பியம் ஒரு சுருக்கக் நூலே யாகும் இதன் கக்க
நூற்பாககளையும், அல்லது அவற்றில் அரைப்பங்கை
யேனும் மாணவா நெட்டுருச்செய்து நன்கு பயின்று
விடுவராயின், இலக்கணத்துக்காக அவா வேறு நூல
கள் பயிலவேண்டாமலே, உயாநத தமிழறிவும் வாழ்க
கையும் உடையவராய்ச், சங்க நூல்கள் முதல் இக்

கால நூல்களவரை எல்லாவற்றையும் எளிதின் இனிதின் அறிபும இயலாற்றல வாய்நது தெளிவு திகழ்நது ஓங்குவா

இப்போது, நாட்டில் வரவர இந் நல்லுணாச சியே மிகுநது வருதல பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது. பெரியா ஆறுமுக நாவலரவர்கள், ராவபகதூர் சீ வை தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள், பேராசிரியர் உ வே சாமிநாதையரவர்கள், சிவத்திருமறைமலையடிகள், தமிழத்திரு பா வே மாணிக்க நாயக்கரவர்கள் முதலான பெருமக்கள பலரது நன் முயற்சியினால் இந் நணனிலை நமது நாட்டுக்கு இறைவன் அருடகொடையே எனக் கிடைத்திருக்கின்றது தமிழ் மக்கள் இதனை மேலுமேலும் பெருகச் செய்து கொண்டு, நிலை ஓங்கி விளங்குதல் கடமையாகும்.

பதிப்பு முறை.

அதற்குக் கருவியாகவே, கழகமும் சில நற்பணிகளை ஒல்லும் வரை நாளும் முயன்று செய்து வருகின்றது

தொல்காப்பியம் மூலம் முழுதும் கையடக்கமாக நல்ல பதிப்பில் ஒரே நூலாகக் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கின்றது ஆதலின், இப்போது அதற்கைய பதிப்பொன்று வெளியிடுவது, கட்டாயமாயிற்று

பொதுவாகச், சிறிது தமிழறிவும் பொது அறிவும் உடையோர் தொல்காப்பியத்தை இனப்பமாகப் படிக்கலாம், இவற்றோடு, வேறு மொழிகளிற புலமையும் பல கலைறிவுகளும் வாய்ந்தோர்க்குத் தொல்காப

பியம் ஒரு பேரினபத் தமிழ்ப் பூம் பொழிலாகும். சிறந்த அலுவலிலிருப்பாரும், மகளிரும், தமிழ்த்துறையிற புதிது புகுவாருங் கூடத் தொல்காப்பியப் பயிற சியில் இனபமாகப் பழகிச் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாயிருக்கின்றது.

அதற்காக, இத் தொல்காப்பிய மூலப் பதிப்பில், சில இனிய பதிப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வோர் இயலின் தலைப்புக்கும் விளக்கம், ஒவ்வோர் இயலுக்கும் உட்பிரிவுகள், ஒவ்வொரு நூற்பாவுக்கும் விளக்கமான தனித் தலைப்புகள் கொடுத்தது, நூற்பாக்களைப் படித்துக்கொண்டு போகும்போதே பொருளுணர்ச்சிக்குத் தடையிலாத வகையில் நூன்முழுவதற்கும் அவ்வப் பக்கங்களின் அடியில் உரிய உரைக்குறிப்புகளும் எழுதி, இந்நூல் பதிப்பிடப்பெற்றிருக்கின்றது. மாணவாக்கே யன்றி, வேறு எத்திறத்தவாக்கும் இந்நூல் நன்கு பயன்படுமென்று நம்புகின்றோம்.

இதனை இங்ஙனம் பதிப்புமுறை செய்யது உரைக்குறிப்பும் எழுதியோர் கழகப் புலவர் இளவழகனார்.

தமிழ் மக்களும் பள்ளி மாணவார்களும் தொல்காப்பியப் பயிறசியில் சாலச் சிறந்தோருமாறு, அறிஞர்கள் ஆவன செய்யது உதவுவார்களென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உ
கடவுள் துணை
தொல்காப்பியம்

சிறப்புப் பாயிரம்

[பனம்பாரஞா இயற்றியது]

வடவேங்கடந தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழகூறு நல்லுலகத்து,
வழக்குஞ் செயயுளும் ஆயிரு முதலின
௩ எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முநதுநூல் கண்டு, முறைபபட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போககறு பனுவல்,
நிலந்தரு நிருவிற் பாண்டியன அவையத்து

க குமரியென்றது, ஆறு
ச. முதலின - அடிப்படைபின்மேல்.
சு. நிலத்தொடு - நிலத்து வழக்கோடு
அ புலம-அறிதற்குரிய இலக்கணங்களை போக்கு
குற்றம்.

- உ அறங்கரை நாவின் நானமறை முற்றிய
 அதங்கோட டாசாற காரிலதபத தெரிநது
 மயங்கா மரபின் எழுததுமுறை காட்டி,
 மலகுநீர் வரைப்பின் ஐந்திரம லிறைந்த
 தொல்காப் பியன்னனக தனபெயா தோற்றிப
 கடு பழுகழ நிறுத்த படிமை யோனே.

கக அரிநு , 12, , தொழிநு - நனாநுநு தொழிநு
 கூறி.

கஉ எழுததுமுறை காட்டி - நான எழுதிய நாவின்
 முறைமையை விளக்கி அரங்கேற்றி.

கடு படிமையோன - அவககோலந தாககியோன
 'படிமையோன பனுவலாகப் புலந தொருததோன' எனக.

தெல்காப்பியம்

க. எழுத்ததிகாரம்

க. நூன் மரபு

[எழுத்தின இலக்கணம் எனபது இதன பொருள், ஆடைக்கு நூல் உறுப்பாதலபோல மொழிக்கு உறுப்பாகிய எழுத்து இவரு 'நூல்' எனப்பட்டது]

க. எழுத்துக்களின் வகை

அவற்றின் பெயர் முதலியன

1. எழுத்தெனப் படுபு,
அகரமுதல் னகர இறுவாய
முப்பலி தெனப்,
சாராதுவரல மரபின் மூனறலங் கடையே. க

சார்பெழுத்துக்கள்

2. அவைதாம்,
குற்றிய லிகரம், குற்றிய லுக்கரம்,

1 எனப்படுபு - எனப்படுவன. இறுவாய - ஈராக முப்பலி ஆ-முப்பது எனப்-எனப் சாராது வரல மரபின் மூன்று - அம் முப்பது எழுத்துக்களாகிய முத லெழுத்துக்களைச் சாராது வருதலாகிய தன்மையையுடைய மூன்று சார்பெழுத்துக்கள். அலங்கடை - அல்லாத விடத்து சார்பெழுத்துக்கள் மூன்று நீங்கலாக முதலெழுத்துக்கள் அகர முதல் னகரம் ஈராக முப்பதென பது இதன் பொருள்.

ஆய்தம் எனற
முப்பாற புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன ௨

௨. மாததிரை

ஒரு மாதநிரை யுடைய குறையிர்

3 அவற்றுள்,
அ இ உ எ ஒ என்னும்
அப்பால் ஐந்தும்
ஒரளபு இசைக்குங் குறறெழுத தெனப ௩

இரண்டு மாதநிரை யுடைய நெட்டுயிர்

4 ஆ ர ஊ ஏ ஐ ஒ ஔ என்னும்
அப்பால் ஏழும்
ஈரளபு இசைக்கும் நெட்டெழுத தெனப ௪
ஒரெழுத்தே மூன்று மாதநிரை யாகாமை

5 மூவளபு இசைத்தல் ஒரெழுத தினறே ௫

2 அவைதாம் - முத்குறிப்பிட்ட சார்பெழுத்துக்களாவன. முப்பாற புள்ளியும் - மூன்று வகைப்பட்ட புள்ளியிட்ட எழுத்துக்களும் குறுகிய இகரமும் குறுகிய உகரமும் முன்பு புள்ளியிட்டெழுப்பப்பட்டமையால், அவையும் புள்ளியெனப்பட்டன. எழுத்து ஓர் அன்ன - எழுத்தோடு ஒரு தன்மைய, அதாவது, முன்சொன்ன முதலெழுத்துக்கள முப்பதோடொப்ப வேறு எண்ணப்படும் இயல்பின

3 அப் பால் - அப் பகுதிப்பட்ட அளபு - மாதநிரை, என்றது, எழுத்துக்கள ஐந்திருங் காட்சி தின அளவு.

5. தமிழில், ஓர் எழுத்து மூன்று மாதநிரை ஒலித்தல் இலகீ எனப்படும்.

மாததிரை நீளுமாறு

- 6 நீட்டம் வேண்டின அவ்வள புடைய
கூட்டி எழுஉதல் எனமறா புலவா. கூ

மாததிரைக்கு அளவு

7. கண்ணிமை நொடியென அவவே மாததிரை
றுண்ணிதின் உணர்நதோர் கண்ட வாறே. எ

ந் எண்

பனனீருயிர்

8. ஒளகார இறுவாய்ப்
பனனீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப. அ

பதினெண் மெய்

9. னகார இறுவாய்ப்
பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப. கூ

உயிர்மெய்க்கு அளவு

- 10 மெய்யோ டியையினும் உயிரியல் திரியா. க0

6. அவ்வளவு உடைய - அவ வேண்டிய மாததிரை
கள் ஒலிநுதலுடைய எழுத்துக்களை
றது, அவ்வளவுற்றின் இளமான
எழுஉதல் - ஒலி யெழுப்புக. எனமறா - எனடா.

7 இமை எனறது, இயல்பாக இமைத்தலை. அவவே -
அவையே உணர்நதோர் கண்டவாறு மாததிரை அவையே
என்றபடி

8. வழக்கில் அகார முதல் னகரம் வராக முப்ப
தெழுத்துக்கள் எண்ணப்படுதலால், அவற்றை ஒளகாரம்
இறுதியாகப் பனனீரெழுத்துக்களை உயிரெழுத்தென்று
பிரித்தார்.

10. இயல் எனறது, இயகு முதன்மையாக மாததிரை.

தனிமேயக்கு அளவு

11 மெய்யின அளபே அரையென மொழிப கச

சார்பெழுத்துக்கு அளவு

12. அவவியல நிலையும் ஏனை மூன்றே கஉ

மகரக் குறுக்கம்

13 அரையளபு குறுகல் மகரம் உடைக்கதே
இசையிடன அருகும் தெரியுங் காலை. கங

சு. வடிவு

மகரத்தின் வடிவம்

14. உடபெறு புள்ளி உருவா குமமே கச

மெய்யெழுத்தின் இயல்பு

15. மெய்யின இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல் கடு

எகர ஓகரங்களின் இயல்பு

16. எகர ஓகரத் தியற்கையும் அறறே கசு

12 அவவியல - மெய்யின அவ வரை மாற்றிரையளவில், ஏனை மூன்றெனறது, சார்பெழுத்துக்கள் மூன்று

13 அரையளபு குறுகல் - உன அரை மாற்றிரையிற குறுகிக் கால் மாற்றிரை யாதல். இசையிடன - னகரம் போன்ற வேறொ ள்முற்றோசையிட, உட - அருகு - வழிகிற சிறுபான்மையாகும் 'இசையிட ன குறு' உடை, 'உ, தெரியுங்காலை அருகும்' என்று கொள்க

14 உருவாகும் - அக குறுகிய மகர, உகரக்கு உருவாகும்.

16. அறறு - அங்கனம் புள்ளியொடு நிலையும் இயல்புடையது.

உயிரமெய்யெழுத்தின இயலு

- 17 புள்ளி யிலலா எலலா மெய்யும்
உருவுரு வாகி அகரமோ நயித்தலும்
ஏனை உயிரோடு உருவத்திற் உயித்தலும்
ஆய் ரியல உயித்த லாற்ற கள

உயிரமெய ஒலிக்குமாறு

18. மெய்யின் வழியு உயிரத்தானது நிலையே கது

வலலின் மெய

19. வலலெழுத தெனப கசட தபற கரு

மெலலின் மெய

- 20 மெலலெழுத தெனப பருண நமன உடு

இடையின் மெய

21. இடையெழுத தெனப யரல வழள. உக

நு. மயக்கம்

மெய மயங்குமாறு

22. அமழ வாறும வழங்கியல் மருங்கின
மெயமமயக குடனிலை தெரியுங் காலை உஉ

17. புள்ளி யிலலா - உயிரெழுத்துக்களோடு கூடிய
புள்ளியிலாமற்போன, உரு உருவாகி - முன் கூடாப்போ
திருந்த வாழ்வை பிரதான வாழ்வாகி உயிரத்தானது - ஒலிக
கும் முறைமை

18 மெய்யின் வழியு - மெய்யொலிகளை அடுத்தது.
உயிர் - உயிரொலி. இங்ஙனப்பா இருவகை யெழுத்துங்
கூடிய உயிரமெய யெழுத்துக்களில் அவை ஒலிககு
முறைமை கூறிற்று

22. வழங்கியல் மருங்கில் - மொழியாகி வழங்கும்

தனிமெய பிறமெய்யுடன் மயங்குமாறு

23. ட ற ல ள ன ன னு ம பு ள ளி மு ன னா க
க ச ப ன ன னு ம மூ வெ மு த சூ ரி ய உங்
24. அவற்றுள்,
ல ள ஁கா ன மு ன னா ய வ வு ந தோ ன று ம. உச
25. ங ஞ ண ந ம ன வெ னு ம பு ள ளி மு ன னா த
த த த ம இ சை க ள ஒ த த ன நீ லே யே. உடு
26. அவற்றுள்,
ண ன ஁கா ன மு ன னா க
க ச ஞ ப ம ய வ வ் எ மு ம உ ரி ய உசு
27. ஞ ந ம வ ன ன னு ம பு ள ளி மு ன னா
ய ஁கா ன நிற ற ல மெ ய பெ ற ற ன றே. உள
- 28 ம ஁கா ன பு ள ளி மு ன வ வ வு ந தோ ன று ம. உஅ
29. ய ர மு ன ன னு ம பு ள ளி மு ன னா
மு த லா செ மு த து ங க ர மொ டு தோ ன று ம. உக

இயலில் மெயமமயககு உடன் நிலை - மெய்களின் கூட
டாகிய உடனியையும் நிலை உளதாம் மயாகு - கூட்டு

23 புள்ளி முனனா - புள்ளியை யடுக்க, உரிய -
கூடி இயைத்தருரிய

25 தததம் இசைகள் - தததம் இனவெழுந்தொவி
கள் ஒத்தன நிலையே - இயைபாறு நிறநல ஒத்தன

27 நிறநல மெய பெற்றனறு - இயைபாறு நிறந
லாகிய மெயமமையைப் பெற்றனறு

29. முதலாகு எழுத்தது - மொழிக்கு முதலாகும்
எழுத்துக்கள்,

தனிமெய தனமெயயோடு மயங்குமாறு

30. மெயநிலை சுட்டின எல்லா எழுத்தும்
தமமுன தாமவருடம ரழஅலங் கடையே. ந.ய

கா. எழுத்துக்களின் பிற மரபுகள்

சுட்டெழுத்துக்கள்

31. அ இ உ அம மூன்றாம் சுட்டு. ந.க

வினுவெழுத்துக்கள்

32. ஆ ஏ ஒ அம மூன்றாம் வினா. ந.உ

இசைநூன் முறையில் எழுநகொலிகள்

33. அளபிறந துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப, இசையொடு சிவணிய
நரம்பின மறைய எனமனா புலவா. ந.ந

30 மெயநிலை சுட்டின - மெயமமையாகிய இயல
பிணைக குறித்தால்

33 அளபு - முற்கூறிய மாற்றினை, என்றது, அள
பெடுதந நிலையில் அமையும் மாற்றினைகளுமெனக் உயிர்த்
தலும் - உயிரெழுத்து ஒலித்தலும் இசையொடு சிவணிய
நரம்பின மறைய - இரணிகையோடு பொருந்திய யாழ்
நூலிடத்தன.

உ. மொழி மரபு

[மொழிச்சுவை நின்ற எழுத்தி னிலக்கணம்
உணர்த்துவது]

க காபெழுத்துக்கள மொழிகளிற
பயிலுமாறு

குறியியல்காந்திறகு இஃ னும் பறனுக்கோடும்

31. குறையியல்காந்திறகு இஃ னும் பறனுக்கோடும்
யாவென சிவமிடைய உறைய அசக கிளவிககு
ஆவயின வகுஉம் மகமம் உயாமடுத க

குறியியல்காந்திறகு இஃ னும் பறனுக்கோடும்
35 புணர்யல்காந்திறகு இஃ னும் பறனுக்கோடும்
உணர்த்துவது நுனனாத தோனறும் உ
உயிர்பொழிக குறியியல்காந்திறகு இஃ னும்
பறனுக்கோடும்

36. செட்டமுத மெய்யும் தொடாமொழி ஈறறும்
குறியியல்காந்திறகு இஃ னும் பறனுக்கோடும்

37. சிவமிடைய உறைய அசக கிளவிககு
எழுத்தி உறைய அசக கிளவிககு
எனடது துறைய அசக கிளவிககு

38. புணர்யல்காந்திறகு இஃ னும் பறனுக்கோடும்
உணர்த்துவது நுனனாத தோனறும் உ

39. இயடா - பிவன தொடாமொழி, வலெழுத்து
முதலிய ஐவகை யெழுத்துக்கள, தொடாமொழி வலெழுத்து
முதலிய ஐவகை மொழிகள் ஐவகை நுனனாத தோனறும் உ
எனது முடித்துக்கொண்ட வேண்டும்

புணாமொழிக் குறறியலுக்காம
தன்மாதநிரையிற குறுகல

37. இடைபபடிற் குறுகும் இடனுமா ருண்டே
கடப்பா டறிந்த புணரிய லான ச

ஆயதம் தனி மொழியுள் வருமாறு

38 குறியதன் முன்னா ஆயதப் புள்ளி
உயிரொடு புணாந்தவல லாறன் மிசைத்தே டு

ஆயதம் புணாமொழியுளும் வருமாறு

39 ாறியல மருங்கினும் இசைமை தோன்றும் கூ

ஆயதத்தின் இயல்பு

40. உருவினும் இசையினும் அருந்த தோன்றும்
மொழிகுறிய பெல்லாம எழுத்தின் இயலா
ஆயதம் அஃகாக கால யான எ

உ. அளபெடை

அளபெடையின் நிலை

41 குன்றிசை மொழிவயின் னின்றிசை நிறைக்கும்
நெடெழுத திம்பா ஒத்தகுற நெழுத்தே. அ

37 இடைபபடிற் - தனிமொழியிலுறிய புணா
மொழியின் இடையே தோன்றினும் இடனுமாருண்டு-
இடனுமுண்டு. கடப்பாடு - முறைமை,

38 புள்ளி மிசைத்து எஃது முடிக்க.

39. இயல் மருங்கினும் - புணாந்து நடக்குமிடத்
தும் இசைமை - ஆயதம் ஒலித்தல்.

40. அஃகாக கால-மாதநிரை சுருங்காதபோது.

41. குன்றிசை மொழி - இசை குன்றுகு சொற்கள்,
அதாவது அளபெடுத்தற்குரிய சொற்கள், ஒத்த - இன
மொத்த.

ஐ ஓள அள பெடை

42. ஐ ஓள எனனும ஆய் ரெழுத்திறகு
இகர உகரம் இசைநிறை வாகும். க

ஈ. எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து, மொழியாதல்
ஓரெழுத கொருமொழி

43. நெடெழுத தேழே ஓரெழுத தொருமொழி ட
குறறெழுதநின் இயலபு

44 குறறெழுத தைநதும் மொழிநிறை பிலவே கக
மொழியின் பெயர் முறை நோகை

45 ஓரெழுத தொருமொழி ாரெழுத தொருமொழி
இரண்டிறந திசைக்குந தொடர்மொழிஉளப்பட
மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே கஉ

ச. எழுத்துக்களின் இயக்கம்
தனிமெய இயக்கம்

46. மெய்யின இயக்கம் அகரமொடு சிவணும் கங
உயிர்மெய எனனும பெயர்

47 தம்மியல கிளப்பின எல்லா எழுத தும்
மெயநிலை மயக்கம் மான மிலலை கச

42. ஆ - அநத, ஐகார, ஆககு இகரமும் ஓவகாரத
தககு உகரமும் அளபெடைக குறியீடுகள்

43. மொழி நிலைப்பு இல - மொழியாதலுடைய பொ
ருள நிறைதல் இல்லாதன

45 இறநது - கடந்தது

46 அகரமொடு சிவணும் - அகரவுயிரோடு பொருந்தி
நடக்கும்.

47. தம் இயல் - தனி எழுத்தாகிய தம்முடைய தன்
மையை, மானம் - குற்றம்.

ஈரோற்றுடனிலை

48. ய ர ழு எனனும முனனும *ஒற்றக
க ச த ப வ ரு ந ம ரொற ருகும. கடு

குறிறகீழொறருகா மெய்கள

49. அவற்றுள,
ரகார ழகாரம குறொற ருகா கசு

தொடாமொழி யியலபு

- 50 குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற கோடலின்
தொடாமொழி யெல்லாம நெடெழுத தியல.

செய்யுளில் ஈரோற்றிலக்கணம்

51. செய்யுள இறுதிப †போலி மொழிவயின்
னகார மகாரம ரொற ருகும கஅ

மகரங் குறுகுமிடம்

- 52 னகாரை முன்னா மகாரம் குறுகும கசு

மொழிக்கண்ணும் மரநிறை வேறுபடாமை

53. மொழிப்படுத திசைப்பினும் தெரிந்தவே
[நிசைப்பினும்]

48. ஒற்ற - ஒற்றுய நிறக

49 குறொறது-குறிறகீழ ஒற்ற

50. தொடாமொழி - இரண்டு முதலிய எழுத்துக்
கள தொடராத மொழி

51. இறுதி - இறுதிக்கண்.

52. னகாரை - னகாரம், குறுகும - தன் அரைமாத
திரையிற குறுகும.

(பா-வே) * 'முன ஒற்ற', இளம் † 'போலும்', இளம்

எழுத்தியல் திரியா எனமனா புலவா ௨௦.

நு. போலி

எழுத்துப் போலி

54. * அகர இகரம் ஐகார மாகும் ௨௧
 55. † அகர உகரம் ஒளகார மாகும். ௨௨
 56. ‡ அகரத் திபா யகரப் புள்ளியும்
 ஐ என நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோனனும் ௨௩

ஐ ஒள குறுபுல

57. ஐரள பாகும் இடனுமா ருண்டே
 தேருங் காலை மொழியி னான ௨௪

போலியில் மறநெரு வகை.

58. இகர யகரம் இறுதி விரவும் ௨௫

53. வேறு இசைப்பிணை - ஐனி எழுத்துக் ஒலித்தா
 னும்

56. சினை - உறுப்பாகிய எழுத்து மெய - வடிவு.

57. மொழிவாயின - மொழிக்க ன நிரூபம் ஐகார

ஒளகார எழுத்துக்கள்

58. இகர யகரம் - இகரமு ம ய எழுத்து, இறுதி - ஒரு
 மொழியின் இறுதியில்

(பா. 56) * அகர இகரம் ஐகார மாகும்.

† அகர உகரம் ஒளகார மாகும்.

‡ இவ் வுறுப்பானில் யகரம்,

“அகரம் திபா யகரப் புள்ளியும்

ஐவென நெடுஞ்சினை மொய்பெறத் தோனனும்”

எனநெரு நூற்பாவுறு கொள்ப

சு. மொழிமுத லெழுத்துக்கள்

மொழிமுதலாகும் உயிரகன

59. பனவீ ரு'யிரும மொழிமுத லாகும். உக

உயிமெய மொழிமுதலாகமை

60 உயிமெய அல்லன மொழிமுத லாகா உஎ

பனவீருயிருடன மொழிமுதலாகும் மெய்கள

61 க த ந ப ம எ னும ஆகைந செழுத்தும்
எல்லா உயிமொய செல்லுமா முதலே. உஅ

சகரமெய ஒன்பதுயிருடன மொழிமுதலாதல

62 சகரக இளவியும் அவற்றே ரத்தே
*அ ஐ ஒள எனும் ஸ்ரனறலக கடைமே உக

வகாமெய எட்டுயிருடன மொழிமுதலாதல

63 உ ஊ ஒ ன் எனனும் நான்குயிர்
வ என எழுத்தொடு வருந் விலலை. ஈய

ருகாமெய மூன்றுயிருடன மொழிமுதலாதல

64. ஆ எ ஒ
எனனும் மூவுயிர் ருகாமத் தூரிய ஈக

யகரம் ஆகாரத்துடன் மொழிமுதலாக மெனல

65 | ஆவொ டல்ல உயிர் முதலாகு. ஈஉ

60 உயிமெய உயிர் ஸ்ரனறல, ரு'யி மெய்களை

61 ஆ - அரு, செல்லுமா முதலே - முதலொன்ற

குச செல்லும

65 மு, லாஉ - மு, லாக லாஉ.

(பா-வே)† அஹ, ஓ, ஸ்ரனறல ஸ்ரனறல கடைமே.

† “அ ஆ உ ஊ ஒ ன்,
ஆரே டல்லது யகர முதலாகு.”

எல்லா வெழுத்தும் முதலாம் இடம்

66. முதலா என தம்பெயா முதலும் நடந

குற்றியலுகரம் மொழிமுதலாமாறு

67. குற்றிய லுகரம் முறைப்பெயா மருங்கின
ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும் நடச

மொழிமுதற குற்றியலுகரத்தின இயல்பு

68. முற்றிய லுகரமொடு பொருளவேறு படாஅது
அப்பெயா மருங்கின நிலையிய லான. நடடு

எ. மொழியிறுதி யெழுத்துக்கள்

மொழியிருகும் உயிர்கள்

69 உயிா ஓள எஞ்சிய இறுதி ஆகும். நடச

ஓள ஈருகும் இடம்

70. கவவோ டியையின ஓளவு மாகும் நடஎ

எகரவுயிா மெய்யோ டருகாமை

71 எ என வருமுயிா மெய்யீ ருகாது நடஅ

ஓகரம் நகரமெய ஒன்றுடன் ஈருநல

72 ஒவவும் அற்றே நவவலங் கடையே நடக

66 தம் பெயா முதலும் - தம் பெயா கூறுதற்கு
முதலாகும்

67 'முறைப பெயா' என்றது, உரகை, எனனும்
முன்னிலை முறைப்பெயா. ஒற்றிய - ஒற்றிய நின்ற

68. நிலையியலான - நிறுவியவியல்.

70. க, வ போடு இயைபு - கொ வென ஆதல்.
ஆகும் - ஈருகும்.

71 மெய ஈருகாது - மெய்யோடு கூடி உயிரெம்
யாகி ஈருகாது.

ஏ ஓ ஞு காமெய்யுட வீஞுகாமை

73. ஏ ஓ எனுமஉயிர ஞுகாரத திலலை. சய

உ ஊ நகர வகரங்களுடன் ஈஞுகாமை

74. உ ஊ காரம நவவொடு நவிலா சக

சகரவுகரம இருமொழிகரு ஈஞுதல

75. உசச காரம இருமொழிக குறித்தே. சஉ

பகரவுகரம ஒருமொழிககே ஈஞுதல

76. உபப காரம ஒன்றென மொழிப
இருவயின நிலையும் பொருட்டா குமமே. சந

ஈஞுகா உயிரமெய இன்னவகையில் ஆமெனல

77. எஞ்சிய வெல்லாம எஞ்சுதல் இவவே சச

மொழியீறும் மெய்கள

78. ஞு ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள எனனும
அபபதி னொன்றே புள்ளி யிறுதி. சடு

73. ஞுகாரத்திலலை - ஞுகாரத்தோடு கூடி ஈஞுதலிலலை

74. நவிலா - பயிலா, ஈஞுதல பயிலா எனற்படி.

75. உச சகாரம, ச எனனும எழுத்து, இருமொழி
யாவன 'உச', 'முச'

76. உப பகாரம, பு, ஒன்றென - 'தபு' வென்னும
ஒரு மொழிககண ஈறாய ஈருமொன இருவயின நிலை - தன
வினை பிறவினை எனனும இர னடிடத்து நிலையிலும்.

77. எஞ்சுதல இல - வானா விடப்படுவன இல,
ஒரோவழி அதாவது தம பெயா கூறுங்கால எனக

78. புள்ளி யிறுதி - புள்ளி யெழுத்துக்களில்
மொழிககு இறுதியாவன.

நகரமெய இருமொழிகு ஈருநல

79 உச்ச காரமொடு நகரமு சிவனும. சக

ஞகரமெய ஒருமொழிகு ஈருநல

80 உபப காரமொடு ஞகரமாயும அற்றே
அபபொருள இரட்டாக இவனை யான சக

வகரமெய நானமொழிகு ஈருநல

81 வகரக கிளவி நானமொழி ஈற்றக. சஅ

அஃறிணைககன எனகன்று மொழிகள் ஒன்பது

82 மகர தொடாமொழி மயங்குதல வரைநத
னகர தொடாமொழி ஒன்படு தெனப
புகரக கிளநத அஃறிணை மீன சக

79 'ச' போல காரமொழி இருமொழிகளில
நாயுயர் பொருடும் எழுந்த

80 அபப - ஒரு மொழிகு என ஈருவதே இவனை.
இவியிட, தி.

82 மகர தொடாமொழி - மகர ஈற்றக, தொடர்
மொழி, மயங்குதல வரைநத - மயங்குதல பொருநத
தெனது வரையறுக்கப்பட்ட, புகா - குற்றம்,

௩. பிறப்பியல்

[எழுத்துக்களின் பிறப்பிலக்கணம் உணர்த்துவது.]

க. எழுத்துக்கள் பொதுவாகப் பிறக்குமாறு

83 உந்தி முதலா முந்சுவளி தோனறித
தலையினும மிடறறினும நெஞ்சினும நிலைஇப
பல்லும இதழும் நாவும மூககும்
அண்ணமும் உளப்பட எணமுறை நிலையான
உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி
எல்லா எழுத்தும் சொல்லங் காலைப்
பிறப்பின ஆக்கம் வேறுவே றியல
திறப்படத தெரியுங் காட்சி யான. க

உ. உயிரேழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

எல்லா உயிர்களும் பொதுவாகப் பிறக்கும் வகை

84. அவவழிப்,
பன்னீ ருயிரும தநிலை திரியா
மிடற்றுப் பிறந்த வளியின இசைக்கும். உ
அ, ஆ பிறக்குமாறு

85 அவற்றுள்,
அ ஆ ஆயிரண டங்காந் தியலும் ஈ

83 அண்ணம் - மேலவாய என் - எட்டு. திறப்
பட - கூறுபட தெரியுங் காட்சியான - ஆராயந் தியும்
அறிவினிடத்து, 'காட்சியான வேறுத் தியல்' எனக்.

84. அவவழி - அம் முறைமையிற், தம் நிலை - தம்
தம் மாதங்கிரையளவு

85. அங்காந்து - வாய்திறத்தலால் இயலும்
தோனறிவரும்.

இகர முதலியன பிறக்குமாறு

- 86 இ ா எ ஏ ஐ என இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன ,

அணபல் முதல்நா விளிம்புறல் உடைய. ச

உகர முதலியன பிறக்குமாறு

87. உ ஊ ஒ ஓ ஔ என இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந தியலும். டு

உயிரகும் மெய்க்கும் ஒரு பொது விந்

88. தத்தம் திரிபே சிறிய எனப சூ

ஈ. மெய்யெழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

க,ங

89. ககார ஙகாரம் முதல் நா அண்ணம் எ

ச, ஞ

90. சகார ஞகாரம் இடைநா அண்ணம் அ

ட, ண

91. டகார ணகாரம் நுனிநா அண்ணம் க

மேலனவற்றிற்கு ஓர் ஐயந் தீர்த்து

92. அவ்வா நெழுத்தும் மூவகைப் பிறப்பின ய

86 அப பால் - அப பகுதிப்பட்ட அவற்றோரன்ன-
அவற்றோடு ஒரு தன்மையாகப் பிறப்பா என்றபடி அண
பல்கை முதல் நா விளிம்பு உடைய எனக முதல் நா - அடிநா.

89. முதல் நா அண்ணம் - அடி நாககு அடி மேல
வாயைப் பொருநதுதலாற பிறக்கும்

92 மூவகைப் பிறப்பின-இங்ஙனம் மூவகைப் பிறப்
பின எனக.

த, ந

- 93 அண்ணம் நண்ணிய பல்முதல் மருங்கின
நாநுனி பரநது மெய்யுற ஒற்றத
தாமஇனிது பிறகும் தகார நகாரம் கக

ற, ன

94. அணரி நுனிநா அண்ணம் ஒற்ற
றஃகான னஃகான ஆயிரண்டும் பிறகும். கஉ

ர, ழ

95. நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட
ரகாரம் ழகாரம் ஆயிரண்டும் பிறகும் கங

ல, ள

96. நாவிரிமபு வீங்கி அணபல் முதலுற
ஆவயின அண்ணம் ஒற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரம் ஆயிரண்டும் பிறகும் கச

ப, ம

- 97 இதழியைநது பிறகும் பகார மகாரம். கடு

வகரம்

- 98 பலலிதழ இயைய வகாரம் பிறகும் கசு

93 அண்ணம் நண்ணிய பல முதல் மருங்கின -
அண்ணத்தைச் சேர்ந்த பல்கின் அடிப்பக்கத்தில். மெய
உற - தன் வடிவு மிகவும் உறுமபடி.

94 அணரி - மேனோக்கிச் சென்று ஆ, அந்

96 ஆவயின - அவ்விடத்து ஒற்ற லகாரமும்
வருட ளகாரமும் பிறகும் என்றபடி

97 பகார மகாரம் - பகாரமும் மகாரமும்.

98. பல இதழ இயைய - மேற்பல கீழ் இதழோடு
பொருந்த.

99 அண்ணம சோநத மிடறறெழு வளியிசை
கண்ணுற றடைய யகாரம பிறக்கும் கள

மெலலின மெயகளின பிறப்புக்கு

ஒரு பிறப்பு விதி

100. மெலலெழுத தாறும பிறப்பின ஆககம
சொல்லிய பள்ளி நிலையின வாயினும
மூக்கின வளியிசை யாப்புறத தோனமும். கடி

சு. சார்பெழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

101. சாரததுவரி னல்லது தமக்கியல பிலவெனத
தோநதுவெளிப படுதத ஏனை மூன்றும்
தததம சார்பிற பிறப்பொடு சிவணி
ஒதத காட்சியிற நமமியல பியலும் கக

ரு. எழுத்துக்களின் பிறப்புக்குப்

புறனடை

102 எல்லா எழுத்தும் வெளிப்படக கிளநது
சொல்லிய பள்ளி எழுதரு வளியின
பிறப்பொடு விடுவழி உறழ்ச்சி வாரத
தகததெழு வளியிசை ஆரிலதப நாடி
ஆளபிற கோடல் அநதயனா மறைந்தத

99 கண்ணுறறடைய - அண்ணம சோநத மிடறறெழு வளியிசை.

100 பள்ளி நிலையின - இடங்களில் நிலைபெற்றன.
யாப்புற - நிறைதலுற.

101 ஏனை மூன்றாவன, சார்பெழுத்துக்கள் காட்சி
எனறது, இவகு இடம், அதாவது, நெஞ்சு.

* அஃதிவண நுவலாதெழுந்தபுறத திசைக்கும்
மெய்தேரி வளியிசை அளவுநுவன நிசினே.௨௪

102. பிறப்பொடு விடுவாழி - பிறப்பினோடு சாராதிக
கூறுமீடந்து, உழமுதலி வாரத்தினு - திரிவுறுகின்ற பகுதியில்,
அகத்தினு - முலாநார்ப்பு எவ்வாறு அரிவாழி - மாறு
பாடு கெட, அனபிவ - ஏற்ற வா, திவா - போடு மெய
தேரி - பொருடமை தெரிவின்ற. அவ்வாறின் - குறித்துக்
கூறினேன

(பா-வே) * இனம் பூண்ட இக கடைசி இரண்டு வரிகளை
யும் வேறு நூற்பாவாகக் கொள்வா.

ச. புணரியல்

[எழுத்துக்களினபுணாச்சியிலக்கணம் உணர்த்துவது]

க. மொழிகளின் முதலும் ஈறும்

மொழிக்கு முகல்லும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துக்கள்

103. மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற நெழுத்தின்
இரண்டுதலை யிட்ட முதலா இருபஃது
அறுநான ழீற்றொடு நெறிநின் றியலும்
எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும்
மெய்யே உயிரென்று ஆய் ரியல் க

மொழியிறுந் மெய்கள் புள்ளியெறுதல்

104. அவற்றுள்,
மெய்யீ நெல்லாம புள்ளியொடு நிலையல். உ

குறறுகரம் ஒற்றெழுந்நோந்தல்

105. குற்றிய லுகரம் அறநென் மொழிப. ஈ

103 மூன்று தலையிட்ட முப்பதிற நெழுத்து - முப்பதது மூன்று எழுத்து, என்றது, முல்ல சார்பெழுத்துக்களை இரண்டு தலையிட்ட முதலாக இருபஃது - இருபத்திரண்டு முதலாகும் எழுத்துக்கள். முதலாகும் - மொழிக்கு முதலாகிய நெறிபெற்று - இருவகை வழக்கிலும் நின்ற எல்லா மொழிகளுக்கும் மெய்யெழுத்து அல்லது உயிரெழுத்துக்களை முதலிலும் இறுதியிலுமாக அவயிருவகையில் உடையன என்பது பின் இரண்டு வரிகளின் பொருள்

104. நிலையல் - நிறற்றகுரியன

105. அற்று - அதற்கையதே.

உயிரமெய்யிற்று உயிரீற்றது

106. உயிரமெய் ாறும உயிரீற்ற நியற்றே. சு

புணாசகிருரிய இருமொழிகளின் இயல்பு

107. உயிரிற்று சொல்முன உயிராவரு வழியும்
உயிரிற்று சொல்முன மெய்வரு வழியும்
மெய்யிற்று சொல்முன உயிராவரு வழியும்
மெய்யிற்று சொல்முன மெய்வரு வழியுமெனது
இவ்வென அறியக் கிளகருங் காலை
நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவியெனது
ஆய் ரியல் புணாநிலைச் சுட்டே. டு

உ. புணாதலின் இயல்பு

மொழிபுணரியல்பு நான்கு

108 அவற்றுள்,
நிறுத்த சொல்லின் ாறு கெழுத்தொடு
குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத தியையப்
பெயரொடு பெயரைப் புணாகருங் காலும்
பெயரொடு தொழிலைப் புணாகருங் காலும்
தொழிலொடு பெயரைப் புணாகருங் காலும்
தொழிலொடு தொழிலைப் புணாகருங் காலும்
மூன்றே திரிபிடன ஒன்றே இயல்பென
ஆங்கந் நான்கே மொழிபுணா இயல்பே. சு

106 இயற்றே - இயல்பினதே.

107 இவ்வென - இத்தகையன புணாநிலைச்
சுட்டு - புணரும் இயல்பினைபுடைய பொருண்மை

108. நிறுத்த சொல்லின் - நிலைமொழியின்
தொழிலை - விளைச்சொல்லை. திரிபு இடன - திரிபாகிய
முறைமை.

புணாச்சியில் மூவகைத் திரிபுகள்

109. அவைதாம்,
மெய்பிறி தாதல, மிகுதல, நூறறலெனறு
இவ்வென மொழிப திரிபு மாறே எ

அடைமொழிகளோடு புணர்ச்சி

- 110 நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்
அடையொடு தோன்றினும் புணாநிலைக் குரிய

மருஉமொழிப புணாச்சி

- 111 மருவின தொகுதி மயங்கியல் மொழியும்
உரியவை உளவே புணாநிலைச் சுட்டே க

இருவகைப் புணாச்சி

- 112 வேற்றுமை குறித்த புணாமொழி நிலையும்
வேற்றுமை யல்வழிப புணாமொழி நிலையும்
எழுத்தே சாரியை ஆயிரு பண்பின்
ஒழுகக் வலிய புணருங் காலை. டி

ஈ உருபு புணாச்சி

வேற்றுமை யுருபுகள்

- 113 ஐ ஒடு கு இன அசு கண என்னும்
அவ்வா நென்ப வேற்றுமை யுருபே கக

110. அடையொடு - அடைமொழியொடு.

111 மருவின தொகுதியாவிய மயங்கியல் மொழி
களு மெனக் தொகுதி பெயராக. இலக்கண பகுப்போடு
பொருந்தியும் பொருந்தாதும் மருவின உருபு எழுதி

112. 'எழுத்து மிகு அம் சாரியை மிகு பண்புகிய
அவ் விருவகை வியலில் நடைபெறுபவற்றை அசு கண என்மை
யாக உடையன' எனப்பலு பின் இவ்வொடு வரிசனின்
பொருள்.

வலலுருபு புணருநிலை

114 வலலெழுத்து முதலிய வேற்றுமை யுருபிற்கு
ஒலவழி ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும். கஉ

அது உருபில அகரம் கெடுமிடம்

115 ஆற னுருபின் அகரக் கிளவி
ஈற்று ககரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும் காங்

வேற்றுமை யுருபுகள் நிறுமிடம்

116 வேற்றுமை வழிய பெயாபுணர் நிலையே கச

பெயாகவின பெயா, முறை, கொகை

117. உயாதினைப் பெயரே அஃறினைப் பெயரென
முயிரண டெனப் பெயாநிலைச் சுட்டே கரு

சு. சாரியை புணர்ச்சி

சாரியை வருமிடம்

118. அவற்றுவழி மருங்கின சாரியை வருமே. கக
சாரியைகளின் பெயரும் முறையும் கொகையும்

119 அவைதாம்,
இன்னே வறறே அததே அமமே
ஒ ள்ளனே ஆளே அககே இககே
அளனென கிளவி உளபபடப் பிறவும்
அன்ன வன்ப சாரியை மொழியே. கங

114 முதலிய - முதலாகின்ற ஒலவழி -
பெயரைய இடங்களில்

115 அஃற முலை - அஃறாதின முன

118 வழிமருங்கிள - பின்புறிய இடங்களில்

119 இன்னே முதலியவற்றில் ஏகாரங்களை என்ன
முதலின், அவற்றை நீக்கி 'இன்' 'வற்று' முதலியவாகச்
சாரியைகளின் வழிகொள்க

இன சாசியையில் இசரம கெடுதல்

120. அவற்றுள்,
இன்னின இகரம் ஆவின் இறுதி
முன்னாக கெடுதல் உரித்து மாகும் கடி

இன சாரியை எது நியூமிடம்

- 121 அளவாகு மொழிமுதல் நிலைய உயிரிசை
னன்கான றன்கா னதிரி நிலையதே கக

வற்று முதல் கெடுதல்

122. வங்காள மெய்க்கெடச் சுட்டுமுதல் ஐமமுன
அங்காள நிறறல் ஆகிய பண்பே. ௨0

னகர ஈற்றுச் சாரியை ஈறு இரியுமிட ம

- 128 னஃகான றஃகான நானகனுரு பிறகு. உக

பேருட்புணர்ச்சியில் ஆன ஈறு திரிதல்

124. ஆனின் னகரமும அத்ஞ ருறே
நாளமுன வரும வனமுதல தொழிறகே.உஉ

அதது முகல கெடுதல்

- 125 அததின அகரம் அகரமுனை இல்ல உந

121 அனவாகு மொழி - அனவாகு பெயர்
மிகை - மேலே

122 வாணியா மெய - வ என னார் எழுதினது. சுட்டு முரல் இ, அனை இவை முடிவியர் அல்ல - அ என னும எழுத்து இரு தூறுபுகளுக கூட(ம்) அமைப்பதை, இவையற்றை முடியின.

124. நான் - ராட டெயா , அது பாணி முதலியவ.
வன முதல தொழில் - சாஸ்திரமுதைய, முதலிய ச. னுடைய
வினாசகொல.

இகரு முதல கெடுதல

126. இக்கின இகரம் இகரமுனை அறறே. உச

127. ஐயின முன்னரும் அவவியல் நிலையும். உடு

அகரு அகரம் நிறக ஏனைய கெடுமாறு

128 எப்பெயா முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி
அக்கின இறுதிமெய மிசையொடுங் கெடுமே
குற்றிய லகரம் முற்றத தோன்றாது உச

அம ஈறு நிரியுமிடம்

129 அமமின இறுதி க ச தக கால்த
தனமெய திரிந்து ன ஞ ந ஆகும் உஎ

அம ஈறு கெடுமிடம்

130 மெனமையும் இடைமையும் வருஉங் கால்த
இனமை வேண்டும் எனமனா புலவா உஅ

இன சாரியை முழுதுங் கெடுமிடம்

131. இன்னென வருஉம வேற்றுமை யுருபிறகு
இன்னென சாரியை இனமை வேண்டும் உக

புணர்மொழிகளிற சாரியை வருதல்

132. பெயரும் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப
வேற்றுமை உருபு நிலைபெறு வழியும்
தோற்றம் வேண்டாத தொகுதிக கண்ணும்

127 அவவியல் - அ வ வ ன ன ன அகரம் கெடுதல்

128 மிசையொடுங் - , ஈ கரு மேல் நினை மெய
யெழுத்தோடு முற்றத தோன்றாது - முழுதுங் கெடும்.

129. சா - சாரியையாகிய ஈனனின்

130. இனமை - அம என ன ன ன சாரியையின் இறுதி
யெழுத்தாகிய மகரவொற்று இல்லாமை

ஒட்டுதற் கொழுகிய வழசுல்காடு சிலகிச
சொறசிதா மருங்கின வழிவநது லினங்காது
இடைகின நியலும சாரியை இயறவை
உடைமையும் இனமையும் ஒடுவயின் ஒக்கும்.

அகது வற்று வருமிடத்து நிகழும் விகாரம்

- 133 அததே வறறே ஆயிரு மொழிமேல
ஒறறுமெய கெடுதல தெற்றென நறறே
அவற்றுமுன வரும வலவெழுத,து யிசுமே.

௫. எழுத்துச் சாரியை

எழுத்துச் சாரியைகளின் பெயர்

134. காரமும் சாரமும் காணொடு சிலை
நேரத தோனறும் எழுத்துந் சாரியை ௩௨

நெடடெழுத்துக்குச் சாரியை

- 135 அவற்றுள,
காரமும் காணும் நெடவிடமுத, திலவே ௩௩

132 உருபு நகரெழு வழு மொழி, உருபுநமை
லரி, தொகுதி எனபது, நெடறுமை, தொகுதி
சிதா மருங்கின - தொகுதி மருங்கின, சாரியை
சாரியை இயறவை - சாரியை இயறவை, சாரியை
ஒடு உருபினிடத்து

- 133 ஒற்று மெய் செழுமை - ஒற்று, மெய் செழுவு
கெடுதல தெற்றென நறறே - தெற்றென நறறே

- 134 நேரத தோனறும் - இசைபத தெற்றென நறறே

குறறெழுததுக்கு சாரியை

136 வரனமுறை முனறும் குறறெழுத துடைய.

ஐ ஒளவின் சாரியை

137. ஐகார ஒளகாரம் காட்டுந் தோன்றும். 15.6

கா. உயிரெழுத்தின் புணர்ச்சியியல்புகள்

மெய்யிறுநின் முன் உயிர்புணர்தல்

138 புள்ளி ஈறுமுன் உயிர்தணித நியலாது
மெய்யொட சிவனும் அலவியை செடுத்தே

உயிரிற்று மெய்யின் இயல்பு

139 மெய்யுயிர் நீங்கின தன் னுரு வாரு 15.6

உடம்படுமெய் தோன்றும் இடம்

140. எல்லா பொழிஞ்ஞ உயிராவந் வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருவுகொளல் வரையார

எ புணர்ச்சியிற் பொருள் வேறுபடு மிடம்

ஒலி வேறுவாயாறு பொருள் வேறுபடல்

141 எழுத்தொருவன் பொருளதெரி புணர்ச்சி
இசையில் தீர்ந்திடுந் திணிய பணடே 15.6

136 வரனமுறை - வரனமுறை முறை

138 அலவியை - அலவியை அலவியை அலவியை

140 உருவு கொள்வ வரையார - உருவு கொள்வ

தலை நீக்காது, கொள்ளுநொடது எழுத்தி

141. எழுத்தொருவன் பொருள் - எழுத்தின் ஒரு
தளையிட்டது எழுத்தின் இசையில் - எழுத்தின் பகுத்தல்
முதலிய ஒலி வேறுபாட்டில்

- 142 அவைதாம,
முன்னப பொருள புணாச்சி வாயின
இன்ன எனனும் எழுத்துக்கடன இலவே. சுடு

142 முன்னபொருள - முறிப்பான உணரும்
பொருளான. புணாச்சிவாயின - புணாச்சிவிடத்தூ. கடன -
முறை.

டு. தொகை மரபு

[எழுத்துப் புணாச்சியுள், தொகுத்துக் கூறுதற்
குரிய புணாச்சி யிலக்கணங்கள் உணர்த்துவது]

க. உயிற்று மெய்யீறுகளின் போதுப்புணாச்சி

மெலலிளந் தோன்றுமிடம்

143. க ச த ப முதலிய மொழிமேற றோன்றும்
மெலலெழுத் தியற்கை சொல்லிய முறையான
ங ஞ ந ம என்னும் ஒற்றா குமமே
அன்ன மரபின மொழிவயி னான. க

வருமொழி யியலபாதல

144. ஞ ந ம ய வ வெனும் முதலாகு மொழியும்
உயிர்முத லாகிய மொழியும் உளபபட
அன்றி யனைத்தும் எல்லா வழியும்
நின்ற சொலமுன இயலபா குமமே. உ

மெலலெழுத் துறழ்ச்சி

145. அவற்றுள்,
மெலலெழுத் தியற்கை உறழினும் வரையா
சொல்லிய தொடாமொழி இறுதி யான. ந.

143 அன்ன மரபின மொழிவயின் - அதற்கைய
முறைமைக்குரிய சொற்களிடத்து ஆன அ, சாரியை.

144. அன்றியனைத்தும் - அவையெல்லாம்

145 இயற்கை - தன்மை. உறழினும் - இயலபாதலே
யன்றி மிகினும், வரையா - நக்கரா உறழினும் என
றமையால், உறழாது இயலபாதலே வலியுடைத்தென்க.

ண ன முன யாவும் ஞாவும்

143. ண ன வென புள்ளிமுன யாவும் ஞாவும்
வினையோ ரீதிய எனமனா புலவா ச

ண ன ஈறு அலவழியில் இயலபாகல

147 மொழிமுத லாகும் எல்லா எழுத்தும்
உருவழி நின்ற ஆயிரு புள்ளியும்
வேறறுமை யுழி திரிபிடன இலவே னு
அவை வேறறுமையிலும் இயலபாகல

148 வேறறுமைக கண்ணும் உலலெழுத தலவழி
மேற்கு நியற்கை ஆவயி னான சு

ல ன முன க ந க்கள நிரல

149. ல ன என வருடம் புள்ளி முன்னாத
த ந எனவரிற் ற ன வா குமமே எ

ண ன மெய ட ன வாகல

150 ண ன வென புள்ளிமுன ட ன லெனத
[தோனறும் அ

116 வினை ஓர் அனைய - வினைச்சொல்லின் முடிவில்
ஒரு தன்மையாய் வரும், யா வரும்பின்னில் ஞா வரும்பென
டது

147 ஈ இரு புள்ளி - ல ன எனவும் அந்
தொன்று மெய்யெழுத்துக்கள்

148. மேற்கூறு இயற்கை-முன சொல்லு தன்மை,
அதாவது இடபாகல ஆயின் - ல ன எனவும் அவ
வீரு புள்ளியிடத்தும்

149 த ந எனவும் வருமொழி முடிவெழுத்துக்கள்
ற ன ஆகும் என்றபடி.

150 முன சொன்ன த ந எனவும் எழுத்துக்கள்
ட ன எனத் திரிந்து தோனறும் என்க.

உ. உயிர்று மெய்யீறுகளின் சிறப்புப் புணாச்சி

முன்னிலை வினைச்சொல் முடியுமாறு

- 151 உயிரீ றுகிய முன்னிலை கிளவியும்
புள்ளி யிறுதி முன்னிலை கிளவியும்
இயல்பா குடியொ டுறழா குறவுமெ ன
றாய் ரியல் வல்லெழுத்து வரினே க

அந்நகுர நிறப்பிறி

- 152 ஒளலென வருஉம உயிரிறு சொல்லும்
குறநல்ல என்னும் புள்ளி யிறுதியும்
குறறிய லுக்காத திறுதியும் உள்பட்ட
முற்றக் தோன்ற முன்னிலை மொழிககே. ம

உயாநினைப பெயர் புணருமாறு

- 153 உயிரீ றுகிய உயாநினைப பெயரும்
புள்ளி யிறுதி உயாநினைப பெயரும்
எல்லா வழியும் இயல்பென மொழிப. கக

151. முன்னிலை : கிளவி யொத்தது, முன்னிலை
வினைச் சொற்களை இயல்பாடுவரும் என முன்னிலை வருந்
தால் இயல்பாடு பெயர்ப்பாடுற உயாநினைபவொத்த
துக்கொற்ற மொகொற்ற எனபுதிதில்லை ஒரெழுத்து
தொருமொழியாகிய முன்னிலை வினைச் சொற்களுக்காக
சிறப்பெயர்.

152 முன்னிலை மொழி பெயர்த்து, அந்நகுர வினைச்
சொல் முற்றக் கிளவிக்கு எழுவையாவது உகாரம் இறுதி
யிற பெற்று வருமா என்பது சொல் கொற்ற எனபது
கொள்க கொற்ற என வருமா என்பது

அதற்குச் சிறப்புவிதி

154. அவற்றுள்,
இகர இறுபெயா திரிபிடன உடைத்தே. கஉ

விரவுப பெயருள இயலபு

155 அஃறிணை விரவுபெயா இயலபுமா ருளவே.

மூன்றும் வேற்றுமை முடிபு

156. புள்ளி யிறுதியும் உயிரிற் றிளவியும்
வல்லெழுதது மிகுதி சொல்லிய முறையால்
தமமி னுகிய தொழிறசொல முனவரின
மெய்மமை யாகலும் உறழத தோனறலும்
அமழுறை யிரண்டும் உரியவை உளவே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல வேண்டும் கச

இரண்டாம் வேற்றுமைத் திரிபு

157 மெல்லெழுதது மிகுவழி வலிப்பொடு
[தோனறலும்

வல்லெழுதது மிகுவழி மெலிப்பொடு

[தோனறலும்

155 இயலபுமாருள - இயலபும் உள, மா, அசை
எனவே, இயலடனறி முடிவனவும் உளவாதல காண்க

156 மிகுதி - மிகுதலை தமமினுகிய 'தொழிற
சொல - தம்மால் நிகடூ தொழிலகளை யுணர்தலும் வினைச
சொற்கள முன வரின - தமக்குமுன வரின. மெய்ம
மையாகலும் - இயலபாகலும் வல்லெழுதது மிகுதி போற்
றல வேண்டும் எனக போற்றல - மிகாதபடி காத்தல
தமமினுகிய தொழிறசொல எனறமையால், இந் தூறபா
மூன்றும் வேற்றுமைத் திரிபுணாததுதல பெறப்படும்.

இயற்கை மருங்கின மிகறகை தோன்றலும்
 உயிரிக வஞ்சுழி உயிரகொட வருதலும்
 சாரியை உளவழிச சாரியை கெடுதலும்
 சாரியை உளவழித தன்னுருபு நிலையலும்
 சாரியை யியறகை உறழக தோன்றலும்
 உயாதினை மருங்கின ஒழியாது வருதலும்
 அஃறினை விரவுபெயாக கவ்வியல நிலையலும்
 மெய்பிறி தாகிடத் தியறகை யாதலும்
 அன்ன பிறவும் தன்னியல மருங்கின
 மெய்பெறக விளாது பொருளவரைந
 திசைககும்
 ஐகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப. கடு

இஈ ஐகார உற்று அலவழி முடிபு

- 158 வேற்றுமை யலவழி இ ஐ எனனும்
 ஈற்றுபெயாக விளவி மூவகை நிலைய ,
 அவைதாம்,
 இயல்பா குறவும் வலவெழுத்து மிகுறவும்
 உறழா குறவும் எனமறா புலவா கண்

இஐ ஈற்று ஏறாம வேற்றுமை முடிபு

- 159 சுட்டுமுக லாய் ஈற்றுதிபும்
 எகரமுகல லித ஈன இகர இறுதிபும்

157 இயற்கை மருங்கின - இயல்பாமிடத்து.
 மிகறகை - மிகுறகை - மிகுறவழி என்றது, எழுத
 துப பேறு சாரியை யியறகை சாரியை இயல்பாந
 தன்மை. ஒழியாது வருதலும் - உருபு தொகாது
 விரிந்தே வருதலும் அவ்வியல - அவைதாம் உருபு ஒழி
 யாது வருதல் மெய் பெற - பொருள் பெற.

சட்டுச்சினை நீடிய ஐயென இறுதியும்
யாவென வினாவின் ஐயென இறுதியும்
வல்லெழுத்து மிகுநவும் உறழா குநவும்
சொல்லியல் மருங்கின் உளவென மொழிப.

நெடியமுன குறிலமுன ஒற்றுக்கள்
160 நெடியதன் முன்னா ஒற்றுமெய் கெடுதலும்
குறியதன் முன்னாத தன்னுரு இரட்டலும்
அறிபத் தோன்றிய நெறியியல் எனப. கஅ

குறிலமுன ஒற்று இரட்டாக இடம்
161 ஆறன் உருபினும் நான்கன் உருபினும்
கூறிய குறறொற நிரட்ட லிலலை
நாறகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும்
நெடுமுதல் குறுகும் மொழிமுன னான். கக

‘நும்’ என மொழிகும் அவ விதி
162 நும் என இறுதியும் அநிலை திரியாது உ௦

159 சுட்டு முதலாகிய இகர இறுதி எனபது,
அதோளி இதோளி அவாழி இவாவழி முதலிய சொற்கள்.
அதோளி, அவாவிடம் எனனும் பொருட்டு சொல்லியல்
மருங்கின் - முன் சொன்ன இயல்பில்

160 இந் தூறபா, நெட்டெழுத்தின் பின்னாவ குற
நெழுத்தின் பின்னும் நிறகும் ஒற்றுக்களைப் பற்றியது.
நெறியியல் - வழக்கியல், வழக்கின்கண் அடிப்பட்டு வந்த
மரபென்றபடி

161 கூறிய - மேல் தூறபாவிற கூறிய நெடுமுதல்
குறுகும் மொழிமுன இலலை, நிலையும் எனக் கொள்க.

162 நெடுமுதல் குறுகாததான் நும் என இறுதியும்
அவ விதி பெறுமென்றபடி.

புளளியி றுதி உகரம் பெருத இடம்

163. உகரமொடு புணரும் புளளி யிறுதி
யகரமும் உயிரும வருவழி இயற்கை உக
அளவு நிறை எண்ணுப பெயர்கள் தமயிற புணருமாறு
164. உயிரும புளளியும் இறுதி யாசி
அளவும் நிறையும் எண்ணுஞ் சுட்டி
உளவெனப் பட்ட எல்லாச் சொல்லும்
தத்தங் கிளவி தமமகப் பட்ட
முத்தை வருஉங் காலம் தோனறின
ஒத்த தெனப் ஏயென சாரியை உஉ
அவை 'அரை' எனபதனோடு புணர்தல்
165. அரை என வருஉம் பாலவரை கிளவிக் குப
புரைவ தனறாற் சாரியை யியற்கை. உஉ
அவை 'குறை' எனபதனோடு புணர்தல்
166. குறையென கிளவி முனவரு கால
நிறையத் தோனறும் வேற்றுமை யியற்கை. உஉ

163 உகரமொடு புணரும் - உகர எழுத்துப்பேறு
சோரது வரும்.

164. தத்தங் கிளவி தம் அகப்பட்ட - தம் அளவிற
குறையத் தத்தமக்கினமான சொற்கள். முத்தை - தம்
முன ஒத்தது - ஒத்தியல்வது

165 வருஉம் - தம் முன வருகின்ற பால வரை
கிளவி - கூறுபாடு வரையறுக்கும் சொல். சாரியை யியற்கை,
சாரியை பெறுகின்ற தன்மை புரைவதனது - ஒத்ததனது -
இலலை யெனறபடி.

166 வேறுமை யியற்கை - வேறுமைகளுக்
கூறிய முடிபு, அதாவது, மிகுந் திரிநதும் முடிதல்
வேறுமையியற்கை தோன்றுமெனவே, இந் துறபாவினாற்
கூறப்படுந் தொடர், வேறுமையனருதல் பெறப்படும்.

அவற்றுட குற்றுகர் மொழிகடஞ்ச சாரியை

167. குற்றிய லுகரக கினை சாரியை உடு

‘கலம்’ அதஞ்ச சாரியை பெறுதல்

168. அததிடை வருஉம கலமென அளவே உசு

‘பனை’ யும் ‘கா’ வும் இன சாரியை பெறுதல்

169 பனையென அளவும் காவென நிறையும்
நினையுங் காலே இன்னொடு சிவனும. உஎ

அளவு நிறைப பெயர்களில் மொழி
முதலாம் எழுத்துக்கள்

170 அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுத லாகி
உளவெனப் பட்ட ஒன்பதிற நெழுத்தே ,
அவைதாம்,
க ச த ப என்ற ந ம வ என்ற
அசுர உகரமோ டவையென மொழிப உஅ

நு. புறனடை

இவ்வியலுக்குப் புறனடை

171. நறியல மருங்கின இவையிவற நியலபெனக
கூறிய கிளவிப் பலலா நெல்லாம்

168 ‘கலம்’ எனனும் அளவுப் பெயர்க்கு
‘கலத்துக் குறை’ என அதது இடையில் வருமெனக

169 ‘பனை’ எனபது ஓர் அளவுப் பெயர்,
ஒரு டோளவைக் குறிகும் ‘கா’ எனபது ஒரு நிறைப்
பெயர்.

170 உளவெனப்பட்ட - உள்ளன என்று கூறப்
பட்டன ‘ஒன்பதிறநெழுத்து - ஒன்பதெழுத்துக்கள்,
என்ற, எண்ணிடைச் சொல்.

மெய்ததலைப பட்ட வழக்கொடு சிவணி
ஒத்தவை யுரிய புணாமொழி நிலையே உக

‘யாவா’ ‘யாது’ எனலுஞ் சொற்களின் மருஉ

- 172 பலரறி சொலமுன யாவா எனனும்
பெயரிடை வகரம் கெடுதலும ஏனை
ஒன்றறி சொலமுன யாதென வினாவிடை
ஒன்றிய வகரம் வருதலும இரணமும்
மருவின பாததியின திரிபுமன பயின்றே நய

171 யாது இயல் மருங்கின - சொற்களின் இறுதி
யெழுத்துக்கள வகுமொழி முடிவெழுத்துக்கொடு கூடி
யியனும் ஸைமில் கிரகிப பல ஆறு - சொற்களின் பல
வகைப்பட்ட முடிபுறம் மெய், லைப்பட்ட - உண்மை
யோடு பொருந்திய. ஒ, லை - பொருந்தினவை புணா
மொழிநிலை - புணரும் மொழிகளின் நிலைமையில்.

172 யாவா எனலுஞ் சொல்லின் வடிவு யாவா என
ஒத்தனும், யாது எனலுஞ் சொல்லின் வடிவு யாது எனலுந்
தலும் எனக மருஉ முடிபின் வகையில் திரிந்து பயிலும் என
பது ஈற்று வரியின் பொருள்.

கா. உருபியல்

[உருபெழுத்துக்களின் புணாச்சியிலக்கணம்

உணாத்துவது]

க உயிரீறுகள்

அகர சுறு முதலியவற்றில் வேற்றுமை யுருபிற்கு
சாரியை

173. அ ஆ உ ஊ ஏ ஒள எனனும
அபபால ஆறன நிலைமொழி முன்னா
வேற்றுமை யுருபிற்கு இன்னே சாரியை க

அகர சுற்றுப் பன்மைப் பெயர்கட்கு வற்றுச் சாரியை

174. பலலவை துதலிய அகர இறுபெயா
வற்றொடு சிவணல் எச்ச மினறே. உ

‘யா’ என வினாவுக்கும் வற்றுச் சாரியை

175. யாவென வினாவும் ஆயியல் திரியாது. ந

உகரவீற்றுச் சுட்டுககு அள சாரியை

176. சுட்டுமுதல உகரம் அனனொடு சிவணி
ஒட்டிய மெய்யொழிதது உகரம் கெடுமே. ச

173 அ முதலிய ஆறெழுத்துக்களையும் ஈகரு
வடைய நிலைமொழி முன்ன ரென்க

174 பலலவை - டனமை, துதலிய - சுட்டிய
எச்சமின்று - ஒழிதலிலை, கொள்ளடபடுமென்பது
கருதது.

175 ஆயியல் எனறது வற்றொடு சிவணலை

176 உகரம் தான பொருநதிய மெய்யை விட
நீங்கிக் கெடும் எனபது ஈற்றடியின் கருதது

ஐகார ஈற்றிற்கு வற்றுச் சாரியை

177. சுட்டுமுத லாகிய ஐயென இறுதி
வற்றொடு சிவணி நிறறலு முரித்தே. டு

யாவென வினாவின ஐகரும் வற்றுச் சாரியை

178. யாவென வினாவின ஐயென இறுதியும்
ஆயியல திரியாது எனமனா புலவா ,
ஆவயின வகரம் ஐயொடுங் கெடுமே கூ

‘நீ’ எனனும் ஈகார ஈற்றுப் பெயர்க்கு னகர ஒற்று

179. நீயென ஒருபெயா நெடுமுதல குறுகும்
ஆவயின னகரம் ஒற்றா குமமே. எ

ஓகார ஈற்றுக்கு ஒன சாரியை

180. ஓகார இறுதிக்கு ஒன்னே சாரியை. அ

அகர ஆகார ஈற்றுப் பெயர்க்கு அததுச் சாரியை

181. அ ஆ எனனும் மரபபெயாக கிளவிக்கு
அததொடுகு சிவனும் ஏழ் னுருபே கூ

உ. மெய்யீறுகள்

ஞ ந மெய ஈற்றுக்கு இன சாரியை

182. ஞ ந என புள்ளிகு இன்னே சாரியை க0

178 வகரம் ஐயொடும எனறது, ‘வை’ எனனும்
இறுதி எழுத்தது.

179. ஒற்று - ஒற்று எழுத்ததுபேறு.

- வகர ஈற்றுச் சுட்டுகரு வற்றுச் சாரியை
 183. சுட்டுமுதல வகரம் ஐயும் மெய்யும் கக
 கெட்ட இறுதி யியலதிரி பினறே
 ஏனை வகர ஈற்றுக்கு இன சாரியை
 184 ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவணும் கஉ
 மகர ஈற்றுக்கு அததுச் சாரியை
 185 மஃகான புள்ளிமுன அததே சாரியை கங
 சில மகர ஈறு இன சாரியை பெறுதல
 186 இன்னிடை வரும மொழியுமா ருளவே. கச
 'நும்' எனனும் மகர ஈற்றுப் பெயர்
 சாரியை பெருமை
 187 நும் என இறுதி இயற்கை யாகும். கடு

183 சுட்டு முதல வகரம் - அவ இவ முதலியன ஐயும் மெய்யும் கெட்ட இறுதி எனறது, யாவை எனனுஞ் சொல்லை நினைந்த இடம் திரிபினறு - ஐயும் அது பொருந்திய மெய்யாகிய வகரமுங் கெட்டு வற்றுப் பெற்று முடிந்த தன்மையில் திரிபில்லை எனவே, அவ எனனுஞ் சுட்டும் அகங்கமே ஈறு கெட்டு 'அவற்று' என முடியுமென்பது

184 ஏனை வகரம் என்ற சொல் 'நெவ' எனபது, எனவே, வேறு வகர ஈற்று மொழி தமிழில் இல்லாமை பெறப்படும்

187 இயற்கையாகும் - சாரியை பெருமல இயல்பாகும்.

‘தாம’ ‘நாம’ ‘யாம’ என்னும் மகர ஈறுகளும் அன்ன

- 188 தாம நாம என்னும் மகர இறுதியும்
யாம என இறுதியும் அதனோ ரன்ன,
ஆ எ ஆகும் யாம என இறுதி
ஆவயின் யகரமெய கெடுதல வேண்டும்
ஏனை யிரண்டும் நெடுமுதல குறுகும் கசு

‘எல்லாம்’ என்னும் மகர ஈற்றிற்கு வற்றும உமமும்

189. எல்லாம் என்னும் இறுதி முன்னா
வற்றென சாரியை முற்றத தோன்றும்
உமமை நிலையும் இறுதி யான கசு

உயாநிலையில் அது நம சாரியை பெறுதல

190. உயாநிலை யாயின் நம இடை வருமே கசு

‘எல்லாரும்’ ‘எல்லீரும்’ என்னும் மகர ஈறுகளின் முடிபு

191. எல்லாரு மென்னும் படாகுக யிறுதியும்
எல்லீரு மென்னும் முன்னில யிறுதியும்
ஒற்றும் உகரமுய கெடுமென மொழிப
நிறறல வேண்டும் ரகரப புள்ளி

188 அதனோரன் - நாம என்னுஞ் சொன் முடி
போடு ஒரு தன்மையவாய்ச் சாரியை இயலபாகும் ஆ எ
ஆகும் - யாம என்னுஞ் சொல்லின் முடிவிலு ளன் ஆகாரம்
எகரமாய்த் திரியும் ஆவயின் யகரமெய - அவ்விடத்து
நின்ற யகரமெய ஏனை இரண்டும் என்றது, தாம நாம
என்னுஞ் சொற்களை

189 இறுதியான - இறுதிககண

190. எல்லாம் என்னுஞ் சொல் உயாநிலைபாயின்
எனக் நம என்றது, சாரியை. இடை வருமே என்றா,
இறுதியில் உமமை வருதலின்.

உமமை நிலைபு ம இறுதி யான
தம இடை வருஉம படாககை மேன
நும இடை வருஉம முன்னிலை மொழிககே.

‘கான’ ‘யான’ எனனும் னகர ஈற்றுப் பெயர்கள்
சாரியை பெருமை

192. தான யான எனனும் ஆய் ரிறுதியும்
மேலமுப பெயரோடும் வேறுபா டிலவே. உ0
‘அழன்’ ‘புழன்’ எனனும் னகர ஈறுகள்
அததும் இன்னும் பெறுதல்

193 அழனே புழனே ஆயிரு மொழிக்கும்
அததும் இன்னும் உறழ்த தோனறல்
ஒத்த தெனப உணரு மோரே உக

ஈ. முற்றுக்கர குற்றக்கர றாறுகள்

‘ஏழு’ எனனும் எண்ணுப்பெயர்க்கு அன சாரியை

194. அன என சாரியை ஏழ்னிற்றுதி
முன்னாத தோன்றும் இயற்கைத் தெனப.

191 ஒறறெனறது, மகரவொறறு தம் நும என
பன இவகே சாரியை

192 மேல முப்பெயா எனறது, மேற சொன்ன
தாம் நாம் யாம் எனனுரு சொற்ககே

193. உறழ்த தோன்றல் - மாறி வருதல், இரண்
மே வரும் எனறட்டி

194 ஏழன் இறுதி முன்னா - ஏழ் எனனும் எண்
னுப் பெயரின இறுதிமுன் மேல நுறபாவிலும் ‘இறுதி
முன்னா’ எனனும் வழக்கு வருதல் காண்க இயற்
கைத்து - இயற்கையைபுடையது.

குறறுகர ஈறறிகு இன சாரியை

- 195 குறறிய லுகாத திறுதி முனனா
முறறத தோனனும் இன என சாரியை உந
லெ குறறுகர ஈறுகள் இரட்டி முடிதல
- 196 நெடெழுத திமபா ஒறறு மிகத தோனனும்
அப்பால மொழிகள் அலவழி யான. உச
இரட்டி முடிவன சாரியை பெருமை
- 197 அவைதாம,
இயற்கைய வாசும செயற்கைய எனப. உரு
- குறறுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயராககு அன சாரியை
- 198 எண்ணின் இறுதி அனனொடு சிவணும், உசு
ஒருபத்து முகலிய குறறுகர ஈறுகள் ஆன சாரியையும்
பெறுதல
199. ஒன்றுமுத லாகப பத்தாராதி வரும
எல்லா எண்ணுஞ் சொல்லங் காலை

196. நெடெழுத திமபா ஒறறு எனறது, நெடிற்
சொடாக குறறுகர ஈற்று மெய் மிகத் தோனனும் - இரட்
டும் இரட்டிதல, நில்மொழியில் நிகழுஞ் செய்கை.
அப்பால மொழிகள் - அங்ஙனம் இரட்டிதற்கு அப்பாற்
பட்ட மொழிகள் அல வழியா - அல்லாத இடத்தில்,
எனறது, உசு உசுப எண்ணுப ஐற்றுக்கள் வராத இடத்தில்,
எனவே, உற என்னும் ஒற்றுக்கள் வருமிடத்தில் இரட்டும்
எனபது

197 இயற்கைய எ ஈசுா, மேல நூற்பாவிற கூறிய
இன சாரியைப்பெறு இயல்பாற்றொழற்கு, செயற்கை -
செய்கை இயல்பான வாசும செய்கையைமுடைய எ ஈ
பது பொருள்

198. எண்ணின் இறுதி - எண்ணுப் பெயர்களின்
குறறுகர ஈறு.

ஆன இடை வரினும் மானம் இல்லை
அஃதென கிளவி ஆவயின கெடுமே
உயதல வேண்டும் பஃகான மெய்யே உஎ

‘யாது’ ‘அஃது’ எனனுங் குறறுகர ஈறுகடகு அன
சாரியை

200 யாதென இறுதியும் சுட்டுமுத லாகிய
ஆயத இறுதியும் அனனெடு சிவணும்
ஆயதங் கெடுதல் ஆவயி னுன. உஅ

குறறுகர ஈறுத திசைப்பெயா

ஏழனுருபிற சாரியை பெருமலும் வருகல

201. ஏழ் னுருபிறகுத் திசைப்பெயா முன்னாச
சாரியைக கிளவி இயற்கையு மாகும்
ஆவயின இறுதி மெய்யொடுங் கெடுமே உக

199 சொல்லுங்காலை - வழங்குமிடந்தி. ஆன
இடை வரினும் - முன்கொன்ன அன சாரியையேயன்றி
ஆன சாரியை இடையில் வந்தாலும் மானமில்லை - குறற
மில்லை அஃது எனபது, டஃது எனபதிலுள்ளது. உய
தல வேண்டும் - கெடாது நிறதல வேண்டும். பஃகான
மெய் - பகர ஒறறு

200 சுட்டு முதலாகிய ஆயத இறுதி, அஃது என
பது ஆவயின - சாரியை புணரும் அவ்விடத்தில்.

201. திசைப்பெயா முன்னா வரும் ஏழனுருபிற
கெனக சாரியைக கிளவி யென்றது பொதுவாக இன
சாரியை புணராததும் இயற்கையுமாகும் - இயலபு
மாகும் உமமையால் அச சாரியை வருதலு முண்டெனக.
இறுதி - இறுதி உகரம்

சு. புறனடை

இவ்வியவின புறனடை

202. புள்ளி யிறுதியும் உயிரிற் கிளவியும்
 சொல்லிய ஆல்ல ஏனைய வெல்லாம
 தேருங் காலை உருபொடு சிவணிச
 சாரியை நிலையுங் கடப்பா டிலவே

நய

202. சொல்லிய ஆல்ல, என்னா ஏனைய வெல்லாம
 எனக. சிவணி - சிவநூலல்லா கடப்பாடு தான் என்றமை
 யாற சாரியை நின்றும் நிலையும முடியும் என்றபடி.

எ. உயிர் மயங்கியல்

[உயிர் துகளின் புணர்ச்சியிலக்கணம் உணராததுவது.]

க அகர றறு

அலவழியில் அகர ஈற்று மெய் புணருமாறு

203. அகர இறுதிப் பெயாங்கிலை முன்னா
வேறறுமை யலவழிக் க ர த ப, த தோன்றின்
தத்தம் ஒத்த ஒற்றிடை மிகுமே. க

அகர ஈற்று வினை சொல்லும் இடை சொல்லும்

204. வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமாக கிளவியும்
எனவென எச்சமும் சுட்டின இறுதியும்
ஆங்க எனனும் உரையசைக கிளவியும்
ஞாங்காக கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே. உ

சுட்டினமுன் ஞ ந ம மெய்

205. சுட்டின முன்னா ஞ ந ம, த தோன்றின்
ஒட்டிய ஒற்றுஇடை மிகுதல் வேண்டும். ந

சுட்டினமுன் ய வ மெய்

206. ய வ முன் வரினே வஃரம் ஒற்றும். ஃ

203. பெயாங்கிலை - பெயாங்கில் பெயாங்கில் பெயாங்கில் பெயாங்கில்
முன்னா தத்தம் ஒத்த ஒற்று எச்சமும், பொருத்த
மிடங்களில் அவ்வவழியே மெய்யுமுன் கொள்ளப்படும்

204. ஞாங்காக கிளந்த - முன்னே கொள்ள. முன்
என்றது, முன் துறப்பாலை நீண்டது.

205. ஒட்டிய ஒற்று - ஒட்டியமொத்த பொருத்தமான
அவ்வவ்வொற்று.

206. ஒற்றும் - ஒற்றுமும்.

சுட்டின முன உயிர

207. உயிரமுன வரினும் ஆயியல் திரியாது ௩
செய்யுளில் சுட்டு நீளுதல்
208. நீட வருதல் செய்புளுள் உரித்தே சு
'சாவ' என்னுஞ் சொல்
- 209- சாவ என்னும் செய்வென எச்சத்து எ
இறுதி வகரம் கெடுதலும் உரித்தே
இயல்பாரும் அகர ஈற்றுச் சொற்கள்
210. அன்ன என்னும் உவமகிளவியும்
அண்மை சுட்டிய விளிநிலைகிளவியும்
செய்மமன என்னுந் தொழிலிற்று சொல்லும்
ஏவல் கண்ணிய வியங்கோடகிளவியும்
செய்த என்னும் பெயரொருசு கிளவியும்
செய்யிய என்னும் வினையொருசு கிளவியும்
அம்ம என்னும் உரைப்பொருட் கிளவியும்
பலவற்றிறுதிப் பெயாக்கொடை உளப்பட
அன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப அ

208 புணர்ச்சி யதிகாரமாகவின, இந் நீட்சி இரு
மொழிப் புணர்ச்சிகளுள்ளொருங்க

209 உமையாற் கெடாது நிறறலே பெரும்
பாணமையாம்.

210. விளிநிலைகிளவி - விளியாகிய நிலைமையை
யுடைய கிளவி தொழில் இது - வினாச் சொல்லாகிய
அகர ஈற்றுநிலையுடைய கண்ணிய - கருதிய உரைப்
பொருட்கிளவி - எதிர்முனமாகப் பேசுதற் பொருண்மையை
யுடைய சொல் பலவற்றிறுதிப் பெயாக்கொடை உளப
பட - பாணம்பொருள் புணர்த்தும் அகர ஈற்றுப் பெயாக
ளாகிய பல கில முதலியவற்றைச் சேர்த்தல் உளப்பட.
அன்றியனைத்தும் - அவ்வெல்லாம்

‘வாழிய’ என்னுஞ் சொல்

211. வாழிய என்னுஞ் செயவென கிளவி
இறுதி அகரம் கெடுத்தலும் உரித்தே. க

‘அமம்’ என்னுஞ் சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு விதி

212. உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையா.

‘பல்’ என்னுஞ் சொல்

213. பல்வந் திறுதி நீடுமொழி உளவே
செய்யுள் கண்ணிய தொடாமொழி யான. கக

‘பல்’ ‘சில’ என்னுஞ் சொற்கள்

214. தொடரால இறுதி தம்முன தாமவரின
லகரம் நகரவொற றுகலும் உரித்தே. கஉ

அவற்றிற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

215. வல்லெழுத நியறனக உறழ்த தோன்றும். கங

வேற்றுமையில் அகர ஈறு

216. வேற்றுமைக கண்ணும் அதனோ ரற்றே. கச
மரபு பெயர்க்குப் பிறிது விதி

217. மரபுபெயாக கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

‘மக’ என்னும் பெயர்

218. மகப்பெயாக கிளவிகு இன்னே சாரியை கங

219. அத்துஅவண் வரினும் வரைநிலை இன்றே. கள

212. நீட்டம் என்றது, இறுதியகரத் துகு

213. நீடுமொழி - நீடு, செய்யுடைய மொழி. செய
யுள் கண்ணிய தொடாமொழி - செய்யுளாகக் கருதிய
தொடாச்சி கொள்ளும் மொழிகளில், அநாவது, செய்யு
ளில் என்னும் பொருட்டு.

214. தொடர் அல் - தொடாமொழி அல்லாத
தனிச் சொற்களின.

அகர ஈற்றுப் பனமைச் சொற்கள்

220 பலவற நிறுதி உருபியல நிலையும் கஅ

உ. ஆகார ஈறு

அலவழியில் ஆகார ஈற்றுப் பெயர்

221. ஆகார இறுதி அகர இயற்றே. கக

ஆகார ஈற்று வினை

222 செய்யா எனனும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அவ்வியல திரியாது எனமனா புலவா உய

உமமைத் தொகை முடிபு

223. உமமை எஞ்சிய இருபெயாத தொகைமொழி
மெய்மமை யாக அகரம் மிகுமே உக

இயலபாகும் ஆகார ஈற்றுச் சொற்கள்

224 ஆவும் மாவும் விளிப்பெயாக கிளவியும்
யாவென வினாவும் பலவற நிறுதியும்

220 பலவறறு நிறுதி - டுமையுணாததும் பல
முதலிய சொற்களின் அகர நிறுதி உருபியல எனறது,
உருபு புணாச்சியிற் முடிபு அடரவது, வறறுச் சாரியை
பெறறு முடிதல

221 அகர இயற்றறு என்றது, தத்தம் ஒற்றுப்
பெறறு முடிதல.

223 மெய்மமையாக - டொருணமை தோன்ற
அகரம் மிகும் - நிலைமொழியீற்றில் அகரம் மிகுமெனக.

ஏவல குறித்த உரையசை மியாவும்
தனதொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியொடு
அனறி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப. உஉ

வேற்றுமையில் ஆகார நறு

225 வேற்றுமைக கண்ணும் அதனோ ரற்றே. உஉ

குற்றகீழ ஆகாரமும் தனி ஆகாரமும்

226 குறியதன முன்னரும் ஸ்ரெழுதது மொழிக்கும்
அறியத தோன்றும் அசரக கிளவி உச

‘இரா’ எனனுந் சொல்

227. இரா என கிளவிகு அகரம் இல்லை உடு

‘நிலா’ எனனுந் சொல்

228. நிலா என கிளவி அததொடு சிவனும் உசு

நில மரபபெயர்கள்

229 யா மரக கிளவியும் பிடாவும் தளாவும்
ஆமுப பெயரும் மெல்லெழுத்து மிகுமே. உச

அவற்றிற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

230 வல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை உசு

224 ஆ, ஆவென னும் பெயர் சொல். மா,
மாவெனும் பெயர்ச்சொல் டலவற்றிற்று யெனறது,
பனமையுடாததும் ஆகாரவீற்று விலை சொல். தன
தொழில் உரைக்கும் என்றது, தன்மையிட்டு, து வினையைக்
குறிக்கும் எனனும் பொருட்டு நூற்று ‘உவகா’ எனபது
காட்டு, உரைப்பேன எனபது பொருள்.

226 அசரக கிளவி பெயறது, நூற்றில் அசர
எழுத்துப் பேறு.

227 அகரம் - முறக்கூறிய அகரப்பேறு

229 யா எனனும் மரபபெயர்ச் சொல்லுமெனக.

‘மா’ எனனும் மரபு பெயரும், ‘ஆ’ ‘மா’ எனனும்
விலங்கின பெயர்களும்

231. மாமரக கிளவியும் ஆவும் மாவும்
ஆமுபு பெயரும் அவற்றோ ரன்ன
அகரம் வல்லெழுத்து அவை அவண் நிலையா
னகரம் ஒற்றும் ஆவும் மாவும். உக

‘ஆன’ எனனுஞ் சொல்

232. ஆன ஒற்று அகரமொடு நிலையிடன உடைத்தே

233. ஆன முன வருஉம் ஈகார பகரம்
தானமிகத் தோன்றிக் குறுகலும் உரித்தே.

சிலவற்றிற்கு உகரப்பேறு

234. குறியதன இறுதிச சீனகெட உகரம்
அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே. ஈஉ

௩. இகர ஈறு

வேற்றுமையில் இகர ஈற்றுப் பெயர்

235. இகர இறுதிப் பெயாங்கீ முன்னா
வேற்றுமை யாயின வல்லெழுத்து மிகுமே ஈ.ஈ

231. மா எனனும் மரபுபெயாச் சொல்லு மெனக்
அவற்றோரன்ன எனறது, மெல்லெழுத்து மிகு முடியு
மென்றற்கு. அகரமும் வல்லெழுத்துமாகிய அவை

232. ஆன நெய் என்பது இந் துறபாவுக்குக்
காட்டு

233. சீனே எனறது, இங்கே ஆகாரத்தின் பகுதி
யாகிய ஒரு மா ததிரையை உணர்ந்திறழ்

235. இதற்கு அலவழி முடிபு தொகைமரபிற்
காணக்,

- இகர ஈற்று வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும்
 236. இனி அணி என்னுங் காலைபும இடனும்
 வினையெஞ்சு கிளவியுஞ் சுடநும அனன், நசு
 'இனறி' என்னுஞ் சொல்
 237. இனறி என்னும் வினையெஞ்சு இறுதி
 நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்
 தொன்றியல் மருங்கின செய்யுளுள் உரிததே,
 சுடநுப பெயர்
 238. சுட்டின இயற்கை முற்கிளந் தற்றே, நசு
 'தூணி' முன் 'பதககு'
 239. பதககுமுன் வரினே தூணிக் கிளவி
 முதற்கிளந் தெடுத்த வேற்றுமை யியற்றே, நசு
 'நாழி' முன் உரி
 240 உரிவரு காலை நாழிக் கிளவி
 இறுதி இகரம் மெய்யொடுங் கெடுமே
 டகரம் ஒற்றும் ஆவயி னான், நசு

236. 'இனி' என்னுங் காலமுணாததும் இடைச் சொல்லும், 'அணி' என்னும் இடமுணாததும் இடைச் சொல்லுமெனக்

237 வினையெஞ்சு - வினையெஞ்சு கிளவியின் தொன்றியல் மருங்கினையுடைய செய்யுளிடத்தெனக் பழமை தொடரு வழங்கிவருஞ் சாப்பு, ஈண்டுந் தொன்றியல் மருங்கெனப்படலது

238 முன் என்றது, அகரவீற்றுச் சுட்டியல்பு உரி.

239 முதற் கிளந்தெடுத்த - முன்பு விநந்தெடுத்திச் சொன்ன,

‘பனி’ எனனுங் காலச்சொல்

241. பனியென வருஉம காலவேற றுமைக்கு
அத்தும் இன்னும் சாரியை யாகும். ௩௯

‘வளி’ எனனும பூஞ்சொல்

242. வளியென வருஉம பூதக் கிளவியும்
அவ்வியல் நிலையல் செவவி தென்ப. ௪௦

‘உதி’ எனனும மரப்பெயர்

243. உதிமரக் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே. ௪௧

‘புளி’ எனனும மரப்பெயர்

244. புளிமரக் கிளவிக் கு அமமே சாரியை. ௪௨

‘புளி’ எனனும சுவைப்பெயர்

245. ஏனைப் புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

246. வல்லெழுத்து மிகினும் மான மிலலை
ஒவ்வழி யறிதல் வழக்கத் தான. ௪௪

நாட பெயர்

247. நாளமுன தோனறுந தொழில்நிலைக் கிளவிக் கு
ஆன இடை வருதல் ஐய மினறே ௪௫

241 வேறறுமைக்கு - வேறறுமை முடிபுடைய
பெயர்க்கு

242 பூதக் கிளவி யென்றா, ஐம் பூதங்களுள் ஒன்
ருள் காறறென்றற்கு. செவவிது, நனமுடிபுடையது

243. ஏனைப் புளிப்பெயரென்றது, சுவைப்பெயரை.

246. அறிதல் - அறிக

247. நாள் - நாடபெயர், தொழில் நிலைக் கிளவி -
தொழிறறனமையசான் வினைச்சொல் ஆன என்றது
சாரியை வருதல் ஐயமில்லாததாகும் என்க.

திங்கட பெயர்

248. திங்கு முனவரின இக்கே சாரியை. சக

ச. நகார ஈறு

அலவழியில் ஈகார ஈற்றுப் பெயர்

249 நகார இறுதி ஆகார இயற்றே சள

‘நீ’ மீ முதலிய சொற்கள்

250. நீ என பெயரும் இடக்காப் பெயரும்
மீ என மரீஇய இடமவரை கிளவியும்
ஆவயின வலலெழுத தியற்கை யாகும் சஅ

‘மீ’ எனானு சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு முடிபு

251. இடமவரை கிளவிமுன வலலெழுத்து மிகுஉம்
உடனிலை மொழியும் உளவென மொழிப சக

வேற்றுமையில் ஈகார ஈற்றுப் பெயர்

252. வேற்றுமைக கண்ணும அதனோ ரற்றே. நு

‘நீ’ எனாமை பெயர்

253 நீ என ஒருபெயர் உருபியல் நிலையும்
ஆவயின வலலெழுத்து இயற்கை யாகும் நக

248. திங்கு எனறது மாதந்திர பெயர்.

250 வரை - வரைநதுணாததும். இயற்கையாகும்-
இயலபாகும்

251. உடன நிலை மொழியும் - நமமுடன ஒலியும்
உண்டாக இயைநது நிறநிலையுடைய மொழிகளும்

253 உருபியல் எனறது, நெடுமுதல் குறுகிச்
சாரியை பெறுதல்.

ந. உகர ஈறு

அலவழியில் உகர ஈற்றுப் பெயர்

254. உகர இறுதி அகர இயற்றே நூ

உகர சுட்டு

255. சுட்டின முன்னரும் அததொழிற றாகும். நூ

சுட்டினமுன் மெனகண் முதலியன

256. ஏனவை வரினே மேலநிலை இயல் நூ

சுட்டினமுன் வளி இயல்பாதல்

257. சுட்டுமுதல் இறுதி இயல்பா குமமே நூ

செய்யுளிற சுட்டுப் பெயர்

258. அனறுவரு காலை ஆ ஆ குதலும்
ஐவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலும்
செய்யுள் மருங்கின உரிததென மொழிப நூ

வேற்றுமையில் உகர ஈற்றுப் பெயர்

259. வேற்றுமைக கண்ணும் அதனோ ஈற்றே. நூ

255 அத்தொழிறறாகும் - அங்ஙனம் வலவினம்
மிகுதலாகிய தொழிலையுடையதாகும்

256. ஏனவை - மெனகண் முதலிய முன்னும் மேல
நிலை எனறது, அகரவீற்றுச் சுட்டினல் அவை வருங்கால
முடியும் முடிபை.

258 அனறு வரு காலை சுட்டுநிச சொல்லி ஈற்றி
லுள்ள உகரம் ஆ ஆகுதலெனக் மெய் வரைந்து கெடுத
லும் - தான் ஊரது நின்ற மெய்யெழுத்தை நிறுத்தி
உகரங் கெடுதலும்

‘எரு’ ‘செரு’ என்னுஞ் சொற்கள்

260. எருவும் செருவும் அம்மொடு சிவணித்
திரிபிட னுடைய தெரியுங் காலை
அம்மின மகரம் செருவயின் கெடுமே
தம்மொற்று மிகுஉய் வல்லெழுத் தியற்கை.

முகர வுகர ஈறு

- 261 முகர உகரம் நீட்டின உடைத்தே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான டுக

‘ஒடு’ எனனும் மரபுபெயர்

- 262 ஒடுமரக ளெவி உதிமர இயற்றே சூடு

சுட்டுப் பெயர்களுந் தாரியை

- 263 சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்
ஒற்றிடை மிகாஅ வல்லெழுத் தியற்கை. சூக

சூ ஊகார ஈறு

அலவழியில் ஊகார ஈற்றுப் பெயர்

- 264 ஊகார இறுதி ஆகார இயற்றே. சூஉ

ஊகார ஈற்று வினைச்சொல்

- 265 வினைவெஞ்சு ளெவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும்
நிலையுங் காலை அவ்வகை வரையார சூங்

260 எருவும் செருவும் - எரு என்னும் மொழியும்
செரு என்னும் மொழியும் அம் முடிபு, தம் ஒற்று மிகுஉய்
வல்லெழுத்தியற்கையை புடையது எனக் தம் ஒற்றென
றது, தம் வல்லொற்று

263. அம் முடிபு, ஒன்று இடை மிகாஅ வல்லெழுத்
தியற்கையைபுடையது.

265 அவ்வகை வரையார் - அங்ஙனம் வல்லெழுத்து
மிககு முடியும் வகையை நீக்கார்.

வேற்றுமையில் ஊகார ஈறு

266 வேற்றுமைக கண்ணும அதனோ ரறநே. கூச

குறிக்கீழ ஊகாரமும் கனிமொழி ஊகாரமும்

267. குறறெழுத திம்பரும் ஒரெழுதது மொழிக்கும்
நிற்றல வேண்டும் உகரக கிளவி. கூடு

‘பூ’ எனனும் பெயா

268 பூ என ஒருபெயா ஆயியல் பினநே
ஆவயின வல்லெழுதது மிகுதலும் உரிததே.

‘ஊ’ எனனும் பெயா

269. ஊ என ஒருபெயா ஆவொடு சிவனும். கூஎ

270. அககென சாரியை பெறுதலும் உரிததே
தக்கவழி அறிதல் வழக்கத தான கூஅ

‘ஆடுஉ’ ‘மகடுஉ’ எனனும் பெயாக்கள்

271. ஆடுஉ மகடுஉ ஆயிரு பெயாக்கும்
இன இடை வரினும் மான மிலலை. கூக

267 உகரக கிளவி - உகர எழுதது.

268 பூவென்பது பொலிவெனனும் வினைக
குறிப்பை உணராததெனறறகு ஒரு பெயா என்றாரென
பது நசு கருதது. எனவே, மலா என்பது பொருளா
யிற்று வல்லெழுதது மிகுதலும் உரிததே எனறமையால்,
மெல்லெழுதது மிகுதல பெருமபாணமையென்ப பெறப
பட்டது

269. ஊ எனனும் பெயாக்கது இறைச்சி என்பது
பொருள்.

எ எகர ஓகர ஈறு

அலவழியில் எகர ஓகர ஈறுகள்

272. எகர ஓகரம் பெயாககீ றுகா
முன்னிலை மொழிய எனமனா புலவா
தேற்றமும் சிறப்பும அலவழி யான எ

எகர ஓகர இடைச்சொற்கள்

273. தேற்ற எகரமும் சிறப்பின் ஒவவும்
மேற்கூறியறகை வல்லெழுத்து மிகா. எக

அ. ஏகார ஈறு

அலவழியில் ஏகார ஈறுபு பெயா

274. ஏகார இறுதி ஊகார இபற்றே. எஉ

ஏகார இடைச்சொற்கள்

275. மாறுகோள எச்சமும் வினாவும் எண்ணும்
கூறிய வல்லெழுத்து இபற்றை யாதும் எஉ

வேற்றுமையில் ஏகார ஈறு

276. வேற்றுமைக கண்ணும் அதனோ ரற்றே எச

272 பெயாககு ஈறுகள் என்றமையால், வினைக்கு ஈறுகும் எனவும், முன்னிலை மொழிய என்றமையால் அஃது முன்னிலை மொழிக்கானாவாம் எனவும் பெறப்படும். தேற்றமும் சிறப்பும் அலவழி - தெளிவுபொருளுணராததும் எகரமும் சிறப்புப் பொருளுணராததும் ஓகரமுமாகிய இடைச்சொற்காலலாத நிலையில்

273 மேற்கூறியறகை என்றது, இயல்பாதலமேற்கூறியறகையாய வல்லெழுத்து மிகா எனக

275 மாறுகோள என்றது எதிர்மறைபை. எச்சமென்றது, சொல்லெச்சப் பொருண்மைக்கு

அகறகு, மேலும் ஒரு முடிபு

277. ஏ என இறுதிககு எகரம் வருமே. எடு

‘சே’ எனனும் மரபபெயர்

278. சே என மரபபெயர் ஒமொ இயந்றே எக

‘சே’ எனனும் விலங்கின பெயர்

279. பெற்றம் ஆயின முற்ற இன வேணடும் எ

கூ ஐசார று

வேற்றுமையில் ஐயிறறுப பெயர்

280 ஐகார இறுதிப் பெயாநிலை முனனா
வேற்றுமை யாயின வல்லெழுத்த மிகுமே.எ

கூட்டுப பெயர்

281 கூட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும் எக

‘விசை’ ‘ஞெமை’ ‘நமை’ எனனும் மரப்பெயர்கள்

282 விசைமரக கிளவியும் ஞெமையும் நமையும்
அவைமுப பெயரும் சே மர இயல் அ

‘பனை’ ‘அரை’ ‘ஆவிரை’ எனனும் மரப்பெயர்கள்

283. பனையும் அரையும் ஆவிரைக கிளவியும்
நினையும் கால அமமொடு சிவனும்
ஐயென இறுதி அரைவரைந்து கெடுமே
மெயஅவண ஒழிய எனமறா புலவா அக

279 முன னூதடாவிற கூறிய சே எனனும் பெயர்
நாண்டு மாடு எனனும் டொருநீ யுணாததுமாயின எனக

280. இதற்கு அலவழி முடிபு தொகைமரபிற
காணக.

283. அரை, ஒரு மரபபெயர் அரை வரைநது
கெடும் என்றா, அரை எனனும் பெயரை நீக்கி ஏனை
யிரண்டினுங் கெடும் என்றற்கு. ஒழிய - நிறக.

‘பனை’ முன ‘அடடு’

284 பனையின முன்னா அடடுவரு காலை
நிலையின றாகும் ஐ என உயிரே
ஆகாரம வருதல ஆவயி னான அஉ

‘பனை’ முன ‘கொடி’

285 கொடிமுன வரினே ஐ அவண நிறபக
கடிநிலை இன்றே வல்லைமுககா மிகுதி அங
திங்கடபெயரும் நாடபெயரும்

286. திங்கடும் நாளும முநதுகின்ற தன்ன அச

‘மழை’ எனனுஞ சொல்

287. மழையென சிளவி வளியியல நிலையும். அடு

‘வேடகை’ முன ‘அவா’

288 செய்யுள மருங்கின வேடகை என்னும்
ஐ என இறுதி அவா முன வரினே
மெய்யொடுங் கெடுதல எனமனா புலவா
டகாரம ணகார மாதல வேணடும். அசு

281 அடடு - அடடு என னுஞ சொல் பனையின
எனபது இந்நூற்றாண்டினால் முடிபடபட்ட சொல், பனை
வெல்லம் என பொருள்

285 கொடி என னுஞ சொல் டுனமுன் வரினே
எனக் கடிநிலை இன்று - கடிநிலை இல்லாபினது, மிகும்
எனபது.

286 திங்கடும் நாளும - திங்கட பெயரும் நாட
பெயரும்

288 ‘வேணவா’ எனபது இந் நூற்பாவின்
முடிபு.

க஠ ஓகார றறு

அலவழியில் ஓகார றறுப பெயர்

289 ஓகார இறுதி ஏகார இயற்றே. அஎ

ஓகார இடைச்சொல்

290 மாறுகொள எச்சமும் வினாவும் ஐயமும்
கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும். அஅ

291 ஒழிந்ததன நிலையும் மொழிந்தவற்றியற்றே.

வேற்றுமையில் ஓகார றறுப பெயர்

292 வேற்றுமைக கண்ணும் அதிஞ ரற்றே
ஓகரம் வருதல் ஆவபி னா ன க஠

‘கோ’ முன் ‘இல்’

293 இல்லொடு கின்பபின் இயற்கை யாகும். கக

சில றறுகடகுப சாரியை

294. உருபியல் நிலையும் மொழியுமா றுளவே
ஆவயின் வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும் கூஉ

291 ஒழிந்தது என்றது, ஒழிபிசை ஓகாரம்
மொழிந்தவற்றென்றோ, முன் தாற்பாவிற சொன்ன ஓகாரம்
களை நினைந்து

293 இந் தாற்பாவுகது, ஓகாரவீற்று மொழி என எழு
வாய் கொள்ளப்படும் அது, கோ என்பது இல்லொடு -
இல் எனவும் வருவெழியோடு இயற்கையாகும்
என்றது முன் தாற்பாவிற கூறிய ஓகர எழுத்துப்பேறு
இயல்பாகும் என்றபடி

294 உருபியல் என்றது சாரியை பெற்று
முடிதல் ஓகார றறு மொழியும் உன என்றபடி.

கக. ஒளகார ாறு

இருவழியிலும் ஒளகார ஈற்றுப் பெயா
295. ஒளகார இறுதிப் பெயாநிலை முன்னா
அலவழி யானும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைநிலை இன்றே
அவ்விரு ஈற்றும் உகரம் வருதல்
செவ்வி தென்ப சிறந்திசி னேரே.

கூகூ

295 மிகுதல் வரைநிலை யினது - மிகுதல் நீக்கு
நிலைமை யினது, மிகும் எனறபடி அவ்விரு ஈற்றும்
என்றது, அலவழி வேற்றுமை என ஈரிடத்து வரும் ாறு
களிலும் எனறறகு உகரம், உகர எழுத்துப்பேறு,
சிறந்திசினோ - சிறந்தோ.

அ. புள்ளி மயங்கியல்

[மெய்யீறுகளின்புணாச்சியிலக்கணம் உணராததுவது]

க மேல்லொற்று ாறுகள்

இருவழியிலும் ஞகார ஈற்றுத தொழிற்பெயர்

296 ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னா
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக கண்ணும்
வல்லெழுத தியையின-அவ்வெழுதது மிகுமே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான க

297 ஞ ந ம வ இயையினும் உகரம் நிலையும் உ
அலவழியில் நகர ஈறு

298 நகர இறுதியும் அதனோ ஈற்றே. ந
வேற்றுமையில நகர ஈறு

299. வேற்றுமைககு உககெட அகரம் நிலையும் ஈ
'வெரிந' என்னுஞ் சொல்

300. வெரிந என இறுதி முழுதும் கெடுவழி
வருமிட னுடைத்தே மெல்லெழுத தியற்கை.
அஃதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

301 ஆவயின வல்லெழுதது மிகுதலு முரித்தே. கூ

296. ஒற்றிய - ஒற்றுக னின்ற அல்லது - அல்
வழியில்

299. இந் துறபாவும் நகர இறுதிக்கு.

300 மெல்லெழுததுப பெறுகின்ற தனமை வருது
முடியும் இடனுடைத்து எனக்.

வேற்றுமையில் னாகர ஈறு

302 ணகார இறுதி வல்லெழுத தியையின்
டகார மாகும வேற்றுமைப் பொருட்கே. எ

‘ஆனா’, ‘பெணா’ எனனுஞ் சொற்கள்

303 ஆணும் பெண்ணும் அஃறிணை யுயற்கை. அ

‘ஆனா’ எனனும் மரபுபெயர்

304. ஆண மரக கிளவி அரை மா இயற்றே. க

‘விணா’ எனனுஞ் சொல்

305 விணா என வருடம் காயப் பெயாவயின்
உணமையு முரிததே அததென சாரியை
செய்யுள் மருங்கின தொழிலவரு காலே. க0

ணாகர ஈறுறுத தொழிற்பெயர்

306 தொழிற்பெய சொல்லாம் தொழிற்பெய ரியல்.

303 ஆண எனனும் பெயரும் பெணா எனனும்
பெயருமெனக், இவை விரிவுபெயர்.

304. ‘ஆனா’ ‘ஆணா’ என்பன மரபு மரபு
பெயர்கள்

305 காயம் - ஆசாயம், வாரா உணமையு - உண
டாதனும் செய்யுள் மருங்கின - செய்யுளிடத்தில்,
தொழில் - வினைச் சொல்

306. தொழிற்பெய ரியல் என்றது, இவ்வியலின்
முதலிரண்டு ஊறடாக்களை நீக்கி “ஆனாவா, வல்
லெழுந்த வநநால் வல்லெழு” என்ற உச்சரப்பேறும், மெல்
லெழுந்தும் இடையெழுந்தில் வகரமும வநநால் உச்சரமும
பெறறு முடிந்தல்.

ணகர ஈற்றுக் கிளைப்பெயர்

307 கிளைப்பெய ரெல்லாம் 'கொளத்திரி பிலவே.

அலவழியில் 'எண்' எனனும் உணவுப் பெயர்

308 வேற்றுமை யலவழி எண் என உணவுப்பெயர்
வேற்றுமை யியற்கை நிலையலு முரித்தே. கங

இருவழியிலும் 'முரண்' எனனுந் தொழிற்பெயர்

309. முரண் என தொழிற்பெயர் முதலியல நிலையும்.

வேற்றுமையில் மகர ஈறு

310 மகர இறுதி வேற்றுமை யாயின
துவாக கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே கடு

அகறகு, மேலும் இரு முடிபுகள்

311 அகர ஆகாரம் வருவது காலே
ஈற்றுமிசை அகரம் நீடலு முரித்தே. கச

312. மெல்லெழுத்து உறமும் மொழியுமா ருளவே
செலவழி அறிதல் வழக்கத் தான கள

307 கொள - கருதுதற்கேற்ற, கிளைப்பெயரெல்
லாம் திரிபில எனபது தூறபாவின பொருள்

308, எண் - என் வேற்றுமை யியற்கை யென
றது, திரிந்து முடியும் இயலவு

309. முதல் இயல் - முதல் கூறிய இயலவு, அசா
வது, இயலவுகள் திரிபுமாய முடிபு

310 துவா - முற்ற

311 இதவும் மகர ஈற்று முடிபு தவறும் தூறபா
ஈற்று மிசை அகரம் - இறுதியிலுள்ள மகரவொற்றினமேல்
நின்ற அகரம்

312 உறமு மெனறமையால், வல்லெழுத்தோடு
மெல்லெழுத்தும் பெறது முடியும் மொழிகளும் எனக்,

இலலம் ' எனனும் மரபபெயர்

313. இலல மரபபெயர் விசை மர இயற்றே கடி
அலவழியில் மகர ஈறு

314. அலவழி யெல்லாம் மெல்லெழுத தாகும் கக
' அகம் ' முன் ' கை '

315 அகம் என கிளவிகுருக கை முன் வரினே
முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும்
வரைநிலை யினறே ஆசிரி யாகக
மெல்லெழுத்து மிகுதல ஆவயி னுன ௨௦
' இலம் ' முன் ' படு '

316. இலம் என கிளவிகுருப படு வரு காலை
நிலையலு முரிததே செய்யு ளான. ௨௧

313 ' இலலம் ' ' விசை ' மரபபெயர்கள.

314. மகர ஈறு திரிந்து மெல்லெழுததாகும் எனற
படி.

315 முதல நிலை - முதலில் நின்ற எழுந்தாகிய
அகரம். ஒழிய - நிறக. முன்னவை - அதனை அடுத்து
நின்ற இரண்டெழுத்துக்களும் கெடுதலும் எனற உமமை
யாற கெடாது நிறநலுங் கொள்ளப்படும். ஆசிரியாகக
என்பதில், அகரம் சாரியை. ஆசிரியாககு என்பது சொல்.
' அங்கை ' எனடது இந் துறபாவின் முடிபு.

316 இலம் - இல்லாமை எனனும் பொருளதரும்
உரிச்சொல் படு - உண்டாதலெனனும் பொருளதரும்
வினைக்குறிப்புப் பெயர். மகர ஈறு நிலையலும் உரிதது
எனக, செய்யுளான - செய்யுளிடத்து.

‘ஆயிரம்’ எனனும் எண்ணுப்பெயர்

317. அததொடு சிவணும் ஆயிரத திறுதி
ஒத்த எண்ணு முனவரு காலே ௨௨

அடையடுத்த ஆயிரம்

318 அடையொடு தோன்றினும் அதனோ ரறநே.

அதனமுன் அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும்

319. அளவும் நிறையும் வேற்றுமை யியல். ௨௩

வேற்றுமையில் உயாநிலைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும்

320. படாககைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும்
தொடக்கங் குறுகும் பெயாநிலைக் கிளவியும்
வேற்றுமை யாயின உருபியல் நிலையும்
மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆவயி னான ௨௫

அலவழியில் அவை

321 அல்லது கிளப்பின இயற்கை யாகும். ௨௬

317 ஒத்த எண் - தனக்கு அகப்படு மொழியாய்ப்
பொருந்தின எண்ணுப் பெயர் எண் எனபது, எண்ணு
என நின்றது தொகைமரபிற் கூறிய ‘ஏ’ என்னுஞ்
சாரியை இதற்கு கீக்கினா

318 ஆயிரம் எனபது அடையொடு தோன்றினும்
எனக

319 அளவுப் பெயரும் நிறைப் பெயரும் வரு
மொழியாக வந்தால் எனக

320 தொடக்கம் குறுகும் பெயாநிலைக் கிளவி
எனபன, தாம் நாம் முதலியன

321 அல்லது - அலவழி முடிபு இயற்கை
யாகும் - சாரியை பெறுது இயல்பாகும்.

‘எல்லாம்’ எனனும் விரவுப்பெயர்

322 அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக கண்ணும்
எல்லாம் எனும்பெயர் உருபியல் நிலையும்
வேற்றுமை யலவழிச சாரியை நிலையாது. உஎ

அநற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

323. மெல்லெழுத்து மிகினும் மான் மிலலை உஅ

அநற்கு, உயாதினை முடிபு

324. உயாதினை யாயின உருபியல் நிலையும் உக

வேற்றுமையில் ‘தும்’ எனனும் பெயர்

325. தும் என ஒருபெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே

அலவழியில் ‘தும்’ எனனும் பெயர்

326. அல்லதன் மருககிற சொல்லுங் காலை

உக கெட நின்ற மெய்வயின் ஈ வா

இ இடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம்

நிறைவேணும் புள்ளியொடு புணர்ந்தே

அப்பால் மொழிவயின் இயற்கை யாகும் நக

322. உருபியல் என்றது, இடையில் வறதும்
இறுதியில் உமமும் பெறுதல், அலவழிசு இடையில்
வறதுபெறுதல் இவ்வை எனக

325. மிகும் என்றதனால், இறுதி மகரக்கேடு
கொளக

326 இந் துறபாவம் ‘தும்’ எனனும் பெயர்க்கு,
உக கெட என்றது, ககரத்தினுள்ள ஁ கரத்தை நினைந்து.
புள்ளியொடு புணர்ந்து ரகரம் நிறைவேணும் எனக
வேணும் - ஆசிரியர் வேண்டுமென. புள்ளியொடு புணர்ந்
தென்றது, மெய்யெழுத்தென்றதற்கு அப பால் - அவ
வகைப்பட்ட இயற்கையாகும் - வருஞ் சொல் இயல்பாய்
முடியும்.

மகர ஈற்றுக் கொழிற் பெயர்

327 தொழிற்பெய ரெல்லாம் தொழிற்பெய ரியல்

‘ஈம்’ ‘கம்’ ‘உரும்’ எனனும் பெயர்கள்

328 ஈமும் கமமும் உரும் என கிளவியும்

ஆமுப பெயரும் அவற்றோ ரனன் னுங்

‘ஈம்’ ‘கம்’ எனனும் இருபெயர்க்குஞ் சாரியை

329. வேற்றுமை யாயின ஏனை இரண்டும்

தோற்றம் வேண்டும் அக்குஎன சாரியை. னுங்

மகரம் குறுகுமிடம்

330. வகார மிசையும் மகாரம் குறுகும் னுங்

மகர ஈற்று நாடபெயர்

331. நாடபெயர் கிளவி மேற்கிளந் தன்ன

அத்தும் ஆனமின = வரைநில யின்றே

ஒற்றுமெய் கெடுதல் எனமனா புலவர். னுங்

வேற்றுமையில் வகர ஈறு

332. வகார இறுதி வல்லெழுத் தியைபின்

தகார மாறும் வேற்றுமைப் பொருட்கே னுங்

329 ஏனை இரண்டும் எனறது, ஈம் கம் என்பன, தோற்றம் - தோன்றுதல், சாரியை தோன்றுதல் என்க

330. வகார மிசையும் என்றும் எச்ச உம்மை, முன் ‘போனம்’ முன்பு தனிமொழிகளிற குறுகுதலைக் கருதிறது

331 மேற்கிளந் து என்றும், திகர ஈற்று நாட பெயர் கிளந் து அது கம் வரைநில யின்றெனக் ஒற்று மெய் கெடுதல் - மகரவொற்றுத் தன் வழவு கெடுதல்.

சில் னகர ஈற்றுத் சொற்கள்

333 மன்னும் சின்னும் ஆனும் ானும்
பின்னும் முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அன்ன இயல் எனமனா புலவா நஅ

‘வயின்’ எனனுஞ் சொல்

334 சுட்டுமுதல் வயினும் ஏகமுதல் வயினும்
அப்பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப நக

‘குயின்’ எனனுஞ் சொல்

335 குயின் என கிளவி இயற்கை யாகும். ச0

‘எகின்’ எனனும் மரபுபெயர்

336. எகின்மர மாயின் ஆண்மர இயற்றே. சக

‘எகின்’ எனனும் பிற உயிரின் பெயர்

337 ஏனை எகினை அகரம் வருமே
வல்லெழுத தியற்கை மிகுதல் வேண்டும். சஉ

கிளைப் பெயர்

338. கிளைப்பெய ரெல்லாம் கிளைப்பெய ரியல் சந

333 ‘ரான்’ ‘சின்’ ஆசைச் சொற்கள், ‘ஆன்’
‘ரான்’ சுட்டு வினையெஞ்சு கிளவி, ‘வரின்’ ‘செய்யின்’
போலவன்.

334 வயின் - வயின் என னுஞ் சொல், அவ்வயின்
முழுவியனவும், எவ்வயின் எப்பகார

335 இஃதற்கையுடைய - நகரம் நகரமாகத் திரி
யாது இயல்பாய் முடியும

336 எகின் என னுப் பெயராயிரான் என்க.

337 ஏனை எகின் என றது, புனலின் பெயர்,
அகரம், அகர எழுத்துப் பெயர்.

338 கிளைப் பெயர், எவின் முழுவிய இன்பபெயர்.

‘மீன’ எனனுஞ் சொல

339. மீன என கிளவி வல்லெழுத்து உறழவே. சச

‘கேன’ எனனுஞ் சொல

340. தேன என கிளவி வல்லெழுத்த தியையின
மேல்நிலை ஒத்தலும வல்லெழுத்து மிகுதலும
ஆமுறை இரண்டும் உரிமையு முடைத்தே
வல்லெழுத்து மிகுவழி இறுதி யிலலை சடு
அகறகு, மேலும் முடிபுகள்

341. மெல்லெழுத்து மிகினும் மான மிலலை. சசு

342. மெல்லெழுத்த தியையின இறுதியொடு உறழும்
‘கேன’ முன ‘இருல’

343. இருஅல தோற்றம் இயற்கை யாகும். சஅ
அகறகு மேலும் ஒருமுடிபு

344. ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிறறலு முரித்தே. சக
‘மீன’ ‘பிள’ ‘பன’ ‘கன’ எனனுஞ் சொற்கள்

345. மினனும் பினனும் பன்னும் கன்னும்
அநநாத சொல்லும் தொழிற்பெய ரியல் ௫0

339 உறழவு - திரிதூத திரியாதம் முடிதல்.

340 மேல் நிலை ஒத்தல் - மேல் தூதபாவிற கூறிய
உறழவுநிலை பொருந்தல். இறுதி - இறுதி னகரம்

342 ஈயொடு உறழ்தல், னகரங் கெடுத்தலும்
கெடாமையும

343 தேனென னுஞ் சொல்முன இருஅல
என னுஞ் சொல் வருதல் என்க

344 ஒற்று மிகு தகரம் எனறமையால் அதுவே
ஈரோற்றமு ல பெறல் - ௫0

345 டன - பருதி, கன - சிறு துலாத்தின தட்டு
என்ப உகரப்பேறு கருதி, ‘தொழிற்பெய ரியல்’ என்றா

‘கன’ எனனுந் சொல்லுந், மேலும் ஒரு முடிபு
346. வேற்றுமை யாயின எனை (1) (ஒன்றி)
தோற்றம் ஒக்கும் கன என் கினவி டிக

இயற்பெயர் முன் ‘நநகை’ எனனுந் சொல்
347 இயற்பெயர் முன்னாக தந்தை முறைவரின
முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும்
மெய்யொழிதது அனகெடும் அவவியற் பெயரே

அகரம், மேலும் ஒரு முடிபு
348 ஆதனும் பூதனும் கூறிய இயல்பொடு
பெயரொற்று அகரம் ஆவரக கெடுமே டிக

346 எனை எனின் என்ற 41, புடடெயர், அசு சொன்
முடிபோ டொட்டி அகரம் பேறும வல்லெழுத்து மிகுதி
யும் பெற்று முடியுமென்றது, எகிறெடு தோற்றம் ஒக்கு
மென்றா.

347. தந்தை முறை - தந்தை என நம்முடைய முறைப்
பெயர் முடிபின் எனதும், தந்தை எனனும் ஒரு
மொழிச் சொல்லின் முடிபும் 1. மெய்யொழிதது அன
கெடுக, நிலமொழியீதறி வெனக இ, நாதரவின்
முடிபு ‘சாதாரணை’ முடிவின், தந்தை தந்தை
எனடது பொருள்

348 கூறிய இயல்பொடு - மேல் நாதரவின் கூறிய
முடிபுகளோடு, பெயரொற்று ஆவரமுள் எனக
இயற்பெயராகிய நிலமொழியும் எழுதிக்கூற ஒற்றும்,
வருமொழியில் கூற அகரமுள் எழுதப்பட இயல்பு முடிபு
‘ஆதனை’ ‘பூதனை’ முடிவின் ஆதனம், பூதன
தந்தை எனடது பொருள்

அதற்கு, வேருரு முடி.

349 சிறப்பொடு வருவழி இயற்கை யாகும். ருசு

இயற்பெயர் முன் 'மகன்' முதலிய பிற பெயர்கள்

350 அப்பெயர் மெய்யொழிதது அனகெடு வழியும்
நிறறலும் உரித்தே அம் என சாரியை
மக்கள் முறைதொகூஉம் மருங்கி னுன ருடு

'நான்' 'பேன்' 'கோன்' என்னும் இயற்பெயர்கள்

351 தானும் பேனும் கோனும் என்னும்
ஆமுறை இயற்பெயர் திரிபின் இலவே ருசு

'நான்' 'யான்' என்னுஞ் சொற்கள்

352 தான் யான் எனும் பெயர் உருபியல் நிலையும்.

அலவழியில் அச் சொற்கள்

353 வேற்றுமை யலவழிக் குறுகலும் திரிதலும்
தோற்றம் இலலை எனமனா புலவர் ருஅ

'அழன்' என்னுஞ் சொல்

354 அழன் என ஒறுதிகெட வலலெழுத்து மிகுமே

349 சிறப்பொடு - சிறப்புணாததும் அடைமொழி
யோடு

350 மக்கள் முறை - மக்கள் என்றும் முறைப்
பெயர், சொல் உடம் - வந்து கூடும்

351 ஆ முறை - அ, த் தனமையான

352 அய்யு உருபியல் என்றது, தான் தன்
ஆனார், யான் என ஆ, யம். இச் சொற்களுக்கு முடிபு
மேல் ஈறப்பாவின வருதல்.

353 வேற்றுமை யலவழி - வேற்றுமைப் புணர்ச்சி
யலவழி கிடத்தல். தோற்றம் இலலை - உடைபாடில்லை,
இயல்பாய் முடியு மென்பது.

முன் 'எவபநற்குமுன் 'இல்'

355. முன் என கிளவி முன்னாத தோனறும்
இல் என கிளவிமிசை நகரம் ஒற்றல்
தொல்லியல் மருங்கின மரீஇய மாபே கூய

பொன் 'என்னுஞ் சொல்

356. பொன் என கிளவி ஈறுகெட முறையின்
முன்னாத தோனறும் லகார மகாரம்
செய்யுள் மருங்கில் தொடரிய லான். கூக

உ இடையோற்று ஈறுகள்

வேற்றுமையில யகர ஈறு

357. யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருளவயின்
வலகெட்டி, தியையின் அவ்வெழுத கூ மிகுமே
'தாய' என்னுஞ் சொல்

- 358 தாய் என கிளவி இயற்றைக் யாகும் கூட
அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

- 359 மகனவினை கிளப்பின் முதனிலையிறறே கூச

355 கிளவியின் முன் ரொன் மிசை எனறமை
யால் முரலில் எனப் பெறுபபட்டு 'நில' எனருதல்
கொள்ளப்படு.

356. லகார மகாரம் முறையி ஈடு னன்னுமெனபது
லகார மெனறது ஈடுகெட்டி தொடரியலான் -
சொற்கள் தொடர்ச்செல்லும் தியாயில் எனக் இது
தூதடாவின் முடிபு, 'பொன்' எனபது

359 மகன டகைவெய்த தாய் எனபதனோடு
இயைத்துக் கூறின் எனக் கிளவி - பகைமை என்னும்
பொருட்டு. 'மு, ல நிலை இயற்று' எனமுர் யகர இறுதி
எனனும் இவ்விறது மு, ல தூதடாவின் முடிபு எருதி.

யகர ஈற்றிற்கு வேறு முடிபு

360. மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியுமா நுளவே.

அலவழியில் யகர ஈறு

361. அல்வழி யெல்லாம் இயல்பென மொழிப. கூக

வேற்றுமையில் ரகர ஈறு

362. ரகர இறுதி யகர இயற்றே எஎ

‘ஆ’ ‘வெஹி’ ‘சா’ ‘பீ’ எனனுஞ் சொற்கள்

363. ஆரும் வெதிரும சாரும் பீரும்

மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்பெறத்தோனும்.

‘சா’ முன ‘காழ’

364. சாா என கிளவி காழ்வயின் வலிகும். கூக

‘பீ’ எனனுஞ் சொற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

365. பீா என கிளவி அமமொடும சிவணும் எ0

வேற்றுமையில் லகர ஈறு

366. லகர இறுதி னகர இயற்றே எக

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

367. மெல்லெழுத்து இயையின் னகர மாகும். எஉ

அலவழியில் லகர ஈறு

368. அல்வழி யெல்லாம் உறழ்என மொழிப. எந

363. ‘ஆ’ ‘வெஹி’ ‘சா’ ‘பீ’ என்பன
மரபபெயர்கள். மெய்பெற - பொருளாமை பெற

364. காழ வயின் - காழ் எனனுஞ் சொல் வகது
புணருமிடத்து

365. அம் எனர்து, காரியை

367. ஈறு, னகரமாகத் திரியுமென்பது

லகார மெய ஆயகமாதல

369. தகரம் வருவழி ஆயதம் நிலையலும்
புகரின் நெனமொழி புலமை யோரே. எசு

லகார ஈறற்றகு வேறு முடிபு

370. நெடியதன் இறுதி இயல்புமா ருளவே எடு

‘நெல’ முதலிய சொற்கள்

371. நெலலும் செலலும் கொல்லும் சொல்லும்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை யியல். எசு

‘இல’ எனனும் இனமை சொல்

372. இல என கிளவி இனமை செப்பின
வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐ இடை வருதலும்
இயற்கை யாதலும் ஆகாரம் வருதலும்
கொளத்தகு மரபின் ஆகிட னுடைத்தே. எஎ

‘வல’ எனனும் சொல்

373. வல என கிளவி தொழிற்பெய ரியற்றே. எஅ

369. ஆயதம் நிலையலும் - லகரம் ஆயதமாகத்
நிரிந்து நிலைபெறுதலும். ‘புகர’ இனது - முதற்தமிழை,
தழுவுத்தகக்கே பெறுதலும்

370. இயல்பும் எனற்பொழுது நிரிபுங் கொள்க.

371. செல - இழ. அல்லது - அல்லது முடிபு.

372. இனமை செப்பின - இனமையை உணர்த்து
மீட்டாது, இருமொழிபுடைய இயல் ஐ இடை வருதலும்
எனலால், ஈன்மொழியின் இயல்பில் அஃதிலையாதல
உணரப்படும்.

373. வல - ஆதுகாய

அஃநரு, வேருரு முடிபு

374 நாயும பலகையும் வருஉங் காலை
ஆவயின உகரம் கெடுதலு முரித்தே
உகரம் கெடுவழி அகரம் நிலையும். எக

‘பூல்’ ‘வேல்’ ‘ஆல்’

375. பூல் வேல் என்ற ஆல் என கிளவியொடு
ஆமுப பெயாசும அம் இடை வருமே. அம்
லகர ஈற்றுத தொழிற பெயா

376. தொழிற்பெய ரெல்லாம் தொழிற்பெய ரியல்
‘வெயில்’ எனனுநீ சொல்

377. வெயில் என கிளவி மழையியல் நிலையும் அஉ
வேற்றுமையில் வகர ஈறு

378. சுட்டுமுத லாகிய வகர இறுதி
முற்படக கிளந்த உருயியல் நிலையும் அந

அஃநரு, அலவழி முடிபு

379. வேற்றுமை யலவழி ஆயத் மாடும் அச

அஃநரு, வேறு முடிபுகள்

380 மெல்லெழுத்து இயையின அவ்வெழுத்தாகும்.

374 வல் என ஈறு சொல்லி முன நாய் எனனுந்
சொல்லும் பலகை எஃஈறு சொல்லும் வருமொழியாய்
வருங்காலுள்ள எஃக

375 என்ற ஒடு எஃகலை எஃகனுடொருள்
பூலும் வேலும் ஆல் என்று கிளவியும் எனபது பொருள்.
பூல் எனபது ஒரு பூமி வேல் ஆல், மரங்கள்

378 முற்படக கிளந்த - முன்னே தெரியும்படி
விநந்த

380. அவ்வெழுத்து - அம் மெல்லெழுத்து.

381. ஏனவை புணரின இயல்பென மொழிப. அக
வகர ஈற்று உரிசரோல
382. ஏனை வகரம தொழிற்பெய ரியற்றே. அள
வேற்றுமையில் முகார ஈறு
383. முகார இறுதி ரகார இயற்றே அஅ
'தாழ' எனனுஞ் சொல
- 384 தாழ என கிளவி கோலொடு புணரின
அககு ஓடை வருதல உரித்து மாகும அக
'தமிழ' எனனுஞ் சொல
385. தமிழ என கிளவியும அதனோ றற்றே. கூடு
'குமிழ' எனனும மரபபெயா
- 386 குமிழ என கிளவி மரபபெய ராயின
பீர என கிளவியொடு ஓரியற றாகும கூக

381 ஏனவை எனமுது, மேல் தாழ்வாயிற கூறிய
மெல்லெழுத்தும அஃகுத்து முது உரிசரோல வல்லெழுத்
தும கிளவியை ஏனே துலா மொழிபுதும உரிசெழுத்தும

382 ஏனை வகரம மட்டு, 'தெவ' எனனும
மொழி

383 கோலொடு - கோல எனனும மொழியோடு.
உரிசுத்தும ஆறும் எனமுது உரிசரோல அககுப பெருது
வல்லெழுத்து மட்டில் வரியுடை, தாயிறது அககுப
பெறமுல தாழ்க்கோல எ வு, துறதேல காழககோல
எனவும வரும் இஃகுத்து 'தாழை, திறககுது கோல'
எனப பொருள கூறுவா னு

386 ஓரியறமுது எனமுது, ஒருவழி மெல்லெழுத்
தும ஒருவழி அமமும பெறது முடிபல

‘பாழ’ எனனுஞ் சொல்

387 பாழ என் கிளவி மெல்லெழுத்து உறழவே.

‘ஏழ’ எனனும் எண்ணுப பெயர்

388. ஏழ என கிளவி உருபியல் நிலையும். கூந்

‘ஏழ’ முன அளவு முகலிய பெயர்கள்

389 அளவும் நிறையும் எண்ணும் வருவழி
நெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும்
கடிநிலை யினறே ஆசிரி யாகக் கூச

390 பததென கிளவி ஒற்றிடை கெடுவழி
நிறறல் வேண்டும் ஆயதப் புளளி. கூடு

391 ஆயிரம் வருவழி உகரங் கெடுமே. கூசு

392. தூறு ஊராத வரும ஆயிரக் கிளவிக்குக்
கூறிய நெடுமுதல் குறுகக் மினறே. கூஎ

387 ‘உறழவே’ என்றதனால், வல்லெழுத்துப்
பெற்று முடிந்துங் கொள்க.

388 ‘உருபியல்’ என்றது, அன சாரியை பெற்று
முடிதல்

389. அளவுப் பெயரும், எண்ணுப் பெயரும்,
நிறைப் பெயருமெனக் கெடுமுதல் - ஏழ் எனனுஞ் சொல்
வில் கொடிவாகிய முடிவெழுத்து

390 ஏழ் என்னுஞ்முடி புதுது எனனும் என
புள்ளுமிடத்து, அப ப, அ என்னங் கிளவி என விதந்து
கொள்க ஏழ் எழுமென ஆசிரி, மேல் துறபாவிற பெறப்
பட்டது

391 உகரம், கீழ்மொழியில் முனவந்த உகரம்.

- 393 ஐ அம பல என வருஉ ம இறுதி
அலபெயா எண்ணினும் ஆயியல நிலையும் கூஅ
- 394 உயிரமுன வரினும் ஆயியல திரியாது கூக
'கீழ' என்னுஞ் சொல்
- 395 கீழ் என கிளவி உறழ்த தோனறும். க00
வேறுமையில் ளகர ஈறு
- 396 ளகார இறுதி ணகார இயற்றே க0க
அநறகு, வேறு முடிபு
- 397 மெல்லெழுத்து இயையின் ணகார மாசும்.
அலவழியில் ளகர ஈறு
- 398 அலவழி யெல்லாம் உறழ் என மொழிப க0ங்
அநறகு, வேறு முடிபு
- 399 ஆயதம் நிலையறம் வரைநிலை யின்றே
தகரம் வருஉங் காலை யாளா. க0ச

393 ஐ அம பல என வருஉ ம இறுதி எண்ணி
ஹம் - ஐ அம பல என வருஉ ம இறுதி உயையுடைய
தாரணை, வெய்யுற, ஆமபல என வரு உயையுடைய பெயா
களை வருமொழியாக வரினும், அல பெயா எனறா,
பொருட்பெயா அல்லா, எய்யுடைய சொற்படி

395 வல்லொற்று மிசூ அம மிசூ அற எனறறது
'உறழ்' வென்றா

397 ளகரம் ணகரமாக, திரியு மெனச

398 உறழ் எனறது ஈண்டு, ளகரம் வலிததனும்
இயலபாடும

399 ஆயதம் நிலையறம் - ளகரம் ஆயதமாகத்
திரிந்து நிலைபெறுதலும்.

அகறகு, மேலும் ஒரு முடிபு

400. நெடியதன இறுதி இயல்பா குறவும்
வேற்றுமை யல்வழி வேற்றுமை நிலையலும்
போற்றல வேண்டும் மொழியுமா நுளவே ௧0௦

ளகர ஈற்றுத கொழிற்பெயர்

401 தொழிற்பெய ரெல்லாம் தொழிற்பெய ரியல்.

‘ இருள் ’ எனனுஞ் சொல்

402. இருள் என கிளவி வெயிலியல் நிலையும் ௧0௧

‘ புள் ’ ‘ வள் ’ எனனுஞ் சொற்கள்

403. புள்ளும் வளளும் தொழிற்பெய ரியல். ௧0௨

‘ மக்கள் ’ எனனுஞ் சொல்

404 மக்கள் எனனும் பெயாச்சொல் இறுதி
தக்கவழி அறிந்து வலித்தலு முரிந்ததே ௧0௩

400 வேற்றுமை நிலையல் என்றது, திரிந்து முடி
தல் போற்றல் வேண்டும், காட்டாது, முடிஇக்கோடல்
வேண்டும் எனனும் பொருட்டு.

403 புள் எனனுஞ் சொல்லும் வள் எனனுஞ்
சொல்லும் எனக் வள் - வரர்

404. தக்கவழி என்றது, “ அம் மக்கள் உடம்பு
உயிர் நிகழிய காலத்து ” எனவர் உரையாசிரியர்.
உமமை, இயல்பாநிலை பெருமபான்மை என்றற்கு உயிர்
நிகராத காலத்தும் தன்மை கிளந்தவழிச் சிறுபான்மை
‘ மக்கட் கூட்டு ’ ‘ மக்கடபன்ஈபு ’ என வலித்தல் பொருந்து
மென்றற்கு, ‘ உரிந்து ’ என்றார்

அக

தொல்காப்பியம்

ந. புறனடை

இவ்வியலின் புறனடை

405 உணரக கூறிய புணரியல் மருங்கில்
கண்டுசெயற குரியவை கண்ணினா கொளலே.

405 கண்டு - மொழியியற்கையும் வழங்கியன
கண்டு, உரியவையும் எனக் கண்டலின் கொளல் - கருதி
புடித்துக்கொள்க.

கூ குற்றியலுகரப் புணரியல்

[குற்றியலுகர ஈறுசுடகுரிய புணாச்சி யிலக்கணம்
உணாததுவது.]

க. குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு

குற்றியலுகரத்தின் பெயர், முறை, தொகை

- 406 ஈரெழுத தொருமொழி உயிராததொடா
[இடைத்தொடா
ஆயத் தொடாமொழி வனரெடா மெனரெடா
ஆயிரு மூன்றே உகரம் குறுகிடன. க

அவற்றுள், ஈரொற்றுத் தொடர்கள்

407. அவற்றுள்,
ஈரொற்றுத் தொடாமொழி இடைத்தொட ராகா உ

இருவழியினும் குற்றுகரம் வருமாறு

408. அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக கண்ணும்
எல்லா இறுதியும் உகரம் நிலையும் ந

106 ஈரெழுத தொருமொழி - பெழிற்றெடாக
குற்றியலுகரம் இருமுன்று - ஆறு

407 ஈரொற்றுத் தொடாமொழி - ஈராகு, மொயம்பு
போலவன. இவ லீரொற்றில் இடையின் எழுத்துக்கள்
தொடாத்தி காட்டப்பட்டாலும் இவை இடைத் தொட
ராகா என்பது ஈறுபாவின் பொருள் இறுதி பெழுத்தை
யடுத்துத் தொடாவான வல்லின் மெல்லின் எழுத்துக
களைக்கொண்டு வனரெடாமொழி அல்லது மெனரெடா
மொழி எனவரைக்கவேண்டுமென்பது கருத்தது

408 எல்லா இறுதியும் - எல்லாத் தொடாமொழி
யின் இறுதியும், உகரம் - ஈற்றுக் குற்றுகரம்.

அகறகு, மேலும் ஒரு முடிபு

409 வல்லொறறுதொடாமொழிவல்லெழுத்துவருவழித்
தொல்கை இயற்கை நிலையலும் உரித்தே. ச

உ குற்றியலிகரம்

குற்றியலிகரம் வருமாறு

410. யகரம் வருவழி இகரம் குறுகும்
உகரக கிளவி துவரத் தோன்றாது ௩

௩. குறுகரப் பொதுப புணாச்சி

நெடிற்றொடா, உயிர்த்தொடா

411 ஈரெழுத்துமொழியும் உயிர்த்தொடாமொழியும்
வேற்றுமை யாயின ஒற்றினிட இனமிகத்
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி. கூ

அகறகு, வேறு முடிபு

412 ஒற்றினிட இனம்கா மொழியுமா றுளவே
அத்திறத் திலலை வல்லெழுத்து மிகவே எ

409 தொல்கை இயற்கை என்றது, தனது பழைய
முழுமாதிரி யியற்கை.

410. உகரம், குறுகரம்

411 ஒற்று இடை இனமிக - இடையே இறுதி
ஒற்றின இனமா பிறிதா ரோற்று மிக. இவ்வமை
இனம் மிகுதலை இரட்டுதலெனப். இது நிலைமொழியின
செய்கை.

412 இவ் துறபா, மேற்கூறிய நெடிற்றொடா உயிர்த்
தொடாக குறுகர மொழிகடகு அத்திறத்தது - அப
பகுதியில், இனமொற்று ம்காத நிலையிலெனக்

இடைத்தொடர், ஆயத்தொடர்

413. இடையொற்றுத்தொடரும் ஆயத்தொடரும்
நடைஆ இயல் எனமனா புலவா அ

வனனொடர், மெனனொடர்

414. வனனொடர்மொழியும் மெனனொடர்மொழியும்
வந்த வல்லெழுத் தொற்றிடை மிகுமே
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற்
[நெல்லாம்

வல்லொற் றிறுதி கிளையொற் றாகும் கூ

மரபு பொய்

415 மரப்பெயாக கிளவிக் கமமே சாரியை. ௬௦

அவற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

416. மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரும் உளவே.

நெடிநொடர், வனனொடர்

417. ஈரெழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத் தொடரும்
அம் இடை வரற்கும் உரியவை உளவே

அம்மர பொழுதும் மொழிவயி னான கூ

413 ஈடை - நட, ஈடை ஆ இயல் - அவ்வாறு
இயல்பாதையுடைய, ஈட்டு, மேல் தூறப்படுகின்ற இயல்பு
முடிபினைக் கூட்டிற்று

414 அவற்றுள் மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி
யெனக் வல்லொற்றுத்துக் கிளையொற்றாகும் எனத்தற்கு,
இறுதி வல்லொற்றும் அஃதே கிளே வல்லொற்றுமாய்த்
திரிந்து முடியும் எ ிய்வை - தூவருக் கால் எனபது
குரக்குக்கால் எ ிய்வை, ஈ ிய்வை, ஈ ிய்வை, ஈ ிய்வை, ஈ ிய்வை,
லெனவும், எ ிய்வை, எ ிய்வை, எ ிய்வை, எ ிய்வை, எ ிய்வை,
லொற்றுத்துத் திரித்தலெ ிய்வை கொள்ளப்படும்

417 அம் மரப்பொழுதும் மொழிவயின் - அத்
தன்மை நிகழும் மொழிகளிடத்து

சில மெனரோடா மொழிகள்

418 ஒற்றநிலை திரியாது அக்கொடு வருஉம
அக்கிளை மொழிபும உளவென மொழிப. கந

எண்ணுப பெயா

419. எண்ணுடபெயாக கிளவி உருபியல நிலையும்.கச

ச. துற்றசரச் சிறப்புப் புணாச்சி

வண்டு ' பெண்டு ' என்னுஞ் சொற்கள்

420 வண்டும பெண்டும இன்னொடு சிவனும் கடு

பெண்டு ' என்னுஞ் சொல்லுக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

421 பெண்டென கிளவிகு அன்னும் வரையா

வினுப்பெயா, சுட்டுப்பெயா

422. யாதென இறுதியும் சுட்டுமுத லாகிய

ஆயத இறுதியும் உருபியல நிலையும். கள

418 ஒற்று - இடை நின்ற மெல்லொற்று, அக்கு, சாரியை அக் கிளை மொழிபும - அவ் வகைப்பட்ட மொழிகளும் குற்றக கூகை என்பது எடுத்துக்காட்டு. குற்று அக்கு கூகை ' என்பது குற்றக கூகையாயிற்று

419 உருபியல என்றது, சாரியைப் பேறு.

420 ' வண்டு ' ' பெண்டு ' என்னுங் குற்றகர மொழிகளா எனக் பிறண்டும் இவ்வனங் கொள்ளப்படும்

422 ஆயத இறுதி - ஆயதத் தொடர்பொழி யிறுதி, இதற்கு உருபியல என்னுஞ் சாரியைப்பேறு நிலையும்போது ஆயதங் கேட்டுமுடியும் ' அஃது அன் ' அதன என்றதல்.

அலவழியிற் கூட்டுப் பெயர்

423. முனையிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி
மன்னல் வேண்டும அலவழி யான கஅ

அலவழியில் அநற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

424. ஏனைமுன வரினே தானங்கிலை இனறே. கக
பொதுவாக அலவழியிற் குறறுகர ஈறுகள்

425. அல்லது கிளப்பின எல்லா மொழியும்
சொல்லிய பண்பின இயற்கை யாகும். உ௦

வன்றொடர்

426. வல்லொற்றுத் தொடாமொழி வல்லெழுத்து
[மிகுமே. உக

‘ஆங்கு’ ‘யாங்கு’ முதலிய மென்றொடர் மொழிகள்

427. சுட்டுசுசினே நீடிய மென்றொடர் மொழியும்
யா வினா முதலிய மென்றொடர் மொழியும்
ஆயியல் திரியா வல்லெழுத் தியற்கை. உஉ

423. முன - சுட்டுமுதலாகிய ஆயுதத் தொடாக
குறறுகரத்தினமுன

424. ஏனை - உயிரல்லாத பிற எழுத்துக்கள். முன
வரின - அதன் முன வந்தால்.

425. எல்லா மொழியும் - எல்லாக் குறறுகர மொழி
களும் சொல்லிய பண்பின - அலவழி முடிபுக்குக் கூறிய
இயல்பாதலென ஒரு துணைப்படி.

426. அலவழியா வல்லொற்றுத் தொடாமொழியா
னது அலவழியாக, மேலும் வல்லெழுத்துக் கிதமென்க

427. வல்லெழுத்தியற்கை - வல்லெழுத்துப் பெறுக
தன்மை, ஆ இயல் திரியா - அத்தன்மையாகிய இயலயில்
திரியா என்றபடி. மிதமு என்பது கருதற்கு.

‘யாங்கு’ என்பதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

428. யா வினா மொழியே இயல்பு மாகும். உங்

அவற்றிற்கு நிலைமொழிச் செய்கை

429. அநநான் மொழியும் தநநிலை திரியா. உச

‘உண்டு’ எனலுஞ் சொல்

430. உண்டென கிளவி உண்மை செப்பின்

முநதை இறுதி மெய்யொடுங் கெடுதலும்

மேலநிலை ஒற்றே ளகார மாதலும்

ஆமுறை இரண்டும் உரிமையு முடைத்தே

வலலெழுத்து வருஉங் காலை யான. உரு

நிசைப்பெயர்

431 இருதிசை புணரின ஏ இடை வருமே. உசு

428 இயல்பும் எஹ உமமையால, மிககு முடித

429 சுட்டு ாண்டு அதிகாரமாகலின், அந நான் மொழி என்றா அவை அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு என பன், தம் நிலை - தம் மேலொற்றருகிய நிலை, திரியா - வல லொற்றருய்த திரியா.

430 உண்மை செப்பின் - வினைக்குறிப்பை உணராத தாமல் என்றும் உளதாம் இயல்பாகிய பண்பை உணராத தின். முநதையிறுதி - புணர்ச்சிக்கு முன் நிற்குங் குறறு கரமாகிய இறுதி மேல நிலை ஒற்றெனறது, ணகரம், ஆமுறை இரண்டு - அத் தன்மையவான இரண்டு செய்கை களும்

431 திசை - திசைப்பெயர்கள் இந் நூற்பாவின் முடிபு ‘வடக்கே தெற்கு’ ‘கிழக்கே மேற்கு’ என்பன இவை உமமைத் தொகை எனபா நச வடக்கும தெற்கும் எனபதுபொருள்,

நிசைப்பெயர் முன் நிசைப்பெயர்

432. திரிபுவேறு கிளப்பின ஒற்றும் உகரமும்
கெடுதல வேண்டும் எனமனா பலவா
ஒற்றமெய திரிநது எனகார மாமும்
தெற்கொடு புணருங் காலை யான

உஎ

நு குற்றுகர எண்ணுப் புணாச்சி

பதகொடு எண்ணுப் பெயர்

- 433 ஒன்று முதலாக எட்டன இறுதி
எல்லா எண்ணும் பத்தன முனவாரிற்
குற்றிய லுகரம் மெய்யொடுங் கெடுமே
முற்ற இன வரும இரண்டவங் கடையே.

பத்தின முன இரண்டு

434. பத்தனஒற் றுககெட எனகாரம் இரட்டல்
ஒத்த தென்ப இரண்டுவரு காலை.

உக

432 திரிபு வேறு கிளப்பின - நிசைப்பெயர்ப
புணாச்சியுள் வேறு வகையான திரிபுகளை எடுத்துக்காட்
டின் னாண்டு ஒற்றெழுத்து, இடைநின்ற ஒற்று, அது
கெடுதல் கூறவே, நற்றெழுத்துக் கெடுதல் நானே பெறப்படு
மெனக் ஒற்று மெய திரிநது - ஒற்று, தன் வடிவு திரிநது.
இரத்தறபா, திசையொடு திசை புணாற்றுகக் கூறப்படும்,
திசையொடு பிறவொருள் புணாற்றுகம் ஒகரும

433 எட்டன இறுதி - எட்டு என்னும் எண் நான்கு
மெய்யொடும் - தான் ஊர்நின்ற மெய்யொடும் பதி
னென்று பதினமூன்று முடிபின் எடுத்துக் காட்டு

434 மேல் தூறபாவினால் இறுதியுகரமும் அஃ தூறத்
தெய்யுங் கெடுதல் பெறப்பட்டமையால், னாண்டு ஒற்றைக்
கெட என்றது, இடை நின்ற ஒற்றாகும் ஒத்தது - பொருந்
தியது 'பன்னிரண்டு' எனபது இரத்தறபாவின் முடிபு
அதன்கண், எனகரம் இரட்டியிருத்தல் அறிந்துகொள்க.

பத்தின முன் ஆயிரம்

425 ஆயிரம் வரினும ஆயியல திரியாது. ௩௦

பத்தின முன் நிறை, அளவுப பெயர்கள்

436. நிரையும் அளவும் வருவது காலையும்
குறையா தாசும் இன என் சாரியை. ௩௧

எண்ணுப பெயரோடு பத்து

437 ஒன்ற முதல ஒன்பான இறுதி முன்னா
நின்ற பத்தன ஒற்றுககெட ஆய்தம்
வந்து இடை நிலையும் இயற்கைத் தென்ப
கூறிய இயற்கை குறிய லுகாம்
ஆறன இறுதி அவ்வழி யான. ௩௨

அதனகன, 'ஒன்று' 'இரண்டு' என்னுஞ் சொற்கள்

438. முதலீ ரெண்ணின ஒற்று ரகர மாசும்
உகரம் வருதல் ஆவயி னுன. ௩௩

435. ஆயியல எனறது, ஈறுகெட்டு இன பெறுதல்

437 நின்ற - வருமொழியாக வந்து நின்ற
ஒற்று - இடை நின்ற ஒற்று இடை நிலையும் இயற்கைத்து -
இடையே நிலைபெறுந் தன்மையுடையது இது வரு
மொழிச் செய்கை, நிலைமொழிச்செய்கை ஏனை இரண்டடி
களாற் கூட்டட்டன தூற்றியலுக்கரம் என்றோ, ஒன்று
முதல ஒன்பான என்களுள் குறுகர ஈருவனவற்றை,
அவற்றுள், ஆறன இறுதி அவ்வழியான என்க அவ்வழி
யான - அல்லாதுவிடாது கூறிய இயற்கை யென்றது,
உகரம் மெய்யொடுங் கெட்டுமுமுதல.

- ‘இரண்டு’ என்பதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு
 439. இடைநிலை தகரம் இரண்டென எண்ணிற் கு
 நடைமருங் கின்றே பொருளவயி னுன. நசு
 ‘மூன்று’ ‘ஆறு’
 440 மூன்றும் ஆறும் நெடுமுதல குறுகும் நடு
 ‘மூன்று’ என்பதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு
 441 மூன்றன ஒற்றே பகாரம் ஆகும். நசு
 ‘நான்கு’ என்னுஞ் சொல்
 442 நான்கன ஒற்றே தகாரம் ஆகும் ந.எ
 ‘ஐந்து’ என்னுஞ் சொல்
 443 ஐந்தன ஒற்றே மகாரம் ஆகும் ந.அ
 ‘எட்டு’ என்னுஞ் சொல்
 444 எட்டன ஒற்றே ணகாரம் ஆகும் ந.க
 ‘ஒன்பது’ என்னுஞ் சொல்
 445 ஒன்பான ஒசரமிசைத் தகரம் ஒற்றும்
 முநதை ஒற்றே ணகாரம் இரட்டும்
 பஃதென கிளவி ஆய்தபக ரங்கெட
 நிறறல் வேண்டும் ஊகாரக கிளவி
 ஒற்றிய தகரம் தகர மாகும் ச0

439. இரண்டு தகரம், -ஹிர மெய்யெழுத்து நடை
 மருங்கினது - நடக்குமிடமில்லை பொருள வயின் - பொரு
 னாகுமிடத்தில்

445 இஃ ஆறபா ஒன்பான முன் பஃது வரது
 முடிதற்கு. ஒன்பான ஒசரமிசை - ஒன்பது என்னும்
 எண்ணினது ஒசரத்தினமேல் ஒற்றும் - ஒற்றாய் வரும்.
 முநதை ஒற்றென்றது தகரம் அது ணகாரமாகி இரட்
 டும் என்றபடி. பஃதென கிளவி என்றது, வருமொழி.

அவ வெண்ணுப பெயர்களமுன் அளவு நிறைப்
பெயர்கள்

- 446 அளநதறி கிளவியும் நிறையின கிளவியும்
கிளநத இயல தோனறுங் காலை. சக
அகவகண் 'மூன்று' என்னுஞ் சொல்
- 447 மூன்றன் ஒற்றே வந்ததொக்கும் சஉ
'ஐந்து' என்னுஞ் சொல்
- 448 ஐந்தன் ஒற்றே மெல்லெழுத தாகும். சந
அவ்விரண்டின் மேனமுடிபுகடகு வரையறை
449. க ச த ப முதனமொழி வருஉங் காலை. சச
'எட்டு' என்னுஞ் சொல்
450. ந ம வ என்னும் மூன்றொடு சிவணி
அகரம் வரினும் எட்டனமுன இயல்பே. சடு

ஆயத் பகரம் - ஆயதமும் பகரமும் கெட ஆண்டு
நிறைவு வேண்டுமெனக் ஒற்றிய - ஒற்றிய நின்ற.
ஒன்பது என்னும் நிலைமொழியிற் பது என்னும் ஈறு
இவ்வாறறால் தானே செடுதல் உரைப்பதும். 'தொண்
ணறு' என்பது இந் துறப்பாவின முடிபு

447. வந்தது - வந்த வருமொழியின் முதலொற
ரோடு, ஒக்கும் - ஒத்த ஒற்றியத் திரிந்து முடியும்.

449 மேல் துறப்பா இரண்டுகடும் இது வருமொழி
கூற்றறு.

450. சிவணி - கூடி, ந, ம, வ, அ முதலமொழி
வரினும் எழறட்டி ஈறு மெய்யுடன் கேடு முன்னரே
பெறப்பட்டது.

‘ஐநது’ ‘முனறு’ எனனும் இரண்டு சொற்களுக்கும்
ஒதக முடிபு

451 ஐநதும முனறும நமவரு காலை
வநத் தொகுகும் ஒறறியல நிலையே சக

‘முனறு’ ‘நானகு’ ‘ஐநது’ முன
வகரமுதன மொழி

452 முனறன ஒறறே வகரம வருவழித
தோன்றிய வகரதது உருவா கும்மே. சஎ

453. நானகன ஒறறே லகாரம ஆகும் சஅ

454 ஐநதன ஒறறே முநதையது கெடுமே. சக

‘ஒரு’ ‘இரு’ முன உயிரமுதன மொழி

455. முதல் ரெண்ணினமுன உயிராவரு காலைத
தவலென மொழிப உகரக கிளவி
முதனிலை நீடல ஆவயி னுன. ௩௦

‘முனறு’ ‘நானகு’ ‘ஐநது’ முன உயிரமுதன மொழி

456 முனறும நானகும் ஐநதென கிளவியும்
தோன்றிய வகரத தியறகை யாகும். ௩௧

அவற்றுள் ‘முனறு’ என்பதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

457 முனறன முதனிலை நீடலும் உரித்தே
உழக்கென கிளவி வழக்கத தான ௩௨

451. ஒறறியல நிலை - ஒற்று எடைபெறும் நிலைமை.

452 தோன்றிய - வநத

454 முநதையது - முன நின்ற நகர ஒற்று.

455 தவல - கெடுக

456 வகரத்தியறகை - வகர வருமொழிகளுக்க கூறிய
தனமை.

457. கிளவி வழக்கததான - கிளவியது வழக
கத்தில

- ‘ஆறு’ என்பதற்கும் அம் முடிபு
 458 ஆறு என கிளவி முதலகீ ௨௦௦௦ ௫௩
 ‘ஒன்பது’ என்னுஞ் சொல்
 459. ஒன்பதன் இறுதி உருபிலை திரியாது
 இன் பெறல் வேண்டாமு சாரியை மொழியே.
 ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்முன் தூறு
 460 தூறு முன் வரினும் கூறிய இயல்பே ௫௫
 அநககன், ‘மூன்று’ என்னுஞ் சொல்
 461 மூன்றன் ஒற்றே நகாரம் ஆகும். ௫௬
 அநககன், ‘நாளகு’ ‘ஐந்தது’
 462. நான்கும் ஐந்தும் ஒற்றுமெய் திரியா ௫௭
 அநககன், ‘ஒன்பது’ என்னுஞ் சொல்
 463. ஒன்பதன் முதலிலை முத்துகிளந் தற்றே
 முததை ஒற்றே ளகாரம் இரட்டும்
 தூறு என் கிளவி நகார மெய்கெட
 ண ஆ ஆகும் இயற்கைத் தென்ப
 ஆயிடை வருதல் இகார நகாரம்
 நூறுமெய் கெடுத்த மகாரம் ஒற்றும் ௫௮

458 முதல் - முன் குறுகி நின்ற முடிவெழுத்து

459 உருபிலை - ன் வடிவிலை, அதாவது, குறறுகாரமெனட்ட வடிவு, நூறுகெடாமல் என்பது கருத்து சாரியை மொழியாகிய ‘இன்’ பெறவேண்டாம் என்க

460 ஒன்று முதல் ஒன்பதன் எண்முன் தூறு என ஆம் என்ப வரிடம் என்றபடி

463. இர நகாரம் ஒன்பதன் என்பதன்முன் தூறு வருது புணர்த்தகு விதி முத்து கிளந்தற்று என்றார், முன்

‘ஒன்று, இரண்டு’ முன ‘ஆயிரம்’

464. ஆயிரக கிளவி உருஉங் காலை
முதல் ரெண்ணின் உகரங் கெடுமே. கூக

அவற்றிற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

465. முதனிலை நீடினும் மான மிலலை கூ0

‘முன்று’ முன ‘ஆயிரம்’

466. மூன்றன ஒற்றே வகாரம் ஆகும் கூக

‘நான்கு’ முன ‘ஆயிரம்’

467. நான்கன ஒற்றே லகாரம் ஆகும் கூஉ

‘ஐந்த’ முன ‘ஆயிரம்’

468. ஐந்தன ஒற்றே யகாரம் ஆகும் கூங்

‘ஆறு’ முன ‘ஆயிரம்’

469. ஆறன மருங்கிற குறறிய லகரம்
ஈறுமெய ஒழியக் கெடுதல் வேண்டும். கூச

பத்து வந்து புணர்தற்குக் கூறியபடி தகரம் ஒற்றும் என
றற்கு. ஆஇடை - அம் மொழியிடை. இகர ரகாரம் - இகர
மும ரகரமும் ஈறு மெய - ஈறும் அஃதேறிப் மெய்யும்.
‘தொள்ளாயிரம்’ என்பது இதன் முடிபு

464 முதலிரெண்டு எனறது முன முடிந்தது நின்ற
‘ஒரு’ ‘இரு’ எனலும் முதலிரண்டு என்கள ‘ஒரா
யிரம்’ ‘இராயிரம்’ எனடன இசைற்குக் காட்டு

469 ஒழிய - நிற்க கெடுதல் - உகரம் தான கெடு
தல் இசைற்குக் காட்டு, ‘அறாயிரம்’ என்பது. ‘அறு’
எனலும் முற்றுகரத்துக்கு இது விதியாகலின், உகரக்
கேடு விதித்தற்கு இரண்டாறா எழுந்தது ஆறு எனலுங்
குறறுகரமாயின வருமொழி உயிர் ஏறி முடிதல் இயல்பாக
லின், ஈண்டதற்கு தூறடா வேண்டாவென்பது கருத்தது.

‘ஒன்பது’ முன ‘ஆயிரம்’

470 ஒன்பான் இறுதி உருபுநிலை திரியாது
இன பெறல் வேண்டும சாரியை மாபே. சுரு

ஒன்று முகல ஒன்பது எண்முன ‘நூறுயிரம்’

471. நூறு யிரமுன வருஉந காலை
நூறன இயற்கை முதனிலைக கிளவி சு சு

நூறுமுன ஒன்று முகல ஒன்பது எண்கள்

472 நூறு என கிளவி ஒன்று முதல் ஒன்பாறகு
ஈறுகினை ஒழிய இனவொற்ற மிகுமே. சு எ

நூறுமுன ‘ஒருபஃது’ முதலியன

473. அவை ஊர் டத்தினும் அஃதொழிற ருகும். சு அ

470. உருபு - வடிவு சாரியை என்னுந் தன்மை
பையுடைய இன என்க.

471 முதனிலைக கிளவி - முதலில் நிறநிலையுடைய
ஒன்று எனலுஞ் சொல் நூறன இயற்கை - நூறு வருது
முடிந்த முடிபுடையது எனவே, இரண்டு முதலிய
ஏனைய எண்கள் திரியாதும் திரிந்தும் வருமா என்க,
ஆசிரியர் அவற்றைக் கிளவாமையின், திரியாது முடிதலே
பெரும்பான்மையுட வலிவுமாம்

472 வரமொழியாகிய ஒன்றுமுதல் லொன்பாற
கென்க. ஈறு கினை - ஈறுகிய உறுப்பு என்றது, உகர
மும் அஃதுநாத மெய்யும். ஒழிய - கெடாது நிற்க இன
வொற்று என்றோ, நின்ற மகரமாகிய தன் ஒற்று என்றற்கு
‘நூற்றொன்று’ ‘நூற்றொன்று’ முதலியவாக வரும்

473. இந் நூற்பாவுக்குக் காட்டு, ‘நூற்றொருபஃது’
‘நூற்றிருபஃது’ முதலியன

நூறுமுன, அளவுபபெயர் நிறைபபெயர்

- 474 அளவும் நிகறையும் ஆயியல் திரியாது
குறறிய லுகாமும் வல்லெழுத தியற்கையும்
முறகிளந தன்ன எனமனா புலவா. சூக

'ஒருபஃது' முதலியவற்றினமுன ஒன்று முதல்
ஒன்பது என்கள்

- 475 ஒன்றுமுதல் லாகிய பத்தூர் கிளவி
ஒன்றுமுதல் ஒன்பாறகு ஒற்றுஇடை மிகுமே
நின்ற ஆயதங் கெடுதல் வேண்டும் எ௦

அவற்றினமுன 'ஆயிரம்'

476. ஆயிரம் வரினே இன என சாரியை ,
ஆவயின ஒற்றுஇடை மிகுதல் இல்லை எக

474 அளவுப பெயரும் நிறைபபெயரும் நூறுமுன
புனருங்கால் எனக் ஆ இயல் - இனவொற்று மிகுதல் குற
றியலுகாமும் - குறறியலுகங் கெடாமையும் வல்லெழுத
தியற்கையும் - வருமொழி வல்லெழுதது மிகுதலாகிய தன்
மையும் முறகிளநதன்ன வென்பது, 'நூறு கிளை யொழிய
(சஎஉ) எனபது நினைந்தும், 'நூறொடா மொழிடபுணாசகி
யிடத்துக் கூறிய விதியை நினை அம் (சஉக) எனக்.

475 ஒன்று முதலாகிய பத்து ஊராத கிளவி -
ஒருபஃது, இருபஃது முதலாயின அவற்றின முன வரு
மொழியாக வரும் ஒன்று முதல் ஒன்பாறகு எனக் நின்ற -
பஃது எனபதன் இடையில் நின்ற, ஆயதங் கெடுதல்
வேண்டும் ஆண்டு இனவொடராத தகர ஒற்று இடை
மிகும் என்று கொள்க.

476. இன என சாரியை - இன்னென சாரியை
பெறுதல் வேண்டும் ஒற்று மிகுதலில்லை யெனவே, ஆயு
தக் கேடு மட்டுங் கொள்ளப்படும்.

- அவற்றின் முன, அளவுபெயர் நிறைபெயர்
 477. அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா எஉ
 ஒன்றுமுதல் ஒன்பது எண்முன பொருட்பெயர்
 478. முதனிலை எண்ணின்முன வல்லெழுத்துவரினும்
 ஒருமததோன்றினும் யவவநது இடையினும்
 முதனிலை யிப்பறக்க என்மனா புலவா எஉ
 அவற்றுடன் உயிர்முதல் மொழியும் யகரமும்
 479. அதனிலை உயிரகமும் யா வருகாலை
 முதனிலை ஓகரம் ஓவா குமமே
 ரகரத்து உகரம் துவரக கெடுமே. எச

477. ஆயியல் - மேல் ஊறடாவின் முடிபாகிய ஆய
 தக கெடுஞ் சாரியைப் பேறும்

478 முதனிலை என் என்றது, ஒன்று, வல்
 லெழுத்து வரினும், ஒருமததோன்றினும், யவ வநதியை
 யினும் என்றா, வல்லெழுத்து இடையின் முறைமை
 தோன்ற. முதல் நிலை இயற்கை - முடி எய்ய முடியு
 நிலை தன்மை பெறும். எனக்கு, ஒன்று கல் ஒரு கல்
 எனத் திரிந்து முடிதல் ஓடுதென்பதற்குச் சுற்றவே,
 என்னை என்கா இவ் விகாரம் எய்தியும் எய்தாதும முடியும்
 என்க

479 அதன் நிலை - மேல் ஊறடாவிற்குரிய அப
 புராசரி நிலையல் வருமொழியாய் வரும் உயிரகமும்
 யா வருகாலையும் என்று உடமை கூட்டுக. முதனிலை
 ஓகரம் - ஒன்று என்னும் எண்ணின் ஓகரம். இதனால்,
 என்னை இரண்டு முதலிய எண்களா இவ்வகையானும் முற
 கூறியவாதே இருவகையானும் முடியுமெனக் கொள்ளப்
 படும.

இரண்டு முதல ஒன்பது எண்முன, 'மா' என்னுஞ் சொல்

480 இரண்டுமுதல ஒன்பான இறுதி முன்னா
வழங்கியல் மாவென கிளவி தோன்றின
மகர அளவொடு நிகரலு முரித்தே. எடு

சு. அதிகாரப் புறனடை

புள்ளிமயங்கியலுள் ஒழிந்து நின்ற மெய்யீறுகளின்
செய்யுள் முடிபு

481. ல ன என வருஉம புள்ளி யிறுதிமுன
உமமுங் கெழுவும உளப்படப் பிறவும
அனன மரபின மொழியிடைத் தோன்றிச்
செய்யுட டொடாவயின மெய்பெற நிலையும்
வேற்றுமை குறித்த பொருளவயி னுன என

எழுத்ததிகாரத்திற் புணரக்கப்படாத் சொற்கள்

482. உயிரும புள்ளியும் இறுதி யாகிக்
குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினுந் தோன்றி
நெறிப்பட வாராக குறைச்சொற் கிளவியும்

480 வழங்கியல் மா என கிளவி - வழக்கின்கண்
டைபெறுகின்ற மா என்னும் அளவுப் பெயாச்சொல்.
மகர அளவொடு - மகரத்தை முதலாகவுடைய மண்டை
முதலிய அளவுப் பெயரின புணரக்கி முடிபோடு (சச்சு)
நிகரலும் - ஒத்துத் திரிந்து முடிதலும் உடமையான
திரியாது முடிதலுங் கொள்க.

481. உம, கெழு என்பன சாரியை பிறவும்
என்றா, செய்யுட்களிற பிற சாரியைகளும் நினது விகார
மெய்தி முடிவனவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே விதியாகுமென
ற்றது.

உயாதினை அஃறினை ஆயிரு மருங்கின
ஐம்பால அறியும் பண்புதொகு மொழியும்
செய்யும் செயத என்னுங் கிளவியின
மெய்ருங்க கிபலுந தொழில்தொகு மொழியும்
தமிழ்நில கிளப்பின தம்முன தாமவரும
எண்ணின தொகுதி உளபடப பிறவும்
அன்னவை யெல்லாம் மருவின பாததிய
புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்ற எ

482. தோன்றி - குறிப்பு, பண்பு, இசை என்னும் பொருள்களற்ற பிறகு. குறைச சொற கிளவி என்றது, ஈண்டு உரிச சொல எனப், இப் பொருள்களமேல வருவன, ஒரு தெரிபட்ட வாராமைபின் குறைசசொற றனமையுடைய வெட்டது கருத்தது. 'பண்பு தொகு மொழி' என்பதை நச. பண்பு கொள் பெயர் தொகுந தொகை சொல் என விளக்குகிறபா. மெய் எனறது, இங்கே 'செய்யும்' 'செய்த' என்பவற்றின் ஈற்றுறுப்பு, அதி தொகுமாய், செய் என வினைத்தொகை மொழி யாய் நிறுடாகலின், 'தொழில் தொகுமொழி'யும் என்றார். 'மெய் ஒருங்கு இயலும்' என்றது, 'செய் பொருள்' என்னும் ஓர் வினைத்தொகை, அகர ஈறும் உம் ஈறும் செய் என்னும் ஒன்றன்கண்ணே விரிந்து இயலுதற்கேற்ப நிறறலின் எனக் தம் இயல் கிளப்பின - என்னுப் பெயர்களின் இயல்பைக் கூறுமீட்டது தம்முன தாம வரும என எனறது, 'பபபத்து', 'ஒரோவொன்று' முதலியன மருவின பாததிய - மருஉ வழக்கின பகுதியை புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்ற - புணரியல் இலக்கண முறைமையில் அவை தெளிவாத தெரிவனவல்ல, இலக்கண வகையிற் கொள்ளலாகாமைபின் மருஉ வகையிற் கொள்கவென்பது கருத்தது.

எழுத்ததிகாரத்திற்குப் புறனடை

483. கிளந்த அல்ல செய்யுளுள திரிநவும்
வழங்கியல மருங்கின மருவொடு திரிநவும்
விளம்பிய இயற்கையின வேறுபடத் தோன்றின
வழங்கியல மருங்கின உணர்ந்தனா ஒழுககல்
நனமதி நாட்டத்து எனமனா புலவா. எஅ

எழுத்ததிகாரம் முற்றும்.

483. வழங்கியல மருங்கின - இருவகை வழக்கும
வழங்கிச் செல்லும் நெறியில் நனமதி நாட்டத்து - நல்ல
அறிவினது ஆராய்ச்சியின ஸைத்து. உணர்ந்தனா ஒழுக
கல் - உணர்ந்து நடத்துக என்பது.

உ. சொல்லதிகாரம்

உ. சொல்லதிகாரம்

க கிளவியாக்கம்

[எழுத்துக்கள பொருளதரும் முறையில் சொற்களாகும் வகை உணர்த்துவது.]

க. திணை

உயாதிணையும் அஃறிணையும்

484. உயாதிணை யெனமனா மககட சுட்டிட ,
அஃறிணை யெனமனா அவரல பிறவே ,
ஆயிரு திணையின இசைககுமன சொல்லே க

உ டால

உயாதிணையில் மூன்று பால

485 ஆடுஉ அறிசொல மகடுஉ அறிசொல
பல்லோ ரறியுரு சொல்லொடு சிவணி
அமமுப பாறசொல உயாதிணை யவவே உ

அஃறிணையில் இரண்டு பால

486 ஒன்றறி சொல்லே பல்வறி சொல்லென்று
ஆயிரு பாறசொல அஃறிணை யவவே ட

1. மககட்குட்டு - மககள் எனச் சுட்டப்படுவோர், 'அவரல பிற' என்றது, பிற உயிருள்ளன இனி, உயிரிலலனவும் அடக்கிக் கொள்ளப்படும் சொல இசைககும - சொல பொருளுணர்த்தும். மன, அசை

485. ஆடுஉ - ஆண, மகடுஉ - பெண் ஆடுஉ அறிசொல - ஆணமகனை அறியுரு சொல, சிவணி - கூடி உயாதிணையவவே - உயாதிணையன

‘பேடி’மு நவிய சேறகன இப்பகுதியில்

அடங்கும் முறை

487. பெணமை சுட்டிய உயாதிணை மருங்கின
ஆணமை திரிந்த பெயாநிலைக கிளவியும்
தெயவஞ் சுட்டிய பெயாநிலைக கிளவியும்
இவ்வென அறியும்அந் தந்தமக கிலவே
உயாதிணை மருங்கின பாலபிரிந் திசைககும் ச

ஆணபால ஈறு

488. னஃகான ஒற்றே ஆடுஉ அறிசொல். ௩

பெணபால ஈறு

489 னஃகான ஒற்றே மஃடுஉ அறிசொல ௬

பலாபால ஈறு

490. ஈஃகான ஒற்றும் பகர இறுதியும்
மாரைக கிளவி உளபபட மூன்றும்
நேரத் தொன்றும் பலாறி சொல்லே ௭

ஒன்றன்பால ஈறு

491 ஒன்றறி கிளவி தறட ஊராத
குன்றிய லுக்காத திறுதி யாகும். ௮

487 பெயாநிலை - பெயா ‘பேடி’ எனனும்
பெயரும் தெயவத்தைக குறிக்கும் பெயாகளும் எனபது
முதல் மூன்றடிகளின் பொருள் இவ - இவை. அநதம் -
ஈறறுபபு, விசுதி. உயாதிணை மருங்கினபால - உயா
திணையிடத்திற்குரிய பால. மககளிற றிரிந்த பெயாகள
தமக்கெனப் பாலுணாத்தும் ஈறிலலனவாய மககடபெயாக
குரிய ஈறுகளையே கொண்டு பால பிரிந்திசைககும் எனபது
பொருள்

488. ஒற்ற - ஈறறுபபாகிய ஒற்ற.

490. நே - நிரமப வெனப, இசைய என்னுமாம்.

பலவினபால ஈறு

- 492 அ ஆ வ என வருதல இறுதி
அபபால மூனறே பலவறி சொல்லே. க
- இநத ஈறுகள் வினையிலும் வருதல
- 493 இருதினை மருங்கின ஐம்பால அறிய
ஈறநிலநின நிசைககும் பதினே ரெழுததும்
தோற்றந தாமே வினையொடு வருமே. க0
- பெயரும் வினையும் ஒத்த பாவில் வருதல
494. வினையின தோன்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரின தோன்றும் பாலறி கிளவியும்
மயங்கல கூடா தமமர பின்வே. கக
- ‘பேடி’ எனனுஞ் சொல் இம்முறையில்
அமையும் வகை
- 495 ஆணமை திரிநத பெயாநிலைக கிளவி
ஆணமை அறிசொறகு ஆகிடன இனறே. கஉ

492 அபபால - அவ வகைபபட்ட

493. தோற்றநதாமே வினையொடு வருமே - வினை
யொடு வருது புலப்படும எனறபடி.

494 மயங்கல கூடா - வேறுபடுதல ஆகா. ‘தம்
மரபின்’ எனநமையால், அவை தமக்குள் இங்ஙனம் ஒத்த
இலக்கணமுடையன என்று மேலும் விநதவாறாயிற்று,
ஈண்டுப் பால வருவாமை கூறினமையின, ஏனைத் தினை
இடம் காலம் மரபு முதலியன வருவாமைக்கும் இதுவே
இடமாக நச - காட்டுவா.

495. ஆணமை திரிநதுவிட்டமையாற பெணமை
அறிசொல ஈறும் டலரறிசொல ஈறும் வினையிற பெறும
எனறபடி ‘பேடி வருதான்’ என ஆணமை அறிசொறகு
இடமினமை காணக ‘பேடி வருதான்’ ‘பேடிடா வருதான்’
எனல ஓககும்.

வினாவும் விடையும் அமையும் வகை

- 496 செப்பும் வினாவும் வழாஅல ஓம்பல. கங்
 497 வினாவும் செப்பே வினாஎதிர் வரினே. கச
 498 செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யினறே
 அப்பொருள் புணர்நத கிளவி யான. கடு
 499 செப்பினும் வினாவினும் சினைமுதற் கிளவிகரு
 அப்பொருள் ஆகும் உறழ்துணைப் பொருளே.

496. செப்பு-விடை வழாஅல ஓம்பல - வழாது ஓம்புக.

497 வினா எதிர் வரின - வினாவுக்கு மறுமொழி யாய வரின

498 செப்பு வழீஇயினும் - விடை நோ விடையாகா மல் வருவினும் அப்பொருள் புணர்நத கிளவியான - அவ விடைப் பொருள் கூடிய சொற்களானவிடத்தது வரைநிலை இன்று - அவ வருவிற் று வரையறை செய்யும் நிலைமை யிலலை. நீக்கத்தக்க தன்று என்க. செப்பே எனனும் ஏகாரம் பிரிநிலையாதலின, வினா அங்கனம் வருவதல் ஆகா தென்பது

499. சினை முதற் கிளவிகு - சினைக் கிளவிகும் முதற் கிளவிகும் அப்பொருள் ஆகும் - செப்பினும் வினாவினும் ஒத்த பொருளே வரும். உறழ் துணைப் பொருள் என்றா, ஒக்கும் இசைவினையுடைய பொருள், அதாவது, இசைய ஒத்துவரும் பொருள் என்றற்கு. செப்பினும் வினாவினும் இசைய ஒத்துவரும் பொருள் ஒத்த பொருளே ஆகும் என்பது இரண்டாவது அடியின் கருத்தது வினாவில் வருகு சினைச் சொல்லுக்கு விடையிலுரு சினைச் சொல் வரும், அங்கனமே முதற் சொல்லும் என்ற படி இதற்குக் காட்டு, 'கொற்றன் மயிர் நல்லவோ சாததன் மயிர் நல்லவோ' என்று வினாவிய விடத்தாக

இயலபுவழகமும் தகுதிவழகமும் அமையும் வகை

500 தகுதியும் வழகமும் தழீஇயின ஒழுமும்
பகுதிக கிளவி வரைநிலை யிலவே. கள

501. இனச்சுட டிலலாப பண்புகொன பெயாககொடை
வழக்கா றல்ல செய்ய ளாறே கஅ

502 இயற்கைப் பொருளை இறறெனக கிளததல.

503 செயற்கைப் பொருளை ஆககமொடு கூறல். ௨0

‘கொற்றன மயிரிற் சாததன மயிர் நல்ல’ என வருதல.
‘கொற்றனிற சாததன நல்லன’ ‘கொற்றனிற
சாததன மயிர் நல்ல’ என முதலுரு கிணையும் மாறி விடை
யிறுததல பிழை எனபது

500. தகுதி யெனறது, தகுதி வழகமும், வழக்
கெனறது, இயலபு வழகமும் இவற்றைத் தழீஇயினவாய
டைபெறும் பகுதியையுடைய கிளவி வரைநிலையில் எனக.

501 இனச் சுட்டு - இனஞ் சுட்டுதல. பெயாக
கொடை - பெயர் வழக்கு, பெயரைப் புலனெறிப்படுத்த
லெனபது. இதற்குக் காட்டு, செஞ்ஞாயிறு போலவன,
இஃதெ செம்மை, இனஞ்சுட்டுத லிலலாதது, ஏனென்றால்,
கருஞ்ஞாயிறு என ஒன்றிலலாமையின் ஆதலால் ஞாயிறு
இயலபாகிய பண்பைமட்டும் அஃதுணாததி வந்தமை
அறியப்படும். இங்ஙனம் இனச்சுட்டிலலாப பண்பைக்
கொண்ட பெயர் ஞாயிறு எனபது இஃ நூற்பாவினால்,
‘வழக்கில ஞாயிறு எனலாம், செய்யுளிற செஞ்ஞாயிறு.
எனலாம்’ எனபது போதும்

502 இறறு - இறதகையது, கிளததல - சொல்லுக

503 ஆககம் - ஆயினதுணாததுகு குறி, ‘பயிர்
நல்ல’ எனறுமட்டிவ கூறாமல், ‘பயிர் நல்ல ஆயின’ என
ஆககச் சொற கொடுத்துக் கூறுக எனறபடி கூறல். கூறுக.

504. ஆககந தானே காரண முதறறே உக
 505. ஆககக கிளவி காரண மினறியும்
 போககின றெனப வழக்கி னுள்ளே உஉ
 பால ஐயமுள்ளன அமையும் வகை
 506. பாலமயக குற்ற ஐயக கிளவி
 தான அறி பொருளவயின பனமை கூறல. உந
 507. உருவென மொழியினும் அஃறிணைப் பிரிப்பினும்
 இருவீற்று முரிததே சுட்டுங் காலை உச

504. காரண முதறறு - உரிய காரணத்தை முன
 வைத்துச் சொல்லுதற் குறித்தது. 'எருப பெயநமையாற்
 பயிர லை ஆயின' எனபது

505. இனறியும் - இனறி வரினும் போககு
 இனறு - குற்றமில்லை உமமையால், வழக்கினும் காரணங்
 கொடுத்தது சொல்லலே வலிவுடைத்தெனக.

506. மயக்குற்ற - துணிதற்கியலாது நின்ற,
 'தான அறிபொருள்' எனது பொதுவாகக் கூறினா,
 அஃறிணை வியற்கையுங் கருதி யெனக, அதாவது
 அஃறிணை வியற்கையாகிய ஒருமை பனமை எனனும்
 ஐயமும் இவ் வுயாதிணையிற் கருதியெனறபடி. இந் நூற்பா
 உயாதிணைப் பால ஐயத்திற்கு, அடுத்த நூற்பாவில் அஃ
 றிணைப் பிரிப்பினும் எனனுமிடத்து அஃறிணைப் பால
 ஐயம் வரும்.

507. இந் நூற்பாவில் 'அஃறிணைப் பிரிப்பினும்'
 எனப பால ஐயம் வருதலின. 'உரு' என்றது, திணை
 ஐயத்திற்கு.

அவை, துணிநதபின் அமையும் வகை

508 தனமை சுட்டலும் உரிததென மொழிப
அனமைக கிளவீ வேறிடத தான. உரு

வண்ணச சினைச்சொல் அமையும் வகை

509. அடைசின் முதலஎன முறைமூனலும் மயங்காமை
நடைபெற நியலும் வண்ணச சினைச்சொல். உசு

பால் வருவமைதி

510. ஒருவரைக கூறும் பனமைக கிளவியும்
ஒன்றனைக கூறும் பனமைக கிளவியும்
வழக்கி னாகிய உயாசொற கிளவி,
இலக்கண மருங்கின சொல்லா றல்ல. உஎ

508. தனமை சுட்டலும் - ஐயுற்ற பொருளின் உணமைத் தனமையைச் சுட்டிக் கூறுதலும், எனறது, ஐயம் நீங்கித் துணிநத தனமையைச் சுட்டல். வேறிடத தான - துணிநத தனமைக்கு வேறான ஐயுற்ற தனமைக குரிய சொல்லினகண். 'இவன பெண அல்லன ஆண மகன்' எனபது இதற்கு எடுத்துக் காட்டு இதில அல்லன எனறது, அனமைக கிளவி.

509 அடை - அடைமொழி, வண்ணம் சினை - சினைச் சொல் உறுப்பு முதல் - அவ்விருண்டும் அடுத்த ஒரு பொருளின் பெயராகிய முதற் சொல், இம் மூனலும் முறையே சொநது வருவது 'வண்ணச சினைச்சொல்' எனப்படும். 'செங்கால நாரை' எனபது இதற்கு எடுத்த க்காட்டு இம் மூனலும் முறை மயங்காமை நடை பெற்றியலும் எனபது பொருள்

510. உயாசொற கிளவி - உயாததுக கூறுஞ சொல்லாகிய குறியீடு.

ஈ. இடம்

இடம் உணர்த்தும் சொற்கள்

511. செலவினும் வரவினுந் தரவினுங் கொடையினும்
கிலைபெறத் தோன்றும் அநநாற சொல்லும்
தன்மை முன்னிலை படாககை எனனும்
அமழ விடத்தும் உரிய எனப. உஅ

தன்மை முன்னிலைக்குரிய சொற்கள்

512. அவற்றுள்,
தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கிளவியும்
தன்மை முன்னிலை ஆய் ரிடத்த உக

படாககைக்குரிய சொற்கள்

513. ஏனை யிரண்டும் ஏனை இடத்த ஈய

‘யாது’ ‘எவன’ எனனுஞ் சொற்கள்
அமையும் வகை

- 514 யாது எவன எனனும் ஆயிரு கிளவியும்
அறியாப பொருளவயின் செறியத் தோன்றும்.

511. ‘மூவிடத்தும் உரிய’ எனபதன் விளக்கம்
மேல நூற்பாக்களில் வரும்.

512. தருசொல் - தருதலைப் பற்றிய சொல் வரு
சொல் - வருதலைப் பற்றிய சொல்

513. ஏனையிடத்த - படாககை யிடத்தன்

514. எவன, உயாதினை யனது, அஃறிணையே,
பொதுவாக வினாமாததிரையாய வருதலின், ‘அறியாப
பொருளவயின்’ என்றோ. பால் தினை அறிதற்கன்று.
செறிய எனறது, மிகப் பொருத்தமாக எனறற்கு.

அவற்றுள், 'யாது' எனனுஞ் சொல்

515. அவற்றுள்,

யாது என வருடம் வினாவின் கிளவி
அறிந்த பொருளவையின் ஐயந் தீர்த்தருத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு முரித்தே ஈஉ

சினேமுதற் சொல் அமையும் வகை

516. இனைத்தென அறிந்த சினேமுதற் கிளவிகு
வினைப்படு தொகுதியின் உமமை வேண்டும்

நிலையாமைக்குரிய சொல் அமையும் வகை

517 மனஞ்ப பொருளும் அனன இயற்றே. ஈச

இல்லாமைக்குரிய சொல் அமையும் வகை

518 எப்பொரு ளாயினும் அல்லது இல்லெனின்
அப்பொருள் அல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

519. அப்பொருள் கூறின சுட்டிக் கூறல் ஈசு

516. இனைத்தென - இத்துணை யென. சினேமுதற் கிளவிகு - சினேக்கிளவி முதற்கிளவிகளுக்கு வினைப் படு தொகுதியின் - முடிக்குஞ் சொல்லாதிய வினைச்சொல் னோடு படுந் தொகை மொழிக்ககா 'நம்பி கண் இரண் டும் மலர்ந்தன' என்பது எடுத்துக் காட்டு

517 மனஞ்ப பொருள் - நிலையாப் பொருள், யாக கை, செல்வம் முதலியன. 'அனன இயற்ற' என்றது, உமமை பெறும என்பதடி.

518. அல்லது இல்லெனின் - இது அல்லது இல்லை என்று கூறவேண்டியது

519. அப்பொருள் என்றது, மேல் நூற்பாவிற கூறிய பிறிது பொருள் என்றதை. சுட்டிக்கூறல் - சுட் டொடு சேர்த்துக் கூறல், 'இப்பயறல்லது இல்லை' என்ற படி.

வியங்கோள அமையும் வகை

528. 'வியங்கோள எண்ணுப்பெயா திணைவிரவு
வரையா. சடு

பனமைக்குரிய சொற்கள்

529. வேறுவினைப்பொதுச்சொல் ஒருவினை கிளவா சசு

530. எண்ணுங் காலும் அதுஅதன் மரபே சஎ

இரட்டைக டுளவி அமையும் வகை

531. இரட்டைக கிளவி இரட்டிற்பிரிந் திசையா சஅ

பனமை பற்றிய வழக்குகள்

532 ஒருபெயாப் பொதுச்சொல் உள்பொரு ளொழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்தல் தலைமையும் பனமையும்

528 வியங்கோள எண்ணுப்பெயா - வியங்கோள
வினையோடு முடியும் எண்ணுதலையுடைய பெயர்கள்
'ஆவும் ஆயனும் செலக' என்பது இஃதற்குக் காட்டு

529 வேறு வினைப் பொதுச்சொல் - வேறு வேறு
வினைச்சொற்களைப் பெற்று முடிதற்குரிய பொதுச்சொல்
அணி என்பது கடடுவன், கவிடன், பூண்பன் முதலியவற்
றிற்குப் பொதுச் சொல்லாதல் காண்க. இதற்கு அணின்
தார என்ப பொது வினை கொடுக்க வென்பது கருதது.
'அணி கடடுவா' 'அணி கவிததார' எனல மரபு வழு.

530 எண்ணுங்காலும் - பொருள்களைப் பொதுச்
சொல்லாற் கூறுது பிரிதது அவற்றை எண்ணுமிடத்தும்
அது - அதன் இலக்கணம் அதன் மரபே - அம் மரபே,
என்றது, மேல் நூற்பாவிற்குக் கூறிய ஒரு வினை கிளவாத
மரபு, பொதுவினை கொடுக்க என்றபடி யாமுங் குழலும்
ஊதினா என்பது, யாமுங் குழலும் இம்மபினா என்பது.

531 இரட்டைக கிளவி, 'குறுகுறு' 'சலசல' என்பன

உயாதினை மருங்கினும் அஃறினை மருங்கினும். சக

533. பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லாம்
மயங்கல கூடா வழக்குவழிப பட்டன. ௫௦

534 பலவயி னுணும எண்ணுததினை விரவுப்பெயா
அஃறினை முடிபின செய்யு ளுள்ளே டுக
பலபொருளொருசொல அமையும் வகை

535 வினைவேறு படுஉம பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறு படாஅப பலபொரு ளொருசொலஎன்று
ஆயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல் ௫௨

532 ஒரு பெயாப பொதுச்சொல - ஒரிடத்தி
லுள்ள பல பொருளுக்கட்கும் பொதுவாக ஒரு பெயராய
வரும் சொல்லை உள பொருள ஒழிய - ஆண்டு உள்ள
பிற பொருள்கள நீங்க. தலைமையும், பன்மையும்
தெரிந்து சொல்லுக எனபது தெரிபு - தெரிந்து
கிளத்தல - எடுத்தது சொல்லுக 'பாபபன்ச சேரி'
'கமுகந தோட்டம்' எனபன இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

533 பிரிபவை யெல்லாம் - இருபாற பொதுமை
லிருந்து ஆண்பாலாகவும் பெண்பாலாகவும் பிரிந்து வழங்
குவவெல்லாம் மயங்கல கூடா - அறிந்து போற்ற
தற்கண் மயங்கல ஆகா, மயங்கல கூடா - வருவுடைமை
ஆகா முன நூற்பாவிற கூறிய 'உயாதினை மருங்கினும்
அஃறினை மருங்கினும்' எனபதை இதற்குக் கொள்க.
'மக்கள ஆயிரவர் பொருதார' எனபதில் மக்கள, என
னுஞ்சொல உயாதினைவிற, பெயரில், இருபாற பொதுமை
யிலிருந்து ஆண்பாலாகப் பிரிந்து வழங்குதல காண்க.

534 பலவயிணும் - பெருமபாணமையும் எண்
னுததினை விரவுப பெயா - தினை விரவி எண்ணப்பட்ட
பெயா

535. இதன விளக்கம் மேல நூற்பாக்களில் வரும்.

- 536 அவற்றுள்,
வினைவேறு படுஉம பலபொரு ளொருசொல
வேறுபடு வினையினும் இனத்தினுஞ் சாபினுந்
தேறத்தோன்றும் பொருளதெரி நிலையே.ருந்
537. ஒன்றுவினை மருங்கின ஒன்றித் தோன்றும்.
538. வினைவேறு படாஅப பலபொரு ளொருசொல
வினையுங் காலைக கிளந்தாங் கியலும். ருந்

536. வினைவேறுபடுஉம - தத்தம் வினையால் வேறுபடுகின்ற தேற - தெனிய பல பொருட்கும் பொதுவான பெயராய் வருஞ்சொல, இன்னவிடத்தில் இன்ன பொருளில் வருகின்றதெனப் பொருள் தெரியும் நிலை, ஆண்டு வரும் வினையினும் இன மொழியினும் சாபினுந் தெனியத் தோன்றும் என்றபடி. 'சாபு' யாதாணும் ஒரு வகையினால் இயைபுடையது 'மா' எனப்பது விலங்கு, பறவை, மரம் முதலிய பல பொருள்களையும் உணராததும் ஒரு சொல

537. ஒன்று வினை மருங்கின - ஒத்த வினை கொள்ளும் வகையில் இது மேல தூறபாவிற்குப் புறநடை வேறுபடும் வினையுடையவாயினும் வேறுபடா வினையுடைய போல தோன்றும் 'மா வீழ்ந்தது' என்னுமிடத்து மா விலங்காயின இறந்ததென்றும், செல்வப் பொருளாயின உண்டாயிற்றென்றும் வேறுபடும் வினையுடைமை காண்க இவ்வனம் வேறுபடும் வினையுடைமையாற் பெயர்களும் வேறு வேறாயினும், இடநோக்கிப் பொருள் விளங்குமாதலின் ஒன்றுவினை மருங்கின ஒன்றித் தோன்றும் என்க

538 'வினை வேறு படாஅப பல பொருள் ஒருசொல்' என்றது, 'விலங்கு இறந்தது' 'பறவை இறந்தது'

(பா வே.) * அடுத்த தூறபாவையும் இதனோடு சேர்த்துச் சேரவைரையா ஒரு தூறபாவாகக் கொள்வா.

இதற்கு, வழுவுமைதி

539 குறித்தோன கூற்றம் தெரித்தமொழி கிளவி.

டு. புறனடை

திணைக்குப புறனடை

540 குடிமை ஆணமை இளமை மூப்பே
அடிமை வனமை விருந்தே குழுவே
பெணமை அரசே மகுவே குழவி
தனமை திரிபெயா உறுப்பின் கிளவி
காதல்சிறப்பே செற்றசொலவிறற்சொலஎன்று
ஆஅறு மூன்றும் உளப்படத் தொகைஇ
அன்ன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி
முன்னத்தி னுண்ணுங் கிளவி யெல்லாம்
உயாதிணை மருங்கின் நிலையின் வாயினும்
அஃறிணை மருங்கின் கிளந்தாவ் கியலும் டுள

என்னும் ஒரே வினைக்கண் வரும் 'மா வீழ்நதது' என்பதா
கும் கிளந்தாவ்கு இயலும் - கிளந்தது கூறப்பட்டு நடை
பெறும், அரிமா வீழ்நதது, அன்னமா வீழ்நதது என

539. பொதுவாகப், பொருள் வேறுபாடு கருதிக்
கூறுவோனசொல மேற் காட்டிய முறைகளிலும் விளக்கம்
பெறுதாயின், கருத்திதே தெரிவித்துக் கூறுஞ் சொல
லாகவே அஃது அமைக என்பது.

540 தனமை திரி பெயா - அவி முதலியன.
உறுப்பின் கிளவி - குறுகு முதலியன காடல் - காதற்
சொல சிறப்பு - சிறப்புச் சொல, ஆ அறு மூன்றும் -
அப டதினெட்டு வகைக கிளவிகளும், தொகைஇ -
தொககு, 'மூன்னத்தின் - குறிப்பின் கிளந்தாவ்கு -
உரைத்ததுபோல, அஃறிணை முடிபு கொள்ளும் என்பது
கருத்து.

பாலுக்குப் புறனடை

541. காலம் உலகம் உயிரே உடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்
ஞாயிறு திங்கள் சொல என வருடம்
ஆய் ரைநதொடு பிறவும் அன்ன
ஆவயின வருடங் கிளவி யெல்லாம்
பால்பிரிந திசையா உயாதினை மேன. டுஅ

இடத்துக்குப் புறனடை

542. நின்றாங் கிசைத்தல இவணஇயல பினறே.
543. இசைத்தலு முரிய வேறிடத தான. சு0

541. பால வரை தெய்வம் - இருவினை வகுக்கும் ஊழ். சொல - நாமகளாகிய தெய்வம். ஆவயின - அப பகுதிககண, எனறது, முன நூற்பாவிற சுட்டிய உயா தினைககண எனறபடி உயாதினைமேன பால பிரிநது இசையா - அவவுயாதினை விடத்தில பால பிரிநதுஇசையா. அஃறினைப் பாலவாய இசைக்கும் எனபது கருதது. மேல என்னும் ஏழாம் வேறுபாடு யுணர்த்தும் இடைச் சொல் 'மேன' எனத் திரிநது நின்றது

542. நின்றாங்கு - ஈறு திரியாமல் நின்றது, இசைத் தல - உயாதினையாயிசைத்தல இவண எனறது, இந்நூற் பாவிற கூறிய காலம் முதலிய சொற்களுக்கு எனறபடி, இதனால், முன நூற்பாவிற கூறிய குடிமை முதலிய சொற் கள் ஈறு திரியாமல் நின்றது 'குடிமை நல்லன்' முதலியவாக உயாதினையில இசைக்கும் எனபது பெறப்படும்.

543. இசைத்தலும் - இங்கே கூறிய காலம் முதலிய சொற்கள் உயாதினையாய் இசைத்தலும். வேறு இடத்தான - ஈறு திரிநது வேறுபட்ட விடத்து, 'காலன்' 'உலகா' என 'காலன் கொண்டான்' 'உலகா பசித்தா' எனபது காட்டு.

544. எடுத்த மொழிஇனஞ் செப்பலு முரிததே கூக

எண்ணுகுப புறனடை

545. கண்ணுந் தோளும் முலைபும பிறவும

பனமை சுட்டிய சினைநிலைக கிளவி

பனமை கூறுங் கடப்பா டிலவே

தமவினைக கியலும் எழுத்தலங் கடையே கூஉ

544 எடுத்த மொழி - எடுத்து விசந்த மொழி இனம் செபடலும் - தனக்கு இனமாகிய பிற டொருந் தனைக் குறிப்பால் உணரத்தலும் 'அறஞ் செய்தான தற்ககம் புஞ்' என னும் எடுத்தமொழி, 'மறஞ் செய் தான நிரயம் புஞ்' எனத் தன இனம் டொருந் உணரத்தி தல என்க.

545 சினைநிலைக கிளவி - உறுப்பு நிலையை உணரத் தஞ் சொல் சினைச் சொற்கள் தம் வினையான முடித் தும், தம் முத்தற்பொருளின் வினையான முடித்தலும் என இருவகைப்படும் கட்ட நல்ல என்பதும் கண் நல்லா என்பதும் முறையே இவ்விருவகைக்கும் எடுத்துக்காட்டு இவற்றில் தம் வினையான வருங்கால் அஃறிணையாய் அதற் குரிய அகராபுறமுத்தால் நல்ல என முடிந்தனானது. அவ்வனம் தம் வினைக்கியலும் எழுத்தலலாதவிடத்துப் பனமைகூறும் கடப்பாடின என்பபடி எழுத்தலங்கடை - எழுத்தலலாதவிடத்து.

உ. வேற்றுமை யியல்

[பெயர்கள், உருபுகளேற்றுப் பொருள் வேற்றுமைப்
படும இயல்புணாததுவது]

க. வேற்றுமையின் வகை

வேற்றுமை இதனை எனபது

546 வேற்றுமை தாமே ஏழென மொழிப. க

547 விளிகொள வதனகண் விளியோடு எட்டே. உ

வேற்றுமையின் பெயர், முறை

548. அவைதாம்,

பெயர், ஐ ஒடு கு

இன அது கண் விளி எனனும ஈற்ற. ஈ

உ. முதல் வேற்றுமை

எழுவாய் வேற்றுமை

549 அவற்றுள்,

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே.

547 கொளவது - கொளநும் பெயர், விளிப
டொருள கொளநும் பெயரினகண்ணதான விளிவேற்றுமை
யோடு சோகக, வேற்றுமை எட்டு எனபது.

548. விளி எனனும ஈற்ற - விளிவேற்றுமையை
இதுநியாக உடைய. அவைதாம் பெயர் வேற்றுமையும்
ஐயும் ஒடுவும் குவவும் இன்னும் அதுவும் கண்ணுமாம்
என்று முடிக்க

549. வேறு தனியாக உருபிலை யென்றபடி.

எழுவாய் ஏற்கும் பயனிலைகள்

550. பொருணை ம சுட்டல வியங்கொள வருதல
வினைநிலை உரைத்தல வினாவிற்கு ஏற்றல்
டண்டுகொள வருதல பெயர்கொள வருதல எனது
அன்றி அனைத்தும் பெயாபய நிலையே. ஞ

தொகைபெயரும் பயனிலை கொள்ளல

551. பெயரி னாகிய தொகையுமா நுளவே
அவவும் உரிய அப்பா லான கூ

எழுவாயும், தோனரு எழுவாயும்

552. எவ்வயின பெயரும் வெளிப்படத தோன்றி
அவ்வியல நிலையல செவவி தென்ப. எ

550 வியங்கொள - ஏவல கொள்ள அன்றியனைத்
தும் - அவ்வனைத்தும் பெயாப பயனிலை - எழுவாய்
வேற்றுமையது பயனாகிய நிலைமை

551 பெயரினாகிய தொகை - பெயரும் பெயரும்
தொக்கதொகை யானைக்கோடு, மதிமுகம் என்றற போல
வன. அவவும் - அதற்கைய தொகையும். உரிய அப்பா
லான - அவ்வகைக்கு உரிய, என்றது, எழுவாய் வேற
துமையாய்ப் பயனில் கோடற்கு உரிய என்றபடி.

552. எவ்வயின பெயரும் - தன்மை முன்னிலை
படாகதை பெயர்நனம் மூவிடத்துப் பெயரும் அவ்வியல
நிலையல - அதனனமை பெற்று நிறதல, பொருணமை
சுட்டல எனனும் தூறபாவிற கூறிய ஆறு வகையாகப்
பயனிலை ஏற்குந் தனமை.

பெயரின உருபு நிறகும் இடம்

553. கூறிய முறையின உருபுநிலை திரியாது
 ாறுபெயாக காகும் இயற்கைய எனப அ

பெயரின இயல்பு

554. பெயாநிலைக கிளவி காலந தோன்ற
 தொழிலநிலை ஓடடும ஒனறலங் கடையே. க

ங. இரண்டாம் வேற்றுமை

‘ஐ’ உருபின பொருள்

555 இரண்டா குவதே,
 ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக கிளவி,
 எவவழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்பு
 அவவிரு முதலின தோன்றும் அதுவே. க0

அப்பொருளின் பாகுபாடுகள்

556 காப்பின ஒப்பின ஊாதியின இழையின
 ஒப்பின புகழின பழியின எனற,
 பெறலின இழவின் காதலின வெகுளியின
 செறலின உவததலின கறபின எனற,

553 முறையின - முறைமையை யுடைய
 பெயாககு ஈராகும் இயல்புடைய எனறபடி

554. பெயாநிலைக கிளவி - பெயாசசொல, பல
 வகையான பெயரும் அடங்குதற்குப் பெயராகிய நிலையை
 யுடைய கிளவி யெனப்பட்டது தோன்ற - தோன்றவாய
 நிறகும். தொழிலநிலை யொடடும ஒன்று எனறது, ஒரு
 வகைத் தொழிற்பெயரை, அது வினையாலணையும் பெயா

555 எவ வழி - எந்த இடத்தில். முதலின -
 காரணத்தின்கண்ணும்

அறுததலின குறைததலின தொகுததலின
 [பிரிததலின
 நிறுததலின அளவின எண்ணின எனரு,
 ஆககலின சாாதலின செலவின கனறலின
 நோககலின அஞ்சலின சிதைப்பின எனரு
 அனன பிறவும் அமமுதற பொருள
 எனன கிளவியும் அதனபால எனமறா கக

சு. மூன்றும் வேற்றுமை

‘ஒடு’ உருபின பொருள

557. மூன்றா குவதே,
 ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி,
 வினைமுதல் கருவி அனைமுதறனு அதுவே கஉ
 அப்பொருளின பாகுபாடுகள்

558. அதனின இயறல் அதனதகு கிளவி
 அதனவினைப் படுதல் அதனின ஆதல
 அதனின கோடல் அதனொடு மயங்கல்
 அதனொடு இயைந்த ஒருவினைக் கிளவி

556. இழை - இழைக்கப்படுவது, இயற்றப்படு
 வது. ஒப்பு - ஒட்டுதல் எனரு - எனது சொல்லப்படு
 வனவும். செலவு - செல்லுதல் கனறல் - அடிப்படுதல்
 அம முதற பொருள எனறது, முறகூறப்பட்ட செயப்படு
 பொருண்மேல் வருங் கரு, தினவாகிய எனறறது எனன
 கிளவியும் - எவ்வகைப்பட்ட சொல்லும், எல்லாச் சொல்
 லும் அதன பால - இரண்டாம் வேற்றுமையினபால

557 அனை முதறனு அது - அஃது அவ்விரண்டு
 காரணத்தையும் பொருளாக உடையது.

அதனெடு இயைநத வேறுவினைக கிளவி
 அதனெடு இயைநத ஒப்பல ஒப்புரை
 இனனா வது ாங்கென வருஉம
 அனை பிறவும அதன்பால எனமனா கந

நீ. நான்காம் வேற்றுமை

‘கு’ உருபின பொருள்

559. நான்கா குவதே,
 கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக கிளவி,
 எப்பொரு ளாயினும் கொளனும் அதுவே கச

அப்பொருளின் பாகுபாடுகள்

560. அதற்குவினை யுடைமையின் அதற்குடம் படுதலின்
 அதற்குப்படு டொருளின் அதுவாகு கிளவியின்
 அதற்குயாப் புடைமையின் அதன்பொருட்டாதலின்
 நட்பின் பகையின் காதலின் சிறப்பின் என்று
 அப்பொருட் கிளவியும் அதன்பால எனமனா

558 இயறல் - பண்ணப்படாதல் கோடல் - கொள
 னாதல். ஒட்டல் ஒப்பு - ஒப்பல்லதனை ஒப்பாகக் கூறுதல்
 இனனா வது - இன்னும் ஆனாமாகிய ஏதுப்பொருண்மை.
 ாங்கு - இவ்வனம், இவ்வனம் வினைமுதலாக கருவியுமாகிய
 பொருளிடத்து எனபது

560. வினையுடைமை என்றது, இவகே, பயன்
 படுதலை. படுபொருள் - ஒருகூற்றிற் படுகின்ற கருத்து.
 யாப்புடைமை - பொருத்தமுடைத்தாதல் பொருட்டா
 தல் - ஒன்றை காரணமாக மேற்கொள்ளல்

சு. ஐந்தாம் வேற்றுமை

‘இன’ உருபின பொருள்

561 ஐந்தா குவதே,
இன எனப் பெயரிய வேற்றுமைக கிளவி,
இதனின இற்றுஇது எனனும அதுவே. கசு

அப்பொருளின் பாடுபாடுகள்

562 வண்ணம் வடிவே அளவே சுவையே
தன்மை வெறமை அச்சம் என்றும்,
நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை
வன்மை மென்மை கடுமை என்றும்,
முதுமை இளமை சிறுததல இழித்ததல
புதுமை பழமை ஆகும் என்றும்,
இன்மை உடைமை நாற்றம் தீர்தல
பன்மை சின்மை பற்று விடுதலஎன்று
அன்ன பிறவும் அதன்பால் என்மனா கள

எ. ஆறாம் வேற்றுமை

‘அது’ உருபின பொருள்

563. ஆறா குவதே,
அது எனப் பெயரிய வேற்றுமைக கிளவி,

561 இதனின இற்று இது - இன்னினும் இத
தன்மையது இது. எனனும - எனது உணர்த்தும

562 இந் நூற்பாவிற்கு சுழிய பொருள்களினமேல்
இதனின இத்தன்மையது இது என வரும் என்றபடி ‘கடக
கையிற் கரிது களம்பழம்’ என்பது வண்ணப்பொருளின
வந்தது இவ்வனம் ஏனையவுங் கொள்ளப்படும்.

தன்னினும் பிரிதினும் இதனது இதுஎனும்
அன்ன கிளவிக் கிழமைத ததுவே. கஅ

அப பொருளின் பாகுபாடுகள்

564. இயற்கையின் உடைமையின் முறைமையின்

[கிழமையின்

செயற்கையின் முதுமையின் வினையின் என்ற,
கருவியின் துணையின் கலத்தின் முதலின்
ஒருவழி உறுப்பின் குழுவின் என்ற,
தெரிந்துமொழிச் செயலின் நிலையின் வாழ்ச்சியின்
திரிந்துவேறு படுஉம் பிறவும் அன்ன
கூறிய மருங்கில தோன்றுங் கிளவி
ஆறன பால எனமனா புலவா கக

563. தன்னினும் - தனனோடு ஒற்றுமையுடைய
பொருளானும், தற்கிழமை பிரிதினும் - தன்னின் வேறு
கிய பொருளானும், பிரிதின கிழமை அன்ன கிளவிக்
கிழமைதது - அன்ன கிளவியாற ரேனறுங் கிழமைப்
பொருளையுடையது

564. இயற்கையின் - இயல்பாகிய கிழமையின்.
என்றது, இயற்கைக் கிழமை. 'சாததனது இயற்கை,
சாததனது அறிவு' எனபன அதற்குக் காட்டு கிழமை
யின் என்றது, கிழமைக் கிழமை. 'சாததனது கிழமை,
முருகனது குறிஞ்சிநிலம்' எனபன இதற்குக் காட்டு
கலம் - ஒலை (Document), ஒற்றிச்சீட்டு முதலியன.
கலக்கிழமை யெனக் முதல - முதற்கிழமை, முதற்
பொருளின் கிழமை தெரிந்து மொழிச் செயலி - தெரிந்து
மொழியாற செய்யப்படுஞ் செயலி, என்றது, பொருட்
பிரிதின கிழமை வாழ்ச்சி - வாழ்தற் கிழமை திரிந்து
வேறுபடுஉம் பிற என்றது, 'எடசாந்து' 'தொகையது
விரி' எனபவை போலவன.

அ ஏழாம் வேற்றுமை

‘கண்’ உருபின் பொருள்

565. ஏழா குவதே,
கண் எனப் பெயரிய வேற்றுமைக கிளவி,
வினைசெய இடத்தின் நிலத்தின் காலத்தின்
அனைவகைக் குறிப்பின் தோன்றும் அதுவே.
ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகள்
- 566 கண் கால புறம் அகம் உள் உழை கீழ் மேல்
பின் சார அயல் புடை தேவகை எறாஅ,
முன் இடை கடை தலை வலம் இடம் எறாஅ,
அன்ன பிறவும் அதன்பால் எனமறா. உக
- க. வேற்றுமையின் தொகைவிரி இயல்பு
567. வேற்றுமைப் பொருளை விரிகருங் காலை
ஈற்றுநின்று இயலுந் தொகையின் பிரிந்து
பல்ஆ ருதப் பொருளபுணர்ந் திசைக்கும்
எல்லாச் சொல்லும் உரிய எனப். உஉ

565. அனைவகைக் குறிப்பின் - என அம் மூவகைக் குறிப்பினும்

566 தே வகை என்றது, திசைப் பகுதி, ஓர் உருபாகவுங் கொள்ளப்படும், ‘கீழ்வோள் தே எதது’ என்பது அதற்குக் காட்டு எறா - என்று சொல்லப்படுவனவும், அன்ன பிறவும் என்றதனால் இல், மாட்டு முதலியனவுங் கொள்ளப்படும்

567. வேற்றுமைப் பொருளை யென்றது, ஈனடுத, தொக்கு நிற்கும் வேற்றுமைப்பொருளை ஈற்று நின்றியலுந் தொகை என்றது, அனமொழித்தொகையை உரிய - விரித்தற்கு உரிய. இடையே இன்றியமையாதனவாய் வருவிககப் படும் பொருள் புணர்ந்து இசைக்கும் எல்லாச் சொல்

ந. வேற்றுமை மயங்கியல்

[வேற்றுமையுருபுகள் தமமுள் மயங்கிப் பொருள் வேறுபாடு கொள்ளும் இயல்புணாததுவது.]

க. வேற்றுமையுருபுகள் மயங்குதல்

சார்பு பொருளில்

568. கருமம் அல்லாச சார்பென கிளவிகு
உரிமையும் உடைத்தே கண் என வேற்றுமை.

கிளைப் பெயரில்

569 சினைநிலை கிளவிகு ஐயும் கண்ணும்
வினைநிலை ஒக்கும் எனமறா புலவா. உ

கனறல் செல்லல் பொருளில்

570 கனறலும் செல்லும் ஒன்றுமார வினையே ந

லும் விரித்தற்கு உரிய எனபது உருபேயனறிப் பிற சொற்களும் விரித்ததரைத்தல் துவனறபடி.

568 'தூணினைச் சாராதன' எனறவிடத்து மெய்யுறுதலாகிய கருமம் பெறப்படும், அரசரைச் சாராதான எனறவிடத்து அது பெறப்படாது, ஆதலால், இது கருமம் அல்லாச சார்பு எனப்படாது கிளவிகு - கருத்துக்கு 'அரசாகண சாராதான' எனக் கூறலும் பொருந்தும் எனபது இந் நூற்பாவின கருத்து.

569. கிளவிகு - சொல்லுக்கு வினை நிலை - வினை கூறுதற்கண் ஒக்கும் - ஒத்து வரும்.

570 கனறலும் - கனறுதற் கருத்திலும், செல்லும் - செல்லுதற் கருத்திலும் ஒன்று வினை - ஒக்கும் செயலுடைய, முற்கூறிய இரண்டனுருபும் ஏழனுருபும் இவ்விரு கருத்துக்களிலும் தமமுள் ஒத்து மயங்கிவரும் எனறபடி.

முதற்பெயர் சினைப்பெயர்களில்

571. முதற்சினைக் கிளவிகு அது என வேற்றுமை
முதற்கண் வரினே சினைக்கு ஐ வருமே ச
- 572 முதல்முன் ஐ வரின கண் என வேற்றுமை
சினைமுன் வருதல் தெளளி தென்ப ளி
573. முதலும் சினைபும் பொருளவேறு படாஅ,
நவலுங் காலைச் சொற்குறிப் பினவே. கூ
- பிண்டப் பெயரில்
574. பிண்டப் பெயரும் ஆயியல் திரியா
பண்டியல் மருங்கின மரீஇய மரபே. எ
- உயர்பு பொருளில்
- 575 ஒருவினை ஒடுச்சொல் உயாபின் வழித்தே அ

571 முதற் சினைக் கிளவிகு - முதற்சொல்லும்
கிளைச் சொல்லும் தொடரது வந்த தொடராகு.

572. தெளளிது - முன் நூற்பாவின முடிபினுந்
தெளிவுடையது

573. பொருள் வேறுபடா - தத்தம் பொருளில்
வேறுபட்டு நில்லா, சொற்குறிப்பின் - சொல்லுதற் குறிப்
பினால், எதற்கு எது முடிவு, எது சினை, என்னுங் குறிப்பு
டையன

574 பிண்டம் என்பது, பல பொருள் தொகுதி
ஆயியல் என்றது, முதற்சினைக் கிளவிகுக் கூறிய
இயல்பு. பண்டு இயல் மருங்கின - பண்டு தொட்டு
கடைபெறும் வகையில்

575 ஒரு வினை ஒடுச்சொல் என்றது, வேற்றுமை
பியலில் முன்னர்த் வேற்றுமை விரிக்கண் வந்த (டுஅஅ)
'அதனோ டியைநட ஒரு வினைக் கிளவி' என்பது உயா
பின் வழித்து - உயாபொருளில் வரும் பெயரை அடுத்தது
நிற்கும் 'ஆசிரியனொடு மாணாகாவந்தார்' என்பது காட்டு.

அசசப பொருளில்

- 584 அசசக கிளவிககு ஐந்தும் இரண்டும்
எசசம் இலவே பொருளவயி னான். கள

வேற்றுமை மயக்கத்திற்கு வழக்கு முகனமை

585. அனன பிறவுந தொன்னெறி பிழையாது
உருபினும் பொருளினும் மெய்தடு மாறி
இருவயின் நிலையும் வேற்றுமை யெல்லாம்
திரிபிட னிலவே தெரியு மோக்கே. கஅ

உ. அவ்வுருபுகளின் இயல்புகள்

உருபு தொடர்தடுக்கி வருதல்

586. உருபு தொடர்து அடுக்கிய வேற்றுமைக கிளவி
ஒருசொல் நடைய பொருளசெல் மருங்கே கக

உருபு விரிந்துநிற்கும் இடம்

- 587 இறுதியும் இடையும் எல்லா உருபும்
நெறிபடு பொருளவயின் நிலவுதல் வரையாரா.

584 எசசம் இல - ஒழிதவில், ஒத்த உரிமைய
எனபது.

585 மெய - வடிவு, ரண்டு மெய் சடுபாறி என
றது, ஒன்றை நிலைகளதது ஒன்று சென்று என்றற்கு
இரு வயின் - இரு வேற்றுமைப் பொருளிடத்தம்

586. ஒரு சொல் நடைய - ஒரு முடிக்குரு சொல்லி
ஒல முற்றுப்பெறும் நடையினைபுடைய, 'என்றொடும் நின்
னொடும் சூழாது' எனபுழிப்போல

587 நிலவுதல் வரையாரா - நின்று சிறத்தலை நீக்காரா.

உருபு மறநெருள நேற்றலும் தொகருவருதலும்

588 பிறிதுபிறிது ஏற்றலும் உருபுதொக வருதலும்
நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கெனப். உக

589 ஐயும் கண்ணும் அலலாப் பொருளவயின
மெய்யுருபு தொகாஅ இறுதி யான. உஉ

வேற்றுமை, பொருள பற்றியது

590. யாதன உருபிற கூற்ற றுயினும்
பொருளசெல மருங்கின வேற்றுமைசாரும் உங்

எதிர்மறைக்கண்ணும் வேற்றுமை ஓகும்

591 எதிர்மறுதது மொழியினும் தத்தம் மரபின
பொருளநிலை திரியா வேற்றுமைச சொல்லே.

உருபுகளின் தீர்ப்பு

592. கு ஐ ஆன என வருஉம் இறுதி
அவ்வொடுஞ் சிவணும் செய்யு ளுள்ளே. உரு

593 அ எனப் பிறத்தல அஃறிணை மருங்கின
குவவும் ஐயும் இல்லென மொழிப உசு

588 பிறிது பிறிது ஏற்றலும் - ஓர் உருபு பிறிது
பிறிது ஏற்றலும் என்க. ஓர் உருபெனப்பது, ஏற்புழிக
கோடலால் ஆற்றனுருபாம் வழிமருங்கு - வழக்கினிடத்
தது

589 உருத்தெரிநிறகுரிய உருபு எனறற்கு, 'மெய்
உருபு' எனப்பட்டது தொடரினுதலில் தொகா என
பது கருத்தது

592 இறுதி - இறுதிககம் நின்ற உருபுகள்.
அவ்வொடு - அகரச சாரியையோடு

593. ஆன உருபுக்கு மட்டும் அஃறிணை மருங்கில
அகரந தோனறுமெனப்பது இதன கருத்தது.

உருபுகள் பல பொருள்களிலும் மயங்குதல்

594. இதனது இதுஇற்று எனனுங் கிளவியும்,
அதனைக் கொள்ளும் பொருளவயி னுனும்,
அதனாற் செயற்படற்கு ஒத்த கிளவியும்,
முறைக்கொண் டெழுந்த பெயாச்சொற் கிளவியும்,
பாலவரை கிளவியும், பண்பின் ஆக்கமும்
காலத்தின் அறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்,
பற்றுவிடு கிளவியும், தீர்துமொழிக் கிளவியும்,
அனன் பிறவும் நானகன் உருபில்
தொன்னெறி மரபின் தோன்ற லாதே

595. ஏனை உருபும் அனன் மரபின் ,
மான மிலவே சொலமுறை யான உஅ

வேற்றுமை தோன்றுதற்கு ஏது

596 வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே
நிலனே காலம் கருவி என்ற,
இன்னதற்கு இதுபயன் ஆக எனனும

594 இற்று - இதனமையது பாலவரை - நிலத்
தைப் பகுதி வரைந்த கூறும் இந் துறப்பாவில், முதல்
நான்கு உமமைகளால் எண்ணப்பட்டவை முறையே
ஆளுவது, இரண்டாவது, முன்னுவது, ஆளுவது என னும்
வேற்றுமைகளின் பொருள்களில் அடங்கும் 'காலத்தின்
அறியும் வேற்றுமைக் கிளவி' யென்றது, எழுவது.
ஏனைய நான்கும் ஐந்தன் பொருளான இவை அபத்தையும்
நான்குருபாற் கூறுதல் மரபென்றபடி.

595. மானம் - குற்றம். சொல் முறையான -
சொல்லும் முறையினால், வழங்கும் முறையினால் என்ற
படி, வழக்கு முறையான என்க.

அனன் மரபின இரண்டொடுந தொகைஇ
ஆயெட டெனப தொழிலமுதல நிலையே. உக

597. அவைதாம்,

வழங்கியல மருங்கின குன்றவ குன்றம் நய

ந. இதன்கண், ஆகுபெயா முடிபு

அகன இயலபு

598. முதலிற கூறுஞ் சீனையறி கிளவியும்,
சீனையிற கூறும முதலறி கிளவியும்,
பிறந்தவழிக கூறலும். பண்புகொள பெயரும்,
இயன்றது மொழிதலும் இருபெய ரொடும்
வினைமுதல உரைக்குங் கிளவியொடு தொகைஇ
அனைமர பின்வே ஆகுபெயாக கிளவி ந. க

599 அவைதாம்,

தததம் பொருளவயின் தம்மொடு சிவணலும்

596. இன்னதற்காக இது பயன ஆக என, 'ஆக'
என்பதை முன்னுங் கூட்டி இரண்டாக எண்ணுக ஆ
எட்டு - அவ்வகை எட்டு, தொழில் முதல நிலை - காரியத
திறகு முன்னிற்குங் காரணம், முதனிலை - காரணம்
எனனும் பொருட்டு

597 குன்றவ குன்றம் - குறைவான குறைந்தவரும்
ஒவ்வொரு தொழிற்கும் பிறந்தவிய எட்டுக் காரணமும்
வருமெனனும் யாபபுறவில்லை என்றபடி.

598 முதலின - முதற் சொல்லால். பிறந்த வழி -
பிறந்த இடத்தால். பண்பு - பண்பினால். இயன்றது -
காரியத்தினால் வினைமுதல - வினைமுதலால்.

ஒப்பில் வழியான பிறிதுபொருள சுட்டலும்
அப்பண பின்வே நுவலுங காலை. நஉ

600 வேறறுமை மருங்கிற போற்றல வேண்டும்.நந

601. அளவும நிறையும் அவற்றொடு கொளவழி
உளவென மொழிப உணராதிசி னோரே. நக

அதற்குப் புறனடை

602 கிளரத அல்ல வேறுபிற தோன றினும்
கிளரதவற நியலான உணராதனா கொளலே,

599 அப டன பின - அவ்விரண்டு பணபின.
முன்னது இயைபோடு வந்த ஆகுபெயா, பின்னது இயை
பினறி வந்த ஆகுபெயரெனக.

600 போற்றல வேண்டும் - ஆண்டு கொள்ளல
வேணமே, ஆகுபெயரும் வேறறுமை ஏற்கும் எனறபடி.

601 அளவு - அளவுப பெயா, நிறை - நிறைப
பெயா அவற்றொடு - முன்கொன்ன ஆகுபெயா வகை
யோடு கொளவழி - கொள்ளும் இடமும் அளக்கப்
பட்ட நிறுக்கப்பட்ட பொருள்களமேல ஆகிவரும் என
பது.

சு. விளி மரபு

[சொற்கள் விளி யேறகும் இயல்புணாத்துவது]

க. விளியின் இயல்பு

603 விளியெனப் படுப கொளளும் பெயரொடு
தெளியத் தோன்றும் இயற்கைய எனப் க

604. அவவே,
இவ்வென அறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப உ

உ. உயாதிணைப்பெயா விளியேற்குமாறு

அதனகண், விளி ஏறகும் உயிர்றுகள்

605 அவைதாம்,
இ உ ஐ ஒ எனனும இறுதி
அப்பால நானகே உயாதிணை மருங்கில
மெய்ப்பொருள சுட்டிய விளிகொள பெயரே

603. கொளளும் - தமமை ஏறகும். இயற்கைய -
இயல்பிணையுடைய

604. அவ - அவை, இவ்வென - இவையென.
மெய்பெறக் கிளப்ப - ஈண்டு வழக்குற தோன்ற விதந்த
கூறப்படும்.

605. அப பால நானகு - அப பகுதிப்பட்ட நானகு
பெயா. 'உயாதிணை மருங்கின' என்றா. உயாதிணைப்
பெயருள எனறற்கு உயாதிணை யிடத்து மெய்ப்பொருள
சுட்டிய எனறது, அஃறிணைப் பெயரும் விரவுப் பெயரும்
ஆகுபெயராய உயாதிணைக்கண் வருமிடத்து, அவ்விடத்து
மெய்ப்பொருளாகிய உயாதிணைப்பொருள கருதிய என
றற்கு விளிகொள பெயா அப்பால நானகே பெயனக,

அவற்றான, இகர ஐகர ஈறுகள்

606. அவற்றான,
இ ஈ ஆகும ஐ ஆய ஆகும ஈ

ஓகர உகர ஈறுகள்

607. ஒவும் உவவும் ஏயொடு சிவனும. ஓ

608. உகரம் தானே குற்றிய லுகரம். கூ

முடிபு

609. ஏனை உயிரே உயாதினை மருங்கில்
தாமவிளி கொள்ளா எனமனா புலவர். எ

அளபெடைப பெயர்

610. அளபெடை மிகுஉம இகர இறுபெயா
இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய எனப அ

முறைப பெயா

611. முறைபபெயா மருங்கின ஐ என இறுதி
ஆவொடு வருதற் குரியவும் உளவே. கூ

அணமை விளி

612. அணமைச சொல்லே இயற்கை யாகும் க0

விளியேற்கும் புள்ளியீறுகள்

613. ன ர ல ள எனனும அநநான கெனப
புள்ளி யிறுதி விளிகொள பெயரே கக

610 இயல்பாக ஒரு குறில அளபெடுத்ததினும் மிகுத 'தொழீஇஇ' 'தொழீஇஇஇ' என இரண்டு குறில முன்று குறில அளபெடுத்தவிடத்தும் எனறற்கு, 'அளபெடை மிகும' என்றா இ'பற்கையவாகும் - இகரம் ஈயாகாது இயல்பாக விளியேற்கும் செயற்கைய - செயலுடைய வென்பது.

முடிபு

614. ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா கஉ

அவற்றுள், னகர ஈறு

615 அவற்றுள்,
அன என இறுதி ஆவா குமமே கந்

அதனகண், அனமை விளி

616 அனமைச் சொல்லிறகு அகரம் ஆகும் கச

ஆன் எனனும் ஈறு

617. ஆன என இறுதி இயற்கை யாகும். கந்

அதனகண், வினையாஸனையும் பெயர்

618 தொழிலிற கூறும் ஆன என இறுதி
ஆய ஆ குமமே விளிவயி னான கசு

பண்புப் பெயர்

619. பண்புகொள பெயரும் அதனோ ரற்றே கள

அளபெடைப் பெயர்

620. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை யியல கஅ

முறைப் பெயர்

621. முறைப்பெயாக கிளவி ஏயொடு வருமே கசு

616. அகரம் ஆகும் - அன ஈறு அகரம் ஆகும்
ஊரன எனபது ஊர என வருதல

618 தொழிலில் - வினைச்சொல்லில்.

620 அளபெடை இயல - மிககு அளபெடுத்த
லால விளிப்பொருள் கொள்ளும் இயலபிணையுடைய

621 முறைப்பெயர் என்றது, ஈண்டு னகர ஈற்று
முறைப்பெயர்.

னகர ஈற்றுள் விளியேலாதவை

622 தான் என பெயரும் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யான என பெயரும் வினாவின் பெயரும்
அனறி அனைத்தும் விளிகோள் இலவே ௨௦

ரகர ஈறு

623. ஆரும் அருவும் ஈரொடு சிவணும் ௨௧

அதனகன, வினையாலணையும் பெயர்

624. தொழிற்பெய ராயின ஏகாரம் வருதலும்
வழக்கின்ற எனமனா வயங்கி யோரே. ௨௨

பண்புப் பெயர்

625. பண்புகொள் பெயரும் அதனோ ரற்றே. ௨௩

அளபெடைப் பெயர்

626. அளபெடைப் பெயரே அளபெடை யியல். ௨௪

ரகர ஈற்றுள் விளி ஏலாதவை

627 சுட்டுமுதற் பெயரே முறகிளந் தனன். ௨௫

622 இந் நூற்பாவிற்கு கூறும் பெயர்களை னகர ஈற்றுப் பெயர்களாகக் கொள்க அனறி அனைத்தும் - அவ்வனைத்தும் விளி கொள் இல் - விளி கொள்ளாந் தல் இல்லாதன, விளியேலா என்பது

623 ஆரும் அருவும் என்றது, ஆர் ஆர் ஈறுகள்

624 முன் நூற்பாவிற்கு கூறிய ஆர் ஆர் எனவும் இரண்டிற்கும் வரும் இடம் வினையாலணையும் பெயராயின் என்றற்குத், தொழிற்பெயராயின் என விதந்தாரா. வயங்கி யோர் - விளங்கிய அறிவினையுடையார்.

625 பண்பு கொள் பெயர், கரியாஇனையா போலவன்.

627 முற கிளந் தனன் - முன்பு (௬௨௨) னகர ஈற்றுச் சுட்டு முதற் பெயர்க்குக் கூறினாற்போல விளி கொள்ளாந் தல் இல்லை

628. நுமமின திரிபெயா வினாவின பெயாஎன்று
அம்முறை யிரண்டும் அவற்றியல் பியலும் உசு

உகர ளகர ஈறு

629 எஞ்சிய இரண்டின இறுதிப பெயரே
நின்ற ாற்றயல் நீட்டம் வேண்டும் உஎ

630. அயலநெடி தாயின இயற்கை யாகும் உஅ
ளகர ஈற்று வினைப்பெயரும் பண்புப்பெயரும்

631. வினையினும் பண்பினும்
நினையத் தோன்றும் ஆள என இறுதி
ஆய் ஆ குமமே விளிவயி னான உசு

முறைப பெயா

632 முறைப்பெயாக கிளவி முறைப்பெய ரியல்
ளகர ஈற்றுள வினியேலாதவை

633. சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின பெயரும்
முற்கிளந தனன என்மனா புலவா. நக

628 'நும'மின திரிபெயா, 'நீவிா'. வினாவின பெயா, 'யாவா', அம் முறை - அம் முறைமைவினை யுடைய. அவற்றியல் பியலும் என்றா, வினி ஏலா என றறகு.

629 எஞ்சிய இரண்டு என்றது, இதுகாறும் உணாததாது எஞ்சி நின்ற உகர ளகர ாறு அயல் - அய லெழுத்து தோன்றல் தோன்றல் எனவும், மககா மககாள எனவும் வரும்

630 இயற்கையாகும் - அவ வியலிலி னின்றே விளிப்பொருள் ஏற்கும்

631. வினையினும் - வினைச் சொல்லின் கணனும் பண்பினும் - பண்புச் சொல்லின்கணனும் நினைய - எவ்வனம் விளிகொள்ளுமென நினைபுமபடி.

உகர ளகர சுற்று அளபெடைப் பெயர்

634 அளபெடைப் பெயரே அளபெடை யியலுந்

ந விரவுப்பெயர் விளியேற்குமாறு

635 கிளந்த இறுதி அஃறிணை விரவுப்பெயர்

விளம்பிய நெறிய விளிகுருங் காலை நந

சு. அஃறிணைப்பெயர் விளியேற்குமாறு

636 புள்ளியும் உயிரும் இறுதி யாகிய

அஃறிணை மருங்கின எல்லாப் பெயரும்

விளிநிலை பெறுவன காலம்தோன்றின

தெளிநிலை உடைய ஏகாரம் வரலே. நசு

நு. புறனடை

மூவகைப் பெயரினுஞ் சேயமைவிளி

637. உளவெனப் பட்ட எல்லாப் பெயரும்

அளபிறந் தனவே விளிகுருங் காலைச்

சேயமையின் இசைக்கும் வழக்கத் தான. நடு

635 கிளந்த இறுதி - விளியேற்குமெனக் கிளந்த
எட்டு ஈறுகளும் உடைய விளம்பிய நெறிய - ஈண்டு
விதித்த முறைமையினையே உடையன

636. தெளிநிலை எனறது, தெளியப்பட்ட உண்மை
யெனறறகு

637 உளவெனப்பட்ட - விளியேற்கும் இயைபு
என எளப்பட்ட. எல்லாப் பெயரும் எனறது, உயர்
திணை, அஃறிணை, விரவுப்பெயர் எனனும் மூவகைப் பெய
ரும் எனறறது அளபு இறந்தன - மாந்திரை மிககொ
லித்த இயல்பின் சேயமைக்கண் விளிகுருங் வழக்கில
அளபிறந்தன வெனக், சேயமையின் - தொலைவில்.

அமம ' எனனும் இடைச்சொல் விளி

638. அமம எனனும் அசைச்சொல் நீட்டம்
அமமுறைப பெயரொடு சிவனா தாயினும்
விளியொடு கொளப தெளியு மோரே. நகூ

உயர்திணைப பெயருள விளியேலாதவை

639. த ந நு எ என அவைமுத் லாகித்
தனமை குறித்த ந ர ள என இறுதியும்
அனன பிறவும் பெயாநில வரினே
இனமை வேண்டும் விளியொடு கொளலே. ந௭

638. நீட்டம் எனறது, 'அமமா' வெனபதை
நினைநது அம முறைப பெயரொடு - முன நூற்பாக
களில் எடுத்ததுக காட்டிய விளிகொளனும் முறைமையினை
யுடைய பெப்பாகனோடு விளியொடு கொளப - விளிப
பொருளோடு கொளவா எனறபடி, விளியேற்றதாக்க
கொளவா எனபது

639. தனமை குறித்த - தமமைச் சோநதவரெனனும்
முறைமையினைக் குறித்த பெயா நிலை வரின - பெயாச்
சொல் நிலையின வரின, பெயாச் சொல்லாய வரின எனக்
விளியொடு கொளல் இனமை வேண்டும் எனறது, விளி
ஏலா எனறறகு.

௩. பெயரியல்

[பெயாசசொல்லின இலக்கவாம் உணராததுவது]

க. சொற்களின் இயல்பு

சொற்கள பொருளுணராததல

640. எல்லாச சொல்லும் பொருளாகுறித் தனவே க

சொல, தனனையும் பொருளையும் உணராததல

641 பொருணமை தெரிதலும் சொனமை தெரிதலும்
சொல்லின ஆகும எனமனா புலவா உ

குறிப்பும், வெளிப்படையும்

642 தெரிபுவேறு நிலையலும் குறிப்பின தோனறலும்
இருபாற றெனப பொருணமை நிலையே. ஈ

சொற்களின பாகுபாடு

643 சொல்லெனப படுப பெயரே வினை எனறு
ஆயிரண டெனப அறிநத்சி னேரே ச

644. இடைசசொல கிளவியும் உரிசசொல் கிளவியும்
அவறறுவழி மருங்கில தோனறும் எனப டு

641 சொனமை தெரிதலாவது, சொல தனனையே
உணராததுதல, 'தஞ்சக கிளவி' எனபது காட்டு.

642 தெரிபு நிலையல - தெரிநத பொருளில் நிற
றல இவ்வனம் ஒரு வகையும் எனறறகு வேறு என
வரதது.

643. அறிநத்சினேர - அறிநதோ, இசின, அசை
நிலை.

644 அவறறுவழி மருங்கில - அவறறின ச - 'பில.

உ. பெயாச்சோல்லின் இலக்கணம்

645. அவற்றுள்,
பெயாஎனப் படுபவை தெரியுங் காலை
உயாதினைக குரிமையும் அஃறினைக குரிமையும்
ஆயிரு தினைககும் ஓரனன உரிமையும்
அமம வுருவின் தோனற லாதே சு

646. இருதினைப் பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவிககும்
உரியவை உரிய பெயாவயி னான. எ

ங. உயாதினைப் பெயாகள்

647. அவவழி,
அவன்இவன் உவனஎன வருஉம் பெயரும்
அவளஇவள உவளஎன வருஉம் பெயரும்
அவர்இவர் உவாளன வருஉம் பெயரும்
யானயாம நாமன வருஉம் பெயரும்
யாவன யாவள யாவா எனனும்
ஆவயின் மூன்றோடு அபபதி னைந்தும்
பால்அறி வந்த உயாதினைப் பெயரே அ

645. ஓரனன உரிமை - ஒரு தனமையான உரிமை, அதாவது ஒத்த உரிமை என்றது, விரவுப் பெயரை அம் மூ உருவின் - அம் மூன்று வடிவினையுடைய, அதாவது அம் மூவகை வேறு பாடமினையுடைய. தோனற லாது - தோன்று நெறிக்கண.

646. இருதினைககும் உரிமையின்றிச் சராபுபற்றிப் பால உணர்த்துத்தற்குரிய சொற்களும் பெயரில் அடங்குத்தற்குரிய எனபது இர துறபாவின் கருத்தது.

647. அவவழி - முற்கூறிய மூன்று கூருள முறைமையி. ஆவயின் - அவ வினாப் பொருளிடத்தவான. பால அறி வந்த - மூன்று பாவினையும் அறியும்படி வந்த.

இதுவும் அது

- 648 ஆணமை அடுத்த மகனென கிளவியும்
 பெணமை அடுத்த மகளென கிளவியும்
 பெணமை அடுத்த இகர இறுதியும் .
 நம ஊநது வரும இகர ஐ காரமும்
 முறைமை சுட்டா மகனும் மகளும்
 மாந்தா மகன எனனும் பெயரும்
 ஆடுஉ மகடுஉ ஆயிரு கிளவியும்
 சுட்டுமுத லாகிய அன்னும் ஆனும்
 அடைமுத லாகிய பெண்டுஎன கிளவியும்
 ஒப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ
 அப்பதி னைநதும் அவற்றோ ரன்ன க

இதுவும் அது¹

- 649 எல்லாரும் எனனும் பெயாநிலை கிளவியும்
 எல்லாரும் எனனும் பெயாநிலை கிளவியும்

648. ஆணமை அடுத்த மகனென கிளவி, 'ஆண
 மகன்' பெணமை அடுத்த இகர இறுதி, 'பெண்டாட்டி'
 நம ஊநது வரும் இகரம், நம ஊநது வரும் ஐகாரம்
 எனபன, 'நமபி' 'நமகை' முறைமை - உடவு முறை
 மை சுட்டுமுதல ஆகிய அன ஆன எனபன, 'இவன்'
 'இனனா' போலவன அவை முதலாகிய - அஃ சுட்டெ
 முதலாகிய, ஒப்பொடு வருங் கிளவி,
 பொன்னனனா தொகைஇ - கூடி அவற்றோரன்ன -
 முறையிய பதினைந்து பெயாக்கொடு ஒட்டக கருதப்படுந்
 தன்மையன எனறது, பாஷிவந்த உயாதினைப பெயா
 கள என்றபடி

பெணமை அடுத்த மகனென இளவியும்
அன்ன இயல் எனமனா புலவா

க0

இதுவும் அது

650 நிலப்பெயா குடிப்பெயா குழுவின் பெயரே
வினைப்பெயா உடைப்பெயா பனபுகொள பெயரே
பல்லோக குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோக குறித்த சினைநிலைப் பெயரே
பல்லோக குறித்த தினைநிலைப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கின் ஆடியல் பெயரே
இனறிவா எனனும் எண்ணியல் பெயரொடு
அன்றி அனைத்தும் அவற்றியல் பின்வே கக

649 பெயா நிலை - பெயா, அமைபுடைய, பெண
மையடுத்த மகனென கூறிய, பெயா மகன், புறத்தூப
டோய வினையாடும் டேயைப் பெயா மகனை
கொழகை நாட்டார 'பெயா மகன்' என்று வழங்குப வென
பா சேனா.

650. நிலப்பெயா முறல் எண்ணியல் பெயா வரை
யில் அவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டு முறையே சோழியன்,
சேரமான், அவையத்தார், கொல்லா, பெருங்கிழான், கரி
யன், தாயா, பெருந்தோனா, வேடுவா, பட்டிபுத்திரா,
ஒருவா என்பன கூடிவரு வழக்கின் ஆடியல் பெயா -
கிரா தம்மிற கூடி வினையாடி வருகின்ற வழக்கில் அது
வினையாட்டியல்பு குறித்த தூத நாமே உடைத்துக் கொண்ட
பெயா இனறிவா - இ, தினையா அன்றி பனைத்தும் -
அவ்வனைத்தும்.

புறனடை

651. அனன பிறவும் உயாதிணை மருங்கில்
பனமையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
எனன பெயரும் அததிணை யவவே. கஉ

சு. அஃறிணைப் பெயர்கள்

652. அதுஇது உதுஎன வருஉம பெயரும்
அவைமுத லாகிய ஆய்தப பெயரும்
அவைஇவை உவைஎன வருஉம பெயரும்
அவைமுத லாகிய வகரப் பெயரும்
யாதுயா யாவை எனனும் பெயரும்
ஆவயின மூன்றோடு அப்பதி னைந்தும்
பால்அறி வந்த அஃறிணைப் பெயரே. கங

இதுவும் அது

653. பல்ல பலசில என்னும் பெயரும்
உள்ள இல்ல என்னும் பெயரும்
வினைப்பெயராக கிளவியும் பளபுகொள பெயரும்
இனைதொனச கிளங்கும் என்னுககுறிப் பெயரும்

651. என்ன பெயரும் - எல்லாப் பெயரும். அத
திணையவவே - அத திணையவே

652 அவை முதலாகிய - அசு சுடடுக்கள முத
லாகிய, என்றது, அஃது இஃது உஃது என்பன. வகரப்
பெயர், அம், இம், உம், என்பன ஆவயின - அவ வினாப்
பொருளிடத்தவான முதல் ஈனரு வரிகளால் சுட்டுப்
பெயர் உரைத்தமைபால், யாது யா யாவை என்பன வினாப்
பொருள் வென்று ஸேறுரைத்தறது 'ஆவயின மூன்றோடு'
என மேலும் விரந்தது செனஞர். பெயருமாகிய ஆவயின
மூன்றோடு என இயைக்க

ஒப்பி னாகிய பெயாநிலை உளபபட

அபபால ஒணபதும் அவறறோ ரனன கச

அவறறிறகு, கா விசுதி

654. களளொடு சிவனும் அவவியற பெயரே
கொளவழி புடைய பலஅறி சொற்கே கடு

புறனடை

655. அண்ண பிறவும் அஃறிணை மருங்கில
பனமையும் ஒருமையும் பாலஅறி வந்த
எனன பெயரும் அதனை யவவே கச

அவை, விசுதி பெருமற பாவுணாததுமாறு

656. தெரிநிலை புடைய அஃறிணை இயறபெயா
ஒருமையும் பனமையும் வினையொடு வரினே.

நீ. விரவுப் பெயாகள்

நீனை தெரியுமாறு

657. இருதினைச சொற்கும் புரணன உரிமையின்
திரிபுவேறு படுஉம எல்லாப பெயரும்
நினைபுங் காலைத் தத்தம் மரபின்
வினையோ டல்லது பாலதெரி பிலவே கஅ

653. வினைப்பெயாக கிளவி எனறது, 'வருவது'
'வருவன' எனப்பவை.

654. கா, பவின் ஈறு அவ்வியற பெயா - அவ
வஃறிணையியறபெயா

655. தெரிநிலையுடைய - டால் அறிய டபடும நிலை
மையை புடைய வினையொடு வரின - வினைச் சொல்லோடு
தொடராததுவரின

657. உரிமையின் - உரிமைய வாழலின். திரிபு
வேறுபடுஉம - உயாதினை அஃறிணைக்கண நினது அவ வத

•
658 வீரவுப்பெயரின் தொகை வகை
நிகழ்நிறை பாலவரை கிளவியின
உயாதினை ஒருமை தோன்றலு முரிததே
அன்ன மரபின் வினைவயி னுன. கக

வீரவுப் பெயரின் தொகை, வகை
659 இயற்பெயா, சினைப்பெயா, சினைமுதற்பெயரே
முறைப்பெயாக கிளவி, தாமே, தரணே,
எல்லாம் நீயிா, நீ, எனக் கிளநது
சொல்லிய அல்ல பிறவும் ஆஅங்கு
அன்னவை தோன்றின அவற்றெடுங் கொளலே,
அவற்றின் விரி

660. அவற்றினுள்,
நான்கே இயற்பெயா, நான்கே சினைப்பெயா,
நான்கென மொழிமனா சினைமுதற் பெயரே,
முறைப்பெயாக கிளவி இரண்டா குமமே;
ஏனைப் பெயரே தத்தம் மரபின். உக

நினைப்பெயா திரிதல மேவி வேறுபடுகின்ற எல்லாப் பெய
ரும் - எல்லா வீரவுப் பெயர்களும் தத்தம் மரபின் - அவ்வத்
தினை முறைமையின்படிபட, டால தெரிபு இல் - நினை
தெரிதல இல்லா டால, நினைப் பிரிவு என்னும் பொருட்டு.

658. நிகழ்நிறை - நிகழ்காலம் பற்றி வரு
கின்ற பாலவரை கிளவியின் - அனல்பலபிற பால புலப்படுத்
தாத சொல்லான, எனநது, 'செய்யும்' என்னும் முற்றரசு
சொல்லான

659 சொல்லிய அல்ல பிறவும் - இச்சொல்லிய
அல்லாதனவான பிறவும்

660 ஏனைப்பெயா, தாம் நான முதலியன தத்தம்
மரபின் - தத்தம் ஒரே சொல்வகையின்.

அவற்றுள், இயற்பெயர்

- 661 அவ்வதாம்,
பெணமை இயற்பெயர் ஆணமை இயற்பெயர்
பணமை இயற்பெயர் ஒருமை இயற்பெயர் என்று
அநநானகு எனப் இயற்பெயர் நிலையே உஉ

கிண்பபெயர்

662. பெணமைச் கிண்பபெயர் ஆணமைச் கிண்பபெயர்
பணமைச் கிண்பபெயர் ஒருமைச் கிண்பபெயர் என்று
அநநானகு எனப் கிண்பபெயர் நிலையே உங்

கிணமுதற்பெயர்

663. பெணமை சுட்டிய கிணமுதற் பெயரே
ஆணமை சுட்டிய கிணமுதற் பெயரே
பணமை சுட்டிய கிணமுதற் பெயரே
ஒருமை சுட்டிய கிணமுதற் பெயரென்று
அநநானகு எனப் கிணமுதற் பெயரே. உச

முறைப்பெயர்

- 664 பெணமை முறைப்பெயர் ஆணமை முறைப்
[பெயர் என்று
ஆயிரண டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே உடு

பெணமை சுட்டிய பெயர்

- 665 பெணமை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றிய நிலையே. உசு
ஆணமை சுட்டிய பெயர்

- 666 ஆணமை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒன்றிய நிலையே. உஎ

665. ஒன்றிய நிலையே - பொருந்திய நிலையினை
யுடையது.

பனமை சுடடிய பேயா

667. பனமை சுடடிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றே பலவே ஒருவர் என்னும்
என்றுஇப் பாறகும் ஓரன நவவே ௨௮

ஒருமை சுடடிய பேயா

668. ஒருமை சுடடிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றறகும் ஒருவறகும் ஒன்றிய நிலையே. ௨௯

தாம என்னும் பேயா

- 669 தாம என கிளவி பனமைக குரிததே ௩௦

தான என்னும் பேயா

670. தான என கிளவி ஒருமைக குரிததே. ௩௧

எல்லாம் என்னும் பேயா

671. எல்லாம் என்னும் பெயாநிலைக கிளவி
பலவழி நுதல்ய நிலைததா குமமே. ௩௨

அநறகு, மேபும ஒரு விதி

- 672 தன்னுள உறுதத் பனமைக கல்லது
உயாதினை மருங்கின ஆக்கம இலலை ௩௩

667 என்று இப் பாறகும் - என்று இம் முப்பாற
கும். ஓரன்னவவே - ஓரன்னவே, ஒது வருவன
என்றபடி.

671. டலவழி யெனறது, டனமை,

672 தன்னுள உறுதத் டனமை யெனறது, தன
மைபடனமை, உயாதினை மருங்கின, பிறடனமைககு ஆக்க
மில்லை யென்றபடி, ஆக்கமெனடது பெருக்கமாதுவின, சிறு
பானமை அவற்றிற்கும் வருமென்பது.

‘நீயீர்’, ‘நீ’ எனனுஞ் சொற்கள்

673. நீயீர் நீ என வருஉங் கிளவி
பால்தொரி பிலவே உடனமொழிப பொருள்
அவற்றுள், ‘நீ’ எனனுஞ் சொல்
674. அவற்றுள்,
நீ என கிளவி ஒருமைக குறித்தே நடு
‘நீயீர்’ எனனுஞ் சொல்
675. ஏனைக் கிளவி பன்மைக குறித்தே நடு
‘ஒருவர்’ எனனுஞ் சொல்
676. ஒருவர் எனனும பெயர்நிலைக் கிளவி
இருபாற்கும் உரித்தே தெரியுங் காலை நடு
அதன் வினை முடிபு
677. தன்மை சுட்டின பன்மைக்கு ஏற்கும். நடு
‘நீயீர்’ ‘நீ’ ‘ஒருவர்’ எனனுஞ் சொற்களுக்கு
மேலும் ஒரு முடிபு
678. இன்ன பெயரே இவை எனல வேண்டின்
முன்னம் சோதனி முறையின உணராதல் நடு

673. பால் - திணைபிரிவு உடன மொழிப்பொருள் -
இருதிணைகட்கும் ஒருங்கு பொருந்தும் சொற்பொருண்மை
யுடையன.

676. இருபாற்கும் - ஒருவர் ஒருத்தி எனனும
இருபாற்கும்

677 தன்மை சுட்டின - அது சொற்றன்மை
கருதப்பட்டது. பன்மைக்கு - பன்மை வினை கொள்ளு
தற்கு. ஏற்கும் - உரியதாகும்.

678. இன்ன பெயர் - இன்ன திணைப்பெயர்.
முன்னம் - குறிப்பு, சொல்லுவான் குறிப்போடு சுட்டி
யெனக்.

பாலதிரித பெயரின வினை முடிபு

679 மகடுஉ மருங்கின பாலதிரி கிளவி
மகடுஉ இயற்கை தொழிலவயி னுன சு0

பெயர்று செய்யுளுள திரிதல

680 ஆ ஓ ஆகும பெயருமா ருளவே
ஆயிடன அறிதல செய்யு ளுள்ளே. சக

உயாதினை ஈறு அமைந்த விரவுப பெயர்கள்

681 இறைச்சிப் பொருளவயின் செய்யுளுளகினகும்
இயற்பெயாக கிளவி உயாதினை சுட்டா
நிலத்துவழி மருங்கில் தோன்ற லான சஉ

679 மகடுஉ மருங்கின பால திரி கிளவி, 'பெண
மகன' எனபது. (அறபா சசுக - ன குறிப்புப பாரகக)
தொழில வயின் - வினை கொளளுமிடத்து. மகடுஉ
இயற்கை - பெண்பால இயல்பினையுடையது 'பெண
மகன வந்தான்' எனப பெண்பால இயல்பில் வினை
கொளளுமெனபது

680 நல்லார எனபது, 'நல்லோர்' என வருதல.
அறிதல - அறிந்தகொள்க

681 இறைச்சிப பொருளவயின் - கருப்பொருள
கூறுமிடத்து இயற்பெயாக கிளவி - உயாதினை ஈறு
அமைந்த இயற்பெயாக கிளவி, 'கடுவன முதுமகன' 'வன
பறழக குமரி' போலவன குறிஞ்சி முதலிய நிலவியற்கை
யின் சார்பிற கருப்பொருளாய்த் தோன்றலான, அவ விரவுப
பெயர்கள், அஃறிணைப பொருளவாம எனபது கருத்தது.

682 திணையொடு பழைய பெயரலகடையே சந

682 திணையொடு பழைய பெயரலகடையே -
அவ்வத் திணைகுறியவாய வழங்குபட்டு வரும், விரவுப
பெயரலகடையிடத்து என்க அப்பெயர் 'காண' 'விடலை'
முதலியன இவை 'பாதிணையிடத்து' அந் திணைகுறிய
வாய வழங்குதலிற், இவையலகடையிடத்து என்றோ.
ஏனைய, உயாதின சுட்டி என் முன துறபாவொடு இயைத்
துக காண்க

சா. வினையியல்

[வினையசொல்லின் இலக்கணம் உணர்த்துவது.]

க. வினையசொல்லின் பொதுவியல்பு

வினை இன்ன நென்பது

683 வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினைபுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும் க
காலம்

684 காலந் தாமே மூன்றுஎன மொழிப. உ
காலத்தின் பெயர் முதலியன

685 இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின என்றா
அமழுக காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளும்
மெயநநிலை யுடைய தோன்ற லாதே. ந
வினையசொற்களின் வகை

686. குறிப்பினும் வினையினும் நெறிப்படாத தோன்றிக்
காலமொடு வரும வினையசொ லெல்லாம்
உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக் குரிமையும்
ஆயிரு திணைகளும்த் தான உரிமையும்
அமழ வருபின் தோன்ற லாதே. ச

683. வேற்றுமை - பெயர்களுக் கூறிய எட்டு
வேற்றுமைகள் காண்டு, அவற்றின் உருபுகளெனக். காலம்
என்பது மேற் கூறப்படும்

685. குறிப்பொடுங் கொள்ளும் - வெளிப்படையாக
உணரிக் குறிப்பாகவும் வரும் மெயந நிலையுடைய -
பொருண்மை யுடைய தோன்றலாது - அவை வழங்கு
நெறிகளை

686 தெரிநிலை வினையில தொழில் தெளிவாகத்
தெரிதலபற்றி அந்னை 'வினையினும்' என்றா அம் மூ
உருபின் - அம் மூவகையின்.

உ. உயர்திணை வினை

தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று

687. அவைதாம்,
அம ஆம் எம ஏம எனனுங் கிளவியும்
உமமொடு வருஉங் க ட த ற என்னும்
அநநாற் கிளவியோடு ஆயெண கிளவியும்
பனமை உரைகருந் தனமைச சொல்லே டி

தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

688. க ட த ற எனனும்,
அநநாந் கூடநத குன்றிய லுகாமோடு
என்னன அலஎன வருஉம் ஏழும்
தனவினை புரைகருந் தனமைச சொல்லே. கூ
'செய்கு' எனனும் வாய்பாட்டுவினை

689. அவற்றுள்,
செய்குஎன கிளவி வினைப்பாடு முடியினும்
அவவியல் திரியாது எனமனா புலவா, எ

687. எனனும் கிளவியும் - எனனும் ஈறுடைய சொல்லும் உமமொடு வருஉங் க ட த ற வென்பன கும டும் தம் றும் எனனும் ஈறுகள்.

688 ஊநத - ஏழிய குன்றியலுகாம ஊநத க ட த ற, கு டு து று தன வினை உரைகளும் - பிறரை உளப படுத்தாது தன வினைபை உணாததும் எனறபடி. எனவே, தனமை ஒருமைக்கு இவை உரிய வென்பது பெறப்படாது.

689 செய்கு என கிளவி - செய்கு எனனும் வாய்பாட்டுமுற்றுச்சொல் அவ வியல் வினைமுற்றுகிய அவ வியலடி.

படாககை ஒருமை வினைமுற்று

690. அன் ஆன் அள ஆள என்னும் நான்கும்
ஒருவா மருங்கில் படாககைச் சொல்லே அ

படாககைப் பன்மை வினைமுற்று

691. அர ஆர ப என வரூஉம் மூன்றும்
பல்லோர மருங்கில் படாககைச் சொல்லே. க

‘செயமார்’ என்னும் வாய்பாட்டு வினை

692. மாரைக கிளவியும் பல்லோர படாககை;
காலக கிளவியொடு முடியும் என்ப. க0

உயர்திணைக்குரிய வினைமுற்றுகளுள்

693 பன்மையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
அநநா லேந்தும் மூன்றுதலை யிட்ட
மூன்றுறக கிளந்த உயர்திணை யவவே கக

தன்மைப் பன்மை வினைக்கு ஒரு வேறுபாடு

694 அவற்றாள்,
பன்மை யுரைக்குந தன்மைக கிளவி
எண்ணியல் மருங்கில் திரிபவை உளவே. கஉ

690 ‘ஒருவா மருங்கில்’ என்றது, ஒருமைப்
பாலில் என்னும் பொருட்டி.

692. மாரைக கிளவி - மார என்னும் ஈறு காலக்
கிளவியொடு முடியும் - வினைச் சொல்லோடு இயைந்தது
வரும், என்னுமார் கொணமார் என

693 பால் அறி வந்த - பால் அறிய வந்த. அந
நாலேந்தும் மூன்று தலைப்பட்டனவென்க. என்றது, இரு
பந்தமூன்று ஈறுகள் மூன்றுறக கிளந்த - முதலிற
கிளவியாகத்ததுட கிளந்தெடுத்ததுகொண்ட.

694. பன்மை உரைக்குந தன்மைக கிளவி - தன்
மைப் பன்மை ஈறுடைய உயர்திணைச் சொற்கள் எண்ணி

‘யா’ எனனும் குறிப்பு முற்று

695. யாஅர் எனனும் வினாவின் கிளவி
அத்தினை மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே கந
வினைமுற்றுக்களின் ஈறுகளிற் செ திரியுமாறு

696 பால்அறி மரபின் அமழாறறும்
ஆ ஓ ஆகும செய்யு ளுள்ளே கச

697 ஆய என கிளவியும் அவற்றொடு கொள்ளும்

குறிப்பு வினைமுற்று

698. அதுசொல வேற்றுமை உடைமை யானும்
கண என வேற்றுமை நிலத்தி னானும்
ஒப்பி னானும் பண்பி னானுமென்று
அப்பால், காலம் குறிப்பொடு தோன்றும் கச

யல மருங்கில் - என்னி முடிசுகும முறைமையில். திரி
பவை உள - அஃறிணைப் பொருளையும் உள்படுத்திச்
செல்லுதலுடைய

695. அத்தினை யென்றது, உயாதினை

696. பால் அறி மரபின் - பால் விளங்க வருந்
தன்மையினையுடைய அம மூரது ஆஓ, ஆள, ஆர்.

697 ஆய என கிளவியும் - ஆய எனனும் ஈறும்
அவற்றொடு கொள்ளும் - அவற்றொடு பொருந்தி வரும்,
என்றது, ஆ ஓவாய வருமா என்பதடி.

698 அதுசொல வேற்றுமை யென்றது, ஆறும்
வேற்றுமை அவ் வேற்றுமையின் உடைமைப் பொருளி
னும் என்றற்கு, உடைமைபாறும் என்றார் கண என
வேற்றுமையாவது ஏழாம் வேற்றுமை. அதன் இடம்
பொருளினும் என்றற்கு நிலத்தினும் என்றார். இவற்
தற்கு முறையே ‘குழையன்’ ‘இல்லத்தன்’ என்பன
காட்டு. ஒப்பினும் பண்பினும் வருதற்கு முறையே

699. அனமையின் இனமையின் உணமையின்
[வனமையின்
அனன பிறவும் குறிப்பொடு கொள்ளும்
என்ன கிளவியும் குறிப்பே காலம். கள
குறிப்பு வினைமுற்றின் ஈறு
700. பனமையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
அன்ன மரபின் குறிப்பொடு வருஉங்
காலக கிளவி உயாதினை மருங்கில்
மேலைக கிளவியொடு வேறுபாட்டிலவே கஅ
ஈ. அஃறினை வினை
பனமை வினை முற்று
701. அ ஆ வ என வருஉம இறுதி
அப்பால் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை கக
ஒருமை வினைமுற்று
- 702 ஒன்றன படர்க்கை த ற ட ஊநத
குன்றிய லுக்காதது இறுதி யாகும் ௨0

‘பொன்னன்ன’ ‘கரியன’ எனபன காட்டு என்று
அப பால - என்று அப பகுதிப்பட்ட சொற்களில்.

699. அனமை, இனமை, உணமை, வனமை என
னும் பொருளபற்றி வருவனவும் எனபது முதல வரிவின்
பொருள். பிறவும் - பிறவமாகிய என்ன கிளவியும் -
எல்லாச் சொல்லும். காலம் குறிப்பே யென்க

700. மரபின் - தன்மையில் ‘மேலைக கிளவி’
யொறது, முற்கூறிய தெரிநிலை வினைக கிளவி. வேறுபா
டில் எனறது, அவற்றின் ஈறே சமகரும ஈறாய ஏறபன
ஏற்று ஒத்துவருமொடது.

701 டவறறுப படர்க்கை - அஃறினைப் பனமைப்
படர்க்கை.

அஃறிணைக்குரிய வினைமுற்று ௧௩௭

703. பனமையும் ஒருமையும் பாலஅறி வந்த
அமமூ விரண்டும் அஃறிணை பவவே உக

‘எவன்’ எனலுங் குறிப்புமுற்று

704. அத்திணை மருங்கின் இருபாற் கிளவிக்ரும
ஒகரும எனப எவனென வினாவே உஉ

குறிப்பு வினைமுற்று

705. இன்று இல உடைய என்னுங் கிளவியும்
அன்று உடைத்து அல்ல என்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள கிளவியும் உள என கிளவியும்
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியும்
ஒப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ
அப்பாற் பததும் குறிப்பொடு கொளளும் உஉ

குறிப்பு வினைமுற்றின் கூறு

706. பனமையும் ஒருமையும் பாலஅறி வந்த
அனன மரபின் குறிப்பொடு வருஉங்
காலக் கிளவி அஃறிணை மருங்கில
மேலைக கிளவியொடு வேறுபா டிலவே உச

703 அம் மூவிரண்டும் என்றது, முன் இரண்டு நூற்பாக்களிலும் வந்த அ, ஆ, வ, து, து, டு என்னும் ஆறு அறுகளும்.

704. ‘அத்திணை’ யென்றது, அஃறிணை

705. பண்பு கொள கிளவி, ‘கரிது’ ‘கரிய’ என பவை போலவன. பண்பின் ஆகிய சினை முதற் கிளவி, ‘வெண்கோட்டது’ ‘நெடுஞ் செவிய’ எனப்பவை போல வன. ஒப்பொடு வருஉங் கிளவி ‘பொன்னன்னது’ ‘பொன்னன்ன’ போலவன.

706. இந் நூற்பா அஃறிணைக்கு உயாதிணைக்குக் கூறிய ௭00-ஆம் நூற்பாவின குறிப்பை நோக்குக.

ச. விரவு வினை

பெயர், முறை, தொகை

707. முன்னிலை வியங்கோள வினையெஞ்சு கிளவி
இனமை செப்பல வேறு என கிளவி
செயமமன செய்யும் செய்த என்னும்
அம்முறை நின்ற ஆயென கிளவியும்
பிரிவுவேறு படுஉரு செய்திய வாகி
இருதிணைச் சொற்குமொ ரன்ன உரிமைய.உரு
அவற்றுள், முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று

708 அவற்றுள்,
முன்னிலைக கிளவி,
இ ஐ ஆய் என வருஉம மூன்றும்
ஒப்பத தோன்றும் ஒருவாகும் ஒன்றற்கும்.

707. முன்னிலை - முன்னிலை வினைமுற்று வியங்
கோள - வியங்கோள வினைமுற்று இனமை செப்பல
என்றது, இனமையை உணர்த்தும் 'இலலை' என்ற குறிப்பு
முற்றுச் சொல் பிரிவு வேறுபடுஉம செய்திய ஆகி -
இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய நிலையினின்றும் பிரிந்து ஒரு
கால உயாதினையையும் ஒருகால அஃறினையையும் உணர்த்தி
வேறுபடுகின்ற தொழிலுடையன ஆகி.

708 என வருஉம மூன்றும் - என வருகின்ற
மூன்று ஈற்றுச் சொல்லும் ஒருவாகும் என்றது, உயா
திணைக்கண் ஆண்பாலும் பெண்பாலுமாகிய ஒருமைப்பாற
கும் என்றபடி.

முன்னிலை பனமை வினைமுற்று

709. இராரா மின் என வரும முன்றம்
பல்லோரா மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினும்
சொல் ஒ ரனைய எனமனா புலவா உள

ஏனை வினைகள்

710. எஞ்சிய கிளவி இடத்தொடு சிவணி
ஐம்பூறகும் உரிய தோன்ற லாதே. உஅ

வியங்கோள வினை

711 அவற்றை,
முன்னிலை தனமை ஆய் ரிடத்தொடும்
மனனா தாகும் வியங்கோட கிளவி. உக

செய்யும் எனனும் வினை

712. பல்லோரா படாககை முன்னிலை தனமை
அவ்வயின் முன்றம் நிகழுவ காலத்துச்
செய்யும் எனனும் கிளவியொடு கொள்ளா.நஉ

710 எஞ்சிய கிளவி, ஏனை ஏழு வினைச்சொற்களும்
இடத்தொடு - முன்று இடத்தொடும்

711. மருந்தாகும் - நிலைபெறுதாகும், எனவே,
சிறுபான்மை வருவனென்பதுங் கொள்ளப்படும்,

712. படாககை முன்னிலை தனமையாகிய அவ்
வயின் முன்றம் என நிகழுவ காலத்துச் செய்யுமென
னுங் கிளவி - நிகழ்காலத்தில் வரும் செய்யு மெனனாரு
சொல், இங்கே இது முற்றுச் சொல் எச்சச் சொல்லா
யின் முன்றுங் கொள்ளும் (தூற எஉ-காண்க)

வினையெச்ச வாய்பாடுகள்

713. செயது செயபூச செயபு செய்தெனச
செயயியா செயயிய செயினசெயச செயறகென
அவவகை ஒன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி. நக
- 714 பின் முன கால கடை வழி இடத்து எனனும்
அனன மரபின காலங் கண்ணிய
எனன கிளவியும் அவற்றியல பின்வே நக
அவற்றுள, முதல மூன்று வாய்பாடுகள்
715. அவற்றுள,
முதனிலை மூன்றும் வினைமுதல முடிபின் நக
716. அமமுக கிளவியும் சினைவினை தோன்றின்
சினையோடு முடியா, முதலொடு முடியினும்
வினைஞ் சினைய எனமறா புலவா. நக

713. வினையெஞ்சு கிளவி - வினையெச்சச் சொற்களாகும்.

714 எனனும் - எனனும் ஈறுடையவாய் வரும் எனக. அவற்றியலபின் - வினையெச்சத்தின் வாய்பாடாம் இயல்புடையன.

715. அவற்றுள - முன இரண்டு தூறபாககளிலுங் கூறிய வினையெச்ச வாய்பாடுகள் பதினைந்தனுள். முதல நிலை முனது - முதற்கண் நின்ற முனது, அவை, 'செயது' 'செயபூ' 'செயபு' வினைமுதல முடிபின் - தம் வினைமுதலின் வினைகொண்டு முடித்துவைப்பான்.

716. அவை சினைப்பொருளின் எச்சவினையாய் வரினும், முதற்பொருளின் வினையோடு ஒத்து முடியும் எனபது இந் தூறபாவின் கருத்து. 'கை இறறு வீழ் தான' எனபது இதற்குக் காட்டு.

ஏனை வாய்பாடுகள்

- 717 ஏனை எச்சம் வினைமுத லானும்
ஆன வந தியையும் வினைநிலை யானும்
தாமதியல மருங்கின் முடியும் எனப நடு

வினையெச்சங்கள் அடுக்கி முடிதல

- 718 பனமுறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொனமுறை முடியாது அடுக்குந வரினும்
முன்னது முடிய முடியுமன பொருளே.

பெயரெச்ச வாய்பாடுகள்

719. நிலனும் பொருளுந் காலமுந் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையும் உளபபட
அவவறு பொருட்குமஓ ரன்ன உரிமைய
செய்யும் செய்த எனனுஞ் சொல்லே ந.எ

717 ஏனை எச்சம் - முனரெழிந்த ஏனைப் பன்னி
ரண்டு எச்சங்கள். ஆன - ஆண்டு. இயல மருங்கின் -
இசையும் வழியில்.

718 பனமுறையானும் என்றது, பல வகை வாய்
பாடுகளானும் என்றற்கு அடுக்குந வரினும் - அடுக்கி வரி
னும் சொனமுறை முடியாது - முடிக்குஞ் சொல்லான
முறையாக முடியாமல், பன முறையானும் சொனமுறை
முடியாது அடுக்குந வரினும் எனக. முன்னது இறுதிக
கண் நின்ற எச்சம் முடிய - முடிக்குஞ் சொல் கொண்டு
பொருள முடிய முடியும் பொருள் - ஏனைய வெல்லா
மும் பொருளமுடிந்தனவாகும்

719 வினையும் - வினைப் பொருளும், என்றது,
தொழிற்பெயர்ப் பொருள், 'உண்ணும் ஊண்' என்பது
இதற்குக் காட்டு. அது பொருட்கும் என்றது,
கொண்டு முடியும் பொருள்கள்.

அவற்றுள், 'செய்யும்' எனனும் வாய்பாடு

720 அவற்றொடு வருவழிச் செய்யும் என கிளவி
முதற்கண் வரைந்த மூலீற்றும் உரித்தே நூ

பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும்

721 பெயரொருசு கிளவியும் வினையொருசு கிளவியும்
எதிமறுத்து மொழியினும் பொருளநிலை
[திரியா நூ

எச்சங்களிடையே பிற சொற்கள் வருதல்

722. தததம் எச்சமொடு சிவனுங் குறிப்பின
எச்சொல லாயினும் இடைநிலை வரையா ௪0
'செய்யும்' எனனும் பெயரெச்சம் நறு கெடுதல்

723 அவற்றுள்,
செய்யும் என்னும் பெயரொருசு கிளவிகு

720 அவற்றொடு - அந்நிலம் முதலிய பொருள்க
ளொடு முதற்கண் - முன்னே (எகஉ) வரைந்த -
கொள்ளா என்று நீக்கிய மூலீற்றும் - பலாபாலில் வரும்
படாககை முன்னிலை தன்மை எனனும் மூவகைகண்
னும் எனனும் பொருட்டு மூலீற்றும் எனாறு குறித்
துக கூறுதலின், ஆண்டு தவனறது செய்யுமெனனும் முற
றுச்சொல என்பது பெறப்படும் இந்நூற்பாவி் கூறுவது
அவ் வாய்பாட்டின எச்சச் சொல்லாகலின், அம் மூவகை
யானும் முடிதல் உரித்தென்றா

721. பொருள நிலை - எச்சமாகிய பொருளநிலை.

722 சிவனுங் குறிப்பின - இயையுங் கருத்தினை
யுடைய. இடை நிலை வரையா - இடை வந்து நிறை
நீக்கா

மெய்யொடுங் கெடுமே ஈற்றுமிசை உகரம்
அவலிடன் அறிதல எனமனா புலவா. சக

இறந்தகாலச சொல எதிர்காலச சொல்லோடு இயைதல

724. செயது என எச்சதது இறந்த காலம்
எயதுஇடன் உடைத்தே வாராக காலம் சஉ

முககாலங்கடகும் உரிய இயற்கையை
நிகழ்காலத்தாற கூறுதல

725. முநிலை காலமுந் தோன்றும் இயற்கை
எமமுறைச சொல்லும் நிகழுங் காலத்து
மெயநிலைப் பொதுச்சொல கிளத்தல வேண்டும்

விரைவுப் பொருளில் காலம் மயங்குதல

726 வாராக காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும்
ஓராங்கு வருடம் வினைச்சொற் கிளவி

723 ஈற்று மிசை உகரம் - ஈற்றெழுத்துக்கு முன்
அதன் அயல் நின்ற உகரம் உகரம், தான் ஊர்ந்து
நின்ற மெய்யொடுங் கெடும் எனக அறிதல - அறிக

724. வாராக காலம் - எதிரகாலம், முடிக்குரு
சொல்லி எதிரகாலத்தை எய்தும் இடன் உடைத்து
எனக 'நீ உண்டு வருவாய்' எனபது இறந்தக காலம்.

725 முநிலை காலம் - மூவகை காலத்தும்.
தோன்றும் இயற்கை - உடனடம் இயல்பினை புடைய எம்
முறைச சொல்லும் - எவ்வகைப்பட்ட பொருளையும், எல்
லாப் பொருளையும் எனக. நிகழுங் காலத்து மெயநிலைப்
பொதுச்சொல - நிகழ்காலத்துப் பொருள் நிலைமையுடைய
பொதுச்சொல்லால், என்றது, செய்யுமென்னும் வாய்
பாட்டுக் கிளவியால் எனக அது முககாலத்திற்கும்
பொதுவாய் முற்றும் எச்சமுமாய் வருதலின், 'பொதுச
சொல' என்றா மெய் - பொருள் 'மலை நிற்கும்' 'தீச
சுடும்' எனபவை போலவன இந் துறபாவிற்குக் காட்டு

இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள் எனமனா புலவா சத

சிறப்புப் பொருளிற காலம் மயங்குகல

727. மிக்கதன மருங்கின வினைச்சொல் சுட்டி
அபபண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி
செய்வது இலவழி நிகழுவ காலத்து
மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே

726. ஓராவது - ஒரு தன்மையாக கிளவி - பொருள்
களை, குறிப்பொடு - கருத்தொடு கிளத்தல் - கிளத்தலால்
பொருள் - கருத்துடையவாம்

727 மிக்கதன மருங்கின - உயர்வின்கண் வருகின்ற
சுட்டி - நோக்கி அப பண்பு - அவ வுயாவாகிய பண்பு
செய்வது இலவழி - பெயர் சுட்டிச் சொல்லப்படுவதோ
வினைமுதல் வாராதவிடத்து நிகழ்காலத்துப் பொருட்
டாகும் எனக் மெய்பெறத் தோன்றும் எனறது, அப்
பொருள் யாப்புறத் தோன்றும் எனறறது. 'தம் செய
தல்' எனபது, உயர்வின்கண் வரும் வினைச்சொல். அவ
வினைச் சொல்லை நோக்கி வருந்தற்குரிய அதற்கேற்ற உயர்வுப்
பண்பு குறித்த வினைமுதல் 'சான்றோன்' எனபது இந்
நூற்பா இயைபுடைய இருவினைகளை சிறப்பு நிகழ்ச்சி
கூறுவது. (நிகழ்காலப் பொருளில் ஒரு வினைகளை இயல்பு
நிகழ்ச்சி கூறுவது முன்னாப (எஉரு) பெறப்பட்டது)
அதனால், இயைபுடைய இருவினைகள் தொடரச் சிறப்பின
கண், 'சான்றோன் தவஞ்செய்யின் துறக்கம் புஞ்' எனபது,
இதற்குக் காட்டு. பெயர் சுட்டிய வினைமுதல் வருவ
தாயின், 'சாத்தன் தவஞ்செய்யின், துறக்கம் புஞ்வான்'
என எதிர்காலச் சொல்லாதல், 'சாத்தன் தவஞ்செய்து
துறக்கம் புககான்' என இறந்த காலச் சொல்லாதல்
இட்டு முடிக்கப்படும்லலது, 'சாத்தன் தவஞ்செய்யின்
துறக்கம் புஞ்,' எனப், 'புஞ்' என்னும் நிகழ்காலப்

‘இது செயல வேண்டும்’ எனனும் முற்று

728 இதுசெயல வேண்டும் எனனுங் கிளவி
 இருவயின் நிலையும் பொருட்டா குமமே
 தனபா லானும் பிறனபா லானும். சக

வறபுறுத்தற பொருளில் வருவ வினா

729 வனபுற வரும வினாவுடை வினைச்சொல்
 எதிமறுத் துணாததற்கு உரிமையு முடைத்தே

பொது சொல்லான முடிக்கப்படுதலிலை யாகவின
 எனபது.

728 ‘இது செயல வேண்டும்’ எனனுங் கருத்துத்
 தோன்ற வரும் சொல்லாவது, ‘ஒதல வேண்டும்’ ‘செய்யல
 வேண்டும்’ எனபவை டோலவன தனபாலானும் பிறன
 டாலானும் என ஈரிடத்து நிலபெறும் பொருளுடைய
 தாகும் எனக இருவயின் - ஈரிடத்து. ‘சாததன ஒதல
 வேண்டும்’ எனடதில், வேண்டும் எனடதற்கு வினைமுதல்,
 ஒதல எனபபட்டு வினைமுதலான சாததனே யாதலின், இது
 தனபாற பொருது சாததன ஒதுதலைத் தனதை வேண்
 டும் எனக கருததாகுமாயின், பிறனபாற பொருளதாகும்.

729 வனபுற - வறபுறுத்தல் தோன்ற வினாவுடை-
 வினாவையுடைய ‘யான வைத்தேனே’ எனின், ‘யான
 வைதிலேன’ எனனும் எதிராறைய பொருள உணர்த்து
 தல் கானக. வினை நிகழவு உணர்த்துதற்குரிய வினைச்
 சொல் வினாவுடையதாய், எதிமறுத்து வினை நிகழாமையும்
 உணர்த்துதலின், ‘உரிமையும் உடைத்தே’ என உமமை
 கொடுத்தார.

இயற்கைப் பொருளிலும் தெளிவுப் பொருளிலும்
காலம் மயங்குதல்

730. வாராக காலத்து வினைச்சொற கிளவி
இறப்பினும் நிகழவினும் சிறப்பத தோனறும்
இயற்கையுந தெளிவுந கிளக்குந காலை. சஅ

செயற்படுபொருள் வினைமுதலபோல வருதல்

731 செயப்படு பொருளைச் செயதது போலத்
தொழிற்படக கிளத்தலும் வழக்கியல் மரபே.

730 வினைச் சொற கிளவி - வினைச் சொற பொருண்மை சிறப்பத தோனறும் - விளங்காத தோனறும், இயல்பு தெரிந்தவிடத்தும், தெளிவுப் பொருளான விடத்தும் சிறப்பத தோனறும் எனபது காட்டிப் போவாரா புலிக்கோட படுதல் இயற்கை ஒருவன் காட்டுட செல்லாமுன்னும் 'இவன் காட்டுட போகின் புலிக்கோட பட்டான்' 'இவன் காட்டுட போயப் புலிக்கோட படுகின்றான்' என அவ்வியற்கை தோன்ற இறந்த காலத்தானும் நிகழ்காலத்தானுஞ் சொல்லப் புலிக்கோட படுதல் - புலியாற கொள்ளப்படுதல் இனி, 'எழும்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின மழை பெய்யும்' எனபது தெளிவு இதனையும் இத் தெளிவு பற்றி, மழை பெய்யாமுன்னும், 'எழும்பு ஏறின மழை பெய்தது' 'எழும்பு ஏறி மழை பெய்கின்றது' எனப.

731 செயதது போல - வினைமுதல் போல. தொழிற்பட - அதற்கு வினையுடைபாக. 'தினனை மெருகிறது' எனபது இதற்குக் காட்டு இதனை வழக்கியல் என்றமையால், இலக்கணம் அன்றாயிற்று' எனபது சேனா நச - கருத்து

வேறிடத்தினும் காலம் மயங்குதல்

732. இறப்பே எதிர்வே ஆயிரு காலமும்
சிறப்பத தோனறும் மயங்குமொழிக கிளவி
733. ஏனைக் காலமும் மயங்குதல் வரையாரா னுக

732. எதுவு காரணமின்றி இயலாதுவே தமமுன்
மயங்குமொழிக கிளவியாத தோனறும் எனப்புகுநதது
'இவா இப் பொழிலிற பண்டு விளையாடுமா' 'நாளை
வெகுண்டு வருதானபின் நீ என செய்வை' என்பவை
போலவன இதற்குக் காட்டு பொருநதிய வழக்காதலின்,
'சிறப்பத தோனறும்' என்றா

733 ஏனைக் காலமும் என்றது, நிகழ்காலம்
'இவன் பண்டு இப் பொழிவில் விளையாடும்' 'இவன் நாளை
வரும்' என்பவை போலவன இதற்குக் காட்டு.

௭. இடையியல்

[இடைச்சொல்லின் இலக்கணம் உணர்த்துவது]

க. பொதுவிலக்கணம்

இடைச்சொல்லின் இயல்பு

734 இடையெனப் படுப பெயரொடும் வினையொடும்
நடைபெற நியலும், தமக்கியல் பிலவே ௧

அங்ஙனம் பாகுபாடு

735. அவைதாம்,
புணரியல் நிலையிடைப் பொருணிலைக் குதநவும்
வினையெனப் படுப பெயரொடும் வருநவும்
வேற்றுமைப் பொருளவையின் உருபா குநவும்
அசைநிலைக் கிளவி ஆகி வருநவும்
இசைநிலைக் கிளவி ஆகி வருநவும்
உத்தம குறிப்பிற் பொருளசெய குநவும்
ஒப்பில் வழியாற் பொருளசெய குநவும்என்று
அப்பண்பின்மேல் நவநவ காரை. ௨

731 இடை - இடைச்சொல் பெயரொடும் வினையொடும் சாரந்து நடைபெறநியலும் எனக் தமக்கு இயல்பு இல் - தாமே தனித்து நடைபெறும் இயல்பிலா தன

735 நிலையிடை - நிலையில் உதநவும் - உதவுநவும், சாரந்து நன்று உதவநவும் ஒப்பில் வழியால் பொருளசெய்குநவும் - ஒப்புமை போன்றதொழி அவ் வொப்புமைப் பொருள் பயப்பனவும் எனக், என்றது, உவம் உருபுகள், தம் தோன்றி ஒப்புமைப் பொருள் விளங்கத் தேற்றத்தின், 'ஒப்பில் வழியாற் பொருள செய்குந்' என்றா.

இடைச்சொல் நீரும இடமும் வேறுபாடும்

736. அவைதாம்,
முன்னும் பின்னும் மொழியடுத்து வருதலும்
தம் ாறு திரிதலும் பிறிதுஅவண் நிலையலும்
அன்னவை யெல்லாம் உரிய எனப. ௩

உ. சிறப்பிலக்கணம்

அவற்றுள், 'மன' என்னும் இடைச்சொலின் பொருள்

- 737 கழிவே ஆககம் ஒழியிசைக கிளவியென்று
அமமுன றெனப மனனைச சொல்லே. ௪

'தில்' என்னுந் சொல்

- 738 விழைவே காலம் ஒழியிசைக கிளவியென்று
அமமுன றெனப தில்லைச சொல்லே. ௫

'கொள்' என்னுந் சொல்

- 739 அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்று
அப்பால நானதே கொண்டைச சொல்லே ௬

'உம்' என்னுந் சொல்

- 740 எச்சம் சிறப்பே ஐயம் எதிமறை
முற்றே எண்ணே தெரிநில ஆககம் என்று
அப்பால எட்டே உமமைச சொல்லே. ௭

736. இடை வருதலேயுந் முன்னும் பின்னும்
மொழியடுத்து வருதலும் எனப.

737 இஃ ஊறபாமுடல், தகதவ குறிப்பிற பொருள்
செய்வனவாகிய இடைச்சொற்கள் பல ஊவலப்படுகின்ற
தன. ஒழி இசை - ஒழிந்த சொல், ஒழிந்து நின்ற
சொல்லின் பொருள் என்றபடி. மனனைச சொல் - 'மன'
என்னுந் சொல்.

739. பயம் இலி - பயம் இல்லாமைப் பொருள்

‘ஓ’ எனனுஞ் சொல்

741. பிரிநிலை வினாவே எதிமறை ஒழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
இருமுன்று எனப் ஓகா ரமமே அ

‘ஏ’ எனனுஞ் சொல்

742. தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே
ரற்றசை இவ்வைநது ஏகா ரமமே. க

‘என’ எனனுஞ் சொல்

743. வினையே குறிப்பே இசையே பண்பே
எண்ணே பெயரோடு அவவறு கிளவியும்
கண்ணிய நிலைத்தே என என கிளவி. க0

‘என்று’ எனனுஞ் சொல்

744. என்று என கிளவியும் அதனோ ரற்றே. கக
‘நில’ எனனுஞ் சொல்லிறகு, மேலும் ஒரு முடிபு

745. விழைவின நிலை தன்னிடத்து இயலும். கஉ

‘ஏ’ ‘ஓ’ சொற்களுக்கு மேலும் ஒரு முடிபு

746. தெளிவின ஏயும் சிறப்பின ஒவும்
அளபின எடுத்த இசைய எனப். கங

742. தேற்றம் - செளிவு

743. குறிப்பு - குறிப்புப் பொருள் அது கிளவி
யும் - ஆறு பொருளும். கண்ணிய நிலைத்து - கருதிய
நிலைமையினையுடையது

745. விழைவின நிலை - விழைவுப் பொருளில்
வரும் ‘நில’ எனனுஞ் சொல் தன்னிடத்து இயலும் -
தன்மைக்கண் நடைபெறும்,

746. அளபின எடுத்த இசைய - மாதிரிகைகண்
மிக்க ஒசையினை உடைய, அளபெடையாய வரும் என்ற
படி.

‘மற்று’ எனனுஞ் சொல

747 மற்று என கிளவி வினைமாற்று அசைநிலை
அப்பால் இரண்டென மொழிமஞ்ர புலவா கசு

‘ஏற்று’ எனனுஞ் சொல

748 ஏற்று என கிளவி இறந்த பொருட்டே. கடு

‘மறறையது’ எனனுஞ் சொல

749 மறறையது எனனுங் கிளவி தானே
சுட்டுநிலை யொழிய இனங்குறித் தனறே கசு

‘மனற’ எனனுஞ் சொல

750. மனற என கிளவி தேற்றம் செய்யும் கள

‘தஞ்சம்’ எனனுஞ் சொல

751. தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே கஅ

‘அநதில’ எனனுஞ் சொல

752 அநதில ஆங்க அசைநிலை கிளவியென்று
ஆயிரண்டாகும் இயற்கைத் தென்ப. கக

‘கொல’ எனனுஞ் சொல

753 கொலலே ஐயம் உ0

‘எல’ எனனுஞ் சொல

754. எலலே இலக்கம் உக

748 இறந்த பொருட்டு - போய்றது எனனும்
பொருளுடையது.

749. சுட்டுநிலை - சுட்டப்பட்ட பொருள் இஃம்,
அதன இனம்

751. எண்மை - எளிமை

753 கொல எனனுஞ் சொல ஐயப்பொருள்து
எனறபடி.

754 இலக்கம் - விளக்கம்

‘ஆ’ எனனுஞ் சொல

755 இயறபெயா முன்னா ஆரைக கிளவி
பலாககுரி எழுத்தின வினையொடு முடிமே.

அகற்கு, மேலும் ஒரு விதி

756. அசைநிலைக கிளவி ஆகுவழி அறிதல். உங்

‘ஏ’ ‘குரை’ எனனுஞ் சொற்கள

757 ஏயும் குரையும் இசைநிறை அசைநிலை
ஆயிரண டாகும் இயற்கைத் தெனப. உச

‘மா’ எனனுஞ் சொல

758. மா என கிளவி வியங்கோள அசைச்சொல உடு

முள்ளிலை அசைச் சொற்கள

759 மியா இக மோ மதி இகும் சின எனனும்
ஆவயின ஆறும் முன்னிலை அசைச்சொல். உசு

755 ஆரைக கிளவி, ‘ஆ’ எனனும் இடைச்
சொல பலாககு உரி எழுத்தின - பலாபாறகு உரிய
ஈறறெழுத்தினையுடைய ‘சேந்தனா வந்தாரா’ என்பது
இதற்குக் காட்டு

756. அசைநிலைக் கிளவி ஆகுவழி - ஆ எனனும்
இடைச்சொல அசைநிலைக் கிளவி ஆகும் இடம்,
அறிதல் - அறிக

757 ஏயும் குரையும் - ஏ, குரை எனனுஞ் சொற்
கள.

758 வியங்கோலைச் சாரந்து வரும் அசைச்சொல
எனக.

அவற்றுள் 'இகும்' 'சின்' என்னுஞ் சொற்கள்

760. அவற்றுள்,
இகும்ம சினனும் ஏனை இடத்தொடுந்
தகுநிலை யுடைய எனமனா புலவா. உஎ

'அமம்' என்னுஞ் சொல்

761. அமம் கேட பிகும், உஅ

'ஆங்க' என்னுஞ் சொல்

762. ஆங்க உரையசை. உக

ஒப்பில் போலி

763. ஒப்பில் போலியும் அப்பொருட் டாகும். ஁௦

760. ஏனை இடத்தொடும் - முன நூற்பாவிற
கூறிய முன்னிலையோடு, தன்மை படாககை இடங்க
னோடும் எனக. தகும் நிலை - பொருநதும் நிலைமை

761 'அமம்' எனபது இதனைக் கேள் எனக கேட்
பிகும் பொருணமையினையுடையது.

762. உரையசை - ஒன்று உரைத்தற்கண் வரும்
அசைச் சொல் உரையசை - எனபது சிறிது பொரு
ணாததும் எனவும், ஆதலின் 'ஆங்க' எனபதற்கு
'அங்கனே' எனபது பொருளாகும் எனவுங்
கருதுவா நச.

763. ஒப்பில் போலி - ஒப்புமைக் கருத்து இல
லாத போலி என்னுஞ் சொல். அப் பொருட்டாகும் -
முன நூற்பாவிற கூறிய உரையசைப் பொருளில் வரும்
எனறபடி.

அசைநிலைச் சொற்கள்

764. யாகா,
பிறபிறக கரோபோ மாது என வருஉம
ஆயேழ சொல்லும அசைநிலைக் கிளவி நக
பிரிவில் அசைநிலைகள்
765. ஆக ஆகல எனபது எனனும
ஆவயின் மூன்றும் பிரிவில் அசைநிலை. நஉ
' ஓள ' எனனுஞ் சொல
766. ராளபு இசைக்கும் இறுதிஇல் உயிரே
ஆயியல் நிலையுங் காலத தானும
அளபெடை நிலையுங் காலத தானும
அளபெடை யினறித தானவரு காலையும்
உளவென மொழிப பொருளவேறு படுத்தல்
குறிப்பின இசையான நெறிப்பட்டத தோன்றும்.
குறிப்புச் சொற்கள்
767. நனநீற நேயும அனநீற நேயும
அநதீற நேவும அனனீற நேவும
அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும். நச

765 பிரிவில் அசைநிலை - தமயிற பிரிதலிலலாத அசைநிலை

766 இறுதியில் உயிர் எனறது, ஓளகாரம், மொழிககு இறுதியில் வாராத உயிர் எனறபடி. ஆயியல் - மூன தூறபாவிற கூறிப் பிரிவில் அசைநிலையியல். குறிப்பின இசையான - சொல்லுவானது குறிப்பிறகேற்ற இசையான. ஓள ஓள எனபதும், ஓளஉ எனபதும், ஓள எனபதும் இதறது எடுத்ததுக காட்டு.

767. நனநீறது ஏ, நனநே பிறவும் இவ்வனங் கொள்க. குறிப்பொடு கொள்ளும் - சொல்லுவானது

‘உம’ எனனுஞ் சொல்லுககு, மேலும் ஒரு முடிபு
768. எச்ச உமமையும் எதிமறை உமமையும்
தத்தமுள மயங்கும உடனிலை இலவே. நடு

இதுவும் அது

769. எஞ்சுபொருட கிளவி செஞ்சொ லாயின
பிற்படக கிளவார முற்படக் கிளத்தல். நக

முற்றும்மை எச்சமாதல்

770. முற்றிய உமமைத தொகைச்சொல் மருங்கின்
எச்சக கிளவி உரிதது மாகும். ந௭

குறிப்பிற்ற பொருள கொளளும். இவை அடுக்கியும்
அடுக்காதும வரும்.

768. மயங்கும உடனிலை - ஒன்றும இயைபு நிலை.
‘சாததனும் வந்தான, இனிக் கொற்றனும் வரும்’
என்பது பொருந்தும், கொற்றனும் வரலும் உரியன
எனல பொருந்தாதென்பது வரினும் என்பதன உமமை
எதிமறையாகவின எனக.

769. எஞ்சுபொருட கிளவி - எச்சவுமமையால
தழுவப்படுஞ் சொல் செஞ்சொலாயின - உமமை யில்
லாத தனிச்சொல்லாயின ‘சாததன வந்தான, கொற்ற
னும் வந்தான’ என்பது காட்டு. உம்மையிலலாத
சாததன எனனுஞ் செஞ்சொல் முற்பட வந்தமை காண்க
கிளவார - கிளவாது கிளத்தல் - கிளக்க.

770 முற்றிய உமமை - முற்றும்மை. தொகை
என்றது, எண்ணின தொகை முதலியன. எச்சககிளவி -
எச்சவுமமையின பொருள. ‘பதனும் கொடாதே’ என
னும் முற்றும்மை, ‘சில கொடு’ எனனும் எச்சப
பொருள தனது எச்சவுமமையாய்ப் பொருள பயந்தமை
காண்க.

‘ஏ’ எனனுஞ் சொல்லுக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு
 771. ஈறறுநின்று இசைக்கும் ஏ என இறுதி
 கூற்றுவயின் ஓரளபு ஆகலு முரிததே. நக

ந எண்ணிடைச் சொற்கள்

எண்ணில் வரும் ‘உம’ ‘என’ எனபன.

772. உமமை எண்ணும என என் எண்ணும
 தமவயின் தொகுதி கடப்பா டிலவே. நக

எண்ணில் வரும் ‘ஏ’ எனபது

773. எண்ணே காரம் இடையிடடுக கொளினும்
 எண்ணுகுறித தியலும் எனமனா புலவா. ச0

‘என’ ‘என்று’ என்னுஞ் சொற்கள்

774. உமமை தொக்க என என கிளவியும்
 ஆ ரா ருகிய என்று என கிளவியும்
 ஆயிரு கிளவியும் எண்ணுவழிப பட்டன சக

771. ஈறறு - செய்யுளிறுதிககண. ஓரளபாகலும் -
 ஒரு மாததிரையாகலும் கூறறுவயின் எனரா, செய்யு
 ளுறுபபோடு பொருநதக கூறுதறகண எனறறகு.

772. தம வயின் - தம இறுதிககண தொகுதி -
 இத்தனை என்னுந தொகைச சொல பெறுதல கடப்பாடு
 இல - ஒரு முறைமையாக உடையவல்ல, எனவே,
 தொகைச சொல பெறறும் பெறு தும் வரும் எனபது.

773. இடையிடடுக கொளினும் - இடையிடடு
 வரினும், எண்ணு - என.

774. ஆ ரா ருகிய என்று - ‘எனரு’ என்னுஞ்
 சொல்.

- தொகை பெற்றே முடியும் எண்ணிடைச் சொற்கள்
 775. அவற்றின் வருடம் எண்ணின் இறுதியும்
 பெயாகஞரி மரபின் செவ்வெண் இறுதியும்
 எயி னுகிய எண்ணின் இறுதியும்
 யாவயின் வரினும் தொகையின் நியலா. சஉ
 எண்ணில் வரும் 'உம்' முக்கு, மேலும் ஒரு முடிய
 776. உமமை எண்ணின் உருப்தொகல் வரையா.

ச. பறனடை

'உம' உந்து ஆதல்

777. உம உந தாகும் இடனுமா ருண்டே. சச
 எண்ணிடைச் சொற்கள் வினைச்சொற்களிலும் வருதல்
 778. வினையொடு நிலையினும் எண்ணுநிலை திரியா
 வினையல் வேண்டும் அவற்றவற நியலபே. சரு

775. அவற்றின் - முன நூற்பாவிற கூறிய 'எஞ்'
 'எனரு' எனனும் எண்ணிடைச் சொற்களான. எண்
 னின் - எண்ணுதற்குரிய சொற்களின். செவ்வெண்
 எனறது, எண்ணிடைச் சொற்கள் இல்லாமல் தனிப்
 பெயர்களாய் எண்ணுப் பொருளில் வருவன. ஆதலாற்,
 'பெயாகஞரி மரபின் செவ்வெண்' எனரா. யாவயின்
 வரினும் - அவ வெண்ணிடைச் சொற்கள் யாதானும்
 ஒரிடத்து வரினும். இறுதியும் இறுதியும் இறுதியும்
 தொகைச் சொல் இன்றி இயலா என்பது.

776 உருபெனறது, இரண்டாவதும் ஏழாவதும்
 எனப்.

777. ஒலிக்கும என்பது ஒலிக்குறது என வருதல்
 இதற்குக் காட்டு.

778 'உண்டுந தினனும் பாடியும் வந்தான்' என
 வினையினும் எண்ணிடைச் சொற்கள் வருமென்பது

எண்ணிடைச சொற்கள் பிரிந்தது சென்று ஒன்றுதல்

779. என்றும் எனவும் ஒடுவுந தோன்றி
ஒன்றுவழி யுடைய எண்ணினுட் பிரிந்தே. சசு
இடைச சொற்களின் பொருளறியுமாறு
780. அவ்வச சொல்லிறகு அவையவை பொருளென
மெய்பெறக கிளந்த இயல் வாயினும்
வினையொடும் பெயரொடும் நினையத் தோன்றித்
திரிந்தவேறு படினாந தெரிந்தனா கொளலே,
இவ்வியலுக்குப் புறனடை
781. கிளந்த அல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கிளந்தவற் றியலான உணர்ந்தனா கொளலே.

கருத்தது, பொருந்தாமிடன்றிந்தது அவை கொள்ளப்படு
மாகலின், 'நினையல் வேண்டும் அவற்றவற்றியல்பே' என
றா. முற்று வினையிலும் பெயரசெய்வியலிலும் வாரா
வென்பதும், வினையெச்ச வினையிலும் ஏறபவற்றியலிடமும்
வருமென்பதும் நினைதல் வேண்டும்

779. தோன்றி - ஒரிடத்தது தோன்றி. எண்ணி
னுள் - எண்ணினகண். பிரிந்தது - பிரிந்தது சென்று.
ஒன்றுவழியுடைய - பிரிந்தும் ஒன்று முறைமையுடைய
யன. "பொருள் கருவி காலம் வினையினோடு ஐந்தும்"
என்றவிடத்துப், பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு
வினையொடு எனப் பிரிந்தும் எண் ஒடு பிரிந்தது சென்று
ஒன்றினமை காண்க. இந் நூற்பாவினால 'ஒடு' வெனனும்
ஓர் எண்ணிடைச சொல்லும் பெறப்பட்டது.

780. மெய்பெற - நிலைபெற நினை - ஆராய
துணரும்படி தெரிந்தனா கொளல - ஆராயந்து
கொள்க

781. கிளந்தவற்றியலான - கிளந்து சொல்லியவற்
றின் இயல்பினால். உணர்ந்தனா கொளல - எண்ணித்
தெரிந்தது உணர்ந்து கொள்க.

அ. உரி யியல்

[உரிச்சொல் இலக்கணம் உணர்த்துவது.]

க. பொது இலக்கணம்

உரிச்சொல்லின் இயல்பு

782 உரிச்சொற் கிளவி விரிகுந காலை
இசையினும் குறிப்பினும் பண்பினும்தோன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் மெய்தடு மாறி
ஒருசொற் பலபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பலசொல் ஒருபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சாத்தித்
தததம் மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கின்
எச்சொல் லாயினும் பொருளவேறு கிளததல்.

தேவருவன இன்ன உரிச்சொல் எனபது

783. வெளிப்படு சொல்லே கிளததல் வேண்டா ;
வெளிப்பட வாரா உரிச்சொல் மேன. உ

782. குறிப்பினும் - குறிப்புப் பொருளினும் பெயர்
போலவும், வினைபோலவும் எனபதற்குப் பெயரினும் வினை
யினும் என்றா மெய் - வடிவு மரபின் - இயல்பில். நிலை
மருங்கின் - நிற்கும் நிலைக்களங்களால், என்றது, பெயரும்
வினையும்மாதிரி நிலைக்களங்களால் எனக் கிளததல் - சொல்
லாக. பெயர் போலவும் வினைபோலவும் அவற்றிற்கு
முதனிலையாயுந் தோன்றி, இசை, குறிப்பு, பண்பு என
னும் பொருள்கட்குத் தாமே உரியவாய், வருகு சொற்கள்
உரிச்சொல் எனப்படும்.

783. வெளிப்படு சொல் - பொருள் வெளிப்படாத
சொல் கிளததல், பொருள் வெளிப்பட வாராத உரிச்
சொல் மேன எனபது. மேல் எனபது மேன என நின்றது.

உ. சீறப்பிலக்கணம்

உரிச சொற்களுள் 'உறு' 'தவ' 'நனி'

784. அவைதாம்,
உறுதவ நனியென வருஉம மூன்றும்
மிகுதி செய்யும் பொருள் எனப. ஈ

'உரு' 'புரை'

785. உருஉட் காகும், புரைஉயா வாகும். ச

'குரு' 'கெழு'

786. குருவும் கெழுவும் நிறனா குமமே. டு

'செல்லல்' 'இன்னல்'

787. செல்லல் இன்னல் இன்னு மையே. சு

'மல்லல்' 'ஏ'

788. மல்லல் ஊனே, ஏ பெற் றாகும். ஏ

'உகப்பு' 'உவப்பு'

789. உகப்பே உயாதல்; உவப்பே உவகை. அ

'பயப்பு'

790. பயப்பே பயனும்; க

784. மிகுதி - மிகுதி என்னுங் கருத்தை. செய்யும் - குறிகரும். பொருள் - பொருளன்.

785. உரு - உரு என்னும் உரிச்சொல், பிறவற நிற்கும் இங்ஙனங் கொள்க. உட்கு ஆகும் - அச்சம் என னும் பொருளுடையதாகும், நனகு மதிப்பினகட டோன றும் அச்ச மென்க.

787. செல்லல் இன்னல் என்னும் இரண்டும் என்க. இன்னுமை - துன்பம் என்னும் பொருளன்.

788. பெறறு - பெருக்கம்.

‘ பசுபு ’

791. பசப்பு நிறஞ்சூழ. க0

‘ இயைபு ’

792. இயைபே புணர்ச்சி. கக

‘ இசைபு ’

793. இசைப்பிசை யாகும். கஉ

‘ அலமரல ’ ‘ தெருமரல ’

794. அலமரல தெருமரல ஆயிரண்டும் சுழறசி. கங

‘ மழ ’ ‘ குழ ’

795. மழவும் குழவும் இளமைப் பொருள. கச

‘ சோததி ’ ‘ மாலை ’

796. சோததி மிகுபுகழ், மாலை இயல்பே. கரு

‘ கூாப்பு ’ ‘ கூழிவு ’

797. கூாப்பும் கூழிவும் உள்ளது சிறககும். கசு

‘ கதழவு ’ ‘ துனைவு ’

798. கதழ்வும் துனைவும் விரைவின பொருள. கஎ

‘ அதிாவு ’ ‘ விதிாப்பு ’

799. அதிாவும் விதிாப்பும் நடுக்கம் செய்யும். கஅ

797. உள்ளது சிறககும் - உள்ளதே சிறந்தது விளங்குதல், உள்ளதன் பெருக்கம் என்றபடி.

799 நடுக்கம் செய்யும் - நடுக்கம் என்னும் பொருளதரும்

‘வாராதல்’ ‘போகல்’ ‘ஒழுகல்’

800. வார்தல் போகல் ஒழுகல் மூன்றும்
நோபும் நெடுமையும் செய்யும் பொருள். கக

‘தீர்தல்’ ‘தீர்த்தல்’

801. தீர்தலும் தீர்த்தலும் விடறபொருட் டாகும்.

‘கெடவரல்’ ‘பண்ணை’

802. கெடவரல் பண்ணை ஆயிரண்டும் விளையாட்டு.

‘தட’ ‘கய’ ‘நளி’

803. தடவும் கயவும் நளியும் பெருமை. உஉ

‘தட’ எனபதற்கு, மேலும் ஒரு பொருள்

804. அவற்றுள்,
தடவென கிளவி கோட்டமும் செய்யும். உங

‘கய’ எனபதற்கு, மேலும் ஒரு பொருள்

805. கயவென கிளவி மெனமையும் செய்யும். உச

‘நளி’ எனபதற்கு, மேலும் ஒரு பொருள்

806. நளியென கிளவி செறிவும் ஆகும் உடு

‘பழுது’

807 பழுது பயமின்றே. உச

800 நோபு - நோமை, என்றது இணைநதமைவு
நெடுமை - நீட்டம் செய்யும் பொருள் - குறிக்கும்
பொருளான

801 விடல் - விடுத்தல், நீக்குதல்.

804. கோட்டம் - வளைவு

806. செறிவு - நெருக்கம்

807. பயம் இனது - பயன இலகை, பயனிலகை
யென்னும் பொருளுணராததும் எனக. வீண எனடிபடி.

‘சாயல்’

808. சாயல் மெனமை. உஎ

‘முழுது’

809 முழுதென கிளவி எஞ்சாப் பொருட்டே. உஅ

‘வமபு’

810. வமபுநிலை யினமை. உக

‘மாதா’

811. மாதா காதல். ஈ0

‘நமபு’ ‘மே’

812 நமபும மேவும நசையா குமமே. ஈக

‘ஓயதல்’ ‘ஆயதல்’ ‘நிழததல்’ ‘சாய’

813. ஓயதல் ஆயதல் நிழததல் சாய
ஆவயின நான்கும் உள்ளதன நுணுககம். ஈஉ

‘புலமபு’

814. புலமபே தனிமை. ஈஈ

‘துவனறு’

815. துவனறு நிறைவாகும். ஈச

‘முரஞ்சல்’

816. முரஞ்சல் முதிர்வே. ஈடு

809. எஞ்சாமைப் பொருட்டு - குறையாமைப் பொருளது.

812. நசை ஆகும் - விருப்பம் என்னும் பொருளுணர்த்தும்.

813 சாயதல் எனபது இவகே சாய என நின்றது. ஆவயின - அவவிடத்தவாகிய, அச்சொற்களிடத்தவாகிய நான்கு குறிகளும் எனக.

‘ வெமமை ’

817. வெமமை வேண்டல். நசு

‘ பொறபு ’

818. பொறபே பொலிவு. நௌ

‘ வறிது ’

819. வறிது சிறிதாகும். நசு

‘ ஏறறம் ’

820. ஏறறம் நினைவும் துணிவும் ஆகும். நக

‘ பிணை ’ ‘ பேண ’

821. பிணையும் பேணும் பெட்பின் பொருள். ச0

‘ பணை ’

822. பணையே பிழைத்தல் பெருபும ஆகும். சக

‘ படர ’

823. படரே உள்ளல் செல்வம் ஆகும். சஉ

‘ பையுள் ’ ‘ சிறுமை ’

824. பையுளும் சிறுமையும் நோயின் பொருள். சந

821. பெடபு என்பது, புறநதருதல், வீருமபுதல். பெருமை முதலிய பொருள்களிலும் வரும்.

822. பணை - பணை எனனும் உரிச்சொல். பிழைத்தல் - தவறுதல். பெருபு - பெருத்தல். பிழைத்தல் எனனும் பொருளுணராததுதலே யன்றிப் பெருத்தலாகிய பொருளும் உணராததும என்பது உரை

823. உள்ளல் - நினைத்தல்

824. நோயின் பொருள் - நோய் எனனும் பொருளான.

(பா - வே.) * ஏறறம்.

‘எய்யாமை’

825. எய்யா மையே அறியா மையே சச

‘நனறு’

826. நனறு பெரி தாகும். சந

‘தா’

827. தாவே வலியும் வருத்தமும் ஆகும். சச

‘தெவு’

828. தெவுக கொளற பொருட்டே. சஎ

‘தெவவு’

829. தெவவுப் பகை யாகும். சஅ

‘ஹிபபு’ ‘உறபபு’ ‘வெறிபபு’

830. விறப்பும் உறப்பும் வெறிப்பும் செறிவே. சக

‘ஹிபபு’ எனபதற்கு, மேலும் ஒரு பொருள்

831. அவற்றுள்,
விறப்பே வெருஉப பொருட்டும் ஆகும். ஓ0

825. எய்யாமை எனபது அறியாமைப் பொருள்
எது எனக.

826. பெருமை எனனும் பெரிது என்றமையால
இது வினையெச்சம்.

827. வலி - வலிமை,

828. தெவு எனனும் உரிச்சொல், கொளளுதல்
எனனும் பொருட்டாகும்.

829. தெவவு - தெவவு எனனும் உரிச்சொல்

831. வெருஉ - அச்சம்.

‘கம்பலை’ ‘சுமமை’ ‘கலி’ ‘அழுங்கல்

832. கம்பலை சுமமை கலியே அழுங்கல்
என்றிவை நான்கும் அரவப் பொருள். டிக

‘அழுங்கல்’ எனபதற்கு, மேலும் இருபொருள்

833. அவற்றுள்,
அழுங்கல் இரக்கமும் கேடும் ஆகும். டிஉ

‘கழுமு’

834. கழுமென கிளவி மயக்கம் செய்யும். டிங

‘செழுமை’

835. செழுமை வளனும் கொழுப்பும் ஆகும். டிச

‘விழுமம்’

836. விழுமம் சோமையும் சிறப்பும் இடுமபையும். டிடு

‘கருவி’

837. கருவி தொகுதி. டிகு

832. அரவப் பொருள்-ஒசை என்னும் பொருளான.

833. கேட - அழிவு.

834. கழுமுமென கிளவி எனபது, கழுமென
கிளவி என நின்றது.

835. வளன எனறது, ஆக்கம். கொழுப்பு என
றது, நிணம்.

836. சோமை - நனமை. சிறப்பு - உயர்வு
இடுமபை - பெருந்தயர்.

837. கருவி என்னும் உரிச்சொல் தொகுதிப்
பொருளை உணர்த்தும் எனபது.

‘கமம’

838. கமமநிறைந் தியலும். டுஎ

‘அரி’

839 அரியே ஐமை டுஅ

‘கவவு’

840. கவவகத திடுமே. டுக

‘துவைததல்’ ‘சிலைததல்’ ‘இயம்பல்’ ‘இரங்கல்’

841. துவைததலும் சிலைததலும் இயம்பலும் இரங்கலும்
இசைப்பொருட கிளவி எனமனா புலவா. சு0

‘இரங்கல்’ எனபதற்கு, மேலும் ஒரு பொருள்

842. அவற்றை,
இரங்கல் கழிந்த பொருடும் ஆகும். சுக

838 நிறைநது - நிறைவுப் பொருளுறது, இய
லும் - நடைபெறும் நிறைவாகிய பொருளுணாததும்
எனபது.

839. ஐமமை - மெனமை.

840. கவவு எனனுரு சொல் அகத்திடுதல் எனனும்
பொருட்டாகும் எனபது. அகத்திடுதல் - உள்ளடங்குமபடி
செய்தல், எனறது, உள்ளடங்குமபடி அணைத்தல் முதலி
யன.

841. இசைப்பொருட கிளவி - இசைப் பொரு
ளுணாததுரு சொல் இசையெனறது ஈண்டு ஓசை.

842. கழிந்த பொருடும்பொருடும் - கழிந்த பொரு
ளுடையதுமாகும், கழிந்த பொருள் பற்றி வருங் கவலை
யைக் கழிந்த பொருளுள்ளாரா. கழிவு - செயலறவு.

‘இலம்பாடு’ ‘ஒற்கம்’

843 இலம்பா டொறகம் ஆயிரண்டும் வறுமை. கூஉ

‘ஞெமிாதல’ ‘பாயதல’

844. ஞெமிாதலும் பாய்தலும் பரததற பொருள.

‘கவாவு’

845. கவாவு விருப்பாகும். கூசு

‘சேர்’

846. சேரே திரட்சி. கூடு

‘வியல்’

847. வியல் என கிளவி அகல்ப் பொருட்டே. கூசு

‘பேம்’ ‘நாம்’ ‘உரும’

848. பேம் நாம் உரும என வருஉம் கிளவி
ஆமுறை மூன்றும் அச்சப் பொருள. கூஎ

‘வய’

849. வய வலி யாகும். கூஅ

‘வாள’

850. வாள ஒளி யாகும். கூக

‘துயவு’

851. துயவு என கிளவி அறிவின திரிபே. எ0

848. என வருஉம் கிளவியாகிய அம் முறைமை
யிணையுடைய மூன்றும் எனக

849. ‘வய’ எனபது வலிமைப் பொருளுணாத
தம் எனபது.

851. அறிவின திரிபு - அறிவு வேறுபடுதலாகிய
பொருளுணாததம் எனபது.

‘ உயா ’

852. உயாவே உயங்கல். எக

‘ உசா ’

853. உசாவே சூழ்ச்சி. எஉ

‘ வயா ’

854. வயா என கிளவி வேட்கைப பெருக்கம். எந

‘ கறுப்பு ’ ‘ சிவப்பு ’

855. கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப பொருள. எச

அவற்றிற்கு, மேலும் ஒரு பொருள

856. நிறத்தரு உணாததற்கும் உரிய எனப. எடு

‘ நொசிவு ’ ‘ நுழைவு ’ ‘ நுணங்கு ’

857. நொசிவும் நுழைவும் நுணங்கும் நுணமை எசு

‘ புனிது ’

858. புனிதென் கிளவி ான நுணிமைப பொருட்டே.

‘ நளவு ’

859 நளவே களனும் அகலமும செய்யபும். எஅ

852. ‘ உயா ’ எனனுரு சொல் உயங்கலாகிய பொருளுடையதெனக. உயங்கல் - வருந்தல்.

853. சூழ்ச்சி - சூழநல், நெருங்கி நலங்கருதுதல்,

856. நிறத்து உரு - நிறவேறுபாடு முன நூற்பா விற கூறிய ‘ கறுப்பு ’ ‘ சிவப்பு ’ எனனும் இரண்டு உரிச சொற்களும் நிறவேறுபாடு உணாததற்கும் உரிய எனபது

857. நுணமை - நுணமைப பொருளுணாததும்.

858. ானநுணிமை - கருவுயிர்த்த உடனநிலைமை.

859. களன - இடம், அவை.

‘மக’

860. மதவே மடனும் வலியும் ஆகும். எக

அதற்கு, மேலும் இரு பொருள்

861. மிருதியும் வனப்பும் ஆகலும் உரித்தே. அ0

‘யாணர்’

862. புதிதுபடற பொருட்டே யாணாக கிளவி. அக

‘அமாதல்’

863 அமாதல் மேவல் அஉ

‘யாண’

864. யாணுக கவினாகும். அங்

‘பாவு’ ‘பழிச்சு’

865 பாவும் பழிச்சும் வழத்தின் பொருள். அச

‘கடி’ என்னுஞ் சொல்

866 கடியென் கிளவி

வரைவே கூடமை காப்பே புதுமை

விரைவே விளக்கம் மிருதி சிறப்பே

860 மத என்னும் உரிச்சொல் எனக, மடன - இளமை. வலி - வலிமை.

861 முன ஞாற்பாவிற் கூறிய மத என்னுஞ் சொல், ஆகலும் உரித்து எனபது வனப்பு - அழகு.

862 புதிது படல் - வருவாய் புதிதுணடாதல். பொருட்டு - என்னும் பொருளது. புது வருவாய் எனபது கருத்து

863 மேவல் - விரும்புதல்.

864 ‘யாண’ என்னுஞ் சொல் ‘யாணு’ என உகரம் ஏற்று நின்றது. கவின - அழகு.

865 வழத்தது - வழத்துதல், போற்றுதல்.

அச்சம் முனதேற்று ஆய் ரைநதும்
மெய்ப்படத தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

அகறகு, மேலும் இருபொருள்

867. ஐயமும் கரிப்பும் ஆகலும் உரிததே. அசு

‘ஐ’

868. ஐ வியப பாகும். அஎ

‘முனைவு’

869. முனைவுமுனி வாகும். அஅ

‘வை’

870. வையே கூடாமை. அக

‘எறுழ’

871. எறுழ் வலி யாகும். கூ0

௩. சொல்லும் பொருளும்

உரிச்சொற்பொருள் மரபை ஒத்தது

872 மெய்பெறக கிளநத உரிச்சொல் எல்லாம்

முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி

866 வரைவு - நீக்குதல் காப்பு - காவல் முன
தேறறு - முன நின்று தெளிவித்தல், தெய்வத்தின் முன
நின்று தெளிவித்தலெனக் அதாவது குற்றரைத்தல்.
மெய்ப்பட - மெய்மைப்பட

867. முன தூறபாவிற கூறிய ‘கடி’ எனனுஞ்
சொல், ஆகலும் உரிதது எனக். கரிப்பு - காரம்,
உறைப்பு.

ஒத்த மொழியாற புணாததனா உணாததல்
தத்தம் மரபிற் றேன்றுமன பொருளே. கூக

கூறிய சொற்கள் பிறபொருளும் உணாதகல்

873 கூறிய கிளவிப் பொருணிலை அல்ல
வேறுபிறதோனறினும் அவற்றொடு கொளலே,

சொற்களாற கருத்துணாதலின நீலை

874. பொருட்குப் பொருள் தெரியின அதுவரம் பினறே.

அதனை உணர்த்தும் ஆற்றல்

875. பொருட்குத் திரிபில்லை உணாதத வல்லின.

872 மெய் பெற - பொருள் பெற எல்லாம் -
எல்லாவற்றையும். அவ் வரிசை சொற்களுக்கு முன்னும்
பின்னும் எனக். வருபவை - வரும் மொழிகளை. ஒத்த
மொழியால் - அவற்றுட், பொருநதிய மொழியோடு.
புணாததனா - கூட்டி. உணாததல் - ஏற்ற பொரு
ளுணாததுக். அதனால் அவை தத்தம் முறைமையிற்
பொருள் விளங்கத் தோனலும் எனபது இறுதிவரியின்
கருத்து. தோனலும் மன - விளங்கத் தோனலும். தத்தம்
முறைமை என்றது, தத்தம் வழக்கு முறைமை

873. அல்ல - அனறி எனலும் பொருட்டு கூறிய
கருத்துநிலை யனறி வேறு பிற தோனறினும் எனக். அவற்
றொடு - முற கூறிய பொருள்களோடு.

874. பொருட்குப் பொருள் தெரியின - சொன்ன
பொருளுக்கும் பொருளென்னவென்று ஆராயின

875 உணாதத வல்லின - ஆசிரியன் தக்க முறை
மையிற் பொருளுணாதத வல்லனாயின, பொருட்குத் திரி
பில்லை - கேட்போனுக்குச் சொல்லும் பொருட்கண மயக்க
முண்டாகாது என்றபடி, மாணுக்கன் பொருட்குப்
பொருள் நாடமாட்டான் எனபது

அதனை உணரும் ஆற்றல

876 உணாசசி வாயில் உணாவோர வலித்தே கூடு

சொற்களின் பொருள்கட்குக் காரணம் உண்டு

877 மொழிப்பொருட்காரணம் விழிப்பததோன்றா.

உரிச்சொற்களில் எழுத்துப் பிரிந்திசைத்தல இல்லை

878. எழுத்துப்பிரிந்திசைத்தல இவணியலபினறே.

சு. புறனடை

879. அனன பிறவும் கிளந்த அல்ல

பனமுறை யானும் பாரதன வருமம்

உரிச்சொல் எல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட

இயனற மருங்கின இளைத்தென அறியும்

876. உணாசசி வாயில் - உணாதல முறைமை.
உணாவோர வலித்து - உணாவோரதம் உணாசசி வலிமை
யையும் பொறுத்ததுள்ளது.

877. விழிப்ப - விளங்க, முற்றும் விளங்க.
ஆயினும், காரணம் உண்டென்பதும்படுத தேற்றம்
என்றபடி

878 முதனிலையும் இறுதி நிலையுமாக எழுத்துக்
கள் பிரிந்து வேறு வேறு பொருளுணராததல உரிச்சொல்
விடத்து இயற்கையன்று என்றபடி இவண் எனறது,
இவ் வுரிச்சொல்விடத்து என்றறகு.

879. கிளந்த அல்ல - கிளந்து சொல்லப்படன
அன்றி அனன பிறவும் - அவை போலவன பிறவும்.
பனமுறையானும் - பலவாற்றானும். பொருட்குறை

வரமபுதமக கினமையின வழிநனி கடைப்பிடித்
தோமபடை ஆணையிற் கிளநதவற் றியலாற
பாங்குற உணர்தல எனமனா புலவா. கூஅ

கூட்ட - பொருளாகிய குறையை நிறைத்துணாததுதற்கு.
இயனற மருங்கின - அவை நடைபெறுகின்ற, இசை
குறிப்பு பண்பு எனற பொருட்களதது. வழி - முன்னாக
கூறிய வழிகளே. நனி - மிக, ஊனறியெனனும்
பொருட்டு. ஓமபடை ஆணையின - அவற்றைப் போற்றிப்
பாதுகாக்கும் ஆட்சியினால் கிளநதவற்றியலான - கிளநது
கூறியவற்றின இயலபினால் ஓமபடை ஆணையிற் கிளநத
வற்றியலான எனக பாங்குற உணர்தல - முறைப்பட
உணரநது கொள்க. 'பொருட்குறை கூட்டி யுரைத்தற்கு
வரமபு தமக்கினமையின, வழி கடைப்பிடித்தது, ஓமபடை
யாணையிற் கிளநதவற்றியலான பாங்குற உணரநது
கொள்க' எனபது.

கூ. எச்சவியல்

க. சொற்களின் வகை

நாலவகைச் சொற்கள்

880. இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொலென
றனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே. க

அவற்றுள், இயற்சொல்

881. அவற்றுள்,
இயற்சொற் றுமே
செநதமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித
தம்பொருள் வழாமை இசைக்குஞ் சொல்லே

திரிசொல்

882. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி. ஈ

880. என்று அனைத்தே - என்று அததனையே.
ஈட்டச் சொல் - ஈட்டுதற்குரிய சொல், செய்யுளைக் கூட்டு
தற்குரிய சொற்கள் எனற்படி.

881. தம் பொருள் வழாமை இசைக்கும்சொல் -
கேட்டோர்க்கு எந்நிலத்தும் தத்தம் பொருள் வழுவாமல்
ஒலிக்கும் சொற்களாம் அவை நிலம், நீர், மக்கள்,
மரம் முதலியன

882. வேறு சொல்லாகியும் - வேறு பல சொற்களா
கியும். வேறு பொருள் - வேறு பல பொருள். இரு
பாற்று - இருவகையினையுடையது.

திசைச் சொல்

883. செநதமிழ் சோநத பன்னிரு நிலததும்
தங்குறிப பினவே திசைச்சொற கிளவி. ச

வடசொல

884 வடசொற கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணாநத சொல்லா கும்மே. இ

883. செநதமிழ் எனறது, செநதமிழ் நிலத்தை, தம் குறிப்பின - தம் பொருளன. இயற்சொல போல எந நிலததும் தம் பொருள வழங்குதவிலலாதவை எனறபடி. செநதமிழ் நிலம் எனபது, வைகையாற்றின வடககும் மருதயாற்றின தெற்கும் கருவூரின் கிழககும் மருவூரின் மேற்குமாகும் அதைச் சோநத பன்னிரு நிலம் எனறது, பொங்காநாடு, ஒளிநாடு, தெனபாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பனறிநாடு, கறகா நாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவா வடதலை எனபன. அவை முறையே செநதமிழ் நாட்டின தென்கீழ்பால முதலாக வடகீழ்பால இறுதியாக எண்ணுதற்குரியன எனப, நச இவற்றையுரு குழ்சு, சிங்களமும் பழநதீவும் கொல லமும் கூபமும் கொங்கணமும் துளுவும் குடகமும் கரு நடமும் கூடமும் வடுகும் தெலுவகும் கலிங்கமும் என வேறு பன்னிரண்டு நாடுகளை கூறுவா

884 வடசொற கிளவி - வடமொழி என்னுரு சொல. வடக்கே வழங்கி எழுத்தும் பிறவும் வேறு பட்ட தமிழ் மொழி இது வடதமிழ் எனபது உரையா சிரியா கருதது. ஏனே இப்பற்சொல திரிசொல திசைச் சொல என்னும் மூன்றும் தெனதமிழ் வகையினவாம். வடவெழுத்தது ஒரீஇ - வடக்கினகண வழங்கும் அவ வெழுத்துக்களினின்று நீங்கி. எழுத்தொடு புணாநத - செநதமிழ் எழுத்துக்களால் ஆகிய.

885. சிதைநதன வரினும் இயைநதன வரையா, சு

சொற்கள அடையும் விகாரம்

886. அநநாற சொல்லும் தொடுகுங காலை
வலிகுமவழி வலிததலும் மெலிகுமவழி
[மெலிததலும்
விரிகுமவழி விரிததலும் தொடுகுமவழித
[தொடுகுததலும்
நீட்டுமவழி நீட்டலும் குறுகுமவழிக குறுக
[கலும்
நாட்டல் வழிய எனமனா புலவா எ

௨. பொருள்கோள் வகை

நாலவகைப் பொருள் கோள்

887. நிரனிறை சுண்ணம் அஃமறி மொழிமாற்று
அவைநான கெனப் மொழிபுணா இயலபே அ

885. சிதைநதன - அனறி, வடவெழுத்துக்களால்
ஆகிச் செநதமிழ் எழுத்துக்களாகத் திரிந்து நின்றவை
வரினும் - வந்து வழங்கினும் இயைநதன வரையா -
ஏற்பன நீக்கார.

886 சொல்லும் - சொல்லையும். தொடுகுங
காலை - செய்யுள் செய்யுங் காலத்து. வலிகும வழி -
வலிக்கவேண்டுமிடத்து, அதாவது மெல்லொற்றை வல
லொற்றுகக்கவேண்டுமிடத்து வலிததலும் - வல்லொற்
றுக்குதலும் நாட்டல் வலிய - செய்யுளினப் பத்தின
பொருட்டுக, கருதி நிறுவுதலை வலியாக உடையன.

887. மொழி புணா இயலபு - மொழிகள் தம்முட
புணரும் முறைமை, பொருள் பொருளுதும் வகையில்
மொழிகள் புணரும் முறைமை யென்க.

அவற்றுள், நிரனிறைப் பொருள்கோள

888. அவற்றுள்,

வினையினும் பெயரினும் நினையத தோனறிச

சொல்வேறு நிலைஇப் பொருளவேறு நிலையல.

சுண்ணப் பொருள்கோள

889. சுண்ணம் தானே

பட்டாங்கு கமைந்த ஈரடி எண்சோ

ஒட்டுவழி அறிந்த துணிந்தனா இயற்றல. ௧0

அடிமறிப் பொருள்கோள

890. அடிமறிச் செயதி அடிநிலை திரிந்த

சோநிலை திரியாது தடுமா றுமமே.

௧௧

888 நிரனிறைப் பொருள்கோள, வினைச்சொல்லிலும் பெயாச்சொல்லிலும் அல்லது அவ்விரு சொல்லிலும் வருமென்றற்கு, 'வினையினும் பெயரினும்' என்றாராவேறு - வேறு இடத்தில. நிலைஇ - நின்று நிலையல - நிறைவாகும். பொருள எனறது இங்கு, முடிக்குஞ் சொல் அவை, முறையே நின்று பொருள கொள்ளக் கிடத்தலின, 'நிரனிறை' எனப்பட்டது.

889. பட்டாங்கு அமைந்த - இயல்பாக அமைந்த, எனறது, அவ்வடி என்றற்கு துணித்தனா - துணித்து. சுண்ணம் எனபது பொடி, அது சிதாநதுகிடத்தல போலச் சொல்லும் அதன முடிகுக்கு சொல்லும் ஒரு முறையின நிலலாது சிதாநது கிடக்கும் நிலை சுண்ணப் பொருள்கோள நிலையாகும்.

890. அடிமறிச் செயதி - அடிமறி எனபதன் செயதி.

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

891. பொருடெரி மருங்கின்
 ஈற்றடி இறுசோ எருத்துவயின் திரியும்
 தோற்றமும் வரையா அடிமறி யான. கஉ

மொழிமாறறுப பொருள்கோள

892. மொழிமாற றியற்கை,
 சொன்னிசை மாற்றிப் பொருளெதிர இயைய
 முன்னும் பின்னும் கொள்வழிக கொளாஅல்.

ங. தொகைச்சோல் வகை

தொகையாகாதன

893. த ந று எ ன்னும அவைமுத லாகிய
 கிளை நுதற் பெயரும் பிரிபப் பிரியா. கச

891. பொருள் தெரி மருங்கின் - பொருள் தெரியும் வகையால் இறுசோ - இறுசிச சோ, எருத்துவயின் - அதன் அயற்சேரிடத்து. அடிமறியான - அடிமறிப பொருளில். முன் தூறபாவிற் சோ திரியாது தமொலும் எனறமையால், இநதூறபாவிற், சோ திரிதலும் ஈற்றடியின் ஈற்றயற்சோக்கண் ஒரோவழி உளதாதல தவலப்பட்டது.

892 எதிர இயைய - எதிர வந்து பொருந்த. கொளாஅல் - கொள்க.

893. என்னும் அவை முதலாகிய - என்னும் அவற்றை முதலெழுத்தாக உடைய கிளை நுதல் பெயரும் - உறவு நுதலிவரும் பெயர்களும் பிரிப - பகுதி விசுதி யெனப் பிரித்துப் பொருள்செய்ய. உமமையால், தாய தந்தை முதலிய பிற கிளைநுதற் பெயர்களும் பிரிப்பப் பிரியா எனப்.

தொகைபோல அடுக்கி வருவன

894 இசைநிறை அசைநிலை பொருளொடு
[புணாதலென
றவைமூன நெனப ஒருசொல் அடுக்கே. கடு

தொகை மொழிகள்

895. வேற்றுமைத தொகையே உவமத தொகையே
வினையின தொகையே பண்பின தொகையே
உமமைத தொகையே அனமொழித தொகையென
றவ்வா நென்ப தொகைமொழி நிலையே. கசு
அவற்றாள, வேற்றுமைத தொகை

896. அவற்றுள,
வேற்றுமைத தொகையே வேற்றுமை இயல.

உவமத தொகை

897 உவமத தொகையே உவம இயல. கஅ

வினைத தொகை

898. வினையின தொகுதி காலத தியலும். கக

894. ஒருசொல அடுக்கு - ஒரு சொல அடுக்கி
வருதல, 'வந்தது வந்தது, கூறது' எனருறபோல

895 வினையின தொகை - வினைச்சொல ாறுகள்
தொக்க தொகை, வினைத்தொகை

896 வேற்றுமைத தொகை - வேற்றுமை யுருபுகள்
தொக்க தொகை வேற்றுமை வியல - அவ்வனம் உருபு
தொகாத வேற்றுமைத தொடரையொப்பப் பொருளுணாத
துந தனமைய.

898. வினையின தொகுதி - வினைத்தொகை காலதது
இயலும் - காலப்பொருளில் நிகழும் காலப்பொருளே பொரு
ளாக நிகழும் என்றபடி தொகையாயினும், காலம்
தொகையாற்றலால உணாததவலலது,

பண்புத் தொகை

899. வண்ணத்தின வடிவின் அளவிறசுவையினென
றனன பிறவும் அதனகுணம் நுதலி
இன்ன திதுவென வருஉம் இயற்கை
என்ன கிளவியும் பண்பின தொகையே. உ0

உமமைத் தொகை

- 900 இருபெயா பலபெயா அளவின் பெயரே
எண்ணியற பெயரே நிறைபபெயாக கிளவி
எண்ணின பெயரோ டவ்வறு கிளவியும்
கண்ணிய நிலைத்தே உமமைத் தொகையே. உக

அனமொழித் தொகை

901. பண்பு தொகவருஉங் கிளவி யானும்
உமமை தொக்க பெயாவயி னானும்
வேற்றுமை தொக்க பெயாவயி னானும்
ஈற்றுநின் றியலும் அனமொழித் தொகையே.

899. அதன எனறது, ஒரு பொருளின் எனறறகு
பண்புத்தொகையிற் பின் வரும் ஒரு பொருள் எனக. அது
தொகைக்கண்ணேயே வருதலின், சுட்டாற் கூறினா

900 கண்ணிய நிலைத்து - கருதிய நிலைமையினை
யுடையது. 'புலிவிறகெனடை' எனபது பலபெயரா
லாகிய உமமைத்தொகை அதனை விரிக்குமிடத்துப்
'புலியும் விலலும் கெண்டையும்' என விரியும். பிறவும்
இவ்வகை வரும்.

901 கிளவியானும் எனறதும் பெயாவயினானும்
என்னும் பொருட்டி, பெயாக்கண்ணும் எனக. ஈற்று -
அவற்றின் ஈற்றில.

தொகைமொழிகளிற பொருளநிறகுமீடம்

902. அவைதாம்,
முனமொழி நிலையலும் பினமொழி நிலையலும்
இருமொழி மேலும் ஒருங்குடன் நிலையலும்
அம்மொழி நிலையாது அன்மொழி நிலையலும்
அநநான கென்ப பொருணிலை மரபே. உக

தொகைமொழிகள் ஒருசொற்றனமைய

903. எல்லாத் தொகையும் ஒருசொல நடைய. உச
உம்மைத் தொகைக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

904. உயாதிணை மருங்கின உம்மைத் தொகையே
பலாசொல் நடைத்தென மொழிமனா புலவா.

பொருள கொளளுங் குறிப்பு

905. வாரா மரபின வரக்கூறுதலும்
எனனா மரபின எனக்கூறுதலும்

902. அவைதாம் - அத் தொகைச்சொற்களினநிலை. நிலையல் - நிறைவு. இருமொழிமேலும் - இருமொழிக்கண்ணும். அம்மொழி - அவ்விருமொழிக்கண்ணும், அன்மொழி - அவை அல்லாத வேறு மொழிக்கண். பொருள நிலை மரபு - பொருள நிலைபெறும் இடமுறைமையினால் அநநானகு - ஆகிய அநநானகு வகையாம். 'முன' 'பின' எனபன இடமும காலமும பற்றி வரும். 'வேககைப்பூ' எனபதில இடம்பற்றிக் கூறினால், பூ முனமொழி இம் முன மொழியிற பொருள சிறந்து நின்றது எனறபடி.

903. ஒரு சொல நடைய - ஒரு சொற் றனமையாய் நடைபெறுதலுடைய. தொகை எனபது இருசொற்கண்ண தாகலின், அவ்விருசொலலும் ஒரு சொல நடைய எனறா.

904. பலா சொல நடைத்து - ஈறு பலாபாற் சொல நடையது. 'கபில பரணா' எனபது இதற்குக் காட்டு.

அன்னவை எல்லாம் அவற்றவர் நியலபான
இன்ன எனனும் குறிப்புகை ஆகும் உசு
தொகையைப்போல அடுக்கி வருவனவற்றுள்
இசைநிறை அடுக்கு

906. இசைப்படு பொருளே நான்கு வரம்பாகும். உஎ
பொருளொடு புணாதல் எனனும் அடுக்கு

907. விரைசொல் அடுக்கே மூன்று வரம்பாகும். உஅ
அசைநிலை அடுக்கு

908 கண்டா என்ற கேடடா என்ற
சென்ற தென்ற போயிற நென்ற

* 905 வாரா மரபின - இயங்காத இயல்புடைய
வற்றை, வரக கூறுதலும் - இயங்குவனவாக்க கூறுதலும்.
என்ற மரபின - சொல்லா இயல்பினவற்றை எனக
கூறுதலும் - சொல்லுவனவாக்க கூறுதலும் 'இக குன்று
அக குன்றோடு பொருந்தும்' எனபதும், 'மழை மழை
என்கின்றது பைங்கூழ்' எனபதும் முறையே இவற்றிற்
குக் காட்டு. அன்னவையெல்லாம், அங்ஙனங் கூறுவன
வெல்லாம் இன்ன - இத்தன்மைய.

906 இசைப்படு பொருள் என்றது, இங்கே
அப் பொருளின் அடுக்கு நான்கு வரம்பாகும் - நான்காகிய
எல்லையின்புடையது 'பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ
பாடுகோ' என இசைநிறைக்கண், நான்குவரையில் அடுக்கி
வரும் என்றபடி. வரம்பு நான்கெனவே, குறைந்து
வருதலும் ஆம் எனபது

907. விரைசொல் அடுக்கு - விரைவுப் பொருளில்
வரும் சொல்லடுக்கு. 'தீத தீத தீ' எனபது இதற்குக்
காட்டு.

908. என்ற - எனவும் அன்றியனைததும் - அவை
யனைததும், அந் நான்கு விசைசொல்லும். அசைக்குங்

அனறி அனைத்தும், வினாவொடு சிவணி
நின்றவழி அசைசுகருங் கிளவி எனப. உக

இதுவும் அது

909 கேட்டை என்ற நின்றை என்ற
காததை என்ற கண்டை என்ற
அனறி அனைத்தும் முன்னிலை அலவழி
முன்னுறக கிளந்த இயலபா குமமே. ௩௦

சு வினைமுற்றின வகை

அதன இயலபு

910. இறப்பின நிகழ்வின் எதிர்வின என்ற
சிறப்புடை மரபின அமமுக காலமும்,
தனமை முன்னிலை படாக்கை என்னும்
அமமும் விடத்தான, வினையினும் குறிப்பினும்
மெய்மமை யானும் ராரிண டாகும்
அவ்வா நெனப முற்றியல மொழியே ௩௧

கிளவி - அசைச்சொல். வினாவொடு சிவணி நிறறலாவது,
'கணமரே' என வருதல் வினாவொடு சிவணி நின்ற
வழி அசைச்சொல் எனவே, சிவனாது நின்றவழி வினைச்
சொல் எனபதாம். பொதுப்படக் கூறினமையால் இவை
அடுக்கியும் அடுக்காதும வருமெனக். மேல நூற்பாவிற்
கும் இஃதொக்கும்

909. முன்னிலை அலவழி - முன்னிலைப்பொருள்
உணர்த்தாதவிடத்து முன்னுறக கிளந்த இயலபாகும்
முன நூற்பாவிற கூறிய அசைச்சொல் இயலபாகும்,
அசைச்சொல்லாகும் எனபபடி.

910. வினைக்குக் காலம் சிறப்பாகவின், சிறப்புடை
மரபின அம முக காலமும் என்றா. மெய்மமையானும்.
பொருண்மையானும், உயாதினை அஃறினை விரவுத்தனை

அகறகு, வேறு விதி

911. எவவயின வினையும் அவவயின நிலையும். நட

அதற்கு முடிபு

912. அவைதாம்,

தத்தங் கிளவி அடுக்குந வரினும்

எத்திறத் தானும் பெயாமுடி பின்வே. நட

என்னும் மூவகைப் பொருண்மையானும் எனப் பாரிசெண்டு - இவ்விரண்டு, இரண்டிரண்டு அதனால், வினையினங் குறிப்பினுமென இரண்டிரண்டாக மூவகைப் பொருண்மையினம் ஆகும். கூறிய ஆறும், மூவகைக் காலத்தானும் மூவகையிடத்தானும் வருதல் முற்றுச் சொல் எனப்படும். முறையல் மொழி - முற்றுச்சொல் எனனும் பொருட்டு, பொருள் முற்றி யியனும் மொழி எனப்பது பொருள்.

911. எவ வயின வினையும் - முன் துறப்பாவிற கூறிய முறைமையின் உட்படாது பொருள் முற்றி வருகின்ற எவவகைப்பட்ட வினையெனவும் அவவயின நிலையும் - அம் முற்றுச்சொல் வகையிற் பொருள்தம். 'யா' 'எவன்' 'இலலை' முதலிய முற்று வினைகள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

912. அவைதாம் - முற்றுச் சொற்கள்தாம் தத்தம் கிளவி அடுக்குந வரினும் - பலவகையான தத்தம் வாய்பாட்டுக் கிளவிகளாய் அடுக்கிவரினும், அடுக்குந வரினும் என்னும் உமமை, அடுக்காது வரினும் என்னும் பொருட்டாய் நின்றது 'பெயா முடிபின்' என்றாய், அவை, தம்முள் தொடராத பெயரோடு முடியுமென்றற்கு. முடிக்கும் பெயா முன்னும் பின்னும் வரினும் என்றற்கு, எத்திறத்தானும் எனப்பட்டது.

௫. எச்சச் சொற்களின் வகை

அவற்றின் பாகுபாடு

913. பிரிநிலை வினையே பெயரே ஒழியிசை
எதிமறை உமமை எனவே சொல்லே
குறிப்பே இசையே ஆய் ராநதும்
நெறிப்படத தோன்றும் எஞ்சுபொருட் கிளவி.

அவற்றுள், பிரிநிலையெச்சம்

914. அவற்றுள்,
பிரிநிலை எச்சம் பிரிநிலை முடிபின். ௩௫

வினையெச்சம்

915. வினையெஞ்சு கிளவிகு வினையும் குறிப்பும்
வினையத தோன்றிய முடிபா கும்மே
ஆவயிற குறிப்பே ஆககமொடு வருமே ௩௬

913. பிரிநிலை - பிரிநிலை யெச்சம் வினை - வினை யெச்சம். என - எனவென எச்சம். பிறவும் இவ்வனங் கொள்க. 'எஞ்சுபொருட் கிளவி' என்றது, எச்சச் சொல் என்றற்கு.

914. அவற்றுள் - அவ வெச்சங்களுள் பிரிநிலை முடிபின் - பிரிநிலைப் பொருளோடு முடியும் இயல்பின் 'அவனே கொண்டான எனபது பிறா கொண்டிவா' எனப் பிரிக்கப்பட்ட எச்சப் பொருளோடு கருதது முடிநது நின்றமை காண்க

915. வினையெஞ்சு கிளவிகு - வினை யெச்சச் சொல்லுக்கு, வினையெச்சத்திற்கு என்க. வினையும் - தெரிநிலை வினையும். குறிப்பும் - குறிப்பு வினையும் ஆவயின். அநநிலையில. குறிப்புவினை ஆககசொல்லோடு வரும் என்க, 'மருநதுண்டு நல்லன ஆயினுள்' எனபது ஆககச் சொல்லோடு வருதற்குக் காட்டு.

பெயரெச்சம்

916. பெயரொஞ்ச கிளவி பெயரொடு முடிமே. ந௭

ஒழியிசை யெச்சம்

917. ஒழியிசை எச்சம் ஒழியிசை முடிபின. ந௮

எதிமறை யெச்சம்

918. எதிமறை யெச்சம் எதிமறை முடிபின. ந௯

உமமை யெச்சம்

919. உம்மை யெச்சம் இருவீற றுணும

தனவினை ஒன்றிய முடிபா குமமே. ச௦

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

920 தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங காலை

நிகழுங் காலமொடு வாராக காலமும

இறந்த காலமொடு வாராக காலமும

மயங்குதல் வரையா முறைநிலை யான சக

917. ஒழியிசை யெச்சம் - ஒழிந்த சொல்லை எச்சமாக உடையது. ஒழியிசை முடிபின - ஒழிந்த அச சொல்லின் பொருளோடு முடியும் இயல்பின் 'கூரிய தோர் வாஎமன' எனபது 'கூரியதிலை' எனனும் ஒழிந்த பொருளோடு முடிந்தது நின்றமை காண்க

919. ஈற்றணும - முடிபு வகையானும், முடிபாவது, தழுவி முடிதல் ஆதலின் இரு ஈற்றணும என்றது, எதிர்ந்து தழீஇய எச்சமும் இறந்தது தழீஇய எச்சமும் எனக ஒன்றன வினை முடிபே மற்றென்றற்கும் ஒன்றி வரும் எனபாரா, 'தன வினை ஒன்றிய முடிபாகும்' என்றாரா. 'சாததனும் வந்தான' எனின, 'கொற்றனும் வந்தான' என ஒரு வினையான முடிந்தமை காண்க

920. தன மேல் - அவ்வுமமை யெச்சத்தினமுன செஞ்சொல் எனபது, உமமையிலலாத சொல் என்றற்கு.

‘என’ எனனும் எச்சம்

921 எனவென எச்சம் வினையொடு முடிமே. சஉ

ஏனை மூன்று எச்சங்கள்

922. எஞ்சிய மூன்றும் மேல்வந்து முடிக்கும்
எஞ்சுபொருட்களவி இலவென மொழிப. சந

அவற்றுள், குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும்

923. தத்தங் குறிப்பின் எச்சஞ் செப்பும். சச

‘கூழ் உண்டான சோழம் உண்பன’ எனபது இதற்குக் காட்டு முறைநிலையான - முறையாகிய நிலைமையுடைமையான, முறைமைக்களை என்க.

922. எஞ்சிய மூன்று எனறது, சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும். எஞ்சுபொருட்களவி இல எனறதற்குக் காரணம், மேலவரும் நூற்பாக்களால் விளங்கும்

923. சொல்லெச்சத்திற்கு, மேல நூற்பா ஒன்று வருதலின், இந் நூற்பா ஏனாக குறிப்பெச்சத்திற்கும் இசையெச்சத்திற்கு மென்க. தத்தங் குறிப்பின் எனறது, தம்மைக் கூறுவோருடைய குறிப்புகளால் எனறற்கு, ‘கற்கறிக்க நனகு அட்டான்’ எனின், கூறுவோன குறிப்பினால், நனகு அட்டான் எனபது ‘தீங்கு அட்டான்’ எனனுங் கருத்தைத் தானே தருதலின், குறிப்பெச்சமாய் வேறு முடிக்குஞ் சொல் வேண்டாதாயிற்று. இங்ஙனமே ‘வயிறு மொடுமொடுத்தது’ எனனும் இசைப்பொருட் குறிப்பினும் கூறுவோன குறிப்பினால் ‘உண்ண வேண்டா’ எனனுங் கருத்தைத் தந்து வேறு முடிக்குஞ் சொல் வேண்டாது நின்றமையும் கொள்ளப்படும். இது நச. கடு

சொல்லெச்சம்

- 924 சொல்லென எச்சம் முன்னும் பின்னும்
சொல்லள வல்ல தெஞ்சுதல இனறே சடு

ஈ சில மரபு வகை

இடக்காச சொல்

- 925 அவையல கிளவி மறைததனா கிளத்தல சகூ

- 926 மறைக்குங் காலை மரீஇய தொராஅல் சள

ஈ, தா, கொடு எனனுஞ் சொற்கள

- 927 ஈ தா கொடுவெனக் கிளக்கும் முன்னும்
இரவின கிளவி ஆகிடன உடைய. சஅ

அவற்றுள், 'ஈ' எனனுஞ் சொல்

928. அவற்றுள்,
ரயென கிளவி இழிந்தோன கூறறே சகூ

924. 'சொல்லளவல்லது' என்றா, தொடராய்
எஞ்சுவதன்று என்றற்கு இது சேனா கருத்தி

925 அவை அல கிளவி - அவைக்கண் உரைக்கப்
படாத சொல் மறைததனா - மறைத்து. கிளத்தல -
வேறு வாய்பாட்டாற் சொல்லுக.

926. மரீஇயது - அவ வாய்பாடுகளுள், வழக்கத்
திற பொருநதி வருவதனை ஒரால் - நீக்கற்க, வழக்கின்
படி கூறுக என்பது

927 இரவின கிளவி - இரத்ததற்சொல் 'ஈச சிறகு'
'தாவில நனபொன' 'கொடுங்கோல்' என அம் முன்று
சொல்லும் பறவை முதலிய பிறபொருளும் உணராததவின,
'ஆகிடன உடைய' என்றா

‘கா’ எனனுஞ் சொல்

929. தா என கிளவி ஒப்போன கூற்றே. ௫௦

‘கொடு’ எனனுஞ் சொல்

930. கொடு என் கிளவி உயாததோன கூற்றே ௫௧

அகறகு, மேலும் ஒரு முடிபு

931. கொடு என கிளவி படாககை யாயினுந்
தனைப் பிறனபோற் கூறுங் குறிப்பின
தன்னிடத் தியலும் எனமனா புலவா. ௫௨.

பெயர்கள் முதலிய சொற்கள்

932 பெயாநிலை கிளவியின ஆஅ குநவும்
திசைநிலை கிளவியின ஆஅ குநவும்
தொன்னெறி மொழிவயின ஆஅ குநவும்
மெயநிலை மயக்கின ஆஅ குநவும்
மந்திரப் பொருளவயின ஆஅ குநவும்
அனறி அனைத்தும் கடப்பா டிலவே ௫௩

930 உயாததோன கூற்று - தன்னின இழிந்தோ
னொருவனிடம் இரக்க நோந்தக்கால உயாததோன
கூறுங் கூற்று

931 உயாததோன தனைப் பிறனபோல வைத்
துக் கூறுதல் இயலபாகலின், ‘கொடு என கிளவி’ படாக
கை யாயிற்று தனையே அங்ஙனங் கூறுங் குறிப்பினால்
‘தன்னிடத்து இயலும்’ என்றா தன்னிடத்து - தன்மை
யிடத்து

932. பெயாநிலை கிளவியின - ஒருவாககோ ஓன
ற்றகோ பெயரிடும் முறைமைக்குரிய குறியீடுகளால். ஆகு
நவும் - ஆகுஞ் சொற்களும் திசைநிலைக் கிளவியின -
திசைப்பொருட் குறிய கிளவிகளால். தொன்னெறி மொழி
வயின - தொன்றுதொட்ட நெறியாய வழங்கி வரும்

செய்யாய எனனுஞ் சொல

933 செய்யாய எனனும முன்னிலை வினைச்சொல்
செய்யென கிளவி ஆகிடன உடைத்தே னுச

ஈ, ஏ எனனும் முன்னிலை ஈறுகள்

934. முன்னிலை முன்னா ராயும ஏயும
அநநிலை மரபின மெய்யூரது வருமே. னுடு
புதிய சொற்கள்

935 கடிசொல இலலைக காலத்துப் படினே. னுசு
முதற்குறை முதலியன

936 குறைச்சொற கிளவி குறைககும்வழி அறிதல்.

மொழிகளின காரணமாக, என்றது, பழமொழிக காரணத்தான எனக. மெயநிலை மயக்கின - பொருள நிலை மயக்கத்தால மந்திரப் பொருளவயின - மந்திரப்பொருள நிலையால் கடப்பாடு இல்-இலக்கணத்தான யாப்பற்றவு இல்லாதனவாகும்.

933 'செய்யாய' எனபது செய்யாய எனனும வாய்பாடு அதன ஆய எனனும ஈறு கெடச் செய என கிளவி ஆகிடனுடைத்தே எனக

934. முன்னிலை முன்னா - முன்னிலை வினைச் சொல்லினமுன வரும் அநநிலை மரபின - அம் முன்னிலை யியலபிறகேற்ற. முன்னுறப்பா முன்னிலை ஆய ஈறு பற்றியதாகலின, இவற்றையும் உடன கூறினா. 'செனநீ' 'நினமே' எனபவற்றில் ஏற்ற மெய்கள் ஊரது வந்தனம் காணக

[935] 935 கடி சொல - கடியப்படுகு சொல. காலத்து - அவ்வக காலத்தில படின - தோன்றி வழங்குமாயின சம்பு, சனநீ, சமழ்ப்பு முதலாயின அவ வகையில் வரும் புதிய சொற்கள் எனபா சேனா.

936 குறைச் சொற கிளவி - குறைத்தற்குரிய சொல்லாகிய கிளவிகள் கிளவி யென்றது, குறிப்பிட்ட

937. குறைத்தன வாயினும் நிறைப்பெயா இயல

இடைச்சொல் மரபு

938. இடைச்சொல் எல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லே

உரிச்சொல்லுக்கும் அவனியலபு

939 உரிச்சொல் மருங்கினும் உரியவை உரிய கூ0

வினையெச்சச் சொற்கள்

940 வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல குறிய கூக

சில சொற்களை குறைக்கும் வழி - குறைக்கும் இடம் அறிதல் - அறிக அறிந்த குறைக்க என்றபடி. இடம் என்றது, ஒரு சொல்லின் தலை இடை கடை யென பன் 'தாமரை' என்னுஞ் சொல் 'மரை' என்று குறைதல் தலைக்குறைபாகும் பிறவும் இங்ஙனம் வரும்.

937 குறைத்தனவாயினும் - அங்ஙனங் குறைக்கப்பட்டனவாயினும் நிறைபு பெயா இயல - நிறைந்த நின்ற முழுப்பெயரொப்பப் பொருளுணர்த்தும் இயல்பின் வாம்

938 வேற்றுமைச் சொல் - வேறுபாடுறுவிகுஞ் சொல்லாம், தானு சாராது நின்ற பிற சொற்களிடத்து வேறுபாடுண்டாகுஞ் சொல் என்றபடி

939 உரியவை - அங்ஙனம் வேறுபடுத்தற் குரியவை.

940 வினையெஞ்சு கிளவியும் - வினையெச்சச்சொல்லும். வேறுபல குறிய - திரிதனுடைய பல வடிவுகளுடையன செய்வெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்து நிறைவு முத்தியினாண்டு கருதப்படும்

பொதுவாகத் தொடர்மொழிகள்

941 உரையிடத் தியிலும் உடனிலை அறிதல். கூஉ

குறிப்பால் உணருஞ் சொற்கள்

942 முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே
இன்ன எனனும் சொல்முறை யான கூஉ

ஒருசொல் இருபொருளுணர்த்துதல்

943 ஒருபொருள் இருசொற் பிரிவில் வரையா

ஒருமைப் பெயர் பன்மைக்காதல்

944 ஒருமை சுட்டிய பெயாநிலைக் கிளவி

பன்மைக் காகும் இடனுமா ருண்டே வாடு

941 உரையிடத்து - வழக்கிடத்து. உடனிலை - தம்முள் மாறுபட்ட இருசொற்கள் உடனிறழை, உடன நின்று தம் பொருளுணாததி இயைதலை அறிதல் - அறிந்து டோற்றுக. 'இந்நாழிக கிநாழி சிறிது பெரிது' எனபதில், தம்முள் மாறுபட்ட சிறிது பெரிது எனனும் இருசொற்கள் உடனினது இயைதல் கண்டு கொள்ளப் படும

942 முன்னத்தின் - குறிப்பினால், சொல்லா ன்ந றிச் சொல்லுவானபன் குறிப்பினால் இவை இததன்மைய ன்நது சொல்லும் சொன்முறைக்கண் எனபது இரன் டாம வரியின் கருத்து

943 பிரிவில்லாய் ஒரு பொருள்மேல் வரும் இரு சொற்களை நீக்கா எனபபடி அவை 'நிவந்தோங்கும்' 'மீம்சை' போலவன்.

ஆற்றுப்படையில முன்னிலை யொருமை
பனமையொடு முடிதல

945. முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக கிளவி
பனமையொடு முடியினும் வரைநிலை யினறே
ஆற்றுப்படை மருங்கிற போற்றல வேண்டும்

எ. சொல்லதிகாரத்திற்குப் புறனடை

இருவகை வழக்கினும் நூலவழக்கின முதனமை

946. செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியல் மருங்கினும்
மெய்பெறக கிளந்த கிளவி யெல்லாம்
பலவேறு செயதியின நானெறி பிழையாது
சொலவரைந தறியப பிரிததனா காட்டல்.

சொல்லதிகாரம் முற்றும்.

945. வரைநிலை யினது - நீக்குநிலை யினது. ஆற்றுப்படை எனறது, 'கூத்தராரற்றுப்படை' பொருநராற்றுப்படை' போன்ற நூலவகை.

946. மெய்பெற - பொருள்பெற செயதியின நூல நெறி - செய்கையையுடைய தொன்னூலின புலனெறி வழக்கு. சொல வரைநது அறியப பிரிததனா காட்டல் - சொல்லின முறைமையை வரம்பு செய்து, மாணுககா அறி யுமபடி வகுத்தது அறிவுறுத்திக எனபது.

ந. பொருளதிகாரம்

ந. பொருளதிகாரம்

க. அகத்திணை யியல்

[இன்பவொழுக்கத்தின் இயலபுணர்த்துவது.]

க. இன்பவொழுக்கத்தின் வகை

அகப்பொருட்குரிய திணைகள்

947. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக கிளந்த எழுதிணை எனப் க

உ. உயர்ந்த இன்பவொழுக்கமும், ஏதுக்களும்

அவற்றுள், தமக்கென நிலம் பெறுவன

948. அவற்றுள்,
நடுவண் ஐந்திணை நடுவண் தொழியப்
படுதிரை வையம் பாததிய பண்பே உ

947. முதலா - முதலாக இறுவாய் - ஈராக முன்
பட - முதனமை தோன்ற கிளந்த - கிளக்கப்பட்டவை.

948 நடுவண் - கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும்
நடுவண் நின்ற ஐந்திணை - முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம்
நெய்தல் என்பன நடுவண்து ஒழிய - இவற்றுள், பொது
வானதாயுள்ள பாலைத்திணை நீங்கலாக, நடுவண்து - பொது
வானது படுதிரை வையம் - ஒலிக்குங் கடல்குழந்தஇந்நிலப்
பரப்பு. பாததிய பண்பு - ஏனை நான்கு திணைகட்கும் நால
வகையாகப் பகுக்கப்பட்ட இயலபுடையதாகும்

திணைகளின் பொருள்கள்

- 949 முதல்கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே
நவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை. ௩

முதற்பொருளின் வகை

950. முதலனப படுவது, நிலம்பொழு திரண்டின
இயலபென மொழிப இயலபுணாந் தோரே. ௪
அவற்றுள், நிலம்

951. மாயோன மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன மேய தீமபுனல உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல உலகமும்
முலலை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற சொல்லவும் படுமே ௫
காலம்

952. காரும் மாலைபும முலலை, குறிஞ்சி
கூதிர யாமம் எனமனா புலவா. ௬

949. நவலுங்காலை - குறித்ததுச் சொல்லுங்காலப்
பயின்றவை - பயின்ற கருத்துக்களை. நாடுங்காலை, மூன்று
முறை சிறந்தன என்பது

950 இயலபு - அவற்றின் இலக்கணம்.

951. மேய - விருமபிய காடு உறை உலகம். காடு
பொருந்திய நிலத்தையும் மைவரை - மேகம் உலாவும் மலை
கள் பொருந்திய சொல்லிய முறையால் - முன்னோ
சொல்லியமுறையால் வேந்தன் - வளக்கடவுள். வருணன்.
அலைக்கடவுள்.

952 கார, பெரும்பொழுது மாலை, சிறுபொழுது.
முலலை - முலையொழுகத்தகுதிகளுக்காக காலம். கூதிர - குளிர்
காலம். யாமம் - நள்ளிரவு. கூதியாமம் குறிஞ்சி எனக்.

953. பனியெதிரா பருவமும் உரிததென மொழிப
 954. வைகறை விடியல மருதம், ஏற்பாடு
 நெய்த லாதல் மெய்பெறத தோன்றும். அ
 955. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல வேனிலொடு
 முடிவுநிலை மருங்கின முன்னிய நெறித்தே. கூ
 956. பின்பனி தானும் உரிததென மொழிப. ௧0

953. பனி எதிரா பருவம் - முனப்பனிப் பருவம் ,
 உரிததென - குறிஞ்சி யொழுகுகததுகரு உரிததென.
 முனப்பனிப் பருவம் எனபது பெரும்பொழுது, பெரும்
 பொழுது கூறவே, அதற்கேற்ற சிறுபொழுதாகிய வைகறை
 யுங் கொள்ளப்படும். பிறவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

954. வைகறை எனபது இரவின் பிற்பொழுது
 விடியல எனபது காலை ஏற்பாடு - எலபடு பொழுது, கதிர
 வன சாயுங்காலம். மெய்பெற - பொருண்மைபெற பகலின்
 முதற் பத்து நாழிகையாகிய முதற் கூறு (6-10 மணி)
 விடியல அல்லது காலை, இடைக்கூறு நண்பகல, கடைச
 கூறு ஏற்பாடு அல்லது சாயுங்காலம், இரவின் முதற்கூறு
 மாலை, இடைக்கூறு யாமம், கடைக்கூறு வைகறையாகும்
 இவற்றிற்குரிய பெரும்பொழுதுகளை முறையே பின்பனி,
 இளவேனில, முதுவேனில, கார, கூதிர, முனப்பனி யென்க.
 இப் பெரும் பருவத்துச் சிறுபொழுதுகளை தம் சிறப்பியல்பு
 தோன்ற விளங்கும் எனறபடி.

955. நடுவுநிலைத் திணை - பொதுநிலையொழுகுக்கமாயிய
 பாலைத்திணை நண்பகல வேனிலொடு முடிவுநிலை - நண்பகற்
 பொழுது வேனிற்பருவத்தோடு ஒத்துமுடிதலாகிய நிலை.
 முன்னிய நெறித்து - கருதிய முறைமையின்புடையது.

956. உரிததென - பாலைத்திணைக்கு உரிததென.

957 இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றினும்
உரிய தாகும் என்மனா புலவா கக

காலத்திற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

958 திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை இலவே
நிலனஒருங்கு மயங்குதல இனறென மொழிப
புலனநன் குணாத புலமை யோரே கஉ

முதற்பொருள் கருப்பொருள்கடகு ஒரு விதி

959. உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே

உரிப் பொருள்

960. புணாதல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் எனறிவை
தேருந் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே கச

957. இருவகைப் பிரிவு - கடலினவழிப் பிரிவு,
நிலத்தினவழிப் பிரிவு எனபன நிலைபெறத் தோன்றினும் -
செயலளவில் நிகழ் நோந்தாலும் உரியதாகும் - அதற்குப்
பின்பணிப் பருவம் உரியதாகும் எனபது.

958. திணை மயக்குதலும் - கூறிய முறையனறித்
திணைகள் தம்முன் மயங்குதலும் கடி நிலை இல - நீக்கும்
நிலைமை இலலை நிலம் பொழுது எனனும் முதற்பொருள்
இரண்டனான, நிலம், தம்முன் ஒருங்கு மயங்குதல் எனக்
புலன் - நிலத்தினியலபுகளை

959. உரிப்பொருள் அல்லன - உரிப்பொருள்
அல்லாதவை, அவை முதற்பொருளிற காலமும், கருப்
பொருளும்

960 இவற்றின் நிமித்தம் - இவை நிகழ்தற்குரிய
குறிப்புகள். திணைக்குரிப்பொருள் என்றதனால், திணைக்கு
உரிய பொருள் உரிப்பொருள் எனப்படு மெனபது

அவற்றுள், பிரிதலின் வேறு வகை

961 கொண்டுதலைக கழிதலும் பிரிதவண இரங்கலும்
உண்டென மொழிப ஒரிடத் தான். கடு

962. கலந்த பொழுதும் காட்சியும் அனன. கசு

முதற்பொருளின் திட்டம்

963. முதல்வெனப் படுவது ஆயிரு வகைத்தே கள

கருப பொருள்

964. தெய்வம் உணவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப கஅ

961 கொண்டு தலைக கழிதல் - தலைவியை உடன
கொண்டு அவளிருப்பிடத்திலின்று நீங்குதல், என்றது,
உடனபோகரு பிரிந்தவன் - தலைவன் பிரிந்தவிடத்து,
பிரிந்த அவன் எனக் இரங்கலும் - தலைவி இரங்கலும்
ஒரிடத்தான் - இவ்விருவகைப் பிரிவும் ஒரோவோரிடத்து
நிகழும் என்றபடி.

962 கலந்தபொழுதும் - உடனபோக்கில் தலைவ
னுந் தலைவியுங் கலந்துசென்ற காலமும் காட்சியும் - இயற்
கைப்புணர்ச்சி நிகழாதகாலத்தில் ஒருவரையொருவா தலைப்
பட்டுக் கண்ட காட்சியும் அனன - பிரிவு உணர்ச்சிக்
குரியனவே.

963 முதல் - முதற்பொருள் ஆயிருவகைத்து -
நிலம் பொழுது என்னும் அவ்விருவகையினையே உடையது

964. தெய்வம் - தெய்வ வழிபாட்டு முறை. மா -
வில்லுக்கு பறை - மேளம் செய்தி - தொழில், யாழ் - இசை
என்னும் பொருட்டு தொகைஇ - கூட்டி. கருவென -
கருப்பொருளென

கருப்பொருட்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

- 965 எந்நில மருங்கிற் பூவும் புளனும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும் கக

ங. அவ்வொழுகத்துக்குரிய மக்கள் நிலைகள்

அவர் பெயர்யலபு

966. பெயரும் வினையும் என்று ஆயிரு வகைய,
திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே. உ0

முலலை நிலத்து மக்கள்

- 967 ஆயா வேடுவா ஆடேத திணைபெயா
ஆவயின் வருடம் கிழவரும் உளரே. உக

ஏனை நிலத்து மக்கள்

- 968 ஏனோ பாங்கினும் எண்ணுங் காலை
ஆளு வகைய திணைநிலைப் பெயரே உஉ

965 எந்நில மருங்கின் - எந்நிலச் சார்பான
வாராவாயினும் - ஒத்தநிலலாவாயினும் வந்த நிலத்தின்
பயத்த - வந்த நிலத்தின் பயனாகிய கருப்பொருள்களாம்

966 பெயரும் வினையும் - ஒரு நிலத்தின் பெயரும்
அந்நிலத்தின் தொழினும் ஆயிரு வகைய - என்று அவ்
விருவகையினால் அமைந்தனவாகும் திணைதொறும் - நிலந்
தொறும் திணை நிலைப் பெயா - நிலத்தான நிலைபெறுத
லுடைய பெயா. 'பெயா ஆயிரு வகைய' எனக

967 ஆவயின் - அவ வினத்தவருள் கிழவா -
நிலத்தின் ஆட்சிக் கிழமையுடையா, என்றது, தலை
மக்கள்.

968. ஏனோ பாங்கினும் - ஏனை நிலத்தவா சார்பு
யினும் ஆளு வகைய - பலவாய அவ வகையினவோம்.

கைககினை, பெருநதினை நிகழ்த்தும் மககள

969. அடியோரா பாங்கினும் ¹வினைவலா பாங்கினும்
கடிவரை யிலபுறத்து எனமனா புலவா உரு

970 ஏவல் மரபின ஏனோரும் உரியா
ஆகிய நிலைமை அவரும் அன்னா. உச

ச. இனபத்தை மேம்படுத்தும் பிரிவொழுகக
முறைகள்

பிரிவின் வகை

971 ஒதல் பகையே தூதுஇவை பிரிவே. உரு
அவற்றுள், ஒதற பிரிவும் தூதிற பிரிவும்

972. அவற்றுள்,
ஒதலும் தூதும் உயாநதோரா மேன உச

969. அடியோரா - குறதேவல செயவோரா. வினை
வலா - ஏதானும் ஒரு தொழில் வலலுநா. கடிவரை யில
புறத்து - ஐந்தினைப் புறத்தொழுககங்களாகிய கைககினை
பெருநதினைகளில் நீக்கு நிலைமை இலலை, என்றது, அவா
அவற்றிற்குரியா எனற்படி.

970. ஏவல் மரபின ஏனோரும் - ஏவுதல் நிலைமை
யுடைய ஏனை நிலமககள் தலைமககளுங்கூட உரியா -
ஒரோவொருகால கைககினை பெருநதினைகட்கு உரியராவா
அவரும் அங்ஙனம் ஆகிய நிலைமை அக கீழமககளையொத்து
வழுவுதலின் எனபது இறுதி வரிபின் கருத்து

972 உயாநதோரா மேன - ஏவல்கொளவோரா
மேலன் அவா, நிலமககளும் தலைமககளும்.

(பா - வே) ¹ 'வினைவல'.

பகைவயின் பிரிவு

- 973 தானே சேறலும் தனனொடு சிவணிய
ஏனோ சேறலும் வேந்தன் மேற்றே. உஎ
- 974 மேவிய சிறப்பின் ஏனோ படிமைய,
முலலை முதலாச சொல்லிய முறையாற
பிழைத்தது பிழையா தாகல வேண்டியும்,
இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே. உஅ
- 975 மேலோர் முறைமை நால்வாகும் உரித்தே. உக
- 976 மனனா பாங்கின் பினனோ ஆகுப. ந. 0

973 சேறலும் - செலுதலும் சிவணிய ஏனோ எனது, அவன் சார்பாளர் வேந்தன்மேற்று - அரசன்களிடத்து, வேந்தன் என்பது அரசியல் நடத்துவோனெனும் பொருட்டாதலின், சிவணிய ஏனோரையும் உடனறழ்ந்து நின்றது

974 மேவிய சிறப்பின் ஏனோ - பொருந்திய சிறப்பின்புடைய அச சார்பாளர் படிமைய - நிலநதோலும் அரசனையொப்பச் செய்யுஞ் செயல்கள் பிழைத்தது - சீரகேட்டது ஒண்பொருள் - மிக விருவாய் பொருள் முடியவும் - திரட்டவும், பிரிவு - வேந்தனுக்குப் பிரிவு நேரும்

975 மேலோர் - முன் தூறபாககளிற கூறப்பட்ட அரசியலாளர் நால்வாக்கும் - ஏவல் கொள்வோரான தலைமக்கள் நிலமக்களிருவர், ஏவல் செய்வோரான அடியோர் வினைவலரிருவரென நால்வகையாக்கும்.

976 மனனா பாங்கின் - அரசன் சார்பாளராய்த் தலைமைதாங்கிச் செலுத்தற்கு. பினனோ - அரசனுக்கு அடுத்த பெருங்குடி மக்களான தலைமக்கள். ஆகுப. உரியராவர்.

977. உயாநதோர்க்கு உரிய ஒத்தி னுன. நக
 978. வேந்தவினை இயற்கை வேந்தனின் ஓர் இய
 ஏனோ மருங்கினும் எய்து இடன உடைத்தே. நக
 பொருளவயின் பிரிவு
 979. பொருளவயின் பிரிதலும் அவாவயின் உரித்தே
 உயர்ந்தோர் பொருளவயின் ஒழுகத்த தான நக
 அப பிரிவில், மகளிரைப்பற்றி ஒரு முடிபு
 980. முநநீர் வழக்கம் மகடுஉவோ டிலலை. நக
 அவரைப்பற்றி, மறநெரு முடிபு
 981. எத்தினை மருங்கினும் மகடுஉ மடல்மேற்
 பொறபுடை நெறிமை இன்மை யான. நக

977 பொதுவாகப் பிரிவு நிகழத்தும் வகைகள்,
 அறநுன் முறைப்படி உயாநதோர்க்குரிய எனபது
 உயாநதோரெனறது, ஏவல்கொளவோர்

978. ஓர் இய - நீங்கிய, ஏனோ மருங்கினும் -
 ஏனை எல்லா மக்கட பிரிவினரிடத்தும் எய்து இடன
 உடைத்தது-அவரவா செயல்களில் நிகழுநிலைமை'புடையது

979. அவாவயின் - அவ்வெல்லா மக்களிடத்தும்,
 உயாநதோர் - நிலமக்கள் தலைமக்களாது. பொருளவயின்-
 பொருளவயிற் பிரிவு ஒழுகத்ததான - நல்லொழுக்கத்
 தோடு நிகழும், அறத்திற்கு மாறாகாது நிகழும் எனறபடி.

980 முநநீர் வழக்கம் - கடல் வழியாகச் செல்லும்
 முறைமை

981 எத்தினை மருங்கினும் - எந் நிலத்தினும்.
 மகடுஉ மடனமேல் இலலை எனறபடி, மகளிர் மடலேறுதல்
 இலலை எனபது பொறபுடை நெறிமை இன்மையான -
 அது சிறப்புடை முறைமை இல்லாமையான எனச் முன
 நாற்பாவிற்கு கூறிய 'இலலை' எனனுஞ் சொல் ஈனடும்
 கொள்ளப்படும். மடன்மேல் இலலை-மடனமேல் ஏறுதலிலலை.

டு. இன்பவொழுககப் பேச்சுகள்

நறறும்

982. தனனும் அவனும் அவனும் சுட்டி,
மனனு நிமிததம், மொழிப்பொருள, தெய்வம்
நனமை தீமை அச்சம் சாரதலென்று
அனன பிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய காலம் மூன்றுடன் விளக்கித்
தொழி தேளத்தும் கண்டோரா பாவகினும்
போகிய திறத்து நறறாய புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியும் அவவழி உரிய. ௩௬
983. ஏமப பேரூச சேரியும் சுரத்தும்
தாமே செலலும் தாயரும் உளரே ௩௭

982 தனனும் - தன்னையும் அவனும் அவனும் - தலைவனையும் தலைவியையும் மனனும் - அந்நேரத்திற் பொருந்தும், நிமிததம் - பலவி முதலியன சொல்லுஞ் சொல், மொழிப்பொருள் என்றது, ஈண்டு நற் சொல். தெய்வம் - தெய்வ நிகழ்ச்சிகள், சுட்டினும் கழங்கினும் பாரததல், ஆகியவை வருவித்துக் கேட்டல் முன்னிய - கருதிய. தொழி தேளத்தும் - தொழியிடத்திலும் கண்டோரா பாவகினும் - எதிர்ப்பட்டோரிடத்திலும், போகிய திறத்து - தலைவி உடன் போகிய வகையில். புலம்பலும் ஆகிய கிளவியும் - வருந்திக் கூறலும் அதனால் ஆகிய பிற பேச்சுக்களும். இந் நூற்பா, நறறாய்க்குப் பேச்சு நிகழும் இடங்களைத் தொகுத்துணர்த்திற்று

983. ஏமப பேரூச சேரியும் - பாதுகாப்பு மிக்க தமது பெரிய ஊரின சுற்றிச் சேரிகளிலும். சுரத்தும் - அவற்றிற்கப்பாற் செலலும் வழி நிலங்களிலும் தாயா - செவிவித்தாய முதலியோர் நறறாய புறஞ்சேரி வரையிற் சென்று தேடுதலுங் கொள்ளப்படும்.

984. அயலோ ராயினும் அகற்சி மேற்றே. ௩௮

தோழி

985. தலைவரும் விழும நிலைஎடுத துரைப்பினும்,
போககற கண்ணும் விடுததற கண்ணும்,
நீக்கவின வந்த தமமுறு விழுமமும,
வாயமையும் பொயமமையும் கண்டோச சுட்டித
தாயநிலை நோக்கித் தலைப்பெயாததுக
கொளினும்,
நோய்மிகப் பெருகித்தன நெஞ்சுகலுழந தோனை
அழிந்தது களைஇய ஒழிந்தது கூறி
வனபுறை நெருங்கி வந்ததன திறத்தோடு
என்றுஇவை யெல்லாம் இயல்புற நாடின
ஒன்றித் தோனறும் தோழி மேன. ௩௯

984. அயலோராயினும் - மனைக்கு அயலிடத்தே
பிரிந்துள்ளோராயினும் அகற்சி மேற்று - அஃதும்
பிரிவினகண்ணதாசும்.

985. தலைவரும் விழும நிலை - பின்பு மூண்டு வருந
துன்ப நிலைகளை. போககறகண்ணும் - தலைவனையும்
தலைவியையும் உடன்போககிற போகமும் வகையினும்.
விடுததறகண்ணும் - அவரை வழிவிடும் வகையினும். தம
எனறது, தனக்கும் தனனைச் சோந்தவாகடமும் தலைவன
தலைவியரின உணமையும் பொயமமையும் ஆராய்ந்து கண்
டோரைத் தாய்க்குக் குறிப்பிதது அதனால் அவள மனம்
திரிந்துவரும் நிலைநோக்கித் தலைவியை மீட்டுககொள்ள
வழி செய்யும் வகையினும் எனபது அடுத்ததன கருத்தது.
களைஇய - களையும் பொருட்டு ஒழிந்தது - இனி நடக்க
வேண்டுவது. வனபுறை - வறப்புறத்தல். தோழிமேன -
தோழியிடத்து நிகழும் பேச்சுக்களாகும்

கண்டோரா

986 பொழுதும் ஆறும் உட்குவாத தோன்றி
வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும்,
ஊரது சாரவும் செல்லுத தேயமும்
ஆவ நெஞ்சுமொடு செப்பிய வழியினும்,
புணர்ந்தோர் பாவகின் புணர்ந்த நெஞ்சுமொடு
அழிந்தெதிரா கூறி விடுபினும், ஆங்கு அத
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும், விடுப்பினும்,
சேயநிலைக்கு அகன்றோர் செல்வினும் வரவினும்,
கண்டோர் மொழிதல் கண்டது எனப். ௪0

தலைமகள்

987 ஒன்றாத தமரினும், பருவத்தும், சுரத்தும்,
ஒன்றிய தோழியொடு வலிப்பினும், விடுப்பினும்,
இடைச்சுர மருங்கின் அவள்தமா எய்திக
கடைக்கொண்டு பெயரத்தலிற் கலங்குஅஞர்
எய்திக

986. ஆறும் - வழியின் அருமையும் உட்குவா -
அச்சம் வருமாறு. வழுவின் - அம் மாறுபாட்டால்,
ஊரின் சாரவும் - தமதுரின் அணிமையும். தாயநிலை -
அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு வரும் செவிலித்தாயின் நிலை
தடுப்பினும் - அத் தாயை மேற செல்லவொட்டாது தடுபி
பினும். சேயநிலைக்கு - தொலைவிடத்துக்கு. செல்வினும் -
போககினும். மொழிதல் - பேசுக நிகழ்த்துதல். கண்டது -
வழக்கிற கண்டது

987. ஒன்றாத தமரினும் - வரைவுக்கு இணங்காத
சுற்றத்தாரைப்பற்றியும் பருவத்தும் - பருவத்தைப்பற்றி
யும், வேனிலின் கடுமை நோக்கி அப் பருவத்தைப்பற்றியும்
எனக். ஒன்றிய - தனக்கு இணக்கமான வலிப்பினும் -
வற்புறுத்தலாய்க் கருதகிணங்கும் வகையினும். கடைக்

கற்பொடு புணாநத கௌவை உளப்பட
அப்பாற பட்ட ஒருதிறத தானும்,
நாளது சினமையும் இளமையது அருமையும்
தாளாண பக்கமும் தகுதியது அமைதியும்
இனமையது இளிவும் உடைமையது
உயாச்சியும்

அனபினது அகலமும் அகறசியது அருமையும்
ஒன்றாப பொருளவயின ஊக்கிய பாலினும்
வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமோடு
ஊதியம் கருதிய ஒருதிறத தானும்
புகழும் மானமும் எடுத்துவற புதுத்தலும்
தூதிடை யிட்ட வகையி னுணும்

கொண்டு பெயராததலின் - முயன்று மீட்கும் முறைமையால
அருள் எய்தி - தலைவி வருந்தம் அடைந்தது செல்வை -
அல்லா அப்பால் பட்ட - உடன்போக்காகிய அப்பகுதிக
கண மேலும் ஒருபட்ட நாள - வாழ்நாள சினமை -
சிலவாதல தாளாண - முயற்சி. தகுதியென்றது காண்டு
அறம். அகலம் - பெருக்கம் அகறசி - பிரிவு. வாழ்
நாள சிலவாதல கருதிப் பொருள் தேடுதலில் ஊக்கங்
கொள்ளும்போது இளமையின அருமைப்பாடு தோன்றி
இன்பத்தில ராத்துத் தடுக்கின்றமை தோன்ற. 'நாளது
சினமையும் இளமையது அருமையும்' என்று தமக்குள்
ஒன்றாத கருத்துக்கள் தவறப்பட்டுப் பிறவும் இவ்வனங்
கொள்ளப்படும். ஒன்றாப பொருளவயின - இவ்வனம்
ஒன்றற்கொன்று ஒன்றாத கருத்துக்களிடையே ஊக்கிய
பாலினும் - பொருண் முயற்சிக் கு உள்ளவகொண்ட வகை
யினும். வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமென்றது,
வாயினுந் கையினுந் வகுத்துக்கொண்ட அலுவல்
வகை, அவை, ஒதல் படைக்கலமெடுத்தல் முதலியன

ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்
மூன்றன பகுதியும் மணடிலத் தருமையும்
தோன்றல சான்ற மாற்றோர் மேனமையும்
பாசறைப் புலம்பலும் முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்
காவற பாங்கின ஆங்கோர் பக்கமும்
பாதையின அகற்சியிற பரிந்தோட குறுகி
இரத்தலும் தெளித்தலும் எனஇரு வகையோடு
உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன மேன சக

மற்றவா

988. எஞ்சி யோககும் எஞ்சதல இலவே சஉ

ஊதியம் - மறுமைக்கு ஊதியம், அறம் வறப்புறுத்தலும் -
வறப்புறுத்தல வகையினும் ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர்
என்றது, தமக்கு ஆக்கமாகித் தோன்றும் நண்பர், பாங்
கோர் பாங்கினும் - அவர்பொருட்டுப் பிரியும் வகையினும்
மூன்றன பகுதி, தனவலி துணைவலி வினைவலி எனலும்
மூவகை வலிமைகள் மணடிலத்தருமை - நாட்டின்
அருமைப்பாடுகள் பகுதியும் அருமையுஞ் சான்ற மாற்றோர்
எனக் மேனமையும் என்றது, அவர் மேம்பாடு காரண
மாகப் பிரியும் வகையினும் என்றற்கு முடிந்த காலத்து -
போர் முதலிய எடுத்த முயற்சி முடிந்த காலத்து தலை
வியை விரைந்து சேரற் பொருட்டுக் கொள்ளும் வினைத்
திறம் எனக் காவறபாங்கின பக்கமும் - நாடு காக்குங்
காவற சார்பிற பிரியும் வகையினும் பரிந்தோள் - வருந்திய
தலைவியை உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன மேன-இவ்வனம்
உரைவகைக் குறிப்புத் தலைமகள் மேலன என்பது

988. இதுகாறுங் கூறுது எஞ்சியவாக்குமபேச்சு நீ
குதலிலையென்றபடி அவர் செவிலி, தலைவி முதலியோர்

பிரிவைப் பற்றிய பிற குறிப்புகள்

- 989 நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு ஏதுவும் ஆகும் சந
990 நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலும் திணையே சச
991. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய ஆகி
விரவும் பொருளும் விரவும் எனப் சடு

கூ. இனபம் முதிரப் பேசும் வகை

உவமையின் வகை

992. உளஞறை உவமம், ஏனை உவமமெனத்
தள்ளா தாகுந் திணைஉணர் வகையே. சக

அவற்றுள், உளஞறையுவமம்

993. உளஞறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலன எனக்
கொள்ளும் எனப் குறியறிந் தோரே. சள

989. நிகழ்ந்தது - முன நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி நினைத்
தற்கு - பின் நினைந்து பேசுதற்கு

990. கூறி - பேசி. நிலையலும் - அதன்கண் கருத்து
நாபுணமிருந்ததலும் திணையே - பாணியொழுகாமாகும்

991. விரவும் பொருளும் - புதியவாகச் சேருங் கருத்
துக்களும் விரவும் - இப் பிரிவொழுகத்திற கலந்து
வரும் அவை, பாசறைக்கண் தலைவியின் தூது கண்டு
தலைவன் கூறுதல் முதலியனவாக இனம். கூறுவா.

992. ஏனை - மற்றொருகிய உவமம் என - உவ
மம் போல. திணை - அகத்திணை திணை உணர் வகையைத்
தள்ளாது பின்னுஞ் சுவை பயப்பதாக்கும் எனக்

993 தெய்வம் ஒழிந்ததை என்றோ, கருப்பொருள்
களுள் தெய்வம் நீங்கலாக ஏனையவற்றை நிலன் என -
தனக்கு இடமாக குறி - இலக்கணம்.

994 உளளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப்பொருளமுடிகள
உளளுறுத்து இறுவதை உள்ளுறை யுவமம்

உவமம்

995 ஏனை உவமம் தானஉணர் வகைத்தே சக

எ. தாழ்ந்த இன்ப நிலைகள்

கைககினை

996 காமம் சாலா இளமை யோளவயின்
ஏமம் சாலா இடுமபை எய்தி
நனமையும் தீமையும் எனறுஇரு திறத்தால்
தனனெடும அவனொடும தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்எதிர் பெறாஅன சொல்லி இன்புறல்
புல்லித தோனறும் கைககினைக் குறிப்பே. 00

994 உளளுறுத்து - புலவன் ஒரு கருத்தை உள
ளத்தே கருதிக் கொண்டு இதனோடு ஒத்து - இக் கருத்
தோடு, வெளிப்படையாய் மேல் நுவலுவ கருப்பொருள்கள்
ஒத்து உளளுறுத்து இறுவது - அவற்றின் உளவைத்து
முடிக்கப்படுவது.

995 தான உணர் வகைத்து - தன்னியலபால்
வெளிப்படையாக உணரும் வகையினை யுடையது.

996 காமம் சாலா - காம உணர்வு அமையாத,
ஏமம், ஈண்டு உய்யும் வழி நனமையும் தீமையும் எனறது,
புகழ்தலும் பழித்தலும். தருக்கிய - இயல்பு மிகுத்த கருத்
துக்கனை. சொல் - விடைமொழி பெறாஅன - பெற
ாது. சொல்லி - தானே சொல்லி புலவித தோனறும் -
பொருந்தித் தோனறும்.

அகத்தினை பற்றிய செய்யுட்களில் இயற்பெயர் வராம

1000 மக்கள றதலிய அகனை திணையும்

சுட்டி ஒருவாப பெயாகொளப பெறாஅா னு

அப பெயா வருதற்குரிய இடம்

1001. புறத்தினை மருங்கின பொருநதி னல்லது

அகத்தினை மருங்கின அளவுதல இலவே னு

1000. தேவா தலைவராகவும் அகனைதினை செய
யுள் செய்யப்படுதலின ாண்டு மக்கள றதலிய அகனை
தினைகண்ணும் என வேறு பிரித்துக்கொண்டா. பெயா-
இயற்பெயா கொளப பெறா - சுட்டி ஆளப பெறா
ஆசிரியா என்பது.

1001 புறத்தினை மருங்கின எனறது, அகத்தினை
செய்யுட்களில் வரும் புறத்தினைப் பகுதிகளில் எனறற்கு
பொருநதினல்லது - அவ்வனம் இயற்பெயா கூறுதல
பொருநதிவரி னல்லது. அளவுதல இல்லை - கலத்தல இல்லை.

உ. புறத்திணை யியல்

[பொருளறஅவொழுக்கங்களின இயலபுணராத துவது.]

க. வெட்சித் திணை

வெட்சியின் இயல்பு

1002. அகத்திணை மருங்கின் அரிஸ்தப உணராதோரா
புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்றும் ரரேழ துறைத்தே. க

அதன் இலக்கணம்

1003. வேறதுவிடு முனைஞா வேற்றுப்புலக களவின
ஆதந்து ஓம்பல் மேவற ருரும. உ

அதன் துறை

1004. படையியங்கு அரவம், பாககத்து விரிச்சி,
புடைகெடப் போகிய செலவே, புடைகெட

1002. அகத்திணை மருங்கின் - அகத்திணை வகை
யில். அரிஸ்தப - உணமையியலபோடு மாறுபாடு நீங்க.
உணராதோரா - உணராதோரது. வெட்சி - வெட்சித்திணை.
இது, அகத்திணையாகிய குறிஞ்சித் திணைக்குப் புறன என்க.
புறன், அதற்கு ஏற்ற புறத்திணையெனனும் பொருட்டு.
உட்குவர - அஞ்சுதல் உண்டாக. ரரேழ துறைத்து -
பதினான்கு துறையினையுடையது. போரா நிகழ்ச்சி நவலப
படுத்தின, 'உட்குவரத் தோன்றும்' என்றா.

1003 முனைஞா - முனைப்புலத்தாக காவலா. வேற
துப் புலக களவின - வேற்று நாட்டினகண் களவினால.
ஆதந்து - ஆளிரையைக் கொண்டுவந்தது. ஓம்பலைப் பொருந
சியதாகும் என்க வெட்சித்திணை எனடது இதற்கு
எழுவாய்.

ஒற்றின் ஆகிய வேயே, வேயபபுறம்
முற்றின் ஆகிய புறத்திணை, முற்றிய
ஊர்கொலை, ஆகோள, பூசல மாறறே,
நோயின்று உயத்தல், நுவலுழித் தோற்றம்,
தநதுநிறை, பாதிடு, உண்டாடடுக கொடையென
வந்த ஈரோழ வகையிற் றாகும். ந

அதற்கு, மேலும் ஒரு துறை

1005. மறங்கடைக கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையும் அததிணைப புறனே. ச

1004. டடை - ஆனிரை கொளருதற்கு எழுந்த
படை. அரவம் - ஒசை விரிச்சி - நற்சொல் கேட்டல்
புடை - பக்கங்களில் அறியாதவகை யிருந்து ஒற்றுக் கேட
பா கெட - அவா கருத்துக் கெடுமாறு, அவா அறி
யாத வகை யெனக் செலவு - போகரு வேய - மறைந்த
சொல் வேயபபுறம் - வேயப பின், வேய கேட்டதன்
பின். முற்றின் ஆகிய - முற்றுகை செய்கலால் ஆன
புறத்து இறை - பக்கநாட்டுட சென்று தங்கியிருத்தல்,
முற்றிய - பக்கப்புறத்தை விளைத்துக்கொண்டதனா லான,
பூசன மாறறு - பின்பற்றிப் போசெய்து வந்தோரை
எதிர்த்துப் பொருதல் உயத்தல் - ஆக்கனைச் செலுத்திக்
கொண்டுபோதல். நுவலுழித் தோற்றம் - பாடி வீட்டி
லுள்ளோர் மகிழ்ந்து பேசுதற்கு ஏதுவான நிரைகொண்
டோர் வரவும் தநது நிறை - ஆக்கனைக் கொண்டு சென்று
நிறுத்துதல் பாதிடு - அவற்றைப் பகுத்துக் கொள்ளுதல்
கொடை - மகிழ்ச்சியாற் பிறாக்குவ கொடுத்தது மகிழ்தல்
என வந்த - என்று பெறப்பட்ட

1005 கடைக்கூட்டிய - கடைக்கூட்டும்பொருட்டு.
துடிநிலை - துடிகொட்டும் நிலை அத திணைபுறன் - அத
திணையிடத்தன்.

வெட்சித் திணையின கரத்தை முகலிய பிற பகுதிகள்

1006 வெறியறி சிறப்பின வெவவாய வேலன்
 வெறியாட டயாந்த காந்தனும், உறுபகை
 வேந்திடை தெரிதல வேண்டி ஏந்துபுகழ்ப்
 போந்தை வேம்பே ஆரென வருமம்
 மாபெருந தானையா மலைநத பூவும்,
 வாடா வளளி வயவா ஏத்திய
 ஒடாக கழலநிலை உளப்பட ஒடா
 உடல்வேந தடுக்கிய உன்ன நிலையும்,
 மாயோன மேய மனபெருகு சிறப்பின

1006 வெவவாய - உயிர்கொலை கூறுங் கொடுமை
 மிக்க வாயினையுடைய கரத்தன் - கரத்தன் குடி ஆடும் வெறி
 யாட்டம் ஆர் - ஆத்தி மலைநத பூவும் - பூ மலைநது ஆடிய
 கூத்தும் வாடா வளளி - வாடுங் கொடியல்லாத வளளிக
 கூத்தும். வயவா - வீரா கழல நிலை - காலிற் கழல கடடி
 யாடும் வீரநிலை கூத்து. உடல் - உடனற, வெகுண்ட
 அடுக்கிய-சாத்திக கூறிய, உன்ன நிலையும் - நிமித்தக குறிப
 பும, உன்னமென்பது ஒரு மரம் நல்லதாயின தளித்தும்
 தீய தாயின உலறியும் அது நிமித்தங் காட்டு மெனலால்,
 அதைக் கண்டு அதனோடு சாத்தி நிமித்தம் பாரக்குங்
 குறிப்பு நவலப்பட்டது. பூவை நிலை - பூவைப் பூவின
 மலாசகி கண்டு திருமாலின் நிறத்தை ஒத்ததென்ப புகழ்
 தல, பூவை - காயாமபூ, எனறது, அரசனது நிலையைத் திரு
 மாலின் நிலையோடு சாத்திப் புகழ்நது கூறுதல் ஆர் அமா-
 அரிய போர் தலைத்தாள் நெடுமொழி - தன்னிடத்துள்ள
 முயற்சி காரணமாகச் சூளுரைத்துப் பேசுதல் அனை - அச
 செயல்கட்கு. கரத்தை - ஆனிரை மீட்டலும், நிரை மீட்
 போர் கரத்தைப் பூவைச் சூடுதல் மரபாதலின், கரத்தை எனப்
 பட்டது தார - கொடி யேந்திய படை, கவிழ்தல் - தானும்

தாவா விழுப்புகழ்ப பூவை நிலையும்,
 ஆரமா ஒட்டலும், ஆபெயாததுத தருதலும்,
 சோசால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்த துரைத்தலும்,
 தலைதாள நெடுமொழி தனனெடு புணர்த்தலும்,
 அனைக்குரி மாபினது கரந்தை யன்றியும்,
 வருதார தாங்கல வாளவாயத்துக கவிழ்தலஎன்று
 இருவகைப பட்ட பிள்ளை நிலையும்,
 வாளமலைநது எழுந்தோனை மகிழ்நதுபறை தூங்க
 நாடவற்கு அருளிய பிள்ளை யாட்டும்,
 காட்சி கால்கோள நீர்ப்படை நடுகல
 சோததகு சிறப்பிற் பெருமபடை வாழ்த்தலஎன்று
 இருமூன்று வகையிற் கலலொடு புணரச்
 சொல்லப் பட்ட எழுமூன்று துறைத்தே. ௩

உ. வருசித் திணை

வருசியின இயலபு

1007. வருசி தானே முல்லையது புறனே

சு

வீழ்தல. பிள்ளை நிலை - வீரத்தனமையும். எழுந்தோனை -
 உயர்ந்தோனை தூங்க - ஒலிக்க பிள்ளையாட்டு - வீரனைக்
 கொண்டாடிய ஆட்டு. காட்சி - போர்க்களத்துப் பட்ட
 வீரரை நடுகலலில் நிறுத்தி ஏத்துதற்பொருட்டு உரிய கல
 லைக காண்டல கால்கோள - கலலைக் கொள்ளுதல்,
 நீர்ப்படை - அதனை நீர்ப்படுத்தல் நடுகல - நடுகலலாக
 நாட்டுதல் படை - படைத்தல், என்றது, வழிபாடு செய
 தல் கலலொடு புணர் - நடுகலலைப் பற்றிய செயதிக
 ளாக. புறத்திணைப் பொதுவியல என வருவித்து ஈரேழ்
 துறைத்தே என முடிக்க. இவகே கூறப்பட்டவை புறத்
 திணைகள் ஏழற்கும பொது.

அதன இலக்கணம்

1008. எஞ்சா மண்நசை வேந்தனை வேந்தன
அஞ்சுதகத தலைசென்று அடலகுறித் தனமே. எ

அதன துறை

1009. இயங்குபடை அரவம், எரிபரந் தெடுத்தல்,
வயங்கல் எய்திய பெருமை யானும்,
கொடுத்தல் எய்திய கொடைமை யானும்,
அடுத்தூர்து அட்ட கொற்றத் தானும்,
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்,
பொருளினு உயத்த பேராண் பக்கமும்,
வருவிசைப புனலைக் கற்சிறை போல
ஒருவன் தாங்கிய பெருமை யானும்,
பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்,
வென்றோ விளக்கமும், தோற்றோ தேயவும்,
குன்றாச் சிறப்பின் கொற்ற வளமையும்,
அழிபடை தட்டோ தமிழ்சுசியொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பின் துறைபதின மூன்றே அ

1008. நசை - நசைபுடைய தலைச் சென்று - மேற
போய் அடல குறித்ததன்று - வெல்லுதல் கருதியது

1009 எரி பரநது எடுத்தல் - பரநது சென்று எரி
எடுத்ததுச் சுடுதல் வயங்கல் - விளக்கம் கொடைமை -
கொடுத்தல். அடுத்தது ஊர்து அட்ட எனறமையாற
சிறுக்க சிறுக் முன்னேறிக் கொன்ற வெற்றி பெறப்பட
டது மாராயம் எனபது வேந்தனாற பெறுஞ் சிறப்புப
பெயர் நெடுமொழி என்றோ, அது மீக்கூற்றுச் சொல்
லாதலின். பொருளினு உயத்த - பகைவரைப் பொருள்
செய்யாது படைவினைச் செலுத்திய கற் சிறை - கல்
லனை பிண்டம் மேய - படையானாகக் கூணவு கொடுக்க

ங. உழிஞைத் திணை

உழிஞையின் இயல்பு

1010. உழிஞை தானே மருத்ததுப் புறனே க

அதன் இலக்கணம்

1011. முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும்
அனைநெறி மரபிற ராகும் எனப் க0

அதன் துறை

1012 அதுவே தானும் இருநால வகைத்தே. கக

1013 கொள்ளாரா தேனம் குறித்த கொற்றமும்,
உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்,
தொல்லெயிறகு இவாநலும், தோலின் பெருக்கமும்,
அகத்தோன செல்வமும், அன்றி முரணிய
புறத்தோன அணங்கிய பக்கமும், திறப்பட
ஒருதான் மண்டிய குறுமைபும், உடனரோ

விருமபிய விளக்கமும் தேயவும் எனறது, விளக்க
கூறலும் தேயவு கூறலு மெனக் கிறப்பின் - வெற்றிச்
சிறப்பினால். கொற்ற வளம் - தோற்ற கொற்றவனை விளங்
கப் பாடும் வளம்பாடும், வளம்பாட்டென்பது
உரற்பாட்டு எனப் பா ன். அழிபடை தட்டோர் - படை
தடுத்த ஊக்கம் அழிந்தோரை தழிஞையொடு - தழு
விக் கொளந்துலொடு.

1010. உழிஞை - மதில முற்றத்தலும் அதனைக்
கொளந்துலும்

1011 முற்றலும் - வளைத்துக்கொளந்துலும்,
கோடலும் - கொளந்துலும். அனைநெறி மரபிறது - அவ
விரண்டு நெறியாகிய இலக்கணத்திணையுடையது.

வருபகை பேணா ஆரெயில உளப்பட்ச
சொல்லப பட்ட நாலிரு வகைத்தே கஉ

உழிஞைத் திணையின் நொச்சி முகவிய பிற பகுதிகள்
1014 குடையும வாளும நாளகோள, அனறி
மடையமை ஏணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச
சுற்றுஅமா ஒழிய வென்றுகைக கொண்டு
முற்றிய முதிர்வும, அனறி முற்றிய
அகத்தோன் வீழ்நத நொச்சியும மற்றதன
புறத்தோன் வீழ்நத புதுமை யானும்
நீர்ச்செரு வீழ்நத பாசியும, அதாஅன்று
ஊர்ச்செரு வீழ்நத மற்றதன மற்றனும்,
மதினமிசைக கிவாநதோன் பக்கமும், இகனமதிற்
குடுமி கொண்ட மண்ணுமங் கலமும்,
வென்ற வாளின் மண்ணோடு ஒன்றத

1013 கொள்ளார - தன ஆணையைக் கொள்ளாத
வா, பகைவா. தேளம் - அவரது நாட்டினை குறித்த -
தான் ஆளுகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கருதிய உள்ளி
யது - கருதியதை எய்தகு - மதினை கைக்கொள்ளும்
பொருட்டு இவாதலும் - விரும்புதலும். தோல - தோ
லாலாகிய படை, பரிசை அணங்கிய - இடையிடையே
வருந்திய ஒரு தான் மண்டிய குறுமையும் - தான் ஒருவ
னையாய் எதிராக நேரும் இடுக்கனாகிய சிறுமைக்குந்
துணிதலும் உடனரோ வரு படை பேணா ஆர் எயில-
சினந்து எதிர்த்து வருகின்ற படையைப் பொருள் செய
யாது அவ்வரிய மதினை முறறுதற்கு முனைதலும். இந் தூற
பா உழிஞை மனனனின் உணர்ச்சி தவனறப்படி, ஆதலால்,
அதற்கேற்பத் துறைகளைக் கருதும் முறையிற் பொருள்
செய்துகொள்ள வேண்டும்.

தொகைநிலை என்னுந் துறையொடு தொகைஇ
வகைநான மூன்றே துறையென மொழிப. கந

ச. தும்பைத் திணை

தும்பையின் இயல்பு

1015 தும்பை தானே நெய்தலது புறனே கச

1014 இந் நூற்பா உழிஞை மனனனின் செயல
வகை உணராததுவது. சூடை நாள்கோள, வாள நாள
கோள என இரு துறையாகக் கொள்க நாள்கோள .
நல்ல நாளிற கொளளுதல். அனறி - அன்றியும். மடை
யமை ஏணிமிசை - மதிலிடத்து மடுத்தல் அமைந்த ஏணி
யினமேல நின்று மடுத்தல் - சாரத்தல் மயக்கமும் -
கலந்து போர்புரிதலும். கடைஇ - படையைச் செலுத்தி.
நொச்சி - காவல், மதிலின் அகத்திருந்து பொருகின்ற
அரசனது மதிறகாவல் வீழ்ந்த நொச்சி என்றதனால்
அக் காவலின் தளரவு பெறப்படும். வீழ்ந்த - மேலவீழ்ந்த,
புதுமையானும் - புதிய எதிர்ப்பும். நீச செரு - அகழி
யிற செய்யும் போர்பாசி - பாசிபோல ஒதுங்கி மீண்டும்
பரந்து செய்யும் போரியல்பு இவாநதோன - ஏறிப் பரந
தோனது. பக்கமும் - கூறுபாடும் மதிற குடுமி - மதி
லுச்சி மண்ணு மங்கலம் - முடிசூட்டு நீராட்டு. வாளின்
மண - வாள கொள்ளும் நீராட்டு. மண - மண்ணுமங்க
லம். என்றது, வரணைக் கொற்றவையாகக் கருதி நீராட்
டுதல். ஒன்ற - கூட தொகைநிலை - சித்திய டடை
களைத் தொகுக்கும் நிலை

1015. தும்பை - போரசெய்தல்.

அதன இலக்கணம்

- 1016 மைநதுபொரு ளாக வநத வேநதனைச
செனறுதலை யழிககுரு சிறப்பிற் றெனப கடு

அதன சிறப்பியல்பு

- 1017 கணையும் வேலுந துணையுற மொயததலின
செனற உயிரின நின்ற யாககை
இருநிலந தீண்டா அருநிலை வகையோடு
இருபாற பட்ட ஒருசிறப பினறே கசு

அதன துறை

- 1018 தானை யானை குதிரை எனற
நோனா உட்கும மூவகை நிலையும்
*வேன்மிகு வேநதனை மொயததவழி ஒருவன
தானமீண்டு எறிநத தானிலை, அனறியும்
இருவா தலைவா தபுதிப பக்கமும்
ஒருவன ஒருவனை உடைபடை புகுருக
கூழை தானகிய எருமையும் படையறுததுப்

1016. மைநது - புறவலிமை மைநது பொருளாக
வநத எனறதனால் அறத்தைப் பொருள செய்யாது வந
தமையும் பெறப்படும் செனறு - எதிரசெனறு, தலை
யழிகுரு - பொருது அவன தலைமையைக் கெடுக்கும்

1017. துணையுற மொயததலின - இணையச செறித
லின. இரு டகுதியாரும் பொருதல எனனும் ஒரு துறைப
பட்டுப் பொருதலின, 'இருபாறபட்ட ஒரு சிறப்பினறு'
எனப்பட்டது சிறப்பினறு - சிறப்பினையுடையது
உயிர் செனற யாககையும், முன்னிருநத உணர்ச்சி மிகுதி
யினால், நிலம் வீழாது நினறு பொருமுகவ காட்டுதல
தோன்ற, 'இருநிலந தீண்டா அரு நிலை வகை' என்றார்.

பாழி கொள்ளும் ஏமத தானும்
 களிற்றெறிந தெத்திராதோரா பாடும் களிற்றொடு
 பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன
 வாளோரா ஆடும் அமலையும், வாளவாயத்து
 இருபெரு வேந்தா தாமுஞ் சுற்றமும்
 ஒருவரும் ஒழியாத தொகைநிலைக கண்ணும்
 செருவகத்து இறைவன வீழ்ந்தெனச் சீனென
 ஒருவன மண்டிய நலலிசை நிலையும்
 பலபடை ஒருவற்கு உடைதலின, மற்றவன
 ஒள்வாள வீசிய தூழிலும் உளப்படப
 புலலித தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே கள

நீ. வாகைத் திணை

வாகையின இயல்பு

1019 வாகை தானே பாலையது புறனே.

கடி

1018 நோனா - டகைவா. மூவகை நிலை .
 மூவகைப் போா நிலை இதனால, மூன்று துறைகள் பெறப்
 பட்டன. தானேநிலை, யானேநிலை, குதிரைநிலை எனபன
 மோயத்தவழி - சூழ்ந்தபோது. எறிந்த - எதிர்த்து வீசிய
 தாரா - முன்னணிப் படையின தபுதி - கெடுத்தல் யுடைய.
 கூழை - பின்னணிப் படை எருமையும் - கடாப்போன்ற
 வலிமை நிலையும் பாழி - வலிமை, ஈண்டு, மல, மறபோரா
 எமம் - போரக்களிப்பு. பாடும்-அழிவும அட்ட வேந்தன .
 கொன்ற வேந்தனது அமலை - திரண்டு ஆடுங் கூத்து
 ஒழியா - எஞ்சாது களம் வீழ்ந்த. தொகைநிலை - ஒருங்கு
 வீழ்ந்த நிலை. தூழிலும் - கொன்று குவித்தலும் புலலி -
 பொருந்தி.

1019. வாகை - வெற்றியுறுதல்.

அதன் இலக்கணம்

1020. தாவில கொள்கைத் தததங் கூறறைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் எனப் கக

அதன் பாகுபாடு

1021. அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்,
ஐவகை மரபின் அரசா பக்கமும்,
இருமூன்று மரபின் ஏறோ பக்கமும்,
மறுவில செயதி மூவகைக் காலமும்
நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும்,
நாலிரு வழக்கின் தாபதப் பக்கமும்,
பாலறி மரபின் பொருநா கண்ணும்,
அனைநிலை வகையோடு ஆங்கெழு வகையின்
தொகைநிலை பெற்றது எனமனா பலவா. உ0

அதன் துறை

1022. கூதிர் வேனில னன்று இரு பாசறைக்
காதலின் ஒன்றிக் கண்ணிய மரபினும்,
ஏரோ களவழி அன்றிக் களவழித்

1020. தா இல - முயற்சி வருதத் மிலலாத, இயல
பாகிய னன்றடி தததம் கூறறை - தததமக்கே உரிய
பிரிவாகிய இயற்கைத் தகுதியினை பாகுபட-தனியாக வேறு
பட்டுத் தோன்ற

1021. அறுவகைப்பட்ட சிறப்பியல்புகளையுடைய.
ஏறோ - ஏனைமக்கள் மூவகைக் காலமும் ஆற்றிய அறிவன்
தேயமும் எனக் அறிவன் தேயமும் - அறிவன் பக்கமும்,
அறிவன் - மெய்யுணர்வுடையோன் தாபதா - தவம் புரி
வோர் பால - பொருதற்குரிய பகுதிகள் பொருநா -
நாண்டு, வீரா 'அனைநிலை வகை' என்றது, அதற்கைய
பிறவும் எனமனம் பொருட்டு இஃதொரு வகையாகக் கூட்டி
எழுவகை எனப்பட்டது.

கரு

தேரோரோ தோற்றிய வென்றியும் தேரோரோ
வென்ற கோமான முனதோக குரவையும்,
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்,
அரும்பகை தாங்கும் ஆற்ற லானும்,
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பககமும்,
ஒல்லார் நாணப் பெரியவாக கண்ணிச
சொல்லிய வகையின ஒன்றொடு புணாநது
தொல்லுயிர வழங்கிய அவிப்பலி யானும்,
ஒல்லா இடவயின் புல்லிய பாங்கினும்,
பகட்டி னானும் ஆவி னானும்,
துகட்டபு சிறப்பின சானரோரோ பககமும்,

1022. காதலின் - போமேற காதலின். கண்ணிய - தன போ கருதிய குரவை - குரவைக கூத்து, முன தோக குரவை - தோமுன குரவைக கூத்து வேலி னும் - வேறொழில் சிறத்தலும் புல்லா வாழ்க்கை வல லாண் பககமும் - உயிர வாழ்க்கையை ஒரு பொருளாகப் புல்லாத வீரச சிறப்பும். ஒல்லா - பகைவா பெரிய வாக கண்ணி - உயாநதோரான நனகு மதித்தலை உட கொண்டு சொல்லிய - சூளுரைத்துக்கொண்ட அவிப் பலி - அவியாகிய பலி, தீயில் வீரன தனனைப் பலிகொடுத் தல். இடவயின் - நாட்டினகண் பகடு - உழவுக்குரிய மாடு ஆ - ஆன துகள தபு - குறமம் நீங்கிய. சானரோ - வேளாளரும் ஆயரும். பககமும் என்றது, அவர்கள் நீதி மையை நனகு காததுவருகின்ற மிகுதிப்பாடும் என்றற்கு. கடட்டி-அரசுகட்டில், அரசவுரிமை யென்றபடி எட்டுவகை நுதலிய - எணவகைக் குணத்தினைக் கருதிய, அவை, குடிப் பிறப்பு, கலவி முதலியன. அவையத்தான - அவைக கண மேம்படுத்தல். கட்டு அமை ஒழுககம் என்றது,

* கடழில நீத்த பாலி னுணும,
எட்டுவகை நுதலிய அவையத் தானும்,
கட்டுஅமை ஒழுககத்துக கண்ணுமை யானும்,
இடையில வண்புகழக கொடைமை யானும்,
பிழைத்தோராத தாவருவ காவ லானும்,
பொருளொடு புணாராத பக்கத் தானும்,
அருளொடு புணாராத அகற்சி யானும்,
காமம் நீத்த பாலி னுணுமஎன்று
இருபாற பட்ட ஒன்பதின துறைத்தே. உக

சு காஞ்சி

காஞ்சியின் இயலபு

1023 காஞ்சி தானே பெருநதினைப புறனே. உஉ

இலலறவொழுககம். உறவுத் தொடர்பபாடும் கடமைப்
பிணிபபும அமைநத ஒழுககம் எனபது கண்ணுமை -
கணமை, அனபு - அருட பணபு இடை - இடையீடு.
பிழைத்தோர - தம்மிடம் பிழைசெய்தோரை பொரு
ளொடு - படை குடி கூழ அமைச்சு அரண நடபு எனனும
பொருள்களோடு. அருளொடு - திருவருளோடு. அகற்சி -
உணர்வு விரிவு காமம் - அவா பால - பக்கம் இரநுறபா
வில அவாவறுத்தலாகிய வீடுபேற்று நிலைவரையில் மாநதா
தத்தவ கூறறைப பாகுபட மிகுத்துக கொள்ளும் இயல்பு
அரசனது நிலையினகண வைத்துச் சாரத்தி நவலப்பட
டுள்ளமை அறியறபாலது

1023 காஞ்சி எனபது நிலையாமை எனனும
பொருட்டு,

(பா-வே.) * 'கடமினை நீத்த பாலின் கண்ணும.' இ ளம்.

அதன் இலக்கணம்

- 1024 பாவகருளு சிறப்பின பலலாற றுணும
நிலலா உலகம புலலிய நெறிததே உரு

அகன துறை

1025. மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையும்,
கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்,
பண்புற வரும பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியும் மறத்தி னுணும்,
ஏமச சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோற்
பேயை ஒம்பிய பேயைப் பக்கமும்,
இன்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானும்,
இன்னது பிழைப்பின இதுவா கியனெனத்
துன்னருளு சிறப்பின வஞ்சினத் தானும்,
இன்னகை மனைவி பேயைப் புண்ணோன
துன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும்,

1024 பாவகருளு சிறப்பின - இணையற்ற சிறப்
பின காரணமாக, சிறப்பெனறது, வீடுபேறு நிலை
உலகம் நிலைபே நிலலாத உலகத்தை, எனறது, உலக
நிலையாமையை. புலலிய நெறிததே - பொருநதிய நெறியினை
யுடையது, அத்தாவது, நிலையாமையைப் பற்றி தவலவது
என்பது கருத்தது.

1025 கூற்றம் சாற்றிய - கூற்றத்தைப் பற்றிச்
சான்றோர் கூறிய பெருமை - பெருங்காஞ்சி, எனறது,
பெரிய நிலையாமையும் எனக் கழிந்தோர் - இனமை
கழிந்தது அருமை முகிரந்தோர் முடியும் - உயிர் துறக்
கும் ஏமச சுற்றம் - காக்கும் சுற்றம் இன்றி - இனமை
யால். புண்ணோன - புடைபட்டுக் கிடந்தோனை இன
னை - இததகையோன இரங்கிய - ஒருவன் இறந்த
போது இரங்கிய. மனை - மனைக்க காஞ்சி. கழிந்தது

நீதத கணவற நீாதத வேலிற்
 பேதத மனைவி ஆஞ்சி யானும்,
 நிகாதது மேலவறத வேறதனெடு முதுகுடி
 மகடபாடு அஞ்சிய மகடபா லானும்,
 முலையும் முகனும் சோத்திக கொண்டோன
 தலையொடு முடிநத நிலையொடு தொகைஇ
 ஈரைந தாகும் என்ப , பேரிசை
 மாயநத மகனைச் சுற்றிய சுற்றம்
 ஆயநத பூசல மயக்கத தானும்,
 தாமே ஏங்கிய தாங்கரும் பையுளும்,
 கணவனெடு முடிநத படாச்சி நோக்கிச்

கருதுவது. இதுவாகியா - இதுவாகுக. துன்னரும் - அணுகுதலரிய, மேற்கொள்ளுதல் அருமையான எனற படி இனிய நகையாடுங் காதலுடையாள எனறற்கு, 'இன நகை மனைவி' எனப்பட்டது, புண்ணேனைப் பேய துன்னுதலை மனைவி கடிநத எனறபடி நீதத கணவற நீாதத வேலின் - தனனை நீதத கணவனை உயிர்தீராதத வேறபுண கண்டு அதனால. பேதத - அஞ்சிய ஆஞ்சியா னும் - அச்சததானும், அச்சததின காரணமான நிலையா மையானும் எனக மகட பாடு அஞ்சிய - தனமகன் வாழ்க கைப் படுததுதல் அஞ்சிய தனது தொல்குஞ்ச சிறப் பிறகுரிய மகனை யெனறற்கு, 'முதுகுடி' என முன வற தது கொண்டோன - கணவனது. தலையொடு முடிநத - தலையொடு மோதிககொண்டு மனைவி இறநத. ஈரைநதா கும் என்ப - இவ்வனம் ஒருவகைத் துறைகள ஈரைந தாகும் என்ப

பேரிசை - பெரும்புகழுடையராய சுற்றம் - பெண கனைச் சுற்றம் எனபா நச. ஆயநத பூசல - உருகிய அழு கை யொலி ஆயநத - துணுகிய, இவகு அவவியல்

செல்வோர் செப்பிய மூதா னநதமும்,
 நனிமிகு சுரத்திடைக கணவனை இழநது
 தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையும்,
 கழிந்தோரே தேளதது அழிபடா உறீஇ
 ஒழிந்தோர புலம்பிய கையறு நிலையும்,
 காதலி இழநத தபுதார நிலையும்,
 காதலன் இழநத தாபத நிலையும்,
 நல்லோள் கணவனொடு நனியமூல புகீஇச
 சொல்லிடை யிட்ட பாலை நிலையும்,
 ஆய்பெருகு சிறப்பிற் சிறுவன பெயரத
 தாய்தப வருஉந தலைப்பெயல் நிலையும்.

பமைநத உருக்கத்தை உணராததும். சுற்றத்தாரினரி
 மனைவியா தாமே ஏங்கிய எனக. பையுள் - துன்பம்
 கணவனொடு எனனுங் குறிப்பால் அவனொடு உடன முடிந
 தவென்பது பெறப்படும். படாச்சி - போககு. செல்
 வோர் - அதனைக் கண்டு செல்வோர் நனிமிகு சுரம் என
 றது, அதன் மிக்க கொடுமையை உணரத்திறறு. பெரும்
 பிரிவாதலின் 'முது பாலை' எனப்பட்டது. கழிந்தோர
 தேளதது - இறந்தோர் மாட்டு அழிபடா - மிக்க துன்
 பம். உறீஇ - உறறு கையறு நிலை - செயலறுநிலை.
 காதலி - காதலியை தபுதாரநிலை - தாரமீழநது நோற்கு
 நிலை காதலன் - காதலனை. தாபத நிலை - பதியைத் தாவி
 நோற்குநிலை நல்லோள் தன் கணவனொடு எனக நனிஅழல்.
 மிக்க அழல், பெருந தீ. சொல் இடையிட்ட - இடையே
 விலக்கினோககு மறுத்ததரை கூறிப் பாயநத பாலை
 ணாண்டுப் புறங்காடு. ஆய்பெருகு சிறப்பின் சிறுவன பெயர்.
 களத்தில எதிர்த்திறத்தலாகிய அழகிய பெரிய சிறப்பி
 லிருநது நீங்கிச் சிறுவன புறங்கொடுத்ததானாக, புறங்
 கொடுத்தது இறந்தானாக தப - இறங்குபட தலை
 பெயல் - ஒன்று கூடுதல், எனறது, மகனொடு தானும்

மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன்கு அறியப்
பலாசெலச செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பின துறையிரண்டு உடைத்தே.

எ. பாடாண் திணை

பாடாண் இயலபு

1026 பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாலிரண்டு உடைத்தே உரு
அதன ஒரு பகுதி

1027. அமராகண் முடியும் அறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்
ஒன்றன பகுதி ஒன்றும் என்ப. உசு

இறநதுபடுதலெனக் மலர்தலை - அகனற இடத்தை யு
டைய மரபு - தத்தம் இயலபு செல - டலா அழிநது
போக. செல்லா - தான் நெடுங்காலம் அழிதல்லலாத் காடு
வாழ்த்து - புறங்காட்டின இயலபுரைத்தல. நிறையருஞ்
சிறப்பின-இணைநிறுத்ததுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய துறை
இரண்டு உடைத்தது - இவ்வனம் இருவகைப்பட்ட துறை
கையுடையதென்பது.

1026. பாடாண் - பாடுதலுடைமை நாலிரண்டு -
எணவசைப் பொருள்கள் அவை, கடவுள் வாழ்த்து வகை,
வாழத்தியல் வகை, மங்கல வகை, செவியறிவுறுத்தல, ஆற
றுபட்டை வகை, பரிசிறுறு வகை, கைக்கிளை வகை,
வசை வகை என்பா இளம்

1027. அமராகண் முடியும் - தேவா நிலைமையில்
வைத்து வாழ்த்துத்தறசூரிய. அறுவகை - அறுவகை
வாழ்த்து. சான்றோ, புலவா, வேந்தா, ஆன, மழை,
உலகம் என ஆறுவகையில் வாழ்த்துத்தல புரைதீர் காமம்
புல்லிய வகையினும் - அவ்வறுவகையினிடத்துங் குற்ற
நீங்கிய விருப்பம் பொருநதியொழுகும் வகையானும். ஒன

அதன் மறநெரு பகுதி

1028. வழங்கியல் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பாவலும் புகழ்ச்சியுங் கருதிய பாங்கினும்
முனனோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செநதுறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றுங்கே உள

அதன் முடிபுகள் சில

1029 காமப் பகுதி கடவுளும் வரையாரா
ஏனோ பாங்கினும் எனமறா புலவா உள

1030 குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும். உக

1031. ஊரொடு தோற்றமும் உரிததென மொழிப.

1032. வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான நக

றன் பகுதி - தேவபாடாணடினை, மககட பாடாணடினை
என்னும் இரண்டனுள் ஒன்றன் பகுதியாகிய தேவ-
பாடாணடினைக்கண், ஒன்றும் - பொருந்தும்.

1028. பரவல - வாழத்தகுதல் குறிப்பு - பாடு
கின்ற முறையில் முனனோர் கூறிய கருத்து வரைவின்து.
நீக்கு நிலைமையினது

1029. காமப் பகுதி - காமக்குறிப்பு வைத்துப்
பாடுதலாகிய பகுதி. கடவுளும் - தேவரிடத்தும் ஏனோ -
மக்களிடத்தும் ஏனோ பாங்கினும் வரையாரா எனக.

1030 குழவிமருங்கினும் - குழந்தைகளிடத்தும்.
கிழவது - அவ்வனம் பாடுதல் உரியது

1031. ஊரொடு தோற்றமும் - பொதுவாக ஊர்
வாபால அக குறிப்பினை ஏற்றிப் பாடுதலும். அது, உலக
செய்யுள் போலவன் எனபா நச

1032. கூறிய பகுதிகளெல்லாம், வழக்கோடு
பொருந்திய வகையினால் அமைதற்குரியன எனற்படி.

அதனகண, இயற்பெயர்

1033. மெய்ப்பெயர் மருங்கின வைத்தனா வழியே.

அதனகண, கடவுள் வாழத்தொடு வருவன

1034. கொடிநிலை கந்தழி வளளி என்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழத்தொடு கண்ணிய வருமே. நடந

1035. கொற்ற வளனை ஓரிடத் தான. நடந

அதன துறை

1036 கொடுப்போ ஏததிக கொடாஅப்பழித்தலும்,
அடுதனாந தேத்திய இயனமொழி வாழ்த்தும்,
சேடவரல் வருத்தம் வீட வாயில்
காவலாக குரைத்த கடைநிலை யானும்,
கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்,
கபிலை கண்ணிய வேளவி நிலையும்,
வேலின நோக்கிய விளக்கு நிலையும்,

1033 மெய்ப்பெயர் என்றது, இங்கே இயற்பெயர்
காமக்குறிப்பேற்றி இவ்வனம் பாடும் பகுதி, புறத்தினை
யோடு சேர்த அகப்பகுதியாதலால், இயற்பெயரின் வாயி
லாகவே வழக்கமாய இயைத்தற்குரிய தென்பது (அகத.
௫௫-ம் துறபாவுங் கருதுக)

1034 கொடிநிலை - கீழ்த்திசை, இங்கே, ஞாயிறு
கந்தழி - பறங்குகோட்டினை அழிப்பது, அது, தீ வளளி -
வழங்குவது, அது, தண்ணொளி வழங்குந் திங்கள. கண்
ணிய - கருதப்படுவனவாய் வரும்

1035. கொற்ற வளனை - தோற்ற கொற்றவனை
விளங்கப் பாடுதல் எனனும் உறபாட்டு, 'ஓரிடத்தான'
என்றது, தேவாகட்கன்றி மக்கட்கும்ட்டும் வைத்துரைத்
தற்குரியது என்றற்கு.

வாயுறை வாழத்தும், செவியறி வுறுஉம,
ஆவயின வருஉம புறநிலை வாழத்தும்,
கைக்கிளை வகையோடு உளபபடத்தொகைஇத்
தொக்க நான்கும் உளவென மொழிப. நடு

இதுவும் அது

1037. தாவில நல்லிசை கருதிய கிடந்தோகருசு
குதா ஏத்திய துயிலெடை நிலையும்,
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅக கறிவுறீஇசு
சென்றுபயன் எதிரச சொன்ன பக்கமும்,
சிறந்த நாளணி செற்றம் நீக்கிப்

1036. மேல நூற்பாக்களிரண்டும் இத் திணைக்குரிய
துறைவகைகள் நவலவன. கொடுபபோரா - கொடுபபோ
ரை. அடுத்து - பாட்டுடைத் தலைவரை யடுத்து. ஊரது -
நெருங்கி. இயலமொழி வாழ்த்து குடியினியலபும பிற
வுங் கூறி வாழ்த்துதல சேயவரல - தொலைவிலிருந்து வரு
தலாகிய. வீட - தீர கடைநிலை - தலைவாயிலிற கூறும்
பாட்டுநிலை 'கணபடை' பென்றது, துயில கண்ணிய -
அது கருதிய கணபடை நிலை - துயிலும் பொருட்பு
பாடும் பாட்டுநிலை. கயிலை - ஆன, செந்நிறத்தையுடைய
ஆன. கண்ணிய - அந்த ஆயினைக் கொடுக்கக் கருதிய
வேளவி - கொடை வேலின நோக்கிய - வேல வெற்றி
யைக் கருதிய விளக்கு நிலையும் - விளக்கொளியை வணங்
கிப் பாடும் பாட்டு நிலையும். வாயுறை வாழ்த்து முதலியன
செய்யுளியலான (ககசுஅ, கசகஅ முதலிய நூற்பாக்க
ளால்) விளங்கும். கைக்கிளை வகை - கைக்கிளைப் பாட்டு
வகை. தொக்க நான்கு என்றது, வாயுறை வாழ்த்து முத்
திய நான்கு.

பிறநத நாள்வயிற பெருமங் கலமும்,
 சிறநத சீர்ததி மண்ணுமங் கலமும்,
 நடைமிசுத தேததிய குடைநிழல் மரபும்,
 மாணாச சுட்டிய வாளமங் கலமும்,
 மனையில் அழித்த மண்ணுமங் கலமும்,
 பரிசில கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்,
 பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி
 நடைவயின் தோனறும் இருவகை விடையும்,
 அச்சமும் உவகையும் எச்ச மினறி
 நாளும் புளளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்

1037. கிடந்தோர்க்குத் தாவில நலலிசை கருதிய
 குதா ஏத்திய துயிலெடை நிலையெனக. கிடந்தோ - துயில
 கொண்டிருந்த அரசா. துயிலெடை நிலை - துயிலெழுப
 பும பாட்டு நிலை. பொருநா - ஒப்பக கோலம் புனைவோர்.
 ஆற்றிடைக காட்சி - வழியிடைக காண்டலில் உறழ்த
 தோன்றி - ஒருவரோடொருவா நலம் உசாவி அளவளாவு
 தலால் உதவுங் கருத்தெழுந்த பயன எதிர - பயன
 பெறுமபடி. நாளணி - கிளாசசி நாள, எனறது, ஆண்டு
 தோறும் வரும் பிறநத நாளில் எனக. 'பிறநத நாள்வயின்'
 எனறது, அதனை உணமையிற் பிறநத நாளிடத்த
 தாகக் கருதிச் செய்யும் எனறபடி. மங்கலமெனறது -
 கொண்டாட்டமெனனும் பொருட்டு. மண்ணுமங்கலம்,
 ஆண்டுதோறும் முடிபுனைநது நீராடுநாளின் கொண்டாட்
 டம். நடை - ஒழுக்கம். ஒழுக்கத்தானாகிய காவல்,
 'குடைநிழல்' எனப்பட்டது. மாணாச சுட்டிய - பகை
 வரைக கருதி யெடுத்த. மன - மாற்றரசனது. கடைஇய -
 கடாவின. கடைக்கூட்டும் - நிறைவேற்றம். நடைவயின் -
 உலகவழக்கில். 'இருவகை விடை' எனறது, தலைவனே
 விடுப்பப் போதலும் தானே விடைகொள்ளலும் எனபா நச.

காலங் கண்ணிய ஓம்படை உளப்பட
 ஞாலத்து வருஉம நடக்கையது குறிப்பிற
 காலம மூனறொடு கண்ணிய வருமே. நக

எச்சமினறி - ஒழிதலினறி, ஞாலத்து வருஉம நடக்கையது குறிப்பின - உலகத்து நடைபெறும் வழக்கினது கருத்தால். காலம மூனறொடு - முக்கால நிகழ்ச்சிகளோடு, கண்ணிய வரும் - கருதினவாய் இத் திணையின துறைகள் வரும் எனபது.

ங. களவியல்

[காதற் களவொழுக்கத்தின் இயல்புணாததுவது.]

க. களவொழுக்கம்

களவொழுக்கத்தின் இயல்பு

1038. இனபமும் பொருளும் அறனும் என்றாகு
அனபொடு புணாந்த ஐந்தினை மருங்கின
காமக கூட்டம் காணுங் காலை
மறையோர தேளத்து மனறல் எட்டனுள
துறையமை நலயாழத் துணைமையோர இயல்பே. க

அதற்குரிய காரண முதலியன

- 1039 ஒன்றே வேறே என்றிரு பாலவயின்
ஒன்றி உயாந்த பால தாணையின்
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப
மிக்கோன ஆயினும் கடிவரை யினறே. ௨

1038 என்றாகு - என்று சொல்லப்பட்ட வகை யில். காணுங்காலை - ஆராயுமிடத்து மறையோர தேளத்து - வேதவழக்கிணையுடையாரிடத்து நிகழும் மன றல் - திருமண வகை துறை - இசைப்பாட்டு வகை யாழத் துணைமைபோல - தத்தம் மகளிரோடு பிரிவினற் றிருக்கும் யாழோர, கந்தருவா இயல்பு - அவரது மண வியல்போடு ஒருவகை ஒப்புமையுடையது. “கந்தரு வாக்ருக கற்பினறி யமையவும் பெறும். ஈகாடுக கற்பினறிக களவே அமையாது” என்றா நசு

1039 ஒன்று - ஒன்றுவிடதல், ஒன்றியிருக்கும் படி செய்தல் வேறு - வேறுகப் பிரித்தனைவாததல். என்று இருபாலவயின் - என்று வரும் இருவகை ண்டுகளுள் ஒன்றி உயாந்த பாலது - பல பிறவிகளில்

உ. இயற்கைப் புணாச்சி

ஐயம்

1040. சிறந்தழி ஐயம் சிறந்த தெனப்
இழிந்தழி இழிபே சுட்ட லான ந

அதனை நீக்குங் கருவிகள்

1041. வண்டே இழையே வளளி பூவே
கண்ணே அலமரல் இமைப்பே அச்சமென்று
அனனவை பிறவும் ஆங்கவண நிகழ்
நினறவை களையுங் கருவி எனப். ச

நோக்குதல்

1042 நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்கு
கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை ஆகும். டு

ஒன்றியிருக்கும்படி செய்து அதனால் அனபு உயாதற்கு
ஏதுவாகிய ஒருவகை ஊழினது, ஒத்த - பொருள் கலவி
அனபு முதலிய நிலைமைகளில் ஒத்த. மிக்கோரையினும் -
இந் நிலைமைகளில் தலைவியைவிடத் தலைவன உயாதவரையி
னும்.

1040 சிறந்தழி - செலவம் வடிவு முதலிய நிலை
கள் சிறந்தவிடத்து. இழிந்தழி - அந் நிலைகள் குறைந்
துள்ளவிடத்து. இழிபே சுட்டலான - அக் குறைவு நிலை
களே கருதப்படுதலால் எனக்.

1041. வளளி - தோளில் எழுதுந் தொய்யில்.
அலமரல் - தடுமாறல் நிகழ் நினறவை, ஐயங் களையுங்
கருவி யெனறபடி.

1042. நாட்டம் - கண்ணின் பாரவை இரண்டும்
என்றது, தலைம்கன பாரவையும் தலைம்கன பாரவையும்.

மெயப்பாடு நிகழ்தல்

1043. குறிப்பே குறித்தது கொள்ளு மாயின
ஆங்கவை நிகழும் எனமனா புலவா. சு

ஆடவா இயலபு

1044. பெருமையும் உரனும் ஆடே மேன. எ

பெண்பா இயலபு

1045 அச்சமும் நாணும் மடனுமுந் துறுத்த
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய எனப. அ

இயற்கைப் புணாச்சியில தலைமகள் இயலபு

1046. வேட்கை, ஒருதலை உள்ளுதல், மெலிதல்,
ஆகம செப்பல், நாணுவரை இறத்தல்,
நோக்குவ எல்லாம அவையே போறல்,
மறத்தல், மபக்கம், சாககாடு என்று அச
சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப.க

1043. அவை என்றது, முன நூற்பாவிற கூறிய
டாவையின குறிப்புரைகள்

1044 பெருமையும் - பெருநன்மையும், உரனும் -
அறிவும். ஆடே மேன - ஆணமகனிடத்தன.

1045. முநதுறுத்த - முதலாயின. நிச்சமும் -
எப்பொழுதும்.

1046. ஒருதலை உள்ளுதல் - உறுதியாக (இடை
விடாது) நினைத்தல். ஆகம செப்பல் - நேரும் இடை
பூறுகளையும் ஆகமமாகப் பேசுதல். நாணுவரை இறத்தல் -
நாணத்தின் வரம்பு கடத்தல் அவையே போறல் - அவை
யே ஒத்தல் சாககாடு - இறத்தற்கும் நினைவுகொள்ளு
தல் களவு - களவொழுகத்தது அனபின் நிகழ்ச்சிக ள்.

தலைமகன இயலபு

1047 முன்னிலை யாககல், சொல்வழிப படுததல,
நன்னயம் உரைத்தல், நகைநனி யுறஅது
அநநிலை யறிதல், மெலிவுவிளக குறுததல,
நநநிலை யுரைததல, தெளிவகப படுததல எனது
இன்னவை நிகழும் எனமனா புலவா க0

ந. களவின்கண் தலைவன் நிலை

தலைவனுக்கு நிகழுங கூற்று

1048 மெய்தொட்டுப பயிறல், பொய்பா ராட்டல்,
இடமடெறதுத தழாஅல், இடைபூறு கிளததல,
நீடுநினைந திரங்கல், கூடுத லுறுதல,
சொல்லிய நுகாச்சி வல்லே பெற்றுழித
தீராத தேற்றம் உளபபடத தொகைஇப
பேராச சிறப்பின இருநானகு கிளவியும்,
பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும், பிரிந்தவழிக் கலங்கலும்,

1047 நயம் - நயபபு நகை - புனமுறுவல்.
விளக்குறுததல - விளக்குதல தெளிவகபபடுததல -
தெளிவினகண் நிலைப்பித்தல

1048. பயிறல்-பழகல். இடம் எனறது, இவகு
வாயில் வல் - விரைவாக தேற்றம் - தெளிவு உரைத்
தல. பேரா - குறையாத். நினைஇ - நினைதது. பெட்
பினும் - விரும்பினும் பெட்ட - தலைவியாற பேணப்படட.
'வாயில்' எனறது, இவகே தோழியை இரவு -
அவளபால இரத்தலை. வலியுறுப்பினும் - மிகச் செய்
பினும் கெடுதியும் - இழந்த பொருளும் நீரின - இனிய
நீர்மைபினால் குறையுறும் - தனகுறை யறிவிக்கும். தோழி
மெய் உற - தோழி உண்மையறியுமபடி. அவள் எனறது,
இவகே தலைவியினகண் எனறபடி, துணடாது -

நிறபவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்,
 குற்றம் காட்டிய வாயில் பெட்பினும்,
 பெட்ட வாயில்பெறது இரவுவலி யுறுப்பினும்,
 ஊரும் பேரும் கெடுதியும் பிறவும்
 நீரிற் குறிப்பின் நிரம்பக கூறித்
 தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும், தோழி
 குறையவட் சாத்தி மெய்யுறக கூறலும்,
 தண்டாது இரப்பினும், மறறைய வழியும்,
 சொல்லவட சாத்ததலின் புலவிய வகையினும்
 அறிந்தோள அயாப்பின் அவவழி மருங்கில்
 கேடும் பீடும் கூறலும், தோழி
 நீக்கலி னாகிய நிலைமையும் நோக்கி
 மடனமா கூறும் இடனுமா ருண்டே கக

1049 பண்பிற பெயாப்பினும் பரிவுறது மெலியினும்
 அனபுறது நகினும் அவடபெறது மலியினும்
 ஆறறிடை யுறுதலும் அவவினைக கியலபே. கஉ

அமையாமல், உளளம் நிறைவடையாமல்.
 புலவிய - தலைவி தானே கூடிய. அறிந்தோள அயாப
 பின் - அறிந்தது மதியுடம் பட்டவளான தோழியினது
 மறப்பினகண். கேடும் - தலைவியின் இழப்பும் பீடும் -
 அவள அதனை ஆறறியிருந்த பெருமையும், மடனமா -
 பனை மடலாலாகிய மா ஏறுதலை

1049 பண்பின் - தோழி, தலைவியின் பண்பு கூறு
 தலால். பெயாப்பினும் - தலைவன வேட்கையை மாற்றி
 னும். மலியினும் - நிறைவடைந்தது மகிழ்வினும் ஆறறி
 டை உறுதலும் - தலைவன செலவெறியில் இடையூறு
 உறுமிடத்தும். வினைகரு - தோழிவாயிலாகக் கூடும்
 செயலினகண். இயலபு - தலைவனுக்குப் பேச்சு நிகழ்தல்
 இயலபாகும்.

பாங்கன நிமித்தத்தின வகை

1050. பாங்கன் நிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப. கந

அவற்றுள், கைக்கிளை, பெருநதினைகடகுரியவை

1051. முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே
பின்னா நான்கும் பெருநதினை பெறுமே. கச

ஏனையவை

1052. முதலொடு புணர்ந்த யாழோரா மேன
தவலருஞ் சிறப்பின ஐநிலம் பெறுமே கடு

சு. தலைவி நிலை

தலைவிக்கு நிகழுங கூற்று

1053. இருவகைக் குறிப்பிழைப் பாகிய இடத்தும்,
காண வகையிற் பொழுதுநனி இகப்பினும்,
தானஅகம் புகாஅன பெயாதல இனமையின

1050. பாங்கன நிமித்தம் - கூட்டத்திக்குப் பாங்
களுல் உண்டாகும் வாயில்.

1051. முன்னைய மூன்றும் என்றது, முன(க௦௩௮)
'மனறல் எட்டு' என்றவற்றுள் அசுரம், இராகத்தம்,
பைசாசம் என்ப. பின்னா நான்கும் என்றது, பிரமம், பிர
சாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் என்ப எஞ்சிய காரதரு
வம் ஐநதினை வகையதென்றபடி. கூறிய யாவும் ஒருவகை
ஒப்புமை கருதியவை

1052 முதலொடு - முதற்பொருளுள்ளும் நிலம்
பொழுதுகளொடு யாழோரா மேன - யாழோரா கூட்டத்
தின்மால் (காரதருவத்தின்) வைத்து எண்ணப்படுவதான
களவொழுக்கமானது. தவல அரும் - கெடுதலில்லாத,
முதலொடு புணர்ந்ததாகலின் குறிஞ்சிநிலம் பாலை நிலம்
முதலிய ஐவகை நிலமும் பெறும் என்றபடி.

காட்சி ஆசையிற் களமபுகருக கலங்கி
 வேட்கையின மயங்கிய கையறு பொழுதினும்
 புகாஅக காலைப் புககெதிர்ப்பட்டழிப
 பகாஅ விருந்தின பகுதிக சண்ணும
 வேளாண் எதிரும் விருப்பின கண்ணும்
 தாளாண் எதிரும் பிரிவி ன்ணும்
 நாணுநெரு சலைப்ப விடுததற் கண்ணும
 வரைதல வேண்டித் தோழி செப்பிய
 புரைதீர் கிளவி புல்லிய எதிரும்
 வரைவுடன் படுதலும் ஆங்கதன் புறத்துப்
 புரைபட வந்த மறுத்தலோடு தொகைஇக
 கிழவே" ள் மேன ன்மனரோ புலவா. கசு

கூற்று நிகழும் இயல்பு

1054. காமத திணையிற் கண்ணின்று வருடம்
 நாணும மடனும் பெண்மைய ஆதலின்,

1053 இருவகைக் குறி - பகற குறி, இராக குறி.
 பிழைப்பாகிய விடததும் - தவறிய விடததும். நனி
 இகப்பினும் - மிக நீட்டித்தவிடததும். அகம் -
 குறித்த இடம் புகாஅன - புகாஅய களம் - அக குறி
 விடததில் கையறு பொழுதினும் - செயலற்றவிடததும்
 புகா - உணவு புகாஅக காலை - உணடிநேரத்தில் எதிர்ப
 பட்டழி - எதிர்ப்பட்ட விடதது வேளாண் எதிரும் -
 அவகனம் விருந்து செய்தலையன்றி வேறு உதவிகள செய
 தற்பொருட்டுந் தலைவி எதிராகொன்றும் தாளாண் எதி
 ரும் - முயற்சியைத் தலைவன் மேற்கொள்ளும் விடுததற
 கண்ணும் - தலைவனை நீக்கி நிறுத்தாமிடத்தும். கிளவி
 புல்லிய எதிரும் - கிளவியோடு பொருந்திய எதிருரையும்
 புரைபட வந்த மறுத்தலோடு - உயர்பு தோன்ற எழுந்த
 மறுத்தலோடு, கிழவோள் மேன - பேச்சு தலைவியிடத்தன்,

குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா அவளவயி னுன. கௌ

1055. காமஞ் சொல்லா நாட்டம் இனமையின,
ஏழுற இரண்டும் உளவென மொழிப கௌ

1056. சொல்லெதிரா மொழிதல அருமைத தாகவின
அல்ல கூற்றுமொழி அவளவயி னுன கௌ

மேலும், தலைவிகு நிகழுங் கூற்று

1057. மறைநதவற காண்டல், தறகாட டுறுதல,
நிறைநத காதலிற் சொல்லெதிரா மழுங்கல,
வழிபாடு மறுததல், மறுததெதிரா கோடல,
பழிதீர் முறுவல சிறிதே தோற்றல்,
கைப்படடுக கலங்கினும், நாணுமிக வரினும்,
இடடுபிரி விரங்கினும், அருமைசெய தயாபயி
[னும்,
வந்தவழி எள்ளினும் விட்டுவிராத தழுங்கினும்,
நொநது தெளிவு ஒழிப்பினும், அச்சம நீடினும்,
பிரிந்தவழிக் கலங்கினும், பெற்றவழி மலிப்பினும்,
வருந்தொழிற் கருடை வாயில கூறினும்,
கூறிய வாயில கொள்ளாக காலையும்,
மனைப்படடுக கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிகு

1054. காமத்திணையில - காமவொழுககத்தில கண
ணின்று - கண்களிலிருந்து.

1055 நாட்டம் - கண ஏம உற - தலைவனுக்கு இன
டம் மிகும்பொருட்டு இரண்டும் எனறது, முற்கூறிய நா
னும் மடனும்

1056. அல்ல கூற்று மொழி - உடம்படினும், உடம்பா
பாடலலாத கூற்றாகிய மொழி அவளவயினுன - தலைவி
யிடத்தன.

நினைததல சானற அருமறை உயிராததலும்,
 உயிராக காலத துயிராததலும், உயிரசெல
 வேறறுவரைவு வரினது மாறறுதற கண்ணும்,
 நெறிபடு நாட்டதது நிகழ்நதவை மறைப்பினும்,
 பொறியின யாதத புணாச்சி நோக்கி
 ஒருமைக் கேணமையின உறுகுறை தெளிநதோள
 அருமை சானற நாலிரண்டு வகையின
 பெருமை சானற இயல்பின கண்ணும்,
 பொயதலை அடுத்த மடலின கண்ணும்,
 கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்,
 வெறியாட டிடதது வெருவின கண்ணும்,
 குறியின ஒப்புமை மருடற கண்ணும்,
 வரைவுதலை வரினும், களவுஅறி வறினும்,
 தமாதற காதத காரண மருங்கினும்,

1057 தற்காட்டுறுதல - தனனைத் தலைவன காணு
 மாறு நிறறல கைப்பட்டு - தலைவன கையகப்பட்டு.
 இட்டு - தனனை நிறுத்தியிட்டு. அயாப்பினும் - மறப
 பினும் வந்தவழி - தலைவன வந்தவிடதது. விட்டு
 உயிர்த்து அழுங்கினும் - மறையாது சொல்லி இரங்கினும்
 தெளிவு ஒழிப்பினும் - குறூறவினால தலைவனை விடுப்பி
 னும் மலியினும் - மகிழ்ச்சி நிறையினும். வாயில என
 றது இங்கே தோழி, அருமையைத் தோழி கூறினும்
 எனக் கூறிய வாயில - கூறிய தோழியின உரையை.
 உயிராததலும் - வெளியிடுதலும் உயிராக காலதது - தலை
 வனிடம் தனனைப்பறறி எவரும் ஏதும் உரையாதபோது.
 நெறிபடு நாட்டதது - தோழியும் செவிலியும் ஆராய்கின்ற
 காலதது பொறியின - ஊழினால். உறுகுறை - தலை
 வனுககாகத் தோழி தன்கணை வந்து குறையுறுதலை நா
 விரண்டு - மெய்தொட்டுப் பயிற்சல முதலின. தலையடுத்த -
 பொருந்திய

தனகுறி தள்ளிய தெருளாக காலை
 வந்தனன பெயாந்த வறுந்களம் நோக்கித்
 தனபிழைப பாகத் தழீஇத் தேறலும்,
 வழுவின்று நிலைய இயற்படு பொருளினும்,
 பொழுதும் ஆறும் புரைவ தனமையின
 அழிவுதலை வந்த சிறதைக கண்ணும்,
 காமஞ் சிறப்பினும், அவனளி சிறப்பினும்,
 ஏமஞ் சான்ற உவகைக கண்ணும்,
 தனவயின உரிமையும் அவனவயிற பரததையும்,
 அனனவும் உளவே ஓரிடத் தான. உக

1058 வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்,
 வரையா நாளிடை வந்தோன முட்டினும்,
 உரையெனத் தோழிக குரைத்தற் கண்ணும்
 தானே கூறுங் காலமும் உளவே உக,
 கூறிலும், நானுங் கற்புங் கடவாமை

1059 உயிரினும் சிறந்தன்று நானே, நாணினும்
 செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந்த தனறெனத்

வெருவின கண்ணும் - அச்சமுண்டாகுமிடத்தும் மருட
 கண்ணும் - மயங்குதலிடத்தும். தள்ளிய - இகழ்ந்த. வ
 தனன பெயாந்த - வந்து நீங்கிய வழுவின்று - வழுவில
 லையாய இயல்படு - தலைவனது இயல்பு தோன்ற
 கூறிய. ஆறும் - வழியும். புரைவதனமையின - பொரு
 துதலில்லாமையால் காமஞ் சிறப்பினும் - தலைவி காமஞ்
 சிறப்பினும் எனக் பரததையும் - அயனமையும் அந்
 நவும் உள - அவை போலவன நிகழுமிடத்துக் கூற்ற
 உள எனறபடி ஓரிடத்தான - எல்லாரிடத்தினிற்
 ஒரோவோரிடத்தில எனறபடி

1058. வரைவு இடை வைத்த - வரைவு இடையீடு
 கொள்ள வைத்த. முட்டினும் - எதிர்ப்பட்டினும்.

தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு,
காமக கிழவன உளவழிப படினும்,
தாவில நனமொழி கிழவி கிளப்பினும்,
ஆவகை பிறவும் தோன்றாமன பொருளே. உஉ

௫ தோழியின் நிலை

தோழிக்கு நிகழுங் கூற்று

- 1060 நாதற்றமும் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உணடியும்
செயவினை மறைப்பினும் செலவினும் பயிலவினும்
புணாச்சி எதிர்ப்பா டுளருறுத்து வருடம்
உணாச்சி ஏழினும், உணாநத பின்றை
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவாபொருள் நாட்டத தானும்,
குறைபுறற கெதிரிய கிழவனை மறைபுறப
பெருமையிற் பெயாப்பினும் உலகுஉரைத்
[தொழிப்பினும்
அருமையின் அகறசியும் அவனறி வுறுத்துப்
பினவர வென்றனும் பேதைமை ஊட்டலும்
முன்னுறு புணாச்சி முறைநிறுத் துரைத்தலும்

1059 சிறந்தனது - சிறந்தது. செயிர தீர - குற்றந
தீரநத புல்லிய - பொருநதிய காமக கிழவன - தலைவன.
படினும் - செலவினும், செனருனும். தா இல - வருத்தம்
இல்லாத. கிழவி - தலைவி ஆ வகைப் பிறவும் எனறது,
அப் பேச்சு வகைகளிற் பிற உட்கருத்துடைய பேச்சுக்
களும் எனறபடி. கருத்து வழுவாது பேசுதல் கற்பாலும்,
உட்கருத்துடையவாய்ப் பேசுதல் நாணத்தாலும் என்று
கொள்ளப்படும்

1060. செலவினும் - புதுவகையான நடக்கையினும்.
பயிலவினும் - புதுவகையான பழக்கங்களினும்.

அஞ்சியச் சுறுத்தலும் உரைத்துழிக் கூட்டமோடு
 எஞ்சாது கிளரத இருநான்கு கிளவியும்,
 வரத கிழவனை மாயம் செப்பிப்
 பொறுத்த காரணம் குறித்த காலையும்
 புணர்நதபின் அவனவயின் வணங்கற கண்ணும்
 குறைநதவட படரினும் மறைநதவள அருகத்
 தனனொடும் அவனொடும் முதலமுன நனைஇப்
 பின்னிலை நிகழும் பலவேறு மருங்கினும்
 நன்னயம் பெறுழி நயம்புரி இடத்தினும்
 எண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும்
 புணர்ச்சி வேண்டினும் வேண்டாப் பிரிவினும்
 வேளாண பெருநெறி வேண்டிய இடத்தும்
 புணர்நதுழி உணர்நத அறிமடச் சிறப்பினும்
 ஒம்படைக கிளவிப் பாங்கின கண்ணும்
 செங்கடு மொழியாற சிதைவுடைத் தாயினும்
 எனபுநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ
 அன்புதலை யடுத்த வன்புறைக கண்ணும்
 ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்
 காப்பின் கடுமை கையற வரினும்

உளஞறுத்து-உட்கொண்டு வழிநிலை-முறைமை நாட
 டத்தானும் - ஆராய்ச்சியானும் பெருமையின் - அவன
 (தலைவன்) பெருமையை மிகுத்துக் கூறுதலால் உலகு -
 உலகியல், என்றது, உலகத்தாரா போல மனஞ்செய்து
 கொள்க வென்பது அருமையின் - தலைவியின் அருமைகாட
 டுதலால் முன்னுறு புணர்ச்சி-முன நிகழ்நத கூட்டம்.
 முறை - முறையென்று கூட்டமோடு - சோதலோடு
 குறைநது - தலைவன் தன் நிலையின் தாழ்நது இரநது. அவட
 டடரினும் - தோழியைப் பின்பற்றினும். முதல மூன்று
 என்றது, முன நிகழ்நத இயற்கைப் புணர்ச்சி, பாங்கற

களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக
காதல மிகுதி உளப்படப் பிறவும்,
நாடும் ஊரும் இல்லும் குடியும்
பிறப்பும் சிறப்பும் இறப்ப நோக்கி
அவனவபின தோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ
அனைநிலை வகையான வரைதல வேண்டினும்,
ஐயச் செய்கை தாயக்கெதிர மறுத்துப்
பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக கொடுப்பினும்
அவன விலங் குறினும் களம்பெறக் காட்டினும்
பிறனவரைவு ஆயினும் அவனவரைவு மறுப்பினும்
முன்னிலை அறனெனப் படுதலென்று இருவகைப்
புரைத்தோ கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்

கூட்டம், தோழியிறகூட்டம் எனனும் முன்னு கூட்டங்களை
யும் அனைஇ - கலந்த குறிப்பான உணாததி. பின்னிலை -
இரந்த பின் நிறைவு. நன்னயம் பெற்றுழி - தலைவியின்
இசைவைத் தோழி பெற்றுழி டன்னகை - பல நகையாட
லுரைக்கை. கண்ணிய - கருதிய. வேளாண் பெருநெறி -
இல்லறம், அதனை வேண்டுதலாவது, தலைவியை மனஞ்
செய்துகொள்க வென்பது அறிமடச் சிறப்பு - அறிந்
தும் அறியாதது போல இருக்கும் மேனமை. ஒம்படைக்
கிளவி - பாதுகாததல கூறுங் கிளவி. செங்கடு மொழியால் -
தோழியின் நோமையான கடிய சொற்களால். சிதைவு,
தலைவனின் நெஞ்சின்கண்ணதாக கொள்க. கடைஇ -
மனத்தே பதியுமாறு கூறி. வரை நிலை - வரைந்த கூறும்
நிலைமையை இறப்ப நோக்கி - பெரிது கருதி கொடுப்
பினும் - அறிவுறுப்பினும். விலங்குறினும் -
கூட்டத்துக்கு இடைபூறு தோன்றினும். முன்னிலை -
வேலன் முதலியோரை முன்னிலையாக வைத்துத்
தலைவியின் நிலையைத் தாய அறியச்செய்தல. அறன் -

வரைவுடன் படடோக கடாவலவேண்டினும்
ஆங்கதன் தனமையின வனபுறை உளப்படப
பாங்குற வந்த நாலெட்டு வகையும்
தாங்கருகு சிறப்பின தோழி மேன உந

சு. சேவிலி முதலியோரா நிலை

சேவிலிகு நிகழுங் கூற்று

1061. களவல ராயினும், காம * மெய்ப படுப்பினும்,
அளவுமிகத் தோன்றினும், தலைப்பெய துகாணினும்,
கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
ஒட்டிய திறத்தாற செயதிக கண்ணும்,
ஆடிய சென்றுழி அழிவுதலை வ்ரினும்,
காதல கைமமிக கணவின அரற்றலும்,
தோழியை வினாவலும், தெய்வம் வாழ்கதலும்,
போக்குடன் அறிந்தபின் தோழியொடு கெழீஇக
கறபின் ஆக்கத்து நின்றற் கண்ணும்,
பிரிவின எச்சத்தும், மகளநெஞ்ச வலிப்பினும்,
இருபாற குழப்பொருள் இயல்பின் கண்ணும்,

அறத்தொடு நிறைவு, தலைவியின் நிலை அறத்தொடு பொருள்
துவதெனத் தாய்க்கு அறிவித்தல இவ விருவகைக கிளவீ
யானும் தாய்க்கு கருதகைப் புகுப்பினும் எனக் வரைவு
உடனப்படோ, தமா, அவரை வரைவு கடாவும்படி தலை
வனை வேண்டினும் எனக் கடாவல - வரைவுக்கு மகட
கொடை கேட்டல், வனபுறை - வறபுறுத்தல். தோழிமேன
இக் கூற்றுகளை தோழியினபாலான

1061. களவு அலராயினும் எனக் மெய்ப படுப்பி
னும் - உடம்பின்கண் பறபல குறிகளமுக்கமாக வெளிப

(பா-வே.) * 'மேற படுப்பினும்' இளம்

இன்ன வகையிற் பதினமூன்று கிளவியோடு
அன்னவை பிறவும் செவிலி மேன உச

நற்றயுகமும் இக கூற்று நிகழ்தல்

1062. தாயகமும் வரையாரா உணர்வுடம் படினே உடு

நற்றயும் செவிலியும் தலைவியின் இயல்பைத் துணிதல்

1063 கிழவோன அறியா அறிவினள் இவளென

மையறு சிறப்பின் உயாந்தோரா பாவகின்

ஐயக கிளவி அறிதலும் உரித்தே. உச

அது துணிதலின் அருமை

1064. தன்னுறு வேடகை கிழவன்முற கிளத்தல்

எண்ணுவ காலக கிழத்திக கிலலை ,

படினும். தலைப்பெய்து - தலைவனோடு தலைவியை ஒருவரு
சோப்பித்தது. செயதிககண்ணும் - செய்தலிடத்தும்.
ஆடிய - வெறியாடும் பொருடடு. போகருடன் - உடன்
போகரு கெழீஇ - இசைநது, மதியுடம்பட்டு எனக எச
சத்தம் - தலைவியுடன் செவிலி தானும் உடன் செல்லாது
பின் நிறற்றகண்ணும் வலிப்பினும் - உடன் போகுகிறகுத
துணியினும் குடிப்பொருள் - குடிப்பெருமையாகிய அன
னவை பிறவுமாகிய இககூற்றுககன் செவிலியின்பாலன
என்பது

1062. தாயகமும் - நற்றயுகமும் வரையாரா - முற
கூறிய செவிலிகுரிய கூற்றுககளை நீக்கரா

1063 கிழவோன - கிழவோனை அவன் தலைவி நிலை
பினும் உயாந்தோராயிருத்தல் கூடுமாகலின், அவனை
அறியா அறிவினள் எனத் தாயா ஐயுற்றன ரென்பது
அதனை உயாந்தோரிடத்துக் கூறித் துணிதலும் அவர்க்கு
உரியதென்றபடி.

பிறநீர் மாககள இன்றிய ஆயிடைப்
பெயநநீர் போலும் உணாவிறறு என்ப. ௨௭
தலைவன் தலைவியின் தனிமை யொழுககம்

1065. காமக் கூட்டம் தனிமையிற் பொலிதலின்
தாமே தூதவா ஆதலும் உரித்தே ௨௮

தலைவியே குறியீடமுங் கூறுதல்

1066. அவன் வரம் பிறத்தல் அறம்தனக்கின்மையின்
களஞ்சுடடுக கிளவி கிழுவிய தாகும்
தானசேலற் குரியவழி ஆக லான. ௨௯

தோழியுங் களஞ் சுட்டுதல்

1067 தோழியின் முடியும் இடனுமா ருண்டே ௩௦

களவுக்கு நாள வரையறை

1068. முநநாள அல்லது துணையின்று கழியாது
அநநா ளகத்தும் அதுவரை வினதே ௩௧

அநநிலைய தலைவியின் இயல்பு

1069. பன்னூறு வகையினும் தனவயின் வருமம்
நன்னய மருங்கின் நாட்டம் வேண்டலின்,

1064. பிற நீர் - பிற கருத்துடைய. பெயந நீர்
போலும் - புதுக கலத்திற பெயந நீர் புறத்துப்
பொசுநது காட்டுவது போலும். உணாவிறறு - உணா
வினையுடையது அவள இயல்பு எனறபடி

1065. தனிமையின் - தனிமையால

1066. அறம் தனக்கு இனமையின் - தனக்கு அறம்
இனமையின். களம் - குறியீடம்

1068. துணை எனறது, தோழி.

துணைச்சுட்டுக கிளவி கிழவிய தாகும்

துணையோர் கருமம் ஆக லான.

௩௨

செவிலியின இயல்பு

1070. ஆய்பெருகு சிறப்பின் அருமறை கிளத்தலின,
தாயெனப் படுவோள செவிலி யாகும், ௩௩

தோழியின இயல்பு

1071. தோழி தானே செவிலி மகளே ௩௪

1072. சூழ்தலும் உசாததுணை நிலைமையிற் பொலிமே ௩௫

தோழியின திறன்

1073 குறையுற உணாதல, முன்னுற உணாதல,
இருவரும் உளவழி அவனவர வுணாதலென
மதிபுடம் படுத்தல் ஒரும வகைத்தே. ௩௬

1074. அன்ன வகையான் உணாததின் அல்லது
பின்னிலை முயற்சி பெற்றனென மொழிப. ௩௭

1069 நன்னயம் - அன்பு. நாட்டம் - ஆராய்ச்சி
வேண்டலின் - தலைமகன விருமபுதலால் துணைச் சுட்டுக
கிளவி - தன் துணையாகிய தோழியை உதவிக்குக் கருதிக்
கூறுவ கிளவி

1072 சூழ்தலும் - தலைவியை ஆராய்தலும் உசாத்
துணை நிலைமையின் - உசாத் துணை எனலுங் காரணத்
தால் பொலிமே - தோழிக்குச் சிறக்கும்.

1073. குறையுற - தலைவன தன்னிடம் வந்து இரந்து
குறையுற வழி முன் - முன்னம், குறிப்பு. அவன் வர
உணாதல - அவன் வருதலால் இருவர குறிப்பும் உணா
தல.

1074. பின்னிலை முயற்சி - தலைவனைத் தோழி வழி
பாடு கொள்ளுஞ் செயல், என்றது, அவன் கருத்தோடு
தொடரத்து செல்லும் முயற்சி

1075. முயற்சிக காலத்து அதற்பட நாடிப்
புணாததல ஆற்றலும் அவளவயி னுன. ௩௮
எ. குறியிடத்துப் புணாச்சி
பகற்குறியும் இரவுக் குறியும்
1076. குறியெனப் படுவது இரவினும் பகலினும்
அறியத் தோன்றும் ஆற்ற தெனப் ௩௯
இரவுக்குறிகு உரிய இடம்
1077. இரவுக் குறியே இலகத துளளும்
மனையோ கிளவி கேட்கும்வழி யதுவே ,
மனையகம் புகாஅக காலையான ௪0
பகற்குறிகு உரிய இடம்
- 1078 பகற்புணா களனே புறனென மொழிப
அவளறி வுணர வருவழி யான ௪௧
இக்குறிகள் வகையில் தோழி
- 1079 அலலகுறிப் படுதலும் அவளவயின் உரித்தே
அவனகுறி மயங்கிய அமைவொடு வரினே. ௪௨

1075. அதன்பட - தலைவன தலைவியரின காதற் கற்
போடு பொருந்த

1076 ஆற்றது--நெறியைப்புடையது

1077 கேட்கும் வழியது - கேட்கும் இடத்தது
மனையகம் புகாஅக காலையான - மனைக்குள்
புருந்து கூட்டம் நிகழ்த்தாத முதற்காலத்தில் என்ற
படி.

1078 புறன என - வீட்டுக்கு வெளியே என்று
அவள அறிவு உணர் வருவழியான - தலைமகள் அறிவுறறு
வருதற்குரிய இடத்தில.

1079. அலல குறிப்படுதலும் - அலலாத குறியிடத்
துச சோதலும் வரின - தலைவி வரின.

தலைவி

1080. ஆங்காங் கொழுமும் ஒழுககமும் உண்டே
ஒங்கிய சிறப்பின் ஒருசிறை யான. சந

தலைவன

- 1081 மறைந்த ஒழுககத்து ஒரையும் நாளும்
துறந்த ஒழுககம் கிழவோற கில்லை சச
1082 ஆற்றின் தருமையும், அழிவும், அச்சமும்,
ஊறும் உளப்பட அதனோ ரன்ன. சந

ததை முதலியோர்

- 1083 தந்தையும் தனனையும் முன்னத்தின் உணாப.

தாய

1084. தாயறி வறுதல் செவிலியோ டொககும் சஎ

1080. ஒரு சிறையான - இடம் குறிககாத காலத்
து, அடக்கமான இடம் தானே வாயத்தழி

1081 மறைந்த ஒழுககத்து - களவொழுககத்தின்
கண் ஒரை - நாழிகை, ஈண்டுத் தீய நாழிகையும் நாளும்
எனக.

1082 அழிவும் - மன்ன அழிவும். அதனோரன்ன -
முன நூறபாவிற கூறியதோ டொப்பத தலைவறகு இலலை
என்றபடி.

1083 தன் ஐயும் - தமையனும் முன்னத்தின் -
குறிப்பினால் உணாப - தலைவியின் நிலைபை உணாவா

1084. அறிவுறுதல்-அறியும் நிகழ்ச்சி செவிலியோ
டொககும் என்றது, செவிலி அறியும் முறையான
ஆராயநதறிவா என்றபடி

களவு வெளிப்படுதல்

1085. அம்பலும் அலரும் களவுவெளிப் படுத்தலின
அங்கதன் முதலவன கிழவ னாகும். சஅ

அ. வரைதல்

வரைதலின வகை

1086. வெளிப்பட வரைதல், படாமை வரைதலென்று
ஆயிரண டெனப் வரைத லாதே. சக

வரைநதலலது பிரியாமை

1087. வெளிப்படை தானே கற்பினொ டொப்பினும்
ஞாங்காக கிளந்த மூன்று பொரு ளாக
வரையாது பிரிதல் கிழவோறகு இலலை ௩௦

1085. அம்பல எனறது, அலரின முகிழத்த நிலை.
அதன் முதலவன-அவ வெளிப்படடைக்குக் காரணமானவன

1087 ஞாங்காக கிளந்த மூன்று பொருளாக - முன
னாக கூறிய ஓதல், பகை, தூது கருத்தாக. எனவே,
பொருள் கருத்தாக வரையாது பிரிதல் உண்டெனப்பது
பெறப்படும்.

ச. கற்பியல்

[கற்பொழுககத்தின இயல்புணாததுவது.]

க. கற்பு மணம்

1088. கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளறஞரி மரபின கிழவன கிழத்தியைக
கொடைகஞரி மரபினோ கொடுபபகொள்
[வதுவே. க
1089. கொடுபபோ இன்றியும் கரணம் உண்டே
புணாநதுடன் போகிய காலை யான. உ
1090. மேலோர மூவாகும் புணாதத கரணம்
கீழோக காகிய காலமும் உண்டே. ந
1091. பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பினனா,
ஐயா யாததனா கரணம எனப. ச

உ. கற்பொழுக்கத்தில் மணமக்கள் கூற்று

தலைமகன கூற்று

1092. கரணத்தின அமைநது முடிநத காலை
நெஞ்சுதனை அவிழ்நத புணாச்சிக கண்ணும்,
எஞ்சா மகிழ்ச்சி இறநதுவரு பருவத்தும்,

1088 கரணமொடு புணர - திருமணச சடவகோடு
பொருநத.

1089. உடன்போகிய காலை எனறது, உடன்
போககை நினைநது.

1091 ஐயா - தம ஐயனமார, தலைவியின் தமையன
மார அவரே முன வநது திருமணத்தை நிகழத்தினா என
பது.

அஞ்ச வந்த உரிமைக கண்ணும்,
 நன்னெறிப்படரும் தொன்னலப்பொருளினும்
 பெற்ற தேளத்துப் பெருமையின் நிலைஇக
 குற்றஞ்சான்ற பொருளெடுத்த துரைப்பினும்,
 நாமக காலத் துண்டெனத் தோழி
 ஏழுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும்
 அல்லல் தீர ஆவமொடு அனேஇச
 சொல்லுது பொருளின் கண்ணும், சொல்லென
 எனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது
 வாறோ அமுதம் புரையுமால் எமக்கென
 அடிசிலும் பூவும் தொடுத்த கண்ணும்,
 அநதணா திறத்தும் சான்றோ தேளத்தும்
 அநதமில் சிறப்பின் பிதாபிறா திறத்தினும்

1092. தலை யமிழ்நத - கட்டமிழ்நத, மலாநத.

எஞ்சா - குறையாத இறநது வரு - மீக்கு வருகின்ற உரி
 மைக்கண்ணும் - கம்பொழுக்கத்தின்கண்ணும் நன்னெறி
 எனறது, இல்லற நெறி விருந்தோம்பு நெறி, தலைவி தன
 இயற்கை மாட்சிமையால் எவருங் கற்பியாமலே
 அறிநது செயதலின். அம் மாட்சிமையைத் 'தொல் நய
 டொருள்' என்றா டெற்ற தேளத்து - அவ்வனம்
 வாழ்க்கை பெற்றவிடத்து பெருமையின் நிலைஇ - தலை
 யைப் பெருமையில் நிலைபெறச் செய்து எடுத்துரைப்பி
 னும் - உயாதிக கூறினும் தலைவியின் மாட்டு யாதேனாக
 குற்றங் காணினும் அதனை உயாததிப் பாராட்டுதலால்
 இனிது அறிவித்தற்கண்ணும் எனக் காமக காலத்தது. அச
 சக காலத்தில், எனறது, களவுக் காலத்தில். ஏம் உறு -
 காவலாயிருநது உதவிய சொல் என - சோறு என்று
 எனது - வேறென்றாகிய நஞ்சை. புரையும் - ஒக்கும். அந
 தம் இல் - கேடிலலாத.

ஒழுககம் காட்டிய குறிப்பினும், ஒழுககத்துக்
 களவினுள் நிகழ்ந்த அருமையைப் புலம்பி
 அலமரல் உள்ளமொடு அளவிய இடத்தும்,
 அந்தரத்து எழுதிய எழுத்தின் மான
 வந்த குற்றம் வழிகெட ஒழுகலும்,
 அழியல் அஞ்சல் என்று ஆயிரு பொருளினும்
 தான அவட பிழைத்த பருவத் தானும்,
 நோனமையும் பெருமையும் மெய்கொள் * அருளிப்
 பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தித்
 தன்னின் ஆகிய தகுதிக் கண்ணும்,
 புதல்வற பயந்த புனிற்றுதீர் பொழுதின்
 நெய்யணி மயக்கம் புரிந்தோள் நோக்கி
 ஐயா பாங்கினும் அமராச் சுட்டியும்
 செய்பெருஞ் சிறப்பொடு சோதற் கண்ணும்,
 பயங்கெழு துணையணை புலவிய புல்லாது
 உயங்குவள கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகிப்
 புவகென முன்னிய நிறைபழி பொழுதின்
 மெல்லென சீறடி புலவிய இரவினும்,
 உறலருங் † குரைமையின் ஊடலமிசுத்

[தோளைப்]

அழியல் - மனம் அழியற்க அவட பிழைத்த - அவடகுப்
 பிழைசெய்த. நோனமை - பொதுமை மெய் கொள்
 அருளி - உடம்பிற புலப்படும்படி அருள்கூர்ந்து பன
 னல் சான்ற - சொல்லுதல் வல்ல. தன்னின் ஆகிய -
 தனது தலைமைப்பாட்டிற் சிறந்த புரிந்தோள்-புரிந்தோன்.
 அணை - மெத்தை புலவிய கிடந்த கிழத்தியை எனக் உயங்

(பா - வே) * அருளிய.

,, † குண்மையின்.

பிறபிற பெண்டிரின பெயாததற் கண்ணும்,
 பிரிவின எச்சததுப புலம்பிய இருவரைப
 பிரிவின நீக்கிய பகுதிக கண்ணும்
 நின றுநனி பிரிவின அஞ்சிய பையுளும்,
 சென்றுகை இகநதுபெயாதது உள்ளிய வழியும்
 காமத்தின வலியும், கைவிடின் அச்சமும்,
 தான அவட பிழைத்த நிலையின் கண்ணும்,
 உடனசேறல் செய்கையொடு அன்னவை பிறும்
 மடம்பட வந்த தோழிக கண்ணும்,
 வேற்றுநாட்டு அகலவயின் விழுமத தானும்,
 மீட்டுவர ஆய்ந்த வகையின் கண்ணும்,
 அவவழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும்,
 பேரிசை ஊாதிப பாகா பாங்கினும்,
 காமக கிழத்தி மனையோள என்றுஇவா

குறள் - வருந்தி முன்னிய - தலைவன கருதிய. உறலருமை
 யின எனபது. குரை, அசை. பெண்டிரின - பெண்டிரைச்
 சுட்டி அக காரணத்தால. பெயாததற்கண்ணும் - ஊடல
 நீக்குமிடத்தும் பிரிவின எச்சதது - பிரிவின தனிமையில்
 இருவரை என்றது, தலைவியையும் காமக கிழத்தியையும்
 எனபா இளம். பிரிவின நீக்கிய - அப பிரிதலினின்ற
 காதத. நினறு - தனியே கருத்தாழ்ந்தது. பையுளும் - வருத்
 தத்தினிடத்தும் பெயாதது - மீண்டும் அவட் பிழைத்த.
 தலைவிகுப பிழை செய்த அகல வயின் - நீங்கியவிடத்து
 உண்டான விழுமத்தானும் - துன்பத்தின்கண்ணும்
 ஆய்ந்த - எண்ணிய போ இசை ஊாதி - மிகக் புகழினை
 யுடைய தோ.

ஏழுறு கிளவி சொல்லிய எதிரும்,
சென்ற தேதது உழபுநனி விளக்கி
இன்றிச சென்ற தன்னிலை கிளப்பினும்,
அருந்தொழில் முடிதத செம்மற காலை
விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற கண்ணும்,
மாலை ஏந்திய பெண்டிரும் மக்களும்
கேளிரா ஒழுகத்ததுப புகறசிக கண்ணும்,
ஏனை வாயில் எதிரொடு தொகைஇப்
பண்ணமை பகுதிமுப் பதினொரு மூன்றும்
எண்ணருளு சிறப்பிற் கிழவோன மேன. ௫

தலைவி கூற்று

1093. அவன அறி வாற்ற அறியு மாகலின
ஏற்றற் கண்ணும், நிறுத்தற கண்ணும்,
உரிமை கொடுத்த கிழவோன பாங்கில
பெருமையின திரியா அன்பின கண்ணும்,
கிழவனை மகடேப புலம்புபெரி தாகலின
அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும்,
இன்பமும் இடுமபையும் ஆகிய இடத்தும்,
கயந்தலை தோன்றிய காமா நெய்யணி

ஏம உறு - பாதுகாவற பொருளினையுடைய. இன
றிச சென்ற - மனமின்றிச சென்ற செம்மல காலை -
தலைமைக் காலத்தில. மாலை ஏந்துதல, வினைமுற்றி வருந
தலைமகனை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டு. பெண்டிரும் மக
களுமாகிய கேளிரது எனக புகறசிக கண்ணும் - விரும
புத்தறகண்ணும் வாயில எதிரொடு - வாயில்களின் எதிரே
கூறுவ கூற்றோடு. பண் - தகுதி கிழவோன மேன என
ரா, இனைய இடங்களில் தலைமகற்குக் கூற்று நிகழும் என
ற்றகு.

நயநத கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ
 நளியின நீக்கிய இனிவரு நிலையும்,
 புகனற உளளமொடு புதுவோரா சாயற்கு
 அகனற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி
 இயனற நெஞ்சம தலைப்பெயாத தருக்கி
 எதிர்பெயது மறுதத ஈரதது மருங்கினும்
 தங்கிய ஒழுக்கத்துக கிழவனை வணங்கி
 எவகையாககு உரையென இரத்தற் கண்ணும்,
 செல்லாக காலைச செலகென விடுத்தலும்,
 காமக் கிழத்தி தனமகத தழீஇ
 ஏழுறு விளையாட்டு இறுதிக கண்ணும்,
 சிறநத செயகை அவவழித தோன்றி
 அறம்புரி நெஞ்சமொடு தனவாவு அறியாமைப்

1093 அவன எனறது, தலைவன ஆறற - மிக.
 ஏறறறகண்ணும் - அவனை உயாததுப பாராட்டுதலிடத்
 தும். நிறுத்தறகண்ணும் - மதித்தறகைக்கு மிடத்தும்.
 கிழவனைப் புலம்பு - தலைவனைப் பிரிந்திருக்குந் தனிமை.
 கயந தலை - யானைக்கன்று போலும் புதலவன எனபா நச.
 நளியின - தனனை அணுகுதலினின்று. புகனற - விரும்பிய.
 புதுவோரா - தலைவியினும் இளையோரா. புலம்பு - தனிமை.
 இயனற - அவனமாட்டுச் செலகின்ற. தலைப்பெயாதது -
 மீட்டு அருக்கி - அருமை யுடையதாக்கி ஈரதது
 என்றோ, முற்றும் மருமையின. தங்கிய - பரத்தையரி
 டந தங்கிய. எவகையாககு - எம் தங்கையராகிய அப
 பரத்தையாககு. உரை - இப் பணிமொழிகளை உரை.
 செலகென - ஊடலாற செலக என்று. மக - மகவு.
 செயகை யவ்வழி - செயகையையுடைய அவவிடத்து.

புறஞ்செயது பெயாததல் வேண்டிடததானும்
தந்தையா ஒப்பா மக்களனை பதனால்
அநதமில் சிறப்பின் மகப்பழிதது நெருங்கலும்,
கொடியோரா கொடுமை சுடுமென ஒடியாது
நலவிசை நயநதோரசொல்லொடுதொகைஇப
பகுதியின நீங்கிய தகுதிக கண்ணும்,
கொடுமை ஒழுகுகம கோடல வேண்டி
அடிமேல வீழந்த கிழவனை நெருங்கிக
காதல் எவகையர் காணின நன்றென
மாதா சானற வகையின கண்ணும்,
தாயா கண்ணிய நல்லணிப புதல்வனை
மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியும்,
தனவயின் சிறைப்பினும், அவனவயின்
[பிரிப்பினும்,
இன்றாத தொலஞ் எடுத்தற கண்ணும்,

புறஞ்செயது - மறைவாயிருந்து பெயாததல் - தலைவி
யின் ஊடல் நீக்குதலை நெருங்கலும் - கடிதற்கண்ணும்.
கொடியோரா - கொடிய தலைவரது ஒடியாது - கூட்டம்
தவிராத வகையில். நலவிசை நயநதோர் என்றது, பாணா
முதலிய வாயிலோரா. தொகைஇ - கூடி. பகுதியின நீங்கிய -
வேறுபடுதலினினதும் நீங்கிய கோடல வேண்டி - தலைவி
பொறுத்ததுகோடல வேண்டி. மாதா சானற - தலைவன்
பாற காதலமைந்த கருதிய - கருதிப் புனைந்த. பரத்தை -
பரத்தைமை. உள்ளிய வழியும் - தலைவி நினைந்தவிடத்
தும் சிறைப்பினும் - புதல்வனை சிறைப்படுத்தி நிறுத்தி
னும். அவனவயின் - தலைவனிடம் எடுத்தறகண்ணும் -
எடுத்தது நினைவூட்டுமிடத்தும். காமக கிழத்தியரின நலம்

காமக கிழத்தியா நலம்பா ராட்டிய
 தீமையின முடிகும பொருளின கண்ணும்,
 கொடுமை ஒழுககததுத் தோழிகு உரியவை
 வடுவறு சிறப்பிற கற்பி ர திரியாமைக
 காயதலும் உவததலும் பிரிததலும் பெட்டலும்
 ஆவயின வருடம் பல்வேறு நிலையினும்,
 வாயிலின் வருடம் வகையொடு தொகைஇக
 கிழவோள செப்பல் கிழவ தெனப. சு

1094. புணாநதுடன் போகிய கிழவோள, மணையிருநது
 இடைச்சுரத்து இறைச்சியும் வினையும் சுட்டி
 அனபுறு தகக கிளததல் தானே
 கிழவோன செயவினைக்கு அச்சம் ஆகும் எ

எனக தீமையின - தீமைக கருத்தோடு கொடுமை ஒழுக
 கதது - தலைமகனது கொடுமையொழுககதது. தோழிக
 குரியவை - தலைமகன தோழிகுக்கு கூறுதற்குரியவை. திரி
 யாமை - திரியாதபடி. காயதலும் - தலைமகனைச் சினத
 தலும். பெட்டலும் - விருமபுதலும் வாயிலின் வருடம்
 வகையொடு - பாணன முதலிய வாயில்களிடம் நேரும்
 கூற்று வகையோடு கிழவோள செப்பல் - தலைவிகுக்கு
 கூற்று. கிழவது - உரியது.

1094. பிணாக கற்புக காலத்தில் மணையிருநது
 எனக இறைச்சியும் வினையும் - பறவை விலங்கு முதலிய
 கருப்பொருள்களும் அவற்றிற் காதற் செயல்களும் அன
 புறு தகக-தலைவன் தன்மேல் அனபுறுதற்குத் தககவற்றை,
 செய்வினைக்கு அச்சம் - செய்தொழில் பற்றித் தலைவிகு
 அச்சம். கருப்பொருள்களின் செயலைக் கண்டு தலைவன்
 தன் செயலமேற் செல்லாது அனபிழை இல்லாத திரும்பி
 விடுவனோ என்று தலைவிகு அச்சம் 'ஆகும்' என்றபடி.

1095 தோழியுள ஞ்றுதத வாயில் புகுப்பினும்
ஆவயின நிகழும் எனமனா புலவா. அ

ந. கற்பொழுககத்திற் பிறா கூற்று

தோழி கூற்று

1096 பெற்றகரும் பெரும்பொருள முடிந்தபின் வந்த
தெற்றகரு மரபிற் சிறப்பின கண்ணும்,
அற்றம் அழி வுரைப்பினும், அற்றம் இல்லாக
கிழவோட சுட்டிய தெய்வக கடத்தினும்,
சீருடைப் பெரும்பொருள வைத்தவழி மறப்பினும்,
அடங்கா ஒழுககத்து அவனவயின் அழிந்தோனை
அடங்கக காட்டுதற் பொருளின் கண்ணும்,
பிழைத்துவந திருந்த கிழவனை நெருங்கி
இழைத்தாங்கு ஆககிக கொடுத்தற் கண்ணும்,
வணங்கியல மொழியான வணங்கற் கண்ணும்,

1095. உளஞ்றுதத - உளளிட்ட, புகுப்பினும் -
செவ்வழுவுருவிக்கும் பொருட்டுத் தலைமகனிடம் தலைவி
புகலிடினும். ஆவயின - அவவிடத்தும். நிகழும் - அவ்வரசு
சம நிகழும்.

1096 பெரும்பொருள எனறது, திருமணம். வந்த -
உண்டான தெற்றகரு மரபின் - தோழியினது கடித்தற்கரிய
மேனமை காரணமாக. சிறப்பினகண்ணும் - தோழியைத்
தலைவன் சிறப்பித்துப் பேசுமிடத்தும், அற்றம் - இங்கே
வருத்தம் எனனும் பொருட்டு, களவுக காலத்தில் உண்
டான வருத்தம். அழிவு - அது நீங்கினமை அற்றம்
இல்லா - வருத்தம் வெளிப்படுத்துதலிலலாத. கிழ
வோட சுட்டிய - தலைவியைக் கருதி நோர்ந்துகொண்ட
தெய்வக கடத்தினும் - தெய்வக கடன் முடித்தலை
வேண்டுமிடத்தும் சீருடைப் பெரும்பொருள என

புறமபடு விளையாட்டுப் புலவிய புகறசியும்,
 சிறந்த புதல்வனை நேராது புலம்பினும்,
 மாணலம் தாவென வருத்தற் கண்ணும்,
 பேணு ஒழுககம் நாணிய பொருளினும்,
 குளநயத் திறத்தால் சோவுகண டழியினும்,
 பெரியோர் ஒழுககம் பெரிதெனக் கிளந்து
 பெறுதகை இல்லாப் பிழைப்பினும், அவ்வயின்
 உறுதகை இல்லாப் புலவியுள் மூழ்கிய
 கிழவோள்பால் நின்று கெடுத்தற கண்ணும்,
 உணாப்புலவின் வாரா ஊடலுற ரேளவயின்
 உணாததல வேண்டிய கிழவோன்பால் நின்று
 தானவெருண டாககிய தகுதிக் கண்ணும்,

றது, இ ல ல ற ம.

வைத்தவிடத்து. மறப்பினும் - தலைவியைத் தலைவன் மறந்
 தொழுகினும் அடங்கா ஒழுகத்தது - அடங்காத புறத்
 தொழுகத்தையுடைய. பிழைத்தது - தவறு செய்தது.
 நெருங்கி - கிளந்து கூறி. இழைத்தது - தலைமகன் இசை
 வுக்கு முயன்று ஆகக்கி கொடுத்தறகண்ணும் - அவனைக்
 கூடுதற்கு வழியுண்டாக்கிக் கொடுக்குமிடத்தும் வணங்கி
 யல் மொழியான - தாமும் இயல்பினைபுடைய சொற்களால்.
 புறமபடு - புறமபட்ட, ஊருக்குப் புறம்பே சென்று யாறுங்
 குளனுஞ் சோலையும் ஆடி நுகாதலை யெனக். புகறசி
 யும் - மனம்கிழ்ச்சி கொண்டவிடத்தும். புதல்வனை - புதல்
 வனாகிய வாயிலை நேராது - தலைமகன் நேராமையால் -
 புலம்பினும் - தலைமகன் தனிமையுறினும். மாண நலம் -
 தலைவியின் சிறந்த அழகை நாணிய - தலைவி நாணிய.
 குள நயத் திறத்தால் - நயமாகக் கூறும் குள மொழியின்
 வகையினால். சோவு - அதன் பொய்மையை கிளந்து -
 தோழி கூறி பெறுதகை - தலைவியின் இணக்கத்தைப் பெறு

அருமைக காலத்துப் பெருமை காட்டிய
 எண்மைக காலத்து இரக்கத் தானும்,
 பாணா கூததா விறலியா எனறிவா
 பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்,
 நீதத் கிழவனை நிகழுமாறு படிஇயா
 காதத் தன்மையின கண்ணின்று பெயாப்பினும்.
 பிரியுங் காலை எதிரின்று சாற்றிய
 மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்
 வகைபட வந்த கிளவி யெல்லாம்
 தோழிக குரிய எனமனா புலவா.

க

தற்குரிய தகைமை. பிழைப்பினும் இல்லா - இல்லா
 மைக்கு எதுவான தவறுடைமையாயின விடத்தும் கெடுத்த
 தற் கண்ணும் - அப் புலவியைத் தீர்த்தற்கண்ணும்.
 உணர்ப்புவயின் - தெளியு நிலைககண் உணர்த்தல் வேண்டிய - தெளிவித்தல் வேண்டிய. ஆககிய - நலமுண்டாககிய
 அருமைக காலத்து - தாம் அரியராகிய களவுக காலத்தில. பெருமை காட்டிய இரக்கத்தானும் எனக, அங்ங
 னங் காட்டுதற்கு இரங்கும் இரக்கத்தானும் என்றபடி.
 எண்மை காலத்து என்றா, அங்ஙனம் இரங்குதல் தாம்
 எளியராகிய இக் கற்புக காலத்தில தோன்றுதலின் குறை
 வினை எதிரும் - குறையுறுஞ் செயலுக்கு எதிராகவும் நிக
 முமாறு - இல்லறத்தில் ஒழுகும் வண்ணம். படிஇயா - படி
 வித்தறப்பொருட்டு. காதத் தன்மையின - இதுகாறுங்
 காதத்துவந்த தன்மையினால். கண் இன்று பெயாப்பினும் -
 கண்ணோட்டமின்றி நீக்குமிடத்தும். பிரியுங் காலை - தலை
 மகள் தொலை விடத்துக்குப் பிரியும்பொழுது.
 'மரபுடை எதிரும்' என்றா, கற்புககால மாதலின், முறை
 மையோடு பொருந்திய எதிரொழியும் என்றற்கு.

காமக்கிழத்தியர் கூற்று

1097. புல்லுதல மயககும் புலவிக கண்ணும்,

பல்வேறு புதல்வாக கண்டுநனி உவப்பினும்,
 மறையின வந்த மனையோள செயவினை
 பொறையினு பெருகிய பருவரற கண்ணும்,
 காதல் சோராவில் கடப்பாட்டு ஆணமையின
 தாய்போல் தழீஇக கழறியம் மனைவியைக
 காயவினறு அவனவயின பொருததற கண்ணும்,
 இனநகைப புதலவனைத தழீஇ இழை அணிநது
 பின்னா வந்த வாயிற கண்ணும்,
 மனையோள ஒத்தலின தனனோ ரன்னோ
 மிகைபடக குறித்த கொளகைக கண்ணும்,
 எண்ணிய பண்ணையெனறு இவறறொடு பிறவும்
 கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன. க0

1097 புல்லுதல மயககும் - தனனைப் புல்லுதலைத்
 தலைவன இடைவிட்டு நிகழ்ச்சி செயசலால உண்டான. இல
 லோர செயவினை - தலைவியும் தலைவனும் ஊழியும்
 உணராதியுஞ் செயயுஞ் செயலை இகழ்ச்சிககண்
 னும் - இகழ்தலிடத்தும் பொறையினறு - பொறுமை
 யினறி. பருவரறகண்ணும் - துன்பத்தினிடத்தும்.
 மனைவியை - இல்லக கிழத்தியை காயவினறு - சினநது
 வேறு படுத்தல இல்லையாமபடி. பின்னா வந்த -
 கடைசியாக வந்த மனையோள ஒத்தலின - தான மனையா
 ளோடு ஒத்தலால. தனனோரன்னோ - தன்போலவார
 மிகைபடக குறித்த - தாத்மமை மிகைபடக குறித்துக்
 கொண்ட. எண்ணிய பண்ணை - தனனோடு தலைவன கரு
 திய வினையாட்டிடத்தும், வினையாட்டெனறது, ஆறுங் குள
 னுஞ் சோலையும் வினையாடுதல. இவறறொடு பிறவும் - இக

பிற வாயிலோர கூற்று

1098. கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுககமும்
மெல்லியற பொறையும் நிறையும் வலலிதின
வீருநதுபுறந தருதலும் சுற்றம் ஒம்பலும்
பிறவும் அனன கிழவோள மாண்புகள
முகமபுகல முறைமையின கிழவோறது உரைத்தல
அகமபுகல மரபின வாயில்கடகு உரிய கக

செவினி கூற்று

1099. கழிவினும் வரவினும் நிகழவினும் வழிகொள
நலலமை உரைத்தலும் அலலவை கடித்தலும்
செவிவிக்கு உரிய வாகும என்ப கஉ

அறிவா கூற்று

1100. சொல்லிய கிளவி அறிவாகும உரிய. கங

கூற்றுக்களோடு பிற கூறுகளையும் கண்ணிய - உரிமையா
கக கருதப்பட்ட. காமக்கிழத்தியா என்பவா, இல்லககிழத்
திககு வேறாக விருப்பங காரணமாக மணஞ்செய்து கொள்
எப்பட்டவர்கள்.

1098. காமமும் - அன்பும். நற்பால் ஒழுககமும் -
நன்னடையும் நிறை - தீய துறையில் நெஞ்சஞ் செல்ல
வொட்டாது நிறுத்தாந திறமும் வலலிதின - இடருநினும்
தானே விரும்பி இயன்றவாறெல்லாம். மாண்புகளை உரைத்
தல வாயில்கடகு உரிய என்பது முகம புகல - தலைவன
முகம விருமபும். அகம புகல மரபின - இல்லத்தினுட
புகுநது பழகும் இயல்பினையுடைய.

1099 கழிவினும் வரவினும் நிகழவினும் என்றது,
முன்று காலத்தும் எனனும்பொருட்டு. வழிகொள - மர
பின முறைமைக்குப் பொருந்த.

1100. சொல்லிய கிளவி - செவிவிக்குச் சொல்லிய
கிளவி.

1101. இடிததுவரை நிறுத்தலும் அவர தாகும்
கிழவனும் கிழத்தியும் அவாவரை நிறறலின.கச

தலைமகள் ஊடல

1102. உணாபபுவரை இறப்பினும் செயகுறி பிழைப

புலததலும் ஊடலும் கிழவோற்கு உரிய. கடு

அந்நிலையில, கோழி கூற்று

1103 புலததலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்தும்
சொலததகு கிளவி தோழிககு உரிய. கச

1104 பரத்தை மறுததல வேண்டியும், கிழத்தி
மடததகு கிழமை உடைமை யானும்
அன்பிலை கொடியை எனறலும் உரியள. கள

தலைமகள் ஊடல

1105. அவனகுறிப் பறிதல வேண்டியும், கிழவி
அகனமலி ஊடல அகறசிக கண்ணும்
வேற்றுமைக கிளவி தோற்றவும் பெறுமே கச

1101 வரை - உரிய எல்

1102. இறப்பினும் - கடப்பினும்

1104. பரத்தை - பரத்தைமை, மறுததல - நீக்குதல்,
தலைவனுக்குப் பரத்தைமை நீக்குதல எனக மடததகு
கிழமை - அறிநதும் அறியாதாளபோன ரெழுமும்
உரிமை. தலைவனை அன்பிலை கொடியை என்று தோழி
கூறுதலும் உரியள எனபது.

1105. கிழவி - தலைவி. அகன - உள்ளததில. அகற்
சிக்கண்ணும் - நீக்குதலிடத்தும் வேற்றுமைக கிளவி -
அயலார போன்ற நிலைமையைப் புலப்படுத்துகு சொல,
தலைவி தன்னிடம் தோற்றவும் பெறும் எனறபடி.

தலைவன பணிமொழி

1106. காமக கடப்பினுட பணிநத கிளவி
காணுவ காலைக கிழவோறகு உரிததே;
வழிபடு கிழமை அவடகிய லான. கக

தலைவி அருளமொழி

1107. அருளமுந துறுதத அனபுபொதி கிளவி
பொருளபட மொழிதல கிழவோடகும் உரிததேஉம்

ச. அலா

1108. களவும கற்பும அலாவரைவு இனறே. உக

அதன பயன

1109. அலரின தோனறும் காமத்தின சிறப்பே. உஉ

1110. கிழவோன வினையாட டாங்கும் அறறே. உங

1106. காணுவகாலை - ஆராயுவ காலதது. வழிபடு
கிழமை - தலைமகன வழி நிறகும் உரிமை அவடகு இயல
பாதலால, தலைமகன பணிமொழி கூறியேனும் அவனை
அகப்படுததிககொளவன எனக

1107 பொதி - நிறைநத. பொருளபட - கருதது
வெளிப்படையாகத தோனற.

1108. களவும கற்பும - களவிலும் கற்பிலும். அலா
வரைவு இனறு - அலா நீககு நிலைமை இனறு, உண்டு
எனறபடி

1109. தோனறும் - வெளிப்படும்.

1110. வினையாட்டாங்கும் - வினையாட்டு வகையிஞ
றும். அறறு - காமம அங்கனமே மாடகிமைப்படும்.

அநநிலையில, வாயிலேர்

1111. மனைவி தலைதாட் கிழவோன கொடுமை
தமமுள வாதல் வாயிலகடகு இல்லை உச
1112. மனைவி முன்னாக கையறு கிளவி
மனைவிகு உறுதி ஊவழி புண்டே. உடு
1113. முன்னிலைப் புறமொழி எல்லா வாயிறகும்
பின்னிலைத் தோன்றும் என்மனா புலவா. உசு

கூததா கூற்று

1114. தொலலை உரைத்தலும், நுகாச்சி ஏததலும்,
பல்லாற ருளும் ஊடலின் தணிததலும்,
உறுதி காட்டலும், அறிவுமெய் நிறுத்தலும்,
ஏதுவின் உணர்த்தலும், துணிவு காட்டலும்,
அணிநிலை உரைத்தலும் கூததா மேன. உஎ

1111. தலைதாள - புலத்தலாகிய முயற்சியிடத்து
கிழவோன கொடுமை தம உளவாதல் - கிழவோன கொடு
மையைத் தமமிடத்தனபோலத் தாங்காராய் மிகுத்துப்
பேசுதல்

1112 கையறு கிளவி - செயலற்றா போல இரவ
கிக கூறுதல். உறுதி - ஊடுதலில் உறுதி உண்டு - வாயில்
கடகு உண்டு

1113. முன்னிலைப் புறமொழி - முன்னின்றாரை
நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுஞ் சொல் பின்
னிலை - தமமைப் பின்னின்று குறைவிரக்குமிடத்து

1114. தொலலை - முன நிகழ்ந்தவை. நுகாச்சி
ஏததலும் - நுகாந்த இனபத்தைப் புகழ்ந்தலும் ஊடலின் -
ஊடலின்னது. உறுதி - பயன அணிநிலை - அழகின்
சிறப்பியல்பை. உரைத்தலும் - வருத்தத்தால் இழத்தலாகா
தென்று உரைத்தலும். இவை தலைவிக்குக் கூறுவன

1115. நிலம் பெயாநது *உரைத்தல் † வரைநிலை
[உரைத்தல்
கூததாகும் பாணாகும் யாதத்தை உரிய உஅ

இளையோர் கூற்று

1116. ஆற்றது பண்பும், கருமத்து விளைவும்,
ஏவல் முடிவும், வினாவும், செப்பும்,
ஆற்றிடைக கண்ட பொருளும், இறைச்சியும்,
தோற்றஞ் சான்ற அன்னவை பிறவும்
இளையோராக குரிய கிளவி எனப். உக

1117. உழைக்குநர் தொழிலும் காப்பும் உயர்ந்
[தோராகு
நடக்கை எல்லாம் அவாகட படுமே நடய

1115. நிலம் பெயாநது உரைத்தல் - தலைமகன்
தங்கியிருக்கும் வேற்று நாட்டுட சென்று தலைவியின் நிலை
மை உரைத்தல். வரைநிலை உரைத்தல் - தலைமகன் வரு
கின்ற காலத்தின் எல்லாநிலையைத் தலைமகட்கு எடுத்துரைத்
தல், யாதத்தை - உறுதியமைந்த கூறுககளாக.

1116. பொருள் - நிமித்தம் முதலிய பொருள்கள்
எனபா நசு தோற்றஞ் சான்ற - பேசுதற்கேற்ற தோற்றம்
அமைந்த.

1117. உழை - அருகில. காப்பும் - மெய்காவ
லும் என உயாநதோர்க்குச் செய்யத் தக்க நடக்கை
யெல்லாம் எனபது. அவாகட படும - இளையோராகு
உரிய தொழிலாகும்.

(பா-வே) * உரைத்தல். † அவன் நிலை.

தலைவன கலங்கல்

1118 பினமுறை ஆககிய பெருமபொருள் வதுவைத்
தொனமுறை மனைவி எதிர்ப்பா டாயினும்,
மின்னிழைப் புதலவனை வாயில்கொண்டு

[புகினும்

இறந்தது நினைஇக கிழவோன ஆங்கட
கலங்கலும் உரியன எனமனா புலவா. ௩௧

தலைவி தழீஇககோடல்

1119 தாயபோற கழறித் தழீஇக கோடல்
ஆயவினைக கிழத்திக்கும் உரித்தென மொழிப
கவ்வொடு மயங்கிய காலையான. ௩௨

1118. பினமுறை - முதன மனைவிக்குப் பினமுறை யாக, ஆககிய - உண்டாககிக் கொள்ளப்பட்ட பெரும பொருளென்று தலைமகன கருதிய வதுவையை என்க. தொனமுறை மனைவி - முன மனைவி எதிர்ப்பாடு ஆயினும். எதிரேறறுக்கொள்ளுஞ் சிறப்பைக் காணினும். இறந்தது நினைஇ - தான அத்தகைய நற்குணமுடையவளான முன மனைவியைக் கடந்த மறவொரு மணஞ் செயது கொண்ட சிறப்பிலலா நிலையினை நினைந்தது.

1119. முன நூற்பாவினால் தலைவன கலக்கங் கண்ட தலைவி, அவனைத் தாயபோல் இடித்ததுரைத்தது இணை தொழுகல் உரித்தென மொழிப எனறபடி. ஆய - மெல்லியலபின்னான, உமமை பின முறையாய வந்த மனை கிழத்திக்கும் உரித்தெனறபடி. கவ்வொடு மயங்கிய - முயக்கமினமையால் வருந்திய.

1120. அவனசோபு காததல கடனெனப் படுதலின
மகனதாய உயாபும தன்னுயா பாகும்
செல்வன் பணிமொழி இயல்பாக லான. ௩௩

௩. பிரிவு

பகைவயிற பிரிவு

1121. எண்ணரும் பாசறைப பெண்ணெடு புணரார்.

1122. புறத்தோ ராங்கட் புரைவ தென்ப ௩௩

அந்நிலையிற, பாபபா கூற்று

1123. காமநிலை உரைத்தலும், தேர்நிலைஉரைத்தலும்
கிழவோன குறிப்பினை எடுத்தனா மொழிதலும்,
ஆவொடு பட்ட நிமித்தங் கூறலும்,
செலவுறு கிளவியும், செவ்வழுகு கிளவியும்,
அன்னவை பிறவும் பாபபாபாகு உரிய. ௩௪

1120 அவன - தலைவன் கடன - இல்லற மகளிராக
குக் கடன. மகன தாய - முன்முறை பின்முறை மனை
வியருள் பிள்ளைப்பேறுடைய தாயாகியவளது தன் - பிள்ளை
பேறு நிலலாத ஏனை மனைவியாகிய தனது செலவன் -
தலைவனது இயல்பாகலான - அவன் பணிமொழிவழி நிற
றல மனைவியாகிய தமக்கு இயல்பாகலானும் எனபது.

1121. எண்ணரும் பாசறை - நினைத்தற்கும் இராப
பகற் கடுமுயற்சியுடையதான பாசறைக்கண் பெண்ணெடு
புணரா - தலைமக்கள் பெண்ணெடு செல்லாரா.

1122. புறத்தோராவகண் - தலைமக்களல்லாத ஏனை
அடியோர் வினைவலரிடத்தது. புனரவது - அந்நிலை ஒக்
கும்

1123 காமநிலை உரைப்பினும் - பிரிவின்கண் தலை
வியின் காம நிலையைத் தலையறகு உரைத்தலும். தேர்நிலை -
அதிவிரும்பு அவன் தேருதற்குரிய நிலையினை. எடுத்த

வாயிலோ

1124. எல்லா வாயிலும் இருவா தேளததும்
புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள எனப். ௩௭

1125 அனபு தலைப்பிரிந்த கிளவி தோன்றின
சிறைப்புறங் குறித்தன்று எனமனா புலவா.

தலைவி

1126. தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளததல
எத்திறத தானும் கிழத்திக கிலலை
முற்பட வகுத்த இரண்டலங் கடையே. ௩௯

தலைவன்

1127. கிழவி முன்னாத தற்புகழ் கிளவி
கிழவோன வினைவயின உரிய என்ப. ௪௦

தனா - அவவப்போதும் அறிந்தெடுத்தது. செலவறு.
செலவறுதேறற. செலவழுங்கு - செலவழுங்குதற
கேறற.

1124 இருவா தேளததும் - தலைவன தலைவியாகிய
இருவரிடத்தும் மகிழ்ச்சிப் பொருள - மகிழ்ச்சிக் கருத்
துகள் நிகழ்த்துதலைத் தமக்குப் பொருளாக உடையன.

1125 தோன்றின - வாயில்களிடத்துத் தோன்றின.
சிறைப்புறங் குறித்தன்று - ஒருவருக்கொருவா சிறைப்புற
மாக இருக்கக் குறித்தற்குரியது

1126. இரண்டு அலங்கடையே - இரண்டு அல்லாத
விடத்து. இரண்டெனறது, தொல. அகந. 41 - ல
கூறிய இரத்தலும் தெளித்தலும்

1127. வினைவயின - வினைவயிற் பிரிவினகண.

பாங்கன

1128. மொழியெதிரா மொழிதல் பாங்கறகு உரித்தே.

1129 குறித்தெதிரா மொழிதல அஃகித தோனறும். சஉ

வனபுறை

1130. துனபுறு பொழுதினு மெல்லாம் கிழவன

வனபுறுத தல்லது சேறல் இல்லை. சந

செலவழுங்கல

1131. செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை யன்றே

வனபுறை குறித்தல் தவிாச்சி யாகும். சச

பாசறைப புலம்பல

1132. கிழவி நிலையே வினையிடத துரையார் ;

வென்றிக காலதது விளங்கித தோனறும். சரு

1128. மொழி எதிரா - தலைமகன கூறும் மொழிக்கு எதிராக.

1129. அஃகித தோனறும் - அவ்வனம் எதிராமொழி தல அருகித்தோனறும் எனற்படி.

1130. துனபுறு பொழுதினு மெல்லாம் எனறமை யின, தலைவி துனபுறுதபொழுதினு மெல்லாம் எனபதும் பெறப்பட்டது. வனபுறுதது - வறபுறுதது சேறல் - பிரிந்து செல்லுதல

1131. வனபுறை குறித்தல - தலைவியை வறபுறுத துதல கருதலாகிய.

1132. வினையிடதது - தலைவன வினைககண முனைநது நிறகுமிடதது. உரையார் - எவருங் கூறா வினையின வெறிக காலததுத தலைவியின நிலை தானே அவனுக் குச சிறந்து தோனறும் எனற்படி.

பரததையிற் பிரிவு

1133. பூப்பின புறப்பாடு ஈராறு நாளும்
நீததகன்று உறையாரா எனமனா புலவா,
பரததையிற் பிரிந்த காலை யான. சக

ஓதற் பிரிவு

1134. வேண்டிய கல்வி யாண்டுமுன்று இறவாது.சஎ
காவற் பிரிவு

1135. வேந்தறு தொழிலே யாண்டின தகமே சஅ
பொருளவயிற் பிரிவு

1136. ஏனைப் பிரிவும் அவவயின நிலையும். சக
வினையாடற் பிரிவு

1137. யாறும் குளனும் காவும ஆடிப்
பதியிகநது நுகாதலும் உரிய எனப். ௩௦

கூ. தவம்

தலைவனுந் தலைவியும் ஒருங்கு தவம் பயிலல

1138. காமஞ் சான்ற கடைக்கோட காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி

1133. பரததையிற் பிரிந்த எனறமையால், ஏனைப் பிரிவினகண் அகன்றுறைதலும் நேரும் எனறபடி.

1134. கல்வி - ஓதற் பிரிவு இறவாது - கடவாது.

1135. வேந்தறு தொழில் - பகைவயிற் பிரிவு
போலவன யாண்டினது அகம் - ஓர் யாண்டிற்குட்
பட்டகால வெலலையினை யுடையது

1136. அவவயின - அந்தக் கால வெலலையில், ஓர்
யாண்டினுள்.

1137. பதியிகநது - நகரைக் கடந்துபோய், உரிய.
தலைவன தலைவியாககு உரியன.

அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிறறல இறந்ததன பயனே. ௩௧
வாயிலகனும் அவருடன் தவம் பயிலல

1139 தோழி, தாயே, பாபபான, பாங்கன,
பாணன, பாடினி, இளையா, விருந்தினா,
கூத்தா, விறலியா, அறிவா, கண்டோ,
யாதத சிறப்பின் வாயில்கள எனப. ௩௨

இதனால, வினைவயிற செல்லுந தலைமகள்
இடைவழியில தவிரமை

1140. வினைவயின பிரிந்தோன மீண்டவரு காலை
இடைச்சுர மருங்கில் தவிாத விலலை,
உள்ளம போல உறறுழி உதவும்
புள்ளியற கவிமா உடைமை யான. ௩௩

1138. சான்ற - அமைந்த கடைக்கோட காலை -
காமம் நிறைவடைந்ததாக உட்கொண்ட முடிவெல்லையில்
ஏமம் - தமக்குக் காவலாக. துவன்றி - செறிந்திருந்தது.
சிறந்தது - தவத்தை இறந்ததன - கடந்தது போன மனை
வாழ்க்கையின்.

1139. விறலியா - ஆடலபாடல நிகழ்த்தும் ஓரினத்
துப பெண்டிர் அறிவா - சான்றோர் யாதத - உள்ளம்
பிணித்த

1140. தவிாதல - நிறறல உள்ளம் போல உறறுழி -
மனம்போல உறறவிடத்தில். புள இயல - பறவைகளைப்
போல கால நிலம் பாவாது பறந்து செல்லும் விசையியல
பிணையுடைய. கவி மா - மனவெழுச்சி மிக்க குதிரையை
உடைமையான - தலைமகன் உடையனாய்விடத்தது எனக.

௫. பொருளியல்

[எஞ்சிய பொருளிலக்கணங்களின் பகுதிகளை
உணர்த்துவது.]

க. பொருளின் இயைபு

தொடாகளிற் பொருளிலக்கணம் இயையும்மாறு

1141. இசைதிரிந் திசைப்பினும் இயையும்ன
[பொருளே
அசைதிரிந் தியலா எனமனா புலவா. க

உ. ஒருபாற் கூற்று

தலைவன் தலைவியாகுரிய ஒருபாற் கூற்று

1142. நோயும் இனபமும் இருவகை நிலையிற்
காமங் கண்ணிய மரபிடை தெரிய,
எட்டன பகுதியும் விளங்க, ஓட்டிய
உறுப்புடை யதுபோல் உணர்வுடை யதுபோல்
மறுத்துரைப் பதுபோலநெஞ்சொடுபுணாநதும்

1141. இசை - சொற்கள். இயையும் பொருள் -
கருதது இயைநது வரும். அசை - அசைச் சொற்கள்.

1142 நோய - துன்பம். நோயும் இனபமுமாகிய
இருவகை நிலை யெனக் கண்ணிய - கருதிய மரபு -
இயல்பு. இடை தெரிய - இடையீடுபடாது தோன்ற. எட்
ட்டன பகுதி யெனறது, நகை முதலிய எணவகை மெய்ப
பாடுகள். நெஞ்சு, உறுப்புடையது போலவும் உணர்வுடை
யதுபோலவும் மறுத்துரைப்பது போலவும் எனபது.
மறுத்துரைப்பது போல - எதிர்விடை கூறுவதுபோல.
புணாநதும் - கருதிச் சொல்லியும், மரபினவற்றெடு :

சொல்லா மரபி னவறறோடு கெழீஇச
செய்யா மரபின தொழிற்படுத தடக்கியும்,
அவரவா உறுபிணி தம்போற் சோத்தியும்,
அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ
இருபெயா மூன்றும் உரிய வாக
உவம வாயிற படுததலும் உவமம்
ஒன்றிடத்து இருவாகும் உரியபாற கிளவி உ
அகனகண், கனவு

1143. கனவும் உரித்தால் அவவிடத தான. ௩

அது தாயகமும் உரியது

1144. தாயகமும் உரித்தாற் போக்குடன கிளப்பினச

கோழி முதலியோர்க்குரிய ஒருபாற கூறறு

1145. பாலகெழு கிளவி நாலவாகமும் உரித்தே. ௫

1146. நடபின நடக்கை ஆங்கலங் கடையே ௬

இயல்புடையவற்றோடு, அவை புளளும் விலங்கும் முதலியன. கெழீஇ - இப்பாது இருபெயா எனறது, உவமைப பெயரும் உவமிகமும் பெயரும் எனவும், மூன்றும் எனறது, அவ்வவமைககுரிய தொழிலும் பண்பும் பயனும் எனவுங் கூறவா இளம். உவமம் ஒன்றிடத்து உவமவாயிற படுததலும் எனறபடி இருவாகும் - தலைவி தலைவன் இருவாகும். பாறகிளவி - ஒரு கூறறுக கிளவி - தனிககிளவி

1144 தாயகமும் கனவு உரித்தது எனபது. போக்குடன - உடனபோக்கு

1145 பால கெழு கிளவி - ஒரு கூறறுக கிளவி, தனிமொழி நாலவரெனறது, தலைவன் தலைவிபரலாத தோழியும் செவியியும் நற்றாயும் பாங்கனும் எனபா நச.

1146 நடபின நடக்கை - நடபின விளையாட டொழுககீம்

அதனகண், தோழி முதலியோர்குரிய பண்புகள்

1147. உயிரும நாணும் மடனும் எனநிலை
செயிர்தீர சிறப்பின நாலவாககு முரிய எ

அதனகண், தலைவியின் இயல்பு

1148. வண்ணம் பசுநது புலம்புறு காலை
உணர்நத போல உறுப்பினைக் கிழவி
புணர்நத வகையிற் புணாக்கவும் பெறுமே அ

1149. உடம்பும் உயிரும வாடியக காலும்
என்னுற றனகொல இவையெனினில்லது
கிழவோற சோதல் கிழத்திக கிலலை. க

1150. ஒருசிறை நெஞ்சுமொடு உசாவுங் காலை
உரிய தாகலும் உண்டென மொழிப க௦

1151 தனவயின் கரத்தலும், அவனவயின் வேட்டலும்
அன்ன இடங்கள் அல்வழி யெல்லாம்
மடனொடு நின்றல் கடனென மொழிப. கக

1147 உயிரும் - உயிர்போன ஒருமுகும் நேயமும்.
செயிர்தீர சிறப்பின - குற்றந தீரநத தலைமையினைபுடைய.
நாலவாகும் - முன் தூறபாவிற கூறிய நாலவாகும்

1148. வண்ணம் - நிறம் புலம்பு - தனிமை உறுப
பினை - தன உடம்பின உறுப்புகளை. புணர்நத வகையின்
பொருந்திய சொல்வகையினால். புணாக்கவும் பெறும்.
பொருத்திப் பேசவும் பெறுவன.

1150. ஒரு சிறை - தனியே ஒரு பக்கத்தில் நின்று
உரியதாகலும் - தலைவனைச் சேரும் வேட்கையை வெளிப்
படுத்திக் கொள்ளுதலும் உண்டென - தலைவிகு உண்
டென.

1151 தனவயின் கரத்தலும் - தலைமகன் தனது
போற்றி வொழுகக்கததைத் தன்னிடம் மறைத்துக் கொள்

ந. அறத்தொடு நிற்கு நிலை

ஏனைக காலங்களில் தோழியின் முறைமை

1152. அறத்தொடு நிறகுங் காலத் தனறி,
அறத்தியல் மரபிலள தோழி எனப. கஉ

அறத்தொடு நிறற்றகுரிய கருத்துக்களின் வகை

1153. எளித்தல, ஏததல, வேடகை யுரைத்தல்,
கூறுத லுசாதல, ஏதீடு, தலைப்பாடு,
உண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ
அவ்வெழு வகைய எனமனா புலவா. கங

ஞதலும். அவன வயின் வேட்டலும் - அநக காலத்தில
அவனிடம் தலைம்கள வேடகை கொளஞதலுமாகிய அல
வழியெல்லாம் - அல்லாத விடத்தெல்லாம். மட்டுண்டு நிற
றல - தலைவி வேடகை புறம்படாது நிறறல.

1152 காலத்தனறி - காலம் நோந்தாலல்லது. அறத்
தியல் மரபு இலள எனறது, தலையியின் களவொழுகக்
நிகழ்ச்சியைச் செவிலிக்ஞத் தோழி நிகழ்ந்தவாறே பொது
வாகக் கூறி அறிவிப்பள எனபது அறத்தொடு நிற்க
நோதலாவது, செவிவி மேலுமேலும் ஐயுறது ஆராய்தல
மேற்கொண்ட காலத்து எனறபடி.

1153. எளித்தல - தலைவனை எளியனாகக் கூறுதல.
கூறுத லுசாதல - கூறும் முறைமையிலேயே வினாவியும்
பேசுதல. ஏதீடு - காரணமிடடுக் கூறுதல தலைப்பாடு -
தலைவியுந் தலைவனுந் தாமே தலைப்பட்டன ரென்று கூறுதல.
உண்மை செப்புங் கிளவியொடு இப் படைத்துமொழி
கிளவிகளும் தொகைஇ எனக் எழு வகைய - அறத்
தொடு நிறற்றகுரிய எழு வகையின்

தலைவியின் நிலையால உற்றது உணர்தல

1154 உற்றுழி யல்லது சொல்லல இனமையின
அப்பொருள வேட்கைக கிளவியின உணாப,

உரிய பெண்பால இயலபுகள

1155. செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பா லான. கடு

சு. வரைவு கடாதல்

அதன முறைமை

1156 பொழுதும் ஆறும் காபபுமஎன்று இவற்றின
வழுவி னாகிய குற்றம் காட்டலும்,
தன்னை அழிதலும், அவனனது அருசலும்,
இரவின்னும் பகலின்னும் நீவா என்றலும்,
கிழவோன றன்னை வாரல என்றலும்,

1154. உற்றுழியல்லது - வாயப்பு நோந்தவிடத்
தல்லது சொல்லல இனமையின - தோழி சொல்லுதலிலலா
மையால, அப பொருள வேட்கை - அக கருத்துடைய
வேட்கையை. கிழவியின - தலைவியின நிலை கொண்டே.
உணாப - செவிலி முதலியோர உணாவா.

1155, செறிவும் - அடக்கமும். நிறைவும் - மன
உமைதியும், செம்மையும் - நோமையும். செப்பும் - தருவன
கூறலும் அருமையும் - அருமைப்பாடும், பெண்பாலான -
பெணமக்களிடத்தன.

1156 ஆறும் - வழியும், காபபும - காவலும். வழு
வின ஆகிய - வழுவுதலாலாகிய காட்டலும் - தலைவனாக
குத் தோழி எடுத்துக் கூறுதலும். தன்னை அழிதலும் -
தன்னை வருத்திக்கொண்டு பேசுதலும், வர - குறியிடத்த
வருக. வாரல - வரவேண்டாம். நனமையும் தீமையுமாக

நனமையும் தீமையும் பிற்துனைக் கூறலும்,
புரைபட வந்த அன்னவை பிறவும்
வரைதல வேடகைப் பொருள எனப. கக

1157. வேடகை மறுத்துக் கிளந்தாவகு உரைத்தல்
மரீஇய மருங்கின உரித்தென மொழிப. கக
அநநிலையில, தலைவன் தலைவியின் ஊரடிகள்

1158. தேரும யானையும் குதிரையும் பிறவும்
ஊரந்தனா இயங்கலும் உரியா எனப. கஅ

பேசுவதோ வகை

1159. உண்டற குரிய அல்லாப் பொருளை
உண்டன போலக் கூறலும் மரபே. கக

பிற்தொரு பொருண்மேல வைத்துக் கூறுதலும் எனக.
புரைபட - வருபபட, பிழை பொருந்த. வரைதல வேட
கைப் பொருள் - வரைதல வேடகைக் கருத்துடையன,
கூட விருப்பமில்லாமையாற கூறப்படன அல்ல என்ற
படி

1157 வேடகை மறுத்து - வரைதல வேட்கையா
கிய பயனை மாற்றி. கிளந்தாவகு உரைத்தல - முன நூறபா
விற கூறிய கூறல்களை அவற்றின் கருத்தே தோன்றச்
சொல்லுதல மரீஇய மருங்கின - அகணநினைவின் வழியிய
பக்கமாகிய கைக்கினை பெருநினைக்கண

1158. ஊரந்தனா - ஊரந்து.

1159. பசுலையால் உண்பபட்டு என்றபோலவன
இந நூறபாவின கருத்து.

கஅ

பொருள வேண்டுதல்

1160 பொருளென மொழிதலும் வரைநிலை யினறே
காப்புகைகம் மிகுதல் உணமை யான. ௨௦

அந்நிலையிற், கருதக்கூடாதன

1161. அனபே அறனே இனபம் நானெனுடு
துறநத ஒழுககம் பழிததன றுகலின
ஒன்றும் வேண்டா காப்பினுள்ளே. ௨௧

கருதக் கூடியது

1162. சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே ௨௨

௩. அகப்பொருட் புலனெறி வழகுகுகள்

உலக வழகுகுகத் தழுவுதல்

1163. உயாநதோர கிளவியும் வழகுகொடுபுணாதலின
வழகுகுவழிப படுத்தல் செய்யுட்குக் கடனே

1160 பொருளென - பொருள வேண்டுமெனத்
தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதலும் வரைநிலை யின்று - நீக்கு
நிலைமை யின்று காப்புக கைமமிகுதல், - தலைவிகுக் காவ
லால வருத்தம் நிலைக்குமேல மிகுநது போதல். உணமை
யான - உண்டானவிடத்து.

1161 துறநத ஒழுககம் - நீங்கிக் காரியத்தை
முடிக்கும் ஒழுககம் வேண்டா - தோழிகு வேண்டா

1162 சுரம என மொழிதலும் - பொருள தேடுதற்
குப் போகும் நெறி கடுமையான பாலவனம் என்று தலைவ
னுக்குத் தோழி கூறி விலக்குதலும்.

1163. வழகுகு - உலக வழகுகுகினை.

அது முதனமைகொள்ளும் வகை

1164. அறக்கழி உடையன பொருட்பயம் படரின்
வழக்கென வழங்கலும் பழித்தன நெனப.

அதனைப் பழுதுபடாமற் காக்கும் வகை

1165. மிக்க பொருளினுட பொருளவகை புணாகக
நாணுத்தலைப் பிரியா நலவழிப் படுததே. உடு
உரிமையோடு கூறுஞ் சொல

1166. முறைப்பெயா மருங்கின கெழுதகைப் பொதுச
[சொல்
நிலைக்குரி மரபின இருவீற்றும் உரித்தே உள்
உரிமையால் கோன்றும் ஒருமை

1167. தாயத்தின அடையா, ராயச் செல்லா,
வினைவயின தங்கா, வீற்றுக கொளப்படா

1164. அறக்கழிவு உடையன - அற முறைமையின்
நிலை உடையன

1165 மிக்க பொருளினுள் - அங்கனங் கடந்த
பொருளினுள். தலைப் பிரியா - கெடாத. பொருள் வகை
புணாகக - ஏற்ற கருத்து வகைகளைச் சேர்த்துக் கூறுக.

1166 கெழுதகைப் பொதுச்சொல் - அன்புரிமை
யோடு கூறும் பொதுவகை மொழி, 'எல்லா' எனபது
போன்ற சொல். நிலைக்கு உரிய மரபின - நிலைத்து வழங்கு
தற்குரிய இயல்பினால் இரு ஈற்றும் - ஆண்பால் பெண்
பால் எனனும் இருபாற்கும்.

• 1167 தாயத்தின - தந்தையின் சொந்ததாகக் கருதி.
அடையா - உடன பிறந்தாரால் எய்த இயலாத. வினை
வயின - தொழில் முறைமையினால். வீற்று - வேறுபாடு
டைய பகைவரால் எம் என - எம்முடையது எனத் தோழி
கருதுமபடி. கிழமைத் தோற்றம் - உரிமையோடு கூடிய

எமஎன வருஉம கிழமைத தோற்றம்

அல்லா வாயினும் புலலுவ உளவே உஎ

அகப்பொருட கிளவிகளின் ஒருமை பன்மை

1168. ஒருபாற கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும்,
வருவகை தானே வழக்குஎன மொழிப. உஅ

இயல்பாய நெஞ்சமாநது வரும் இனபம்

1169 எல்லா உயிராகும் இனபம் என்பது
தான அமாநது வருஉம மேவற றாகும் உக

உலகியல் வழுவாகிய பரததைமை

1170 பரததை வாயில் நாலவாகும் உரித்தே
நிலத்திரி பினறஃ தெனமனூர புலவா. ௩௦

தலைவியின் உறுப்பழகுத தோற்றங்கள். அல்லாவாயினும் - உண்மையில் தோழியினுடைய அல்லாவாயினும் புலலுவ - அகவனம் சொல்லுதற்குப் பொருந்தும் வழக்குகள். தலைவியின் அழகு அவட்கே உரிமையுடையதாக இருந்தபாவின முதலிரண்டு வரிகளாற் கூறப்பட்டது அடையா, செல்லா, தங்கா, கொளப்படாத தோற்றம் எனக்.

1168 ஒருபாற கிளவி - தலைவன் தலைவி எனனும் ஒருமைக கிளவி எனைப்பாற கண்ணும் - எனைப் பன்மைக கிளவியாகவும்.

1169 தான அமாநது வருஉம மேவறறாகும் - தான நெஞ்சமாநது வரும் விருப்பமுடைமையாகும்.

1170. பரததை வாயில் என்றது, புறத்தொழுகுப் போக்கு என்றற்கு நாலவாகும் - நிலமக்கள், தலைமக்கள் அடியோ, வினைவலராகிய நாலவகையாகும். அஃது - அவவாயில் நிலத் திரிபினது - அவ்வந் நிலத்தின்கண்ணேயே நிகழும் என்றபடி.

ஈ. தலைவியைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்

உடனபோகும் வரைவும்

1171. ஒருதலை உரிமை வேண்டியும், மகடூஉப்
பிரிதல அச்சம் உண்மை யானும்,
அம்பலம் அலரும் களவுவெளிப் படுகும்
[என்று
அஞ்ச வந்த ஆங்கிரு வகையினும்,
நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருளினும்,
போகும் வரைவும் மனைவிகளை தோன்றும்.

இரக்க உணர்வு

1172. வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலை
உரித்தென மொழிப வாழ்க்கையுள் இரக்கம்.

உயாவு

- 1173 மனைவி உயாவும் கிழவோன பணிவும்
நினைபுங் காலைப் புலவியுள் உரிய நடந

1171. ஒருதலை - உறுதியாக உரிமை - இல்லற
பரிமை. மகடூஉப் பிரிதல அச்சம் - பெண்களுக்கு இயற்
கையே நிகழ்வின்ற ஆணமக்கள் பிரிவரென்னும் அச்ச
முடைமை. நோக்கொடு - தனது மருண்ட பாவை இயற்
கையினால். இடையூறு பொருளினும் - இடையூறுகிய கருத
தினும் போகும் - உடனபோக்கேனும் வரைவும் - வரை
தல முயற்சியேனும். மனைவிகளை - தலைவியினிடத்து.

1172. சுட்டுங்காலை - குறித்துப் பேசுமிடத்து.
வாழ்க்கையுள் இரக்க வுணாவாகிய பயன உரியதாகும்
என்பது.

1174. நிகழ்தகை மருங்கின வேடகை மிகுதியிற
புகழ்தகை வரையார கறபி னுள்ளே நசு
இறைச்சியின இயலபு
1175 இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே. நடு
அதன் உடபொருள்
1176. இறைச்சியிற பிறகும் பொருளுமா நுளவே
திறத்தியல மருங்கின தெரியு மோரக்கே. நசு
1177. அனபுறு தருந இறைச்சியுட சுட்டலும்
வனபுறை யாகும் வருந்திய பொழுதே. நசு

1174. தகை மருங்கின - தனமைபாராட்டுமிடத்து, நலம் பாராட்டுமிடத்து எனக் மிகுதியின - மிகுதியால் புகழ்தகை வரையார - தமமுள் ஒருவரை யொருவா புகழுந் தனமையை நீக்கார.

1175 இறைச்சி - கருப்பொருள்களின் இயைபு. பொருட்புறத்தது - கூறவேண்டிய கருத்துக்கு வேறாய் அடைமொழி வடிவில் வந்து தங்கிப் பயன்படுவது.

1176 பொருளும் உள் - வேறு உட்கருத்துக்களும் உள்ளன. திறத்தியல மருங்கின தெரியுமோரக்கு - அதன் கூறுபாட்டியலவினை அதன் வகையில் ஆராய்ந்துணர் வலலாக்கு.

1177. அனபுறு தருந - அனபு கொள்ளத் தக்க கருத்துக்களை. இறைச்சியுட சுட்டலும் - கருப்பொருள்களின் உட்கருத்து வகையாற் குறித்தலும், வருந்திய பொழுது - பிரிவாற்றாது வருந்திய காலத்து. வனபுறை யாகும் - அது வறபுறுத்தலாய் முடியும்.

நலம பாராட்டுதலால் அச்சம்

1178. செயபொருள் அச்சமும், வினைவயின் பிரிவும்
மெய்பெற உணாததும் கிழவிபா ராட்டே.

உள்ளத்து ஊடல்

1179. கற்புவழிப் பட்டவள பரத்தை ஏத்தினும்
உள்ளத் தூடல் உண்டென மொழிப. நக

தலைவனது குறிப்புணாதல்

1180. கிழவோள், பிறளகுணம் இவையெனக் கூறிக்
கிழவோன் குறிப்பினை உணாதற்கும் உரியள்.

தலைவனைக் கழறுதற்கு வாய்ப்பு

1181. தம்முறு விழுமம் பரத்தையா கூறினும்
மெய்மமை யாக அவாவயின் உணாநதும்
தலைத்தாட் கழறுஅறம் எதிர்ப்பொழு தின்றே
மலிதலும் ஊடலும் அவையலங் கடையே.

1178 செயபொருள் அச்சமும் - பொருள்செய
தற்கண் தலைவி ஓர் இடையூறுவளோ எனத் தலைமகனுக்கு
ஓர் அச்சத்தையும் வினைவயின் பிரிவும் - தலைவன் வினை
வயிற் பிரிவதோ எனத் தலைமகனுக்கு ஓர் அச்சத்தையும்.
மெய்பெற - உறுதியாக. கிழவி பாராட்டு - தலைவியைத்
தலைமகன் பாராட்டுதல் பாராட்டுதல் இவ் வச்சங்களை
உணாததும் எனபது.

1179 பரத்தை - பரத்தையை.

1180 குறிப்பினை - அப் பிறளமாட்டுக் கிழவோன்
கொள்ளுங் குறிப்பினை

1181 அவாவயின் உணாநதும் - அப் பரத்தை
யரிடத்து அதனை உணாநதும். தலைத்தாள - தலைமையான
முயற்சியோடே. கழறு அறம் - தலைவனைக் கழறுதலாகிய
முறைமை. கழறுதல் - கடிந்து கூறுதல். தலைவியாகிய

தலைவியின் மருடகை

1182. பொழுதுதலை வைத்த கையறு காலை
இறந்த போலக கிளகருங் கிளவி
மடனே வருத்தம் மருடகை மிகுதியோடு
அவைநாற பொருடகண நிகழும் என்ப சஉ

எ. தோழியைப் பற்றிய சில குறிப்புகள்

படைத்து மொழியுங் கிளவிகள்

1183. இரந்து குறையுற கிழவினைத் தோழி
நிரம்ப நீக்கி நிறுத்த லன்றியும்,
வாயமை கூறலும், பொய்தலைப் பெய்தலும்,
நல்வகை யுடைய நயத்திற கூறியும்,
பலவகை யானும் படைக்கவும் பெறுமே. ச௩

1184. உயாமொழிக் குரிய உறமுங் கிளவி,
ஐயக கிளவி ஆடேவிற குரித்தே. ச௪

தனனைத் தலைவன் எதிர்ப்பட்ட பொழுதிலேயே இலங்கி
எனக் மலிதலும் - மௌ

1182. பொழுது தலைவைத்த - தலைமகன் வருகின்ற
பொழுதினமேற கருத்து வைத்த. இறந்த போல - அஃ
காலம் வராமுன்னரே வந்ததுபோல மிகுதியோடு - ஆற
ருமை மிகுதியோடு நிகழும் - தலைவிக் கு நிகழும்.

1183. தலைப் பெய்தலும் - பெய்துரைத்தலும்.
படைக்கவும் - படைத்து மொழியவும்.

1184. உயா மொழிக் கு - புகழ்மொழிக் கு. உறமுங்
கிளவி - எதிருரைக்குங் கிளவி. ஆடேவிறகு - ஆணமை
னுக்கு.

அறிவுரை

1185 உறுகண ஒம்பல் தன்னியல் பாகவின,
உரிய தாகும தோழிகண உரனே. சடு

புகழுரை

1186. உயாமொழிக கிளவியும் உரியவால் அவடகே.

தோழி முதலிய வாயிலோர் உரைகள்

1187. வாயிற கிளவி வெளிப்படக கிளததல்
தாவினறு உரிய தததம கூறறே சள

உள்ளுறை மொழியின வகை

1188. உடனுறை, உவமம், சுட்டு நகை, சிறப்பென க
கெடலரும் மரபின உள்ளுறை ஐந்தே சஅ

அதன மற்றோ ரியலபு

1189. அநதமில் சிறப்பின ஆக்கிய இனபம்
தனவயின வருதலும் வருதத பண்பே. சக

1185. உறுகண ஒம்பல் - உறுகினை இடையூறு
நீக்கல். உரன - அறிவுமொழி.

1187 வாயிற கிளவி - வாயிலோர் கூறுஞ சொல்.
தா இனறு - பழுதினறி. தததம எனறா, வாயிலோர் பல
ராதவின

1189. தன வயின வருதலும் - உள்ளுறையாகிய
தன்னிடத்து விளங்க நிறறலும் பண்பே - இயல்பாகும்.
கருத்துப் புலப்படுத்தத்தலே யன்றி இனபம் விளைக்க வருத
லும் உள்ளுறை வருப்பின கருத்தென்றபடி,

அதனகன, அடங்குவன

1190. மங்கல மொழியும், வைஇய மொழியும்,
மாறில் ஆணமையின சொல்லிய மொழியும்,
கூறியல மருங்கின கொளனும் எனப ௩௦

தோழி சிறப்பித்துக் கூறுதல

1191. சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குரவு
அனைநால் வகையும் சிறப்பொடு வருமே. ௩௧

‘அனனை’ ‘எனனை’ என்றல

1192. அனனை எனனை எனறலும் உளவே
தொன்னெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும்
தோன்ற மரபின எனமனா புலவா ௩௨

அ. உள்ளத துணாச்சிகள்

ஒருமைப்பாடு முதலியன

1193. ஒப்பும் உருவும் வெறுப்பும் என்றா,
கற்பும் ஏனும் எழிலும் என்றா,

1190. வைஇய - திடடிய. ஆணமையின - ஆண
மைக கருத்தில. கூறிய மருங்கில எனறது, உளருறையு
வமையில் எனறறகு கொளனும் - அடங்கும்

1191 நிம்பிரி - பொருமைக குறிப்பும். சிறப
பொடு - சிறப்பிக்குங் காரணத்தால

1192 அனனை எனனை எனறலும் - தலைவியைத்
தோழி அனனை எனறலும் எனனை எனறலும். அனனை
எனறல, தலைவி தோழியையும் தோழி தலைவியையும் என
வும், எனனை எனறல, இருவரும் தலைவனை எனவுங் கூறுப,
இது தொன்னெறி முறைமையாய்ச் சொல் விலக்கன
எழுத்திலக்கணங்களாற பொருள தோன்ற மரபின எனற
படி.

சாயலும் நாணும் மடனும் என்றோ,
நோயும் வேட்கையும் நுகாவும் என்றோங்கு,
ஆவயின் வருஉங் கிளவி யெல்லாம்
நாட்டிய மரபின் நெஞ்சுகொளின் அல்லது
காட்ட லாகாப பொருள் எனப. நுந

அவை எங்கும் எஞ்ஞான்றும் உள்ளன

1194. இமையோர தேளத்தீம் எறிகடல் வரைப்பினும்
அவையில் காலம் இன்மை யான. நுச

1193 ஒப்பு - ஒப்புமைப்பட்ட இயல்பு. உரு -
நன்குமதிப்பாகிய அச்சம் வெறுப்பு - அடக்கம் எனப
என்ற - என்றும் ஏ - புதிது எழுந்த வரும் அழகு
எழில் - மேலும் வளநாது நிலைபெறும் அழகு. சாயல் -
மெனமை நோய - துன்பம். ஆவயின் - அம் முறைமையில்
நாட்டிய மரபின் - இன்னது இன்ன கருத்துடைய
தெனது கூறி நிறுத்திவருகின்ற முறைமையினால். நெஞ்சு
கொளின் அல்லது - நெஞ்சினால் உணர்நதுகொள்ளி
னனறி. காட்டலாகாப பொருள் - வேறு வகையால்
வெளிப்படையாக விளக்குதலாகாத கருத்துடையன

1194. 'எறிகடல் வரைப்பு' என்றது, இவ்வுலகு
என்னும் பொருட்டு அவை இல் - முன நூற்பாவிற
கூறிய ஒப்பு முதலிய கிளவிகள் இல்லாத. இன்மையான -
இல்லாமையால். இல்லாமையால், நெஞ்சினால் உணர்வன
வேயாயினும், விளங்கக் காட்டலாகாதனவேயாயினும்,
யாண்டும் நிகழ்வனவாய் அவை உண்டென்றே கொள்ளப
படும் எனபது.

கூ மெய்ப்பாட் டியல்

(பொருளிலக்கணத்துக குரிய மெய்ப்பாடுகளின்
இயலபுணாததுவது.)

க. மெய்ப்பாடுகளின் வகை

1195. பண்ணைத் தோஷறிய எண்ணானகு பொருளும்
கண்ணிய புறனே நாலநானகு எனப, க
அவற்றின் தொக்க

1196. நாலிரண டாகும பாலுமா ருண்டே. ௨
அவற்றின் பெயர் முதலியன

1197 நகையே அழுகை இளிவரல மருடகை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு எனப. ௩

1195 பண்ணை - மகளிரா வினையாடடிகள் எண்ணானகு பொருளும் முப்பத்திரண்டு கருத்துக்களும், அவை, மேல, எள்ளல இளமை முதலியவாக நவலப்படுகின்றன கண்ணிய புறன - கருதிய வெளிப்பாடு. நாலநானகு - பதினாறு வகைப்படும், அவை, நகை முதலிய எணவகைச் சுவைகளும் அவற்றின் எணவகைக் குறிப்புகளும்.

1196. நாலிரண்டாகும் பாலும் உண்டு - முன நூற்பாவிற கூறிய பதினாறு வகை வெளிப்பாடுகளும் சுவைகளுட குறிப்புகளை அடக்கி எணவகை வெளிப்பாடுகளென்று கூறும் பக்கமும் உண்டு.

1197. நகை - சிரிப்பு இளிவரல - இழிப்பு, மருடகை - வியப்பு பெருமிதம் - வீரம் அப பால் - அப பகுதிப்பட்ட. ஒன்பது வகைச் சுவையுள், நடுநிலைச் சுவை தகுதியான வெளிப்பாட்டுக்கு உரியதன்று.

உ, எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்

அவற்றுள், நகை

1198. எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடனென்று
உள்ளப் பட்ட நகைநான்கு எனப். ச

அழுகை

1199. இளிவே இழவே அசைவே வறுமையென
விளிவில் கொள்கை அழுகை நான்கே டு

இளிவரல்

1200 மூப்பே பிணியே வருததம் மென்மையோடு
யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே சு

பண்ணைககண தோனறுவது மனறு. ஆதலின, அது விலக
கப்பட்டு ஏனை நகை முதலிய எண்வகைச் சுவைகளே
மெய்ப்பாட்டுக் குரியனவாக இவ்கே எடுத்துரைக்கப்பட
டன

1198. எள்ளல் - இகழ்தல். பேதைமை - அறி
யாமை மடன - அறிநதம் அறியாததுபோ லிருத்தல்
உள்ளப்பட்ட - கருதப்பட்ட. நகை நான்கு - நகைச்
சுவைக் குரிய ஏதுக்களாகிய கருத்துக்கள் நான்கு வகைப்
படும

1199. இளிவு - இழிவு இழவு - இழப்பு அசைவு -
தளர்ச்சி. விளிவு இல கொள்கை - கேட்கலாத கருத்துக்
கள், உலகில இயலபாக நேரக்கூடிய கருத்துக்கள் என்ற
படி.

1200. மெனமை - எளிமை. யாப்பு உற -
உணவு திடப்பமுறுமபடி.

மருட்கை

1201. புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு
மதிமை சாலா மருட்கை நானகே. ஏ

அசசம

1202. அணங்கே விலங்கே களவாதம் இறையெனப்
பிணங்கல சாலா அசசம நானகே. அ

பெருமிதம்

1203. கல்வி தறுகண இசைமை கொடையெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நானகே. க

வெகுளி

1204. உறுப்பறை குடிகோள அலைகொலை எனற
வெறுப்ப வந்த வெகுளி நானகே. க0

உவகை

1205. செலவம் புலனே புணாவுவினை யாட்டுஎன்று
அலலல நீதத உவகை நானகே. கக

1201. மதிமை சாலா - அறிவான அமையாத.

1202 அணங்கு - பேய முதலியன. தம் இறை.
தம் தலைவன. பிணங்கல சாலா - மாறுபட்டு எதிர்த்தல்
அமையாத.

1203. தறுகண - அஞ்சாமை இசைமை - புகழ்.

1204. உறுப்பறை - உறுப்புக்களை அறுத்தல்,
என்றது, கைகுறைத்தல், கண்குறைத்தல் முதலாயின.
குடிகோள - தங் கீழ் வாழ்வாரைத் துன்புறுத்தல். அலை -
வைதலும் அடித்தலும்.

1205. செலவம் - செலவாககு. புலன - கலவியறிவு.
புணாவு - நடப்பு.

மெய்ப்பாட்டுக்குரிய பிற நிலைகளின்கள்

1206. ஆங்கவை ஒருபால் ஆக, ஒருபால் உடைமை இனபுறல் நடுவுநிலை அருளல் தனமை அடக்கம் வரைதல் அனபெனாஅக, கைமமிகல் நலிதல் சூழ்ச்சி வாழ்த்தல் நாணுதல் துஞ்சல் அரற்றுக் கனவெனாஅ, முனிதல் நினைதல் வெருஉதல் மடிமை கருதல் ஆராய்ச்சி விரைவுயிர்ப்பு பெனாஅக, கையாறிடுக்கண பொச்சாப்புப் பொறாமை வியாததல் ஐயம் மிகைநடுக கெனாஅ இவையும உளவே அவையலங் கடையே. கஉ

ந. அகனைந்தினைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

முதற் பகுதி

1207. புகுமுகம் புரிதல், பொறிதுதல் வியாததல்,

1206. உடைமை - உரிமை நடுவுநிலை - ஒருபாற கோடாமை. தனமை - இயற்கைப்போக்கு. வரைதல் - செய்யத்தக்கனவும் தகாதனவும் வரம்புசெய்து ஒழுகுதல் எனாஅ - எனவும். கைமமிகல் - நிலைகடந்துபோதல். நலிதல் - பிறரை நெருக்குதல். சூழ்ச்சி - கரவு. அரற்று - குறை கூறி இரங்குதல் வெருஉதல் - துணுக்குறுதல் மடிமை - சோம்பல் கருதல் - மதித்தல் உயிர்ப்பு - மனத்தனாசு கியால் நெடூயிர்ப்புக கொள்ளுதல் கையாறு - வருத்தத் தால் செயல் தவிராது நிறைவு பொச்சாப்பு - மறதி. வியாததல் - மனம்புழுங்குதல் மிகை - உ ள ள மிகுதி. நடுக்கு - நடுக்கம். இவையும உள - மறநெருங்கையான இம் முப்பத்திரண்டியலடிகளும் மெய்ப்பாடுகட்கு ஏதுவாக உள்ளன.

நகுநயம் மறைத்தல், சிதைவு பிறாககு
[இனமையொடு
தகுமுறை நானகே ஒன்றென மொழிப கந

இரண்டாம் பகுதி

1208. கூழை விரித்தல், காத்தொன்று களைதல்,
ஊழணி தைவரல், உடைபெயர்த துடுத்தலொடு
கெழீஇய நானகே இரண்டென மொழிப கந

மூன்றாம் பகுதி

1209 அல்குல தைவரல், அணிநதவை திருத்தல்,
இவ்வலி யுறுத்தல், இருகையும் எடுத்தலொடு
சொல்லிய நானகே மூன்றென மொழிப. கந

1207. இந் தூறபாமுதல் ஆறு தூறபாவரையில் தலை
மகடகு நிகழும் மெய்ப்பாட்டி வகைகள் தவலப்படுகின்றன.
பு கு மு க ம பு ரி த ல - தலைமகன் விருமபும
விருப்பத்துக்குத் தானும் விருமபுதல் பொறித்துதல்
வியாததல் - உள்ளத்தில் நானமும் உட்குங் கொள்ளுதல்
லால ஒளியுடைய நெற்றி வியாவை அருமபுதல் நகுநயம்
மறைத்தல் - புன்னகை அருமபுதற்குரிய தனது நயப்புடை
மையை மறைத்தல் சிதைவு பிறாககினமை - மிகக்
விருப்பத்தினால் தன்னுள் உள்ளரு சிதைவு கொள்ளுமா
யினும் அதனைப் பிறாககுப் புலனாகாதவகையில் நிறுத்துதல்.
ஒன்று - மெய்ப்பாட்டின் முதற் கூறு.

1208. கூழை - கூந்தல் காது ஒன்று - ஒரு காதி
ஊள்ள தோடு ஊழ அணி தைவரல் - நிரலே அணிநத
வளையலாகிய அணியைத் தடவிச் செறித்தல் கெழீஇய -
பொருந்திய இரண்டு - மெய்ப்பாட்டின் இரண்டாம் கூறு.

1209 இவ்வலியுறுத்தல் - இயலபில் இல்லாத
இணக்கமில்லாமை போலவதோர் வனமையைக் காட்டுதல்.

நானகாம பகுதி

- 1210 பாராட டெடுததல், மடநதப உரைததல்,
ராமில் கூற்றம், ஏற்றுஅலா நாணல்,
கொடுபபவை கோடல உளப்படத தொகைஇ
எடுதத நானகே நானகென மொழிப. கசு

ஐநகாம பகுதி

1211. தெரிநதுடம படுதல், திளைபபுவினை மறுததல்,
கரந்திடத தொழிதல், கண்டவழி உவததலொடு
பொருநதிய நானகே ஐநதென மொழிப. கள

ஆறாம பகுதி

- 1212 புறஞ்செயச சிதைதல், புலம்பித தோனறல்,
கலங்கி மொழிதல், கையறவு உரைததலொடு
புலம்பிய நானகே ஆறென மொழிப கஅ

அதற்கும் மீறி நிறையழிதலின் கூட்டததுககு இருகையும்
எடுததல் எனக.

1210. தப - கெட. சுற்றத்தாரது ராமில்லாத
கொடுமொழிகடகுப பணிநது பிறா அலாககு நானுதல்.
கொடுபபவை கோடல - தலைவன கொடுக்கும் தழை பாலை
முதலிய கையுறைசள ஏற்றல்

1211 தெரிநது - ஆராயநது. திளைபபு வினை -
வினையாட்டுச செயல கரந்திடதது ஒழிதல் - மறைநது
நின்று பாராததற்குரிய இடத்திறகு நீங்குதல்.

1212 புறஞ் செய - புறத்தே தலைவியைக் கோலஞ்
செய்ய. சிதைதல் - உளனம் சிதைநது நிறறல். புலம்
பித தோனறல் - தனித்துப் பொலிவழிநது தோனறல்
கையறவு - செயலறற நிலையினை.

அகத்திணைக்கு இவைபோலவன நிமித்தமாதல

1213. அனன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி

மன்னிய வினைய நிமித்தம் எனப

கக

நிமித்தமாகா இடம்

1214. வினையுயிர மெலிவிடத்து இனமையும் உரித்தே

ச. ஏனைத் திணைக்குரிய மேய்ப்பாடுகள்

கைக்கிணைக்குரிய மேய்ப்பாடு

1215 அவையும் உளவே அவையலங் கடையே. உக

பெருநதிணைக் குரிய மேய்ப்பாடு

1216 இனபததை வெறுத்தல், துனபத்துப் புலம்பல,

எதிர்பெய்து பரிதல், ஏதம் ஆய்தல்,

பசியட நிறறல், பசிலை பாய்தல்,

1213. 'அனன பிறவும்' எனறது, தனியிடை நகுதல முதலியன எனபா பேரா. மன்னிய வினைய நிமித்தம் - நிலைபெற்ற கற்பொழுகுகததுக்குரிய நிமித்தங் கள. மன்னிய வினை எனறமையாற கற்புச, செயலாயிற்று, திருமணச சடங்கு எனறபடி.

1214 வினை - அத திருமணச செயல உயிர மெலி விடத்து - உயிர நிறைகாக்கும் ஆற்றலினறி மெலிவுடைய தாயச சிதைந்தவிடத்து.

1215 அவையும் - முன்னாக கூறிய புகுமுகம் புரி தல முதலிய இருபத்து நான்கு மேய்ப்பாடுகளும் அவையலங்கடை - நற்காமம் எனனும் அகணைநதிணை யொழுகுகங்கன அல்லாதவிடத்து எனறது, கைக்கிணை யிடத்து எனக

1216. எதிர பெய்து பரிதல் - உருவு வெளிப்பாடு கண்டு வருநதுதல போலவன. அட - வருத்த. பாய்தல் - பரத்தல். நனி - மிக அவன தமா - அவனறன சுற்றத

உண்டியிற் குறைதல், உடம்புநனி சுருங்கல்,
கண்துயில் மறுத்தல், கனவொடு மயங்கல்,
பொய்யாக கோடல், மெய்யே எனறல்,
ஐயஞ் செய்தல், அவனதமா உவத்தல்,
*அறன் அழித்துரைத்தல், ஆங்குநெஞ் சழித்தல்,
எம்மெய் யாயினும் ஒப்புமை கோடல்,
ஒப்புவழி உவத்தல், உறுபெயா கேட்டல்,
நலத்தக நாடின கலக்கமும் அதுவே. ௨௨

௫. புறனடை

மனனழியாத நிலையில நிகழ்வன

1217. முட்டுவயின சுழறல், முனிவுமெயநநிறுத்தல்,
அச்சத்தின அகறல், அவனபுணாவு மறுத்தல்,
துதுமுனிவு இனமை, துஞ்சிச சோதல்,
காதல் கைமமிகல், கட்டுரை இனமைஎன்று
கூட்டம். ௨௩

தாரை. அறன் அழித்துரைத்தல் - அறத்தைப் பழித்துப்
பேசுதல். எம் மெய்யாயினும் - எந் நிகழ்ச்சியாயினும் -
உறுபெயா கேட்டல் - தலைமகனறன் பெரும் புகழைக்
கேட்டு மகிழ்தல். அதுவே - மெய்ப்பாடாம். இவை
பெருநகைகருமியன.

1217. முட்டுவயின - கூட்டத்துக்கு இடையூறு
பான விடத்து. முனிவு மெயந நிறுத்தல் - மாறுபட்ட
செயல்களில், வெறுப்புணாவு தனது உடம்பில் தோன்ற
நிறுத்துதல். அச்சத்தின - அச்சத்தினால் துஞ்சிச
சோதல் - உரிமை நினைவினால் உறக்கம் நிகழ்தல். அழி
வில் கூட்டம் - மனம் அழிதலிலாத கூட்டத்திற் குரியன

(பா. வே.) * அறன் அளித.

இதுவும் அது

1218. தெய்வம் அஞ்சல், புரையறந் தெளிதல்,
இல்லது காய்தல், உள்ளது உவாததல்,
புணாநதுழி உணமை, பொழுதும்மறுப் பாககம்,
அருளமிக உடைமை, அனபுத்தாக நின்றல்,
பிரிவாற றுமை, மறைநதவை உரைத்த
புறஞ்சொல் மாணாக கிளவியொடு தொகைஇச
சிறந்த பதனும் செப்பிய பொருளே. உச

மெய்ப்பாட்டுக் குரிய ஒப்புமை

1219. பிறப்பே, குடிமை, ஆணமை, ஆண்டோடு,
உருவு நிறுத்த காம வாயில்,

1218. புரையறம் - உயாநத அறம் இல்லது காய
தல் - தலைவனிடம் இல்லாத குற்றத்தை உள்ளது
போலக் கருதிக் கொண்டு ஊடுதல் உவாததல் - வெறுத்
தாறபோற கூறுதல் புணாநதுழி உணமை - கூடிய
காலத்திலிருந்த உள்ள நிகழ்ச்சியைக் கூறுதல். பொழுது
மறுபடி ஆககம் - பகல வேண்டாம் இரவு வருக எனவும்,
இரவு வேண்டாம் பகல வருக எனவும் பொழுது மறுத்துக்
கூறுதலால் உண்டாகும் மன மகிழ்ச்சி. தொக - உள்ளத்து
மட்டும் மறைந்து நிகழுமாறு புறஞ்சொல் - புறங்கூற
மொழியாகிய அலா மாணாக கிளவி - அவ்வலா மாடிக்
மைப் படாமைக்கு ஏதுவாக நடந்துகொள்ளல் பற்றிய
திறனுரை செப்பிய பொருளே - முன் நூற்பாவிற செப்
பிய அழிவில் கூட்டத்திற்குரிய மெய்ப்பாட்டுப் பொருள்
களையாகும்

1219 தலைவியும் ஆணமையில் ஒத்து நிறந் லென
பது, இல்லறஞ் செய்யும் ஆணமையில் எனக் உருவு
நிறுத்த காம வாயில் - உருவும், அதிலிருந்து தோன்றி
நின்ற இனபத்திற்கு வாயிலான அனபும எனப்படும்.

நிறையே, அருளே, உணாவொடு, திருவென
முறையுறக கிளநத ஒப்பினது வகையே உடு

கரமக்குறிப்பு ஆகாதன

1220. நிம்பிரி, கொடுமை, வியப்பொடு, புறமொழி,
வன்சொற, பொச்சாப்பு, மடிமையொடு, குடிமை,
இன்புறல், ஏழைமை, மறப்போ, டொப்புமை
என்றிவை இனமை எனமறா புலவா. உசு

மெய்ப்பாடுகளின் நுட்பம்

1221. கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும்
உணர்வுடை மாந்தாக கலலது தெரியின
நன்னயப் பொருள்கோள எண்ணருங்
[குரைத்தே உஎ

உணவு - அறிவு ஒப்பினது வகை - தலைமகனுக்குந் தலை
மகனுக்கும் ஒப்புமை கருதக் கூடிய பண்புகளின் வகை
என்பது.

1220 நிம்பிரி - பொருமை. பொச்சாப்பு - சோரவு
என்று இவை இனமை - என்று சொல்லப்பட்ட இவை
இல்லாதிருந்ததல் மெய்ப்பாட்டுக்குச் சிறப்பு என்றபடி

1221. தெரியின - ஆராயுமிடத்து நல நயப்
பொருள் என்றது, மெய்ப்பாடு என்னும் பொருட்டு
கோள - அறிந்தது கொள்ளுதல் எண்ணருங்குரைத்தது -
ஏனையோக்கு எண்ணுதற்கரியது எனக், இயலாது என
பது கருத்து

எ. உவம வியல்

[உவம இலக்கணங்கள் உணர்த்துவது.]

க. உவமையின் இயல்பு

பாகுபாடு

1222 வினைபயன் மெய்உரு எனற நானகே
வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம். க

அது வீரன் வருதல்

1223. விரவியும் வரும மரபின எனப. உ

உயர்ந்தது உவமையாதல்

1224 உயாந்ததன் மேற்றே உள்ளுங் காலை. ந

அது தோன்றும் நிலைகளான

1225 சிறப்பே நலனே காதல் வலியோடு
அந்நாற் பண்பும் நிலைக்களம் எனப. ஈ

வேறு களன

1226. கிழக்கிடு பொருளோடு ஐந்தும் ஆகும். டி

1222. வினை - தொழில் மெய் - வடிவம். உரு.
நிறம். நானகே - நான்கு கருத்துக்களே உவமத் தோற்றம் - உவமம் தோன்றுதற்குரியன.

1223. விரவியும் வரும் மரபின - அந் நான்குள்ள
இரண்டு மூன்று சோந்தும் வரும் இயல்பின.

1224 உவமை உயாந்ததன் மேலது எனக;
உயாந்த பொருளையே உவமை கூறுதல் மரபெனற்படி.

1225. சிறப்பு - தலைமை நலன் - நன்மை. வலி -
வலிமை நிலைக்களம் - உவமை தோன்றுதற்கு நிலைக்கள
மாவன.

1226. கிழக்கிடு பொருள் - கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட
பொருள், தாழ்ந்த பொருள்.

முதலுக்கு சினைபும பற்றி வருதல்

1227 முதலும் சினைபுமஎன்று ஆயிரு பொருட்கும்
முதலிய மரபின் உரியவை உரிய. சு

உருபினறியும் வருதல்

1228. சுட்டிக கூற உவம மாயின்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணராதன
கொளலே. எ

உவமையின் சிறப்பியல்புகள்

1229 உவமையும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும். அ

1230. பொருளே உவமம் செயதனா மொழியினும்
மருளறு சிறப்பினஃது உவம மாகும் சு

1231. பெருமையும் சிறுமையும் சிறப்பின் தீராக
குறிப்பின் வருஉம நெறிப்பா டுடைய. சுய

1227. முதலிய மரபின் - கருதி வழங்கி வருகின்ற
முறைமையில் முதலுக்கு முதலும் சினைக்குச்
சினைபும அமைவ மாரியும் உவமமாக வருபவற்றுள் அங்கங்
கும் மரபின்படி உரியவை வழங்குதற்குரியன என்றபடி.

1228 பொருள் எதிர் புணர்த்து - உவமிகப்பபடும்
பொருளை எதிர் நிறுத்திக் கூட்டி. புணராதன கொளல் -
பொருளுவனவாய்க் கொள்க

1230. பொருள் - உவமிகப்பபடும் பொருளையே.
செய்தனா - செய்தது. மருள் அறு சிறப்பின் - மயக்க
மற்ற சிறப்பு நிலையால்.

1231. பெருமையும் சிறுமையும் - உவமமும் பொரு
ளும் ஒத்தனவாகாது ஒரளவு பெருமையுஞ் சிறுமையு
மாகக் கூறப்படினும். சிறப்பின் தீராக குறிப்பின் - உரிய
சிறப்பினினும் கீங்கமாட்டாத குறிப்போடு.

உ. உவம வுருபு

பாருபாடு

1232. அவைதாம்,

அன்ன ஏயப்ப உறழ் ஒப்ப
 என்ன மான என்றவை எறாஅ,
 ஒன்ற ஒடுங்க ஒட்ட ஆங்க
 என்ற வியப்ப என்றவை எறாஅ,
 எள்ள விழைய இறப்ப நிகாப்பக
 களளக கடுப்ப ஆங்கவை எறாஅக,
 காயப்ப மதிப்பத் தகைய மருள
 மாற்ற மறுப்ப ஆங்கவை எறாஅப,
 புல்லப் பொருவப் பொறப்ப போல
 வெல்ல வீழ் ஆங்கவை எறாஅ,
 நாட நளிய நடுங்க நந்த
 ஒடப் புரைய என்றவை எறாஅ,
 ஆறு றவையும், அன்ன பிறவும்
 கூறுங் காலைப் பலகுறிப் பினவே. கக

அவற்றுள், வினையுவம உருபுகள்

1233 அன்ன ஆங்க மான இறப்ப

என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு
 கண்ணிய எட்டும வினைப்பால உவமம். கஉ

1232 அவைதாம் - உவமத்தின் வகைகள்.
 எறாஅ - எளவும். ஆறுறவையும் - இம் முப்பத்தாறாம்.
 அன்னவை பிறவும் என்றது, நேர, ஆர முதலியன என
 பா இளம். பல குறிப்பின - பல வகைப்பட்ட கருத்
 துடையனவாய வரும்.

1233. கண்ணிய - கருதிய வினைப்பால உவமம் -
 தொழிலின் வகைப்பட்ட உவமமாகும்.

அவற்றுள், 'அன்ன' எனலும் உருபு

1234. அன்னவென கிளவி பிறவொடும் சிவனும் கந

பயனுவம் உருபுகள்

1235 எள்ள விழையப் புலப் பொருவக

களள மதிப்ப வெல்ல வீழ

என்றாகு எட்டே பயனிலை உவமம் கச

மெய்யுவம் உருபுகள்

1236. கடுப்ப ஏய்ப்ப மருளப் புரைய

ஒட்ட ஒடுங்க ஒட நிகாப்பஎன்று

அப்பால் எட்டே மெய்ப்பால் உவமம் கடு

உருவுவம் உருபுகள்

1237. போல மறுப்ப ஒப்பக் காயத்த

நேர வியப்ப நளிய நதஎன்று

ஒத்துவரு கிளவி உருவின உவமம் கசு

இவற்றின் பொருள் மரபு

1238. தத்தம் மரபின தோனதுமன பொருளே கள

நு. உவமையை உணருமுறை

வேறு பாகுபாடு

1239 நாலிரண்டாகும் பாலுமா ருண்டே. கசு

1234. பிறவொடும் - ஏனைப் பயனுவமம் வடிவுவம் வண்ணவுவமங்களோடும்.

1236 அப பால் - அப பகுதிப் பட்ட

1238 மரபின - வரலாற்று முறைமையால் தோனதும பொருளே - இப் பொருள்கள் தோனதும எனக்

1239. நாலிரண்டாகும் பாலும் - எட்டாகும் பக்கமும், முன்னே, வினை பயன வடிவு வண்ணம் எனப்பட்ட

பிற்தொரு வகைப் பாகுபாடு

1240. பெருமையும் சிறுமையும் மெய்ப்பாடு எட்டன
வழிமருங்கு அறியத் தோன்றும் எனப் பக
உவமமும் பொருளும்

1241 உவமப் பொருளின் உற்றது உணரும்
தெளிமருங்கு உளவே திறத்திய லான உ
அவற்றை உணரும் வகை

1242. உவமப் பொருளை உணருங் காலை
மரீஇய மரபின வழக்கொடு படுமே. உக

நான்கு உவமங்களும் எட்டாகும் பக்கமும் எனறபடி,
வினையும் வினைக்குறிப்பும் என வினையுவமமும், நனமையுந்
திமையுமெனப் பயனுவமமும். வடிவும் அளவும் என வடி
உவமமும், நிறமும் குணமுமென வண்ணவுவமமும் எட்
டாம் எனப் பாகுபாடு இளம்

1240. ஒத்தனவாக அல்லாமல் பெருமை பற்றி
யுரு சிறுமை பற்றியும் ஒப்புமை கொள்ளப்படும் உவமம்
எனறற்குப் பெருமையும் சிறுமையும் என்றார். மெய்ப
பாடு எட்டன வழி மருங்கு - நகை முதலிய எண் வகை
மெய்ப்பாட்டுப் பொருள் வழியில்

1241. உவமப் பொருளின் - உவமப் பொருள் கூறு
தலால். உற்றது - கூறுவானது உள்ளத்திற கருதிய
கருத்தை.

1242. மரீஇய மரபின வழக்கொடு படுமே - உல
கில மருவி வழங்குகின்ற இயல்பினையுடைய வழக்கொடு
பொருந்தி அஃது அறியப்படும்.

அவற்றில், இரட்டைக் கிளவி

1243. இரட்டைக் கிளவி இரட்டை வழித்தே. உஉ

சு. உள்ளுறை யுவமம்

அதன் இயல்பு

1244. பிறிதொடு படாது பிறப்பொடு நோக்கி

* முனனை மரபின் கூறுங் காலைத்

துணிவொடு வருமே துணிவினோ கொள்ளினே

அகன தொகை

1245. உவமப் போலி ஐந்தென மொழிப.

உச

1243 இரண்டு கிளவியோடு வரும் உவமை அவ்வாறே இரண்டு கிளவியோடு வருகின்ற உவமிககப்படு பொருளின் இயைபுடையதாகும் என்றபடி. “விலங்கொடு மக்களையா இலங்கு தூல கற்றரோடு ஏனையவா” எனப் தில் அவ்விதத்தை காணப்படுதல் கருதுக.

1244. பிறிதொடு படாது - உவமம் வேறு உவமிககப்படும் பொருள் வேறு என்று ஒன்றற்கொன்று வேறு கத தோன்றாமல் பிறப்பொடு நோக்கி - உவமைத் தோற்றத்திலேயே உவமிககப்படும் பொருளுங் கண்டு. முனனை மரபில் - உவமமும் பொருளுமென முதகூறிய இயல்பினில். துணிவொடு வருமே - கூறுவோரது தெளிவொடு பொருநதி அதன் உள்ளுறை விளங்கும் துணிவினோ கொள்ளின - தெளிவுடையோர துணுகி உணாவராயின என்பது.

1245. உவமப் போலி என்றது, உள்ளுறையுவமம் என்பது பேரா. கருத்து

(பா. வே.) * முனன.

அகன வகை

1246. தவலநுஞ் சிறப்பின அத தனமை நாடின
வினையினுமபயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும்
பிறப்பினும் வருடம திறத்தியல எனப. உரு

இத திறத்தில, தலைவியும் தோழியும்

1247. கிழவி சொல்லின அவளறி கிளவி,
தோழிக காயின நிலம்பெயாந துரையாது.

தலைவனும் பிறரும்

1248. கிழவோற் காயின உரனெடு கிளககும்;
ஏனோக கெலலாம இடமவரை வினநே.

1246. தவலரும் - கெடலரிய, அததனமை - அவ
யுவமப போலியின தனமையை பயத்தினும் - பயனினும்.
உறுப்பினும் - மெய்யுவமத்தினும் பிறப்பினும் - பிறப்பு
மத்தினும் திறத்தியல - ஐந்த வகையான கூறுபாட
டியலபிணையுடையது ஏனை யுவமத்தககு வகை நானகா
யின, உளஞறை யுவமத்தககு வகை இவ்வனம் ஐந்தென்ற
படி.

1247 சொல்லின - உவமங் கூறினால. அவளறி
கிளவி - அவள அறிந்த பொருள்களைப் பற்றிய சொல்லா
யிருக்கும் தோழிக்காயின - தோழிக்கு அவ்வாறு உவமங்
கூறுதல் நேருமானால், தோழி உவமங் கூறினால
எனபது நிலம் பெயாநது உரையாது - அந்நிலத்துள்ள
பொருள்களமேற் கூறுமலாது அந்நிலங் கடநது பிற நிலத்
துள்ள பொருள்களமேல் உவமங் கூறுது.

1248 உரனெடு - தன உடைமை தோன்ற என
பா பேரா

இவவுவமைக குரிய கூற்றுக்கள்

1249. இனிதுறு கிளவியும் துனியுறு கிளவியும்
உவம மருங்கின தோன்ற ம எனப. உஅ

தலைவி கூற்றிற்குரிய இடம்

1250. கிழவோடகு உவமம் ரரிடத துரித்தே உக

தலைமகள் கூற்றிற்குரிய இடம்

1251. கிழவோற காயின இடமவரை வின்றே நய

தோழி முதலியோர் கூற்றிற்குரிய இடம்

1252. தோழியும் செவிலியும் பொருந்தவழிநோக்கிக்
கூறுதற் குரியா கொளவழி யான நக

டு புறன்டை

வேறு வகை உவமம்

1253. வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றம்
கூறிய மருங்கின கொளவழிக் கொளாஅல்

1249 இனிதுறு கிளவி - மகிழ்ச்சி பொருந்திய
சொல். துனி - புலவி. உவம மருங்கின - உவமச்சார்பில்.

1250. ரரிடம் என்றது முன நூற்பாவிற்கு கூறிய
இருவகை நேரம்.

1252 கொளவழியன் - கேட்போர் கொள்ளும்
நெறியால்

1253. வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றம் - இது
காறுங் கூறிய ஏனை யுவமத்தினும் இவவுள்ளுறை யுவமத்தி
னும் வேறுபாடு தோன்ற வந்த உவம வகைகள் கூறிய
மருங்கின - இதுகாறுங் கூறியதன் சார்பில் வைத்து.
கொளவழிக் கொளாஅல் - கொள்ளும் முறைமையிற்
கொளக் என்பது.

உவமைக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

1254. ஓரீஇக கூறலும் மரீஇய பண்பே. ௩௩

பின்னும் ஒரு முடிபு

1255. உவமத தன்மையும் உரிததென மொழிப
பயனிலை புரிநத வழக்கத தான. ௩௪

உவமையில் வரும் ஐயம்

1256. தடுமா றுவமம் கடிவரை யின்றே. ௩௫

அடுக்கிய உவமை

1257 அடுக்கிய தோற்றம் விடுததல் பண்பே. ௩௬

1254. ஓரீஇக கூறலும் - உவமமும் பொருளும் ஒவ்வாவென நீக்கிக் கூறலும், 'யாவனனம் ஒத்தியோ வீங்குசெலன் மணடிலம்' எனபது கானக. மரீஇய பண்பே - அடிப்பட்டு வந்த வழக்கே.

1255 உவமத தன்மையும் - உவமையை அதன் தன்மை விளக்கிக் கூறுதலும். பயனிலை புரிநத - அதனாலாகும் பயனை மிகுத்துக் காட்ட விரும்பிய.

1256 தடுமாறு உவமம் - ஐயநிலை யுவமமும். கடிவரையின்று - நீக்குநிலைமை யின்று

1257 அடுக்கிய தோற்றம் - உவமை பல அடுக்கி வரும் வகை, 'மதியத தன்ன வானமுகம் போலும் பொதியவிழ தாமரைப புதுபூம் பொயகை' என வருதல போலவன விடுததல் பண்பு - அத்துணைச் சிறப்பில்லாமையின் மேற்கொள்ளாது விடுததற்குரிய இயல்பினது எனக்,

அதன்கண், நிரனிறை முதலியன

1258. * நிரனிற்றுத் தமைத்தல, நிரனிறை, சுண்ணம்
வரைநிலை வைத்த மூன்றலங் கடையே. ௩௪

1258. நிரல நிறுத்தமைத்தல எனபது, ஒரு பொருளுக்குப் பல உவமைகள் முறையே நிறுத்தியமைத்தல, நிலநீர்வெளிவிசும பென்ற நான்கின அளப்பரியையே என வருதல. 'நிரனிறை' எனபது உவமை பலவும் சேரநிறுத்தி அவற்றால் உவமிகப்படும் பொருள் பலவும் வேறே முறைப்படி சேர நிறுத்துதல 'சுண்ணம்' எனபது, உவமமும் பொருளும் துணிதது ஒட்டுமபடி சிதறிக்கிடப்ப நிறுத்துதல வரை நிலை வைத்த - என வரம்பு செய்ய நிலைமையோடு பொருநதிய. மூன்றலங் கடையே - இவை மூன் றலலாத விடத்து. எனக் கொண்டு, முன் தூறப்பாவோடு இயைத்துக் காண்க.

(பாடவே) * நிரனிற்றுத்தமைத்தல.

அ. செய்யு ளியல்

[பொருளபற்றி எழுஞ் செய்யுளிலககணங்கு
தொகுததுணாததுவது.]

க செய்யுள் உறுப்புக்கள்

1259 மாததிரை எழுத்தியல் அசைவகை எறாஅ,
யாதத சீரே அடியாபபு எறாஅ,
மரபே தூக்கே தொடைவகை எறாஅ,
நோக்கே பாவே அளவியல் எறாஅத்,
திணையே கைகோள கூற்றுவகை எறாஅக,
கேட்போர களனே காலவகை எறாஅப,
பயனே மெய்பபாடு எச்சவகை எறாஅ,
முன்னம பொருளே துறைவகை எறாஅ,
மாட்டே வண்ணமொடு யாப்பியல் வகையின
ஆறுதலை யிட்ட அநநா லேந்தும்,
அமமை அழகு தொனமை தோலே

1259. எழுத்தியல் - எழுத்துக்களின் இயல்பு.
எறாஅ - எனவும் யாதத - பொருள்பெறப் பொருந்திய.
காபபு - செய்யுள் அடிதோறும் பொருள்பெறச் செய்
வதோர செய்கை எனபா டேரா. தூக்கு - செய்யுட்களின்
ஒசையைத் துணிதது வகைப்படுத்துதல் தொடை -
யாப்பில் எழுத்தொலிகள் ஒப்புமையுறத், தொடுக்கப்படு
தல். நோக்கு - செய்யுளுறுப்புக்களின் ஒருமித்த போக்கு
பா - பரந்தது செல்லும் உணர்வு ஒலி அளவியல் - செய்யுளின்
வரையறை திணை - அகத்திணை புறத்திணை எனனும் பிரிவு
கள். கைகோள - அவற்றிற், களவு கறபு என்று மேற்
கொள்ளப்படும் ஒழுக்கவகைகள். களன் - இடம். எச்ச
வகை - கூறுது எஞ்சியவற்றைக் குறிக்கொள்ளும்படி

விருந்தே இயைபே புலனே இழைபெனாஅப்
பொருந்தக கூறிய எட்டொடும் தொகைஇ
நல்லிசைப புலவா செய்யுள் உறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே. க

உ. அவற்றுள், மாதத்திரையும் எழுத்தியலும்

1260. அவற்றுள்,

மாததிரை அளவும், எழுத்தியல் வகையும்,
மேற்கிளந தன்ன எனமனா புலவா. உ

௩. அசை

நேரசை, நிரையசை

1261 குறிலே நெடிலே குறிவிணை குறினெடில

அமைவதோர் இயல்பு. முனனம் - பொருத்த வியல்பு.
பொருள் - புலவன் மேற்கொள்ளும் பொருள் மாட்டு -
அகன்று கிடக்கருங் கருத்துக்களைத் தொடர்பு தோன்றப்
பொருத்திக் கூறுதல் வண்ணம் - செய்யுளோசையின்
அழகு யாப்பியல் வகையின் - செய்யுளியற் பகுதியின்
ஆறு தலையிட்ட அந் நாளையதும் - இருபத்தாறு உறுப்புக
களும். அமமை அழகு தோனமை முதலியன செய்யுட்
களின் வனப்புக்கள். எட்டொடும் - எண்வகை வனப்புக்க
ளையுள்ளன என்க. எனவே, செய்யுளுறுப்புகள் முப்ப
பத்து நான்கென்பது பெறப்படும். நல்லிசைப புலவா
செய்யுள் - நல்லிசைப புலவா செய்யும் செய்யுளின். வல்
லிதின் - நூட்டதிடந தோன்ற வகுத்துரைத்தனா ஆசிரி
யர் எனபது.

1260. மேற்கிளந்தன்ன . முன எழுத்ததிகாரத்திற்
சொல்லப்பட்டவற்றோடு ஒக்கும்

ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் எனறிசின பெயரே. ௩

அவை, நோபு நிரைபு எனவும் வருதல்

1262 இருவகை உகரமொடு இயைநது அவை வரினே
நோபும் நிரையும் ஆகும் எனப,
குறிலிணை உகரம் அலவழி யான. ௪

இயலசையும் உரியசையும்

1263. இயலசை முதலிரண்டு, ஏனைய உரியசை ௩
தனிககுறில் அசையாகாத இடம்

1264. தனிககுறில் முதலசை மொழிசிறைத் தாகாது

1261. 'ஒற்றொடு வருதலொடு' எனவே தனியே வருதலொடு எனபதும் பெறப்படும். குறிலும் நெடிலும், குறிலிணையும் குறிலநெடிலும் எனனும் நான்கும் தனியே வருதலொடு ஒற்றடுததும் வரும் எனறபடி நேரும் நிரையும் - நேரசையும் நிரையசையும். எனறிசின பெயரே - எனறு பெயராகும்

1262. இருவகை உகரம், குறறுகரமும் முறறுகரமும் அவை எனறது, நேரசையும் நிரையசையும். நோபு நிரைபுமாகும் - நோபசையும் நிரைபசையும்மாகும். அலவழி யான - அல்லாதவிடத்து.

1263. முதலிரண்டு எனறது, நோ நிரை நோபு நிரைபு எனனும் நாலவகையுள் முதலிரண்டாகிய நேரசை நிரையசை யெனபன இயலசை - இயற்கை யசை. உரியசை - செயற்கையின உரிய அசை.

1264. தனிககுறில் முதலசை - தனிக் குறிலாகிய முதலில் நின்ற நேரசை. மொழி சிறைத்தது ஆகாது - விட்டிசையாத மொழியை விட்டிசைககும்படி செயற்கையிற சிறைத்தது அசையாகாது.

குற்றியலிகரம் அலகு பெருமை

1265. ஒற்றெழுத தியற்றே குற்றிய லிகரம். எ

முற்றியலிகரம் அசையாகாத இடம்

1266. முற்றிய லிகரமும் மொழிசிறைதததுக
[கொளாஅ,
நிற்றல் இன்றே ஈற்றடி மருங்கினும். அ

இருவகை உகரமும் அசையாகும் வகை

1267. குற்றிய லிகரமும் முற்றிய லிகரமும்
ஒற்றொடு தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே க

முடிபு

1268. அசையும் சீரும் இசையொடு சோததி
வகுத்தனா உணாததலும் வல்லோரா ஆறே.

ச. சீா

1269. ஈரசை கொண்டும் மூவசை புணாநதும்
சீரியைந திறறது சீரெனப படுமே. கக

1265 இயறறு - இயலயினையுடையது, அசை
களில் அசைதது நிறறறகுரிய எழுத்தாக எண்ணப
படாது எனறபடி.

1266. நிறறல இனறு - தனியசையாய நிறறல
இலலை.

1267. நிறகவும் - தனியசையாய நிறகவும்.

1268. இசையொடு சோததி - ஒசையொடு
பொருததி வகுத்தனா உணாததல - வகுத்ததுத் தெரி
வித்தல. வல்லோரா ஆறு - செயபுளிலக்கணத்தில துறை
போயிராது நெறியாகும் அசையும் சீரும் இன்னோசை
யொடு பொருநதல வேண்டு மெனபது கருத்தது

1269. இறறது - ஒசை இடையறறு முடிநது
தோனறுவது.

இயற்சேரும் உரிச்சேரும்

1270 இயலசை மயக்கம் இயற்சோ, ஏனை
உரியசை மயக்கம் ஆசிரிய உரிச்சோ. கஉ

1271 முனநிரை உறினும் அனன வாசும். கங

அவற்றுள், இயற்சேர்

1272 நேரவண் நிறபின இயற்சோப பால கச

1273 இயலசை ரதறுமுன் உரியசை வரினே
நிரையசை இயல வாசும் எனப. கடு

சேரவகையில், உயிரளபெடையின் நிலை

1274. அளபெடை அசைநிலை ஆகலும் உரிததே. கக

ஒற்றளபெடையின் நிலை

1275. ஒற்றள பெடுபபினும் அறநென மொழிப. கள

உரிச் சோ

1276. இயற்சோ இறுதிமுன் நேரவண் நிறபின
உரிச்சோ வெண்பா ஆசும் எனப கஅ

1270 இயலசை - நோ நிரை எனனும் அசைகள்.
மயக்கம் - அவை தம்முட் கலந்துவருதல் உரியசை -
நோபு நிரைபு எனனும் அசைகள்.

1271. முன - உரியசைகளுக்குப் பின். நிரை -
நிரையசை. அனன - ஆசிரிய உரிச்சோகளே.

1272 அவண் - உரியசைகளுக்குப் பின்னா.
இயற்சோப பால - இயற்சோப பிரிவின, அப பிரிவைச் சோந்
தன எனற்படி

1275. ஒற்று அளபெடுபபினும் எனக. அற்று -
அசைநிலையாகலும்.

வஞ்சிச சீ

1277. வஞ்சிச சீரென வகைபெற றனவே

வெண்சீ அல்லா மூவகை யான.

கக

வஞ்சியுரிச்சீ வஞ்சிப்பாவுக்காதல

1278 தன பா அல்வழித தானடை வினறே ௨௦

வஞ்சிப்பாவில், ஏனைச் சீகளும் வருதல

1279 வஞ்சி மருங்கின எஞ்சிய உரிய. ௨க

வெண்பாவிற்கு, ஒருங்கு வராத சீர்கள்

1280 வெண்பா உரிச்சீ ஆசிரிய உரிச்சீ

இன பா நேரடிக கொருங்குநிலை இலவே. ௨௨

கலிப்பாவில், அவை மயங்குதல

1281 கலித்தனை மருங்கிற கடியவும் படாஅ ௨௩

1277. வகை பெற்றன - பாசுபாடு செய்யப்பெற
றவை. வெண்சீ எனபது, முன நூற்பாவிற கூறியபடி
இயற்சீ இறுதிமுன ரோ அவண நிற்பது மூவகை - மூவ
கைச் சீ.

1278. தன பா - வஞ்சி யுரிச்சீகக்கு உரிய பா, என
றது, வஞ்சிப பா. அடைவு இன்னு - வஞ்சியுரிச்சீ வேறு
பாக்களில் வந்து பொருந்துதல இலலை

1279 வஞ்சி மருங்கின - வஞ்சிப பாக்களில். எஞ
சிய - ஏனைச் சீகளும்.

1280. இன பா எனறது, வெண்பா நேரடி என
றது, நாதசீ கொண்டது நிலை - நிறதல, வந்து பொருந்
துதல.

1281. கலிப்பாவில் வெண்பா உரிச்சீரும் ஆசிரிய
உரிச்சீரும் ஒருங்குநிறறலும் உண்டு எனறபடி.

கலிப்பாவில, நேரீற்று இயறகீர் வராமை

1282. கலிததனை அடிவயின நேரீற நியறசோ
நிலைக்குரித தன்றே தெரியு மோமாககே உச

அது, வருசிப்பாவிலும் இறுதியில் நிலலாமை

1283 வருசி மருங்கினும் இறுதி நிலலா. உடு

ஓரசைச சீர்

1284 இசைநிலை நிறைய நிற்குவ தாயின
அசைநிலை வரையார சோநிலை பெறலே. உசு

அது, சேய்யுளிற பயிலுதல

1285. இயற்சோப பாறபடுத தியற்றினா கொளலே
தனைவகை சிதையாத தனமை யான. உள

வெணசோ ஈறறசையின் ஓரியலபு

1286 வெணசோ ஈறறசை நிரையசை இயற்றே உஅ

1282 நிலைக்குரிததனது - நிறறறகுரியதனது
தெரியுமோககு எனரா, கலிப்பாவிதகுரிய துள்ளலோசை
யின இயலபை அறிதது உணாவு சிறப்பாககு அஃது
இயையாமையின.

1283. நிலலா - அந நேரீற நியறசோ நிலலா

1284. இசைநிலை - ஓசை நிலைமை நிறைய - நிரமப
அசை நிலை வரையார - தனிதத அசைநிலையி லுள்ள ஓர
சையினை நீக்கார சோநிலை பெறல - சீரின இயலபைப பெறு
தறகண. எனவே, ஓசை நிரமபுவதாயின தனி 'அசையும்
சீராம எனபது

1285. இயற்றினா கொளல - இயறறிககொளக.

1286. நிரையசை இயறறு - தனைகொள்ளும் வகை
யில, இயறசீரின நிரையசை யியலபினை யுடையதாய, வருஞ்
சீரின முதலில நேரையை ஏறகும் எனறபடி.

ஆசிரியப்பாவில் வெண்சீர்

1287. இனசீர் இயைய வருகுவ தாயின
வெண்சீர் வரையா ஆசிரிய அடிககே உக

ஆசிரியப்பாவில் வருசீசீர்

1288. அநநிலை மருங்கின வருசி உரிசசீர்
ஒன்றுதல் உடைய ஓரொரு வழியே. ௩௦

நீ. அடி

அடியின் அளவு

1289. நாற்சீர் கொண்டது அடியெனப் படுமே. ௩௧

அடியின்கண, தனையும் தொடையும்

1290. அடியுள ளனவே தனையொடு தொடையே

அவை, நாற்சீரடிககே உரித்தாதல்

1291. அடியிறநது வருதல் இல்லென மொழிப. ௩௩
பாட்டென்பதற்கு, அடியின் சிறப்பு முதன்மை

1292 அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே. ௩௪

குறளடி

1293. நாலெழுத தாதி யாகஆ நெழுத்தது
ஏறிய நிலத்தே குறளடி எனப் ௩௫

1287 இனசீர் - இனிய ஓசை யொழுகு

1288. அநநிலை மருங்கின - அவ்வாசிரிய வடிக
கண.

1290. அடி உள்ளன - அடிககண அமைநது நிற
பன.

1291. அடி இறநது வருதல் - தனையும் தொடையு
யும் நாற்சீரடியினைக் கடநது வருதல்.

1293 ஆநெழுத்தது ஏறிய நிலத்தது - ஆநெழுத்தது
ாருக ஏறிய நிலத்தினையுடையது, எனநது, நான

சிறந்தடி

1294. ஏழெழுத தென்ப சிந்தடிக களவே,
ஈரெழுத தேற்றம் அவவழி யான. ௩௬

அளவடி

1295. பததெழுத தென்ப நேரடிக களவே,
ஒத்த நாலெழுத்து ஒற்றலங் கடையே ௩௭

நெடிலடி

1296. மூவைந தெழுத்தே நெடிலடிக களவே,
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயலபென மொழிப

கழிநெடிலடி

1297. மூவா நெழுத்தே கழிநெடிற களவே;
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயலபென மொழிப.

சீரநிலை

1298 சீரநிலை தானே ஐந்தெழுத திறவாது. ௪௦

கெழுத்து முதல ஆறெழுத்து வரையிற குறளடி இடங்
கொண்டு வரும் எனப்படும்.

1294 ஈரெழுத்தேற்றம் - அவவேழெழுத்துக்கு
மேல ஈரெழுத்து ஏற்றம் அவவழியான - அவவிடத்த
தாகும், எனவே, ஏழு முதல ஒன்பதெழுத்து வரையிற
சிறந்தடிகளுக்கு அளவு எனபது.

1295 ஒத்த நாலெழுத்து - அதற்குமேற பொருந்
திய நான்கெழுத்துக்களையுடையது. ஒற்றலங் கடை -
ஒற்றெழுத்துக்கள அல்லாதவிடத்து.

1296 'ஈரெழுத்து மிகுதலும்' என்றமையால்,
நெடிலடிகளுக்குப் பதினானது எழுத்து முதல பதினேழு
எழுத்துவரையிற கொள்ளப்படும்.

1298 சீரநிலை - சீரினது நிலைமை. ஐந்தெழுத்து
திறவாது - ஐந்தெழுத்தினும் மிகாது,

வகுசிப்பாவில், கோநிலை

1299. * நோநிலை வகுசிககு ஆறும் ஆகும் சக

கீரின இயலபு

1300. எழுத்தளவு எஞ்சினும் கோநிலை தானே
குன்றலும் மிகுதலும் இல்லென் மொழிப.சஉ

செய்யுளில் எண்ணப்படாத எழுத்துக்கள்

1301. உயிரில் வெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ
உயிரத்திற மியக்கம் இனமை யான சந

வகுசியடிக்கு இருகீர

1302. வகுசி யடியே இருசீர்த தாகும். சச

வகுசியடி.ச கோ

1303. தனசீர எழுத்தின சினமை மூன்றே சந

1304. முச்சீரானும் வருமிடன உடைத்தே. சச

1299 நோநிலை வகுசி - சமநிலை வஞ்சியுள், என
றது, இருசீரடி வகுசிப்பாவில் ஒரு வகுசிச சீரக்கு எனக.
இது பேரா. கருத்தது.

1301. உயிரத்திற மியக்கம் இனமையான - உயி
ரின திறமெனப்படும் இயக்கம் எனபது அவற்றிற்கு இல
லாமையான எனபது

1303. 'தன சீர' எனறது, இவகே வகுசியடிக
குரிய வகுசிச்சீர எனபது சினமை - சிறுமை நிலை.
வகுசி யுரிச்சீரின குறைந்த எழுத்து நிலை மூன்று எனற
படி.

1304 வகுசியடி முச்சீரானும் வருமிடன உடை
யது எனக.

(பா - வே.) * நோ நிரை.

அசை கூன ஆதல

1305. அசைகூன ஆகும் அவவயி னுன. சஎ

கீர கூன ஆதல

1306. சோகூன ஆதல் நோடிககு உரிததே. சஅ

ஐவகையடியின் விரி

1307. ஐவகை அடியும் விரிககுந காலை
மெய்வகை அமைநத பதினேழ் நிலத்தும்
எழுபது வகையின் வழுவில் வாகி
அறுநூற் றிருபத் தைநதா குமமே. சக

1305. 'கூன' உரிய சீருக்குமேல வரும் தனிச சொல். அவ்வயினுன - இருசீர வஞ்சியடியுள்ளும் முச்சீர வஞ்சியடியுள்ளும்.

1306. சோ கூனாகும் எனறமையின், தலைவகைகரும் இது பொருநதி நிறநல வேண்டிம் எனக. நோடிககு உரிதது எனறமையால், நோடி வருதற்குரிய வெணபாவி னும் ஆசிரியத்தினும் கலியினும் இது கொள்ளப்படும் எனபது நோடி எனினும் அளவடி எனினும் ஓகரும்.

1307 ஐவகையடி எனறது குறளடி, சிறதடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி எனபன. பதினேழ் நிலத் தும் எனறது, நான்கெழுத்தது முதல இருபதெழுத்த வரையிற பதினேழெழுத்தின நிலைகளமென்று முன்னாக கூறப்பட்டவை. எழுபது வகையாவது, இரண்டுசீர தம் முட புணரும் புணாச்சி எழுபது வகையாம் எனபா உரை யாசிரியர். அசைச்சீர, இயற்சீர, ஆசிரியவுரிச்சீர, வெண சீர, வஞ்சி யுரிச்சீர என ஐவகைச் சீரும் தம்முள் இரண்டுசீர நினது புணர வேண்டுதலின பததாகி, தலைவகை ஏழான உறழ்நது எழுபதாகும். தலைவகை ஏழாவன நேரொன்றாசிரியத் தலை, நிரையொன்றாசிரியத் தலை. இயற் சீர் வெண்டலை, வெணசீர வெண்டலை, கலித்தலை, ஒன்

1308. ஆவங்னம் விரிப்பின அளவிறந தனவே ;
பாவகுற உணாநதோ பன்னுங் காலை. ௫௦

ஐவகையடியின் பயிலவு

1309 ஐவகை யடியும் ஆசிரியககு உரிய. ௫௧

1310. விராஅய் வரினும் ஒருஉநிலை இலவே. ௫௨

அவற்றில், தனை

1311. தனசோ வகையினும் தனநிலை வகையினும்
இனசோ வகையின ஐநதடிக்கும் உரிய. ௫௩

றிய வருகித தனை, ஒன்றாத வருகித தனை எனபன. இனி,
அதுதாற்றிருபத்தைந தெனறது, சோ ஐநதனையும் நிறுத்தி
அவற்றை வருகு சீராக உறமும் வழி இருபத்தைநதாகி,
அவற்றை மூன்றாரு சீராக உறமும் வழி தாற்றிருபத்தைந
தாகி, அவற்றை நான்காரு சீராக உறமும் வழி அதுதாற
றிருபத்தைநதாம் எனபா. அதுதாற்றிருபத்தைந தென
னும் வகை, அளவடி வரையிற கூறியபடி

1308 ஆவங்னம் விரிப்பின - அவங்னம் ஏனை
நெடிலடி, கழிநெடிலடி எனபவற்றிற்கும் விரி கூறின.
பன்னுங்காலை அளவிறநதனவாம் எனக பன்னுங் காலை -
விரித்துக் கூறுங் காலை

1309. ஆசிரியககு - ஆசிரியப் பாவிறகு.

1310. அவை தனித்தனி வருதலையன்றி விரவி வரி
னும் நீக்கு நிலைமை இல்லை எனபது

1311. தனசோ வகையினும் - பாக்கள தத்தகு சோ
நிலை வகையானும் இனசோ வகையின - இனிய ஒசை
யொழுங்குகின் சிறப்பினால். சீரும் தனையும் இனிய ஒசை
யொழுங்குகின் நோக்குடையன எனபது இதனாற பெறப்
படும்.

1312. தனசோ உளவழித் தனாவகை வேண்டா. ஓச
ஆசிரியத் தனையின வகை
1313. சோஇயை மருங்கின ஓசை ஒப்பின
ஆசிரியத் தனையென்று அறியல் வேண்டும்.
வஞ்சித் தனையறந் ஒரு முடிபு
1314. குறளடி முதலா அளவடி காறும
உறழநிலை இலவே வஞ்சிககு எனப. ஓச
வெண்பாவின அடியும் தனையும்
1315. அளவும் சிறதும் வெள்ளைககு உரிய ;
தனாவகை ஒன்றாத தன்மை யான. ஓச
கவிப்பாவிற் குரிய அடி
1316. அளவடி மிகுதி உளப்படத் தோன்றி
இருநெடில் அடியும் கலியிற்கு உரிய. ஓச

1312 தனாவகை வேண்டா - இன்னோசைக்காக வேறு தனாவகை வேண்டுமெனில். 'சோ தானே ஓசையைத் தரும்' எனபா இளம்.

1313. ஒப்பின - ஒத்துவரின.

1314 உறழ நிலை - வரது பொருநதும் நிலைமை. வஞ்சிககு - வஞ்சிச் சோக்கு.

1315 அளவும் சிறதும் - அளவடியும் சிறதடியும் வெள்ளைககு - வெண்பாவுக்கு. தனாவகை ஒன்றாத தன்மையான - வேறறுத் தனாவகை வரது கூடாத தன்மைக கண்.

1316. அளவடியின் மிகுதி உளப்படத் தோன்றி எனபது. மிகுதி எனறது, அளவடிககு உரிய பத் தெழுத்திற்கு மேற்பட்ட நான்கெழுத்துக்களுள் மிககண், வெண்பபடும் பதினமூன்றெழுத்தும் பதினான்கெழுத்தும்

அதற்குத், தனை

1317. நிரைமுதல வெண்சோ வந்துநிரை தடபினும்
வரைநிலை யினறே அவவடிக கெனப டுக

1318. விராஅய தனையும் ஒருஉநிலை இனறே. கூ௦

வெண்பா அடியும், ஆசிரிய அடியும்

1319. இயற்சோ வெள்ளடி ஆசிரிய மருங்கின்
நிலைக்குரி மரபின நிறகவும் பெறுமே கூக

ஐஞ்சோ அடி

1320 வெண்டனை விரவியும் ஆசிரியம் விரவியும்
ஐஞ்சோ அடியும் உளவென மொழிப. கூஉ

அறுசீர் அடி

1321. அறுசோ அடியே ஆசிரியத தனையொடு
நெறிபெற்று வருஉம நேரடி முன்னே. கூ௩

எழுசீர் அடி

1322. எழுசோ அடியே முடுகியல நடக்கும். கூ௪

எனப. இரு நெடிலடி எனறது, நெடிலடியும் கழிநெடி
லடியும்

1317. நிரை தடபினும் - நிரையொடு நிரை தனை
கொள்ளினும் அவவடிககு எனறமையாற சலிச்செய்யு
ளுககு எனபது பெறப்படும

1319. நிலைக்குரி மரபின - பொருந்தி நிறற்றகுரிய
மரபினால்.

1321 நேரடி முன - நேரடிககுப பின.

1322. முடுகியல - முடுகியலில்,

முடுகியல்

1323. முடுகியல் வரையா முதல் ஈ ரடிகும். கூடு

1324. ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினும்
மூவகை அடியும் முன்னுதல் இல்வே. கூகூ

ஆசிரியப்பாவில், அடிபற்றிய முடிபுகள்

1325. ஈற்றயல் அடியே ஆசிரிய மருங்கின
தோற்றம் முச்சீர்த தாகும் எனப. கூஎ

1326. இடையும் வரையா தொடைஉணா வோரே.

கலிப்பாவிற்குச் சிந்தடி.

1327. முச்சீர் முரற்கைபுள் நிறையவும் நிற்கும். கூகூ

வஞ்சிப்பாவின் ஈற்றடி.

1328 வஞ்சித் தூக்கே செநதூக்கு இயற்றே. எ0

1323. முதல் ஈரடிகும் என்றது, இதற்குமுன்
எடுத்தோதிய ஐஞ்சீரடி அறுசீரடியாகிய இருவகையடிகும்.

1324. மூவகையடியும் - முடுகியலடி என்ற முற
கூறிய மூவகை அடிகளும் முன்னுதல் இல் - பொருந்
தல் இல். எனவே, கலிப்பாவினுள் நிறகப்பெறும் என
பது.

1325. ஈற்றயல் அடி - ஈற்றடிகு அயலடி.
தோற்றம் - தோன்றுமிடத்து

1326. இடையும் - செய்யுளிடையிலும் வரையா .
முச்சீரடியினை நீக்கா தொடை - செய்யுளியலினை.

1327. முரற்கை என்றது, கலிச்செய்யுள்.

1328. வஞ்சி - வஞ்சிப் பாவின. தூக்கு - இறுதி
செநதூக்கு இயற்று - முறகூறிய ஆசிரியப்பாவின இறு
தியை ஒத்த இயல்புடையது.

வெண்பாவின் ஈற்றடி

1329 வெண்பாட்டு ஈற்றடி முச்சீர்த தாகும். எக

1330 அசைச்சீர்த தாகும் அவவயி னுன. எஉ

அதன்கண, நேரசைச சீர

1331. நேரீற்று இயறசீர நிரையும் நிரையும்
சீரேற்று இறாஉம¹ இயறகைய எனப. எ௩

நிரையசைச சீர்

1332. நிரையவண நிறபின் நேரும் நோபும
வரைவின்று எனப வாயமொழிப் புலவர். எச

கலிப்பாவின் ஈற்றடி

1333. எழுசீர இறுதி ஆசிரியம கலியே. எ௫

1334. வெண்பா இயலினும் பண்புற முடியும். எ௬

1330 அசைச சீர்த்து ஆகும் - அசைச்சீரினை
யுடையதாகும். அவவயினுன - அவவீற்றடியின் இறுதி

1331. நோ ஈற்று இயறசீர - வெண்பாவின் இறுதி
யடிககண ஈற்றயறசீராய வந்த நேரீற்று இயறசீர எனக.
இறாஉம - தன்கொண்டு முடியும்.

1332. அவண - அவ வீற்றயலில.

1333. எழுசீர இறுதி ஆசிரியம - ஈற்றடி நாற
சீரும் அதன அயலடி முச்சீருமென எழுசீர இறுதியினை
யுடைய ஆசிரியப் பாவின் முடிபு கலி - கலிப்பாவின்
இறுதியுமாகும்.

1334 வெண்பா இயலினும் - இறுதியடி முச்சீராய
வரும் வெண்பாவின் இயலினும். முடியும் - கலிப்பா
வின் இறுதி முடியும்.

கூ. யாப்பு

1335 எழுதது முதலா ண்டிய அடியிற்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்
யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவா. ஏ

அதன் ஏழு பகுதிகள்

1336. பாட்டு, உரை, நூலை, வாய்மொழி, பிசியே,
அங்கதம், முதுசொல்லோடு அவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவா தண்பொழில் வரைப்பின
நாறபெயா எல்லை யகத்தவா வழங்கும்
யாப்பின வழியது எனமனா புலவா. ஏ

1335. எழுதது முதலா ண்டிய அடியின் -
எழுதது முதலாக அசைசீர் அடி என ண்டித்தொடர்ந்து
முடிந்த அடியினால். நாட்டல் - நிறுத்தி விளங்கவைத்தல்

1336. வாய்மொழி - மந்திரம். பிசி - உவமையை
அடிப்படையாகக் கொண்டு தோனும் விடுகதைப் பாட்டு
வகை. அங்கதம் - வசைப்பாட்டு வகை முதுசொல் -
பழமொழி வகை ஏழ் நிலத்தும் - ஏழு வகை அடிப்படை
யினாலும். மூவரெனறது, சேர சோழ பாண்டியா 'தண்
பொழில் வரைப்பின நாறபெயா எல்லையகத்தவா' எனறது,
தமிழ் நாட்டவா எனறற்கு. இனிய தமிழ் நாட்டின இட
மாகிய வடவேங்கடம் தென்குமரியாறு குண குடகடல்
என்னும் நாறபெயா எல்லையுட்பட்ட தமிழ் நாட்டினுள்ளா
என்பது அதன் பொருள் யாப்பின வழியது - முற்கூறிய
யாப்பென்பது எனக. எனவே யாப்பு என்பது, பாட்டு
யாப்பு, உரையாப்பு நூலாப்பு, மொழியாப்பு, பிசி
யாப்பு, அங்கத யாப்பு, பழமொழி யாப்பு எனத் தமிழா
வழங்கும் எழுவகை யாப்புக்களாய் வரும் என்பது
கருத்து.

எ. மரபும் தூக்கும்

சேன மரபு

1337. மரபே தானும்,

நாற்சொல் இயலான யாபபுவழிப பட்டனறு

அகவ லோசை

1338. அகவல் எனபது ஆசிரியமமே

அங்

செபப லோசை

1339. அஃதான நென்ப வெண்பா யாப்பே.

அக

துள்ள லோசை

1340. துள்ளல ஓசை கலியென மொழிப.

அஉ

தூங்க லோசை

1341. தூங்கல் ஓசை வருசி யாகும்.

அங்

1337 மரபு - அகவனம் வழங்கும் மரபு. நாற் சொல் இயலான - இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் எனனும் நாலவகைச் சொற்களின் வழக்குக களால். யாபபு வழிப்பட்டனறு - யாப்பின் வழிப பட்டது.

1338 அகவல் - அகவலோசை ஆசிரியமமே - ஆசிரிப்பாவிறகு உரியது.

1339. அஃதானறு - அஃதனறு, அவகவலோசை யனறு வெண்பா யாபபு - வெண்பாவாக யாகக்கப்படுவது எனவே, செபபலோசை வெண்பாவுக்குரியது எனறபடி அகவலும் செபபலும் இனமுடைமையால், அஃதனறென பதஞல் உணரத்திறா பேரா உரை கருதுக.

1340. கலி என - கலிப்பாவிற்குரியதென. துள்ள லோசையும் மேல் துறப்பாவில் வருந தூங்கலோசையும் செய்யுள் வழக்குமட்டும் உடைய தெனபா பேரா

மருடபாஹிறகுரிய ஓசை முடிபு

1342 மருடபா ஏனை இருசா ரல்லது
தானஇது எனனுந தனிநிலை இன்றே. அச

1343 அவவியல அல்லது பாட்டாங்கு களவா.

துக்கின இயலபு

1344. தூக்கியல வகையே ஆங்கென மொழிப. அச

அ. தொடை

அதன வகை

1345 மோனை எதுகை முரணே இயைபென
நால்நெறி மரபின தொடைவகை எனப. அச

1346 அளபெடை தலைப்பெய ஐந்து மாகும். அச

1347 பொழிப்பும ஒருஉவும் செந்தொடை மரபும்
அமைததனா தெரியின அவையுமா ருளவே.

1342. மருட்பா - மருடபா எனனும் பா வகை.
ஏனை இருசா அல்லது - ஓசை வகையில் ஆசிரியம்
வெண்பா எனனும் ஏனை இருவகைப பாவின அகவலோசை
செப்பலோசை எனனும் வகையினவல்லது.

1343 பாட்டு - வேறு பாட்டோசை வகை.

1344 ஆங்கென - அநநானகு வகையென.

1345 மோனைத் தொடை, எதுகைத் தொடை,
முரண தொடை, இயைபுத் தொடையென எனபது.

1346 அளபெடை - அளபெடைத் தொடை.
தலைப்பெய - கூட.

1347 பொழிப்பும, ஒருஉவும், செந்தொடை மர
பும் - பொழிப்புத் தொடை, ஒருஉத் தொடை, செ
ந்தொடை எனனும் இலக்கணமும் தெரியின அவையுமா
ருளவே - ஆராயுங்கால அவையும தொடை மரபின அடங்
கும்.

1348. நிரணிறுத்து அமைத்தலும், இரட்டை யாப்பும்
மொழிந்தவற்று இயலான முற்றும் எனப. ௧0

மோனைத் தொடை

1349. அடிதொறுந தலையெழுத்து ஒப்பது மோனை.

எதுகைத் தொடை

1350. அஃதொழித்து ஒன்றின எதுகை யாகும். ௧௨
அவற்றிற்கு, கிளையெழுத்து இயைபு

1351. ஆயிரு தொடைக்கும் கிளையெழுத்து உரிய.

முரண தொடை

1352 மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல்

[முரணே. ௧௪

இயைபுத் தொடை

1353. இறுவாய் ஒன்றல் இயையின யாப்பே. ௧௩

1348. நிரணிறுத்தமைத்தல் எனறது நிரணிற்றத்
தொடை. இரட்டையாப்பு எனறது, இரட்டைத்தொடை.
மொழிந்தவற்றியலான முற்றும் எனப - முன்னா மொழிந்த
தொடைகளின் இயல்போடமைந்து தொடைகளின் வகை
முற்றும் எனப.

1349 தலை எழுத்து - முதலெழுத்து.

1350 அஃதொழித்து ஒன்றின - அடிதோறும்
அம் முதலெழுத்து நீங்கலாக இரண்டாம் எழுத்து ஒத்து
வரின்

1351. கிளையெழுத்து உரிய - இனவெழுத்து
முதலியனவும் ஒத்துவருதற்குரியன.

1352. மொழியினும் பொருளினும் - சொல்லானும்
பொருளானும்.

1353. இறுவாய் ஒன்றல் - அடிகளின் ஈறு ஒத்து
நிறைவு.

அளபெடைத் தொடை

1354. அளபெழின அவையே அளபெடைத்
[தொடையே. கூ

பொழிப்புத் தொடை

1355. ஒருசீ இடையிட டெதுகை யாயின,
பொழிப்பென மொழிதல புலவ ராறே கூ
ஒருஉத் தொடை

1356. இருசீ இடையிடின் ஒருஉவென மொழிப.

செந்தொடை

1357. சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட்டு இயலின
சொல்லியல் புலவரது செந்தொடை எனப்

தொடைகளின் விரி

1358. மெய்பெறு மரபின் தொடைவகை தாமே
ஐயீ ராயிரத் தாறைஞ ஹுறறொடு
தொண்டுதலை யிட்ட பத்துக்குறை எழுநூற
றொனபஃ தென்ப உணர்நதிகி றோரே. ௧00

1354. அளபெழின - எழுத்துக்களின் மாததிரை
நீளின.

1355. இடையிடடு - இடைவிடடு. புலவா ஆறு -
புலவரது நெறி

1357. சொல்லிய தொடையொடு - மேற சொல்
லிய எல்லாத் தொடைவகையோடும். இயலின - இயற்கை
நெறியாய்ச் செல்லின சொல்லியல் - சொல்லியலு மாட
சிமைப்பட்ட.

1358. ஐயீராயிரம் - பத்தாயிரம் ஆறைஞஹு -
மூவாயிரம். தொண்டுதலை யிட்ட - ஒன்பது கூட்டிய.
பத்துக்குறை எழுநூறறொனபஃது - அறுநூற்றது தொன்
ணுறறொனபது. ஆகப் பதின்மூவாயிரத்து எழுநூற

புறனடை

1359. தெரிந்தனா விரிப்பின வரம்பில பல்஑ும. ௧0௧

1360. தொடைவகை நிலையே ஆங்கென மொழிப.

க. நோக்கு

1361. மாததிரை முதலா அடிநிலை காறும
நோக்குதற் காரணம் நோக்குஎனப் படுமே.

க0. பா

அதன வகை

1362. ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக கலியென
நால்இயற்று எனப பாவகை விரியே ௧0௪
அதனகண உரைக்கப்படும பொருள்

1363. அந்நிலை மருங்கின அறமுத லாகிய
மும்முதற பொருட்கும உரிய எனப. ௧0௫
நாலவகைப பாவம் இருவகையில் அடங்குதல

1364. பாவிரி மருங்கினைப பண்புறத தொகுப்பின
ஆசிரி யப்பா வெண்பா என்றாகு
ஆயிரு பாவீனுள அடங்கும் எனப. ௧0௬

றெட்டு இது தொடை இலக்கணத்தின விரிவு கூறியபடி.
ஹதன வினககம் விரிந்த உரைகளிற காணப்படும

1359. இன்னும் இவற்றை ஆராய்ந்து விரிவுசெய
யின வரம்பிலலாதனவாய்ப பலவாகும் எனபது

1361. நோக்குதற காரணம் நோக்கு எனப்படும -
கற்பா கண்டு மகிழ்தற்குரிய காரணமாகிய இனிமைத்
திறம் அமைந்திருப்பது 'நோக்கு' எனப்படும.

1363 அற முதலாகிய மும்முதற பொருள் என
றது, அறம் பொருள் இனபம்.

1364 எனறாகு - எனது

அவை அடங்கும் வகை

1365. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி, ஏனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப.

வாழத்துகு நானகு பாககளும் உரியன

1366. வாழத்தியல வகைநாற பாவிற்கும் உரித்தே.

புறநிலை வாழ்த்து

1367. வழிபடு தெய்வம் நிறபுறங் காப்பப
பழிதீர் செலவமொடு வழிவழி சிறந்த
பொலியின் எனனும புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும வஞ்சியும பெறாஅ. ௧0௧

வாயுறை வாழ்த்து முதலியன

1368. வாயுறை வாழ்த்தே, அவையடக கியலே,
செவியறி வுறாஉவென அவையும் அன்ன.

அவற்றுள், வாயுறை வாழ்த்து

1369. வாயுறை வாழ்த்தே, வயங்க நாடின
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொல்

1365. ஆசிரிய நடைத்து - ஆசிரியப்பாவின் நடை
யிணையுடையது.

1366 வாழத்தியல வகை என்றது, வாழ்த்துவகை.

1367. நிற புறங்காப்ப. நினைப பாதுகாக்க
பொலியின் - விளங்குமின். கலிநிலை வகையும - கலிப்பாவி
னும் பெறாஅ - வருத்தற்கு இடம் பெறா. எனவே, ஆசிரியத்
தினும் வெண்பாவினும் இவையிரண்டும் புணர்ந்த மருட
பாவினும் அவை ஒரும எனபது.

1368. அன்ன - கலியினும் வஞ்சியினும் வரப்பெறு;
ஏனையவற்றின் வரும்.

தாங்குதல இன்றி வழிநனி பயக்கும்என்று
ஓம்படைக் கிளவியின வாயுறுத தறறே.

அவையடக கியல

1370. அவையடக கியலே, அரிதபத தெரியின
வல்லா கூறினும் வகுத்தனா கொணமினஎன்று
எல்லா மாந்தாக்கும் வழிமொழிந தனறே.

செவியுறை

1371. செவியுறை தானே,
பொங்குதல இன்றிப புரையோ நாபபண்
அவிதல் கடனஎனச செவியுறுத தனறே.

1369. வயங்க நாடின - வினங்க ஆராய்ந்தால்.
வேம்பும் கடுவும்போல எனறது, கைபடிக்கும் காரத்துக
கும். தாங்குதலின்றி - பொறுத்தலின்றும்படி. வழி நனி
பயக்கும் என்று - பின்னால நனமை மிகப் பயக்கும் எனனுங்
கருத்தோடு. ஓம்படைக் கிளவியின - பாதுகாததற்குரிய
கூற்றால் - வாய உறுத்தறறு - உணமையை அறிவுறுத்து
தல் ஆகும்.

1370. அரித பத தெரியின - குற்றம் அற ஆராய்
மின வல்லா கூறினும் - சிறனல்லாதன கூறினும் வகுத்த
னா கொணமின - பாருபடுதலி ஆராய்ந்து கொள்ளுமின.
வழி மொழிநதன்று - வழிபாடு மொழிநத வகையினையுடையது.

1371. பொங்குதலின்றி - சினத்தலின்றி புரையோ
நாபபண் - உயாந்தார நடுவில அவிதல் - அடங்கிய
யொழுகுதல். செவியுறுத்தன்று. செவியறிவுறுத்த வகையினையுடையது.

பாக்களிற, சிலவற்றின இயலபு

- 1372 ஒத்தாழிசையும், மணடில யாபபும்,
குட்டமும் நேரடிகு ஒட்டின எனப. ககச
1373. குட்டம எருத்தடி உடைத்தி மாசும் ககடு
1374. மணடிலம் குட்டம எனறிவை யிரண்டும்
செநதுக்கு இயல எனமறா புலவர் ககசு

வெண்பாவின வகைகள்

1375. நெடுவெண பாட்டே, குறுவெண பாட்டே,
கைக்கிளை பரிபாட்டு அங்கதச செய்யுளோடு,
ஒத்தவை யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின. ககள

1372. ஒத்தாழிசையும் ஒத்தாழிசை எனனும் கலியுறுப்பும், மணடிலயாபபு எனறது, நாற்சீருடைய அடி. குட்டம எனறது, நாற்சீரிற் குறைந்த பாவின் இடைக்கண வரும் அடி நேரடிகு ஒட்டின - பாக்களில் இவை அளவடிக்கண இசைந்து நின்றன

1373. எருத்தடி - நாற்றயலடிக்கண. உடைத்துமாகும் - வருதலுடைய துமாகும்

1374 செநதுக்கு இயல - ஆசிரியப் பாவின் இயலபின.

1375 நெடுவெண பாட்டு - அளவடியின் நெடிய பாட்டு குறுவெண பாட்டு - அளவடியின் குறிய பாட்டு. கைக்கிளை - கைக்கிளைப் பொருளுடைய பாட்டு. பரிபாட்டு - தனி வெண்பாவாக வருதலின்றிப் பல உறுப்புக்களோடு தொடாந்த நடையினையுடைய பாட்டு அங்கதம். வசைப்பொருளுடைய பாட்டு. 'ஒத்தவை' எனபது, அளவாணம் பொருளாணம் இனத்தாணம் வேறுபடுகப்படாத சமநிலை வெண்பாக்கள் எனபா இளம்,

அவற்றுட, கைககினைப் பாட்டு

- 1376 கைககினை தானே வெண்பா வாகி
ஆசிரிய இயலான முடியவும் பெறுமே. ககஅ

பரிபாட்டு

1377. பரிபா டலலே தொகைநிலை வகையின்
இதுபா எனனும் இயல்நெறி யின்றிப்
பொதுவாய்நிற றற்கும் உரிததென மொழிப.

பரிபாடலின் உறுப்புகள்

- 1378 கொச்சகம், அராகம், சுரிதகம், எருத்தொடு
செப்பிய நான்குந தனக்குஉறுப பாகக
காமங் கண்ணிய நிலைமைத தாகும் கஉ௦

அதன்கண் பயிலும் அடிகள் சில

1379. சொற்சீர் அடியும், முடுகியல் அடியும்
அப பா நிலைமைக்கு உரிய வாகும். கஉக

அவற்றுட, சொற்சீரடி

- 1380 கடடுரை வகையான் என்னெனோ புணர்நதும்,
முட்டுஅடி இனறிக குறைவுசீர்த தாகியும்,

1377. பரிபாடலலே - பரிபாடல தொகை நிலை
வகையின் - ஒருங்கு தொகை தன்மை வகையால். இது பா
எனனும் இயல்நெறி இன்றி - இஃது இன்ன பா எனனும்
இலக்கண நெறி யின்றி

1378. இந் நூற்பா பரிபாடற்குரிய உறுப்பும் பொரு
ளும் உணர்த்திற்று

1379 அப பா என்றது, பரிபாடல. அடுத்த நூற்
பாவால் சொற்சீரடியின் இயல்பு விளங்கும்

1380. கடடுரை வகையான் - கடடுரைத்துக் கூறும்
வகையினால். சீர் குறைந்ததாயினும் ஒசை முட்டுதலல்லா

ஒழியசை யாகியும், வழியசை புணர்ந்தும்
சொற்சோதது இறுதல் சொற்சோககு இயல்பே.

அங்கதப் பாட்டு

1381. அங்கதந தானே அரித்தபத தெரியின
செம்பொருள கரந்தது எனஇரு வகைத்தே.

அதன செம்பொரு ளங்கதம்

1382 செம்பொரு ளாயின வசையெனப் படுமே.

பழிகாப் பங்கதம்

1383 மொழிகரநது சொல்லினஅது பழிகாப் பாகும்.

பொதுவாகச, சேய்யுள்ள வகை

1384 செய்யுள தாமே இரண்டென மொழிப. ௧௨௬

தது எனறறகு, 'முட்டடியினறி' எனப்பட்டது. ஒழி
யசை - செய்யுள நீங்கலாக அதன இறுதிககண எஞ்சித்
தோனலும் அசை வழியசை - தனிச்சொல்லாய நிற்கும்
அசை சொற்சோதது இறுதல் - சொல்லே சீராதனமை
பெற்று முடிதல். சொற்சோககு - சொற்சீரடிக்ககு.

1381. செம்பொருள - செம்பொருள அங்கதம்.
கரந்தது - பழிகாபடி அங்கதம்

. 1382. செம்பொருளாயின - செம்பொருளங்கதம்
யின வசையையும் மறையாது கூறுதலால் செம்பொருள
எனப்பட்டது.

1383 மொழி கரநது சொல்லின - வசையை அதற்
குரிய மொழி கரநது சொல்லின.

1384 இரண்டெனறது, மேல நூற்பாக்களில்
வரும் செவியுறைச செய்யுள, அங்கதச செய்யுள எனப்
பற்றை.

அவற்றுள், செவியுறைச செய்யுள்

1385. புகழொடும் பொருளொடும் புணர்நதன் றாயின்,
செவியுறைச செய்யுள் அதுஎன மொழிப.

அங்கதச் செய்யுள்

1386. வசையொடும் நசையொடும் புணர்நதன் றாயின்,
அங்கதச் செய்யுள் எனமனா புலவா. கஉஅ

கலிப்பாவின வகை

1387. ஒத்தாழிசைக்கலி, கலிவெண பாட்டே,
கொச்சகம், உறழொடு கலிநால் வகைத்தே.

அவற்றுள், ஒத்தாழிசைக் கலி

1388. அவற்றுள்,

ஒத்தாழிசைக்கலி இருவகைத் தாகும்

அவற்றுள், நானகுறுப்புடன் வரும் ஒத்தாழிசை

1389. இடைநிலை பாட்டுத், தாவு, போக்கு அடையென
நடைபயின் றொழுகும் ஒன்றென மொழிப

1385. புணர்நதன் றாயின் - புணர்நததாயின்.

1386. நசை - அனபு.

1387 ஒத்தாழிசைக் கலி எனவும், கலிவெண
பாட்டு எனவும், கொச்சகக் கலி எனவும், உறழ்கலி என
வும் கலிச்செய்யுள் நானகு வகைப்படும் எனபது.

1389. 'இடைநிலைப் பாட்டு' எனபது, தாழிசை.
'போக்கு' எனபது சுரிதகம். 'அடை' எனபது, அடை
நிலைக கிளவி, அது தனிச்சொல். நடை பயின்று ஒழுகும் -
தொடாபு கொண்டு நடக்கும் ஒன்று - இருவகை ஒத்
தாழிசைக் கலியுள் ஒன்று.

அவ வறுபபுககளுள், தரவு

1390. தரவே தானும் நாலடி இழிபாய்
ஆறி ரண்டொய்யு ஏறவும் பெறுமே. கநஉ

இடைநிலைப் பாட்டு எனனும் தாழிசை

1391. இடைநிலைப் பாட்டே,
தரவகப் பட்ட மரபின் ஏபை. கநந

அடைநிலைக கிளவி எனனும் தனிச்சொல்

1392 அடைநிலைக கிளவி, தாழிசைப் பின்னர்
நடைநிலை நெழுநெழு ஆங்கென மொழிப் கநசு

போககியல் எனனும் சுந்தகம்

1393 போககியல் வகையே வைப்புகளப் படுமே.

1394 தரவியல் ஒத்தும், அதனகப் படுமே
புரைதீர் இறுதி நிலைபுரைத் தனறே கநசு

1390. இழிபாய் - சிறுமையாய்.

1391. தரவு அகப்பட்ட மரபின் - தரவினுஞ் சுருங்கிய இயல்புடையன

1393. போககியல் வகை - 'போகஞ்' எனனும் சுந்தக இலக்கண வகை. வைப்பு எனப்படும் - வைப்பு எனனும் வேறொரு பெயரானவ கூறப்படும்

1394. தரவியல் ஒத்தும் - அது தரவோடொத்த அளவியுடையதாகியும். அதனகப்படும் - தரவினுஞ் சுருங்கிய அளவியுடையதாகியும். புரைதீர் இறுதி நிலை உரைத்தனது - குற்றந தீராத கவிச்செய்யுளின் இறுதி நிலையை உரைத்த தாக்கும்.

- இருவகை ஒததாழிசைக் கலியுள் மறஞென்று
 1395 ஏனை ஒனறே,
 தேவாப் பராஅய முனனிலை கண்ணே.
 அம மறஞென்றின் வகை
 1396 அதுவே,
 வண்ணகம் ஒருபோகு எனஇரு வகைததே.
 அவற்றுள், வண்ணக ஒததாழிசை
 1397. வண்ணகந தானே,
 தரவே தாழிசை எண்ணே வாரம்என்று
 அநநால வகையின தோனறும் எனப. க௩௯
 அதன உறுபபுககளுள், தாவு
 1398 தரவே தானும்,
 நானகும் ஆறும் எடமும் என்ற
 நேரடி பற்றிய நிலைமைத தாகும். க௪௦
 தாழிசை
 1399. ஒததுமுன றுகும் ஒததாழிசையே. க௪௧

1395 ஏனை ஒன்று எனறது, இருவகை ஒததாழிசைக் கலியுள் மறஞென்று தேவாப் பராஅய முனனிலை கண்ணே - முனனிலை யிடமாகத் தேவரைப் பரவும் பொருளையுடையது.

1396. வண்ணகம் - வண்ணகவொததாழிசைக் கலி ஒருபோகு - கொச்சக ஒருபோகு முதலியன.

1397 அந நாலவகையின - அந நானகு உறுபபுக்க னோடு

1399. ஒதது - தமமுட பொருள் ஒதது ஒத தாழிசை - தமமுள் அளவு ஒதத தாழிசையாகிய ஒத தாழிசை எனபது.

1400. தரவின சுருங்கித் தோன்றும் எனப. கசஉ

சுரிதகம

1401 அடக்கியல் வாரம தரவோடு ஓகும். கச௩

எண

1402. முதல்தொடை பெருகிச் சுருங்குமன எண்ணே.

அதற்கு, ஒரு முடிபு

1403. எணஇடை ஒழிதல ஏதம இனறே

சினனம் அல்லாக கால யான.

கச௫

இனி, அம மறருன்றின பிற்தொனருகிய ஒருபோகின
வகை

1404. ஒருபோகு இயற்கையும் இருவகைத் தாகும்.

அவற்றின பெயர்

1405. கொச்சக வொருபோகு, அம்போ தரங்கம

[என்று

ஒப்ப நாடி உணாதல் வேண்டும்

கச௭

1400. தோன்றும் - ஒத்தாழிசை யுறுப்புத் தோன
றும்.

1401 அடக்கியல் வாரம - அடக்கியலாகிய பகுதி,
எனறது, சுரிதகம.

1402. எண என்னும் உறுப்பு, முதலில் தொடுக
கப்படும் பகுதி பெருகிப் பின் சுருங்கிவரும் எனறபடி.
தொடை - தொடுக்கப்படும் பகுதி.

1403 எண இடை ஒழிதல - எண என்னும்
உறுப்பு இடையிலு வருதலினறி நிறதல. ஏதம இன்று -
குறதமில்லை. சின்னம் எனபதைத் தனிச்சொல் எனபா
இனம்.

அவற்றுட், கொச்சக ஒருபோரு

1406. தரவின ருகித தாழிசை பெற்றும்,
தாழிசை இனறித தரவுடைத தாகியும்,
எண்ணிடை யிடசு சினனவ குன்றியும்,
அடக்கியல் இனறி அடிநிமிர்ந தொழுகியும்,
யாபபினும் பொருளினும் வேறலுமையுடையது,
கொச்சக பொருபோரு ஆகும் எனப கசஅ

அதன் அடி வரையறை

1407. ஒருபான சிறுமை இரட்டியதன் உயர்பே கசக
அம்போதரங்க ஒருபோகின் அடி வரையறை

1408. அம்போ தரங்கம் அறுபதிற் றடித்தே,
செம்பால வாரம சிறுமைககு எல்லை. கடு௦

1406. அடக்கியலினறி அடிநிமிர்நது ஒழுகியும் -
சுரிதகமினறித தரவு தானே தொடர்நது செனலு முடி
யினும் பொருளினும் வேறலுமையுடையது என்றா,
கடவுள் வாழ்த்துப பொருணமையினறிக காமப பொரு
ளாக வரினும் எனறறகு.

1407. ஒருபான எனறது, பதது எனலும் என.
ஒருபான சிறுமை - பதது அடிச சிறுமையும். இரட்டியதன்
உயர்பு - அதனை இரட்டியதனால் வரும் இருபதடிப
பெருமையும், இவ்வனம் உடையது, முறகூறிய கொச்சக
ஒருபோரு எனபது.

1408. அறுபதிற றடித்தது - அறுபதடிப பெருமை
யுடையது. செம்பால வாரம - அதன் சம்பாதிப பகுதி,
எனறது, முப்பதடி.

அதன் உறுப்புகள்

1409. எருததே கொச்சகம் அராகம் சிறறெண
அடக்கியல வாரமொடு அநநிலைக்கு உரித்தே.

கலிவெணபா

1410. ஒருபொருள் நுதலிய வெள்ளடி இயலால
திரிபினறி வருவது கலிவெண பாட்டே. கடுஉ

கொச்சகக் கலி

1411. தரவும போகும் பாட்டிடை மிடைநதும்,
ஐஞசீ அடுக்கியும் ஆறுமெய பெற்றும்,
வெணபா இயலான வெளிப்படத தோன்றும்
பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென
நூலநவில் புலவா நுவனறறைந தனரே.

1409 எருதது எனறது இங்கே தரவு. அந
நிலைக்கு - அம்போதரங்கம் எனனுங் கலிப்பாவிற்சு.

1410. ஒரு பொருள் நுதலிய - பாட்டுமுழுமையும்
ஒரு கருத்து பற்றித் தொடர்ந்து கூறப்பட்ட வெள்ளடி
யியலால் - வெணபாவடியின் இயல்பினால் திரிபினறி
அவையிலபு திரிபினறி

1411. இடை மிடைநதும் - இடையிற பொருநதி
நின்றும். ஆறு மெய் எனறது, தரவு, தாழிசை, தனிச
சொல், சுரிதகம், சொறசீரடி, முடுகியலடி எனனும் ஆறு
உறுப்புகளா எனபா இளம். நூல் நவில் - செய்யுளிலக்
கணம் பயின்ற. நுவனறு அறைநதனா - கூட்டிக் கூறி
வரையறைப்படுதனா.

உறழ கல்

1412. கூறதும் மாறறமும இடையிடை மிடைநதும்
போககின ருகல உறழகலிகு இயல்பே. கடுச

கக. அளவியல்

ஆசிரியப பாவின் அடியளவு

1413. ஆசிரியப பாட்டின அளவிற்கு எலலை
ஆயிரம் ஆகும், இழிபுமுன றடியே. கடுடு

வெண்பாவின் அடியளவு

1414 நெடுவெண பாட்டே முநநால் அடிததே,
குறுவெண பாட்டின அளவெழு சீரே. கடுச

அங்கதப்பாட்டின அடியளவு

1415. அங்கதப் பாட்டுஅவற் றளவோ டொகும்

அளவு வரையறை யிலலாதன

1416. கலிவெண பாட்டே, கைககினைச செயபுள,
புறநிலை, வாபுறை, செறியறிவு எனறிவை
தொகுநிலை மரபின அடியில் எனப கடுஅ

1412. கூறதும் அதற்கு மாறறமும எனக போககு
இனருகல - சுரிதகமினறி முடிதல

1413. எலலை - பெருமையாகிய எல்லை இழிபு -
சிறுமையாகிய எல்லை.

1414. இந் தூறபா வெணபாவிற்கு அடிவரை
யறை கூறிற்று.

1415. அவறது - முன தூறபாவிற கூறிய வெண
பாக்களின.

1416. கைககினைச செயபுள - கைககினைப பொரு
ளுடைய பாட்டு. தொகுநிலை மரபின - தொகுத்துக
கூறுந் தனமை முறையில். அடி இல - வரையறைப
பட்ட அடியிலலாதன.

புறநிலைவாழ்த்து முதலியவற்றிற்கு முடிபு

1417. புறநிலை வாபுறை செவியறி வுறாஉஎனத்
திறநிலை மூனறுந் திண்ணிதின தெரியின்
வெண்பா இயலினும் ஆசிரிய இயலினும்
பண்புற முடிபும் பாவின எனப். கடுக

பரிபாடலின் அளவு

1418. பரிபாட டெலலை
நாலீ ரைமபது உயாபுஅடி யாக,
ஐயைந் தாகும் இழிபுஅடிக் கெல்லை. கசு0

1419. அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே கசு௧

அடி வரையறை யில்லாதன

1420. எழுநிலத் தெழுநத் செய்யுள் தெரியின்,
அடிவரை இல்லன் ஆறென மொழிப கசு௨
அவற்றின் வகை

1421. அவைதாம்,
நூலி னான, உரையி னான,
நொடியொடு புணர்நத் பிசியி னான,
எது முதலிய முதுமொழி யான,

1418 நால ரைமபது - நானூறு.

1419. அனைவகைப்படும - அலுவகைப்படும.

1420. எழுநிலத் தெழுநத் செய்யுள் எனறது, பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முது சொல் என முன்பு (செய் எஅ) கூறியவற்றை. அவற்றுள் பாட்டு ஒரு வகையான அடிவரையறையுடையன. ஏனை அடிவரையறையிலலன் ஆறு எனபது

1421. அவைதாம் எனறது, முன் நூற்பாவில் அடிவரையறையிலலாதன எனப்பட்ட ஆறு வகையினையும். நொடியொடு-மறைத்தற் குறிப்போடு. விடுகதையை நொடிககதை

மறைமொழி கிளரத மந்திரத தான,
கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான. கசுந

அவற்றுள், தூல

1422. அவற்றுள்,

தூலெனப் படுவது நவலுங் காலை,
முதலும் முடிவும் மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருணமை காட்டி
உண்ணின் றகன்ற உரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன பண்பே.

அதன் வகை

1423. அதுவே தானும் ஈரிரு வகைத்தே. கசுந

அவற்றின் பெயரும் இயல்பும்

1424. ஒருபொருள் ததலிய சூத்திரத தானும்,
இனமொழி கிளரத ஓத்தி னானும்,

எனவுங் கூறுப. ஏது ததலிய - காரணம் புலப்படக்
கூறிய. மறைமொழி - கருத்தது நுணுக்கத்தால. பருப
பொருளறிவினாகு மறைவு உடையதாய்த் தோனும்
மொழி. கூற்று இடைவைத்த குறிப்பு - பேச்சின் கருத்
தினை உளநிறுத்திக் கூறிய குறிப்பு, எனறது, அவகத்ச
செய்யுள் வகையினை.

1422 விளக்கல் 'அது - விளக்கலாகிய அம்

1423. அதுவே தானும் - அந் தூல எனப்படுவது.
ஈரிரு வகைத்தது - நான்கு வகையினையுடையது.

1424. ஒரு பொருள் ததலிய - ஒரு கருத்தின்
மேற கூறிய. இனமொழி கிளரத - இனமாகிய கருத்துக்
களை இயைத்துக் கூறிய பொதுமொழி கிளரத - அவ
வினங்களை பலவற்றையும் பொதுமொழியாகிய ஒரு தலை

பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானும்,
மூன்றுறுப்பு அடக்கியபிணடத் தானுமென்று
ஆங்குஅனை மரபின இயலும் எனப். ககக

அவற்றுட, சூத்திரம்

1425. அவற்றுள்,
சூத்திரத் தானே,
ஆடி நிழலின அறியத் தோன்றி
நாடுத லினறிப் பொருளநனி விளங்க
யாப்பினுள் தோன்ற யாததமைப் பதுவே

இயல எனலும் ஒத்து

1426. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாகு
ஒரினப் பொருளை ஒருவழி வைப்பது
ஒத்தென மொழிப் உயாமொழிப் புலவா.

பிறு கூறிய. மூன்றுறுப்பு எனறது, இங்கே கூறப்பட்ட
சூத்திரம், ஒத்து, படலம் எனபன ஆங்கு அனை மரபின -
அங்கனம் அவ்வியலினால்

1425 ஆடி நிழலின - கண்ணாடியின ஒளியிற்
போல. தோன்றி - ஒருங்கு தோன்றி நாடுதலினறி -
சொல்லுக்குப் பொருள் ஆராயதலினறி. எளிய பொருள்
திய சொற்களால் எனபது. யாப்பினுள் தோன்ற - செய்யு
ளியலில் அமைநது தோன்ற.

1426. நோ இன மணியை - ஒத்த இனத்தவான
மணிகளை. நிரல்பட - கோவைப்பட, பொருளை - கருந்
லுக்களை.

படலம்

1427 ஒருநெறி இனறி விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின அதுபடல மாசும்.

பிண்டம்

1428. மூன்றுறுப படக்கிய தனமைத் தாயின
தோன்றுமொழிப் புலவாஅது பிண்டம் எனப.

இனி, உரையின் வகை

1429 பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்,
பாவினறு எழுந்த கிளவி யானும்,
பொருளொடு புணராப பொயமொழி யானும்,
பொருளொடு புணராத நகைமொழி யானுமென்று
உரைவகை நடையே நானகுஎன மொழிப

1427. பொதுமொழி - பொதுமொழியாகிய ஒரு
தலைப்பில். 'கிளவியாக்கம் முதலாக எச்சவியல் ஈரூகக்
கிடந்த ஒன்பது ஒத்தினும் வேறுபாடு உடையவாயினும்
சொல்லிலக்கணம் உணராதினமையாற சொல்லதிகாரம்
எனப பெயா பெறுதல்' எனபா இளம். என்றது, ஒரு
பொதுமொழியாற பெயா பெறுதல்

1428 அது - அதனை. பிண்டம் எனபது, இவ்
வெல்லாவற்றின் தொகுதி, அது தூல. சில தூல்கள் சூத்
திரமட்டுங் கொண்டும், சில தூல்கள் சூத்திரமும் ஒத்தமட
டுங் கொண்டும், சில தூல்கள் அவற்றொடு படலமுங்
கொண்டும் சிறுதூல இடைதூல பெருதூல என வருத்
வின் 'அடக்கிய தனமைத்தாயின' எனப்பட்டது.

1429 குறிப்பினும் - கருத்தினும் பா இனறு -
பாட்டு இனறி. பொயம் மொழியானும் - உறுதியற்ற மொழி
யினும்.

உரை இரண்டு வகைப் படுத்தல்

1430 அதுவே தானும் இருவகைத் தாகும் கள௨

அவற்றின் இயல்பு

1431. ஒன்றே மற்றொரு செவிலிகு உரித்தே;
ஒன்றே யார்க்கும் வரைநிலை யினறே. கள௩

பிடி

1432. ஒப்பொடு புணர்நத உவமத் தானும்,
தோன்றுவது கிளநத துணிவி னானும்,
என்று இரு வகைத்தே பிசிவகை நிலையே கள௪

முதுமொழி

1433. நுணமையும் சுருக்கமும் ஒளியுடை மையும்
மெனமையும்என்று இவைவிளங்கத் தோன்றிக்,
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வரும
எது நுதலிய முதுமொழி எனப். கள௫

மந்திரம்

1434 நிறைமொழி மாநதா ஆணையின கிளநத
மறைமொழி தானே மந்திரம் எனப் கள௬

1431 உரையில் ஒருவகை செவிலிகு உரியது,
மற்றொரு வகை யார்க்கும் உரியது என்றபடி. மற்றும்
ஒன்றே எனக்

1432. தோன்றுவது - உள்ளத்தில் இயல்பாகத்
தோன்றுவதனை.

1433. ஒளி என்றது, இவ்வு மெயம்மை. நுதலிய-
நுதலிய மொழிகளை

1434. நிறைமொழி - தகுதி நிறைந்த மொழியினை
யுடைய. ஆணையின - தலைமைப்பாட்டினால்.

குறிப்பு மொழி

1435. எழுத்தொடும் சொல்லொடும் புணரா தாகிப்
பொருட்புறத் ததுவே குறிப்புமொழி எனப்.

பண்ணத்தி

1436. பாட்டிடைக் கலந்த பொருள் வாகிப்
பாட்டின் இயல் பண்ணத்தி இயல்பே. கஎஅ

1437 அதுவே தானும் பிசியொடு மாணும். கஎக

அதற்கு, அடியளவு

1438. அடிநிமிர் கிளவி ஈராறு ஆகும். கச௦

1439. அடியிகரது வரினுங் கடிவரை யினறே கஅக

1435. குறிப்புமொழி எனறது, ஈண்டு அங்கதச் சொல்.

1436. பாட்டிடைக் கலந்த - பாட்டினகட் கலந்த பொருளவாகி - கருத்தினைத் தன்கண் உடையவாகி. பாட்டின் இயல் - இலக்கண வகையிற்ற பாட்டல்லவாயினும் ஓராற்றற பாட்டின் நடையினையுடையன. பண்ணத்தி இயல்பு - அது 'பண்ணத்தி'யின் இயல்பு. பண்ணத்தி எனபது இலக்கண முறைமையான அமையாத செய்யுள். 'மெய்வழக்கல்லாத புறவழக்கினைப் பண்ணத்தியெனப்' எனவும், 'அவையாவன, நாடகச் செய்யுளாகிய பாட்டும் அடையும் வஞ்சிப்பாட்டும் மோதிரப்பாட்டும் கட்கண்டும் முதலாயின' எனபா பேரா.

1437. மாணும் - ஓகும்.

1438 அடிநிமிர் கிளவி - பண்ணத்தியின் அடிப் பெருக்கங் கூறுங் கூறறு ஈராறு ஆகும் - பன்னிரண்டு அடி எனனும் எல்லைப்பொரு ளுடையது

1439. இகரது - கடரது.

'அவவியலின் முடிபு

1440. கிளரிய வகையிற் கிளநதன தெரியின
அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே.

கஉ. திணை

1441 கைக்கிளை முதலா எழுபெருந திணையும்
முற்கிளந தனவே முறைநெறி வகையின.

கங. கைகோள்

களவு

1442 காமப் புணாச்சியும், இடநதலைப் படலும்,
பாங்கொடு தழாலும், தோழியிற் புணாவும்என்று
ஆங்கநால வகையினும் அடைந்த சாபொடு
மறையென மொழிதல மறையோரா ஆறே

கறபு

1443. மறைவெளிப் படுதலும், தமரின பெறுதலும்,
இவைமுத லாகிய இயல்நெறி திரியாது

1440. கிளரிய வகையின் - செய்யுளிலககணத்தை
மேலும் மிகுத்தோதும் வகையில் கிளநதன தெரியின -
இதுகாறுவ கூறிப்பவற்றை வைத்து எண்ணிப்பாரப்பின,
அளவியல் வகை - அளவிபட். எனனுஞ் செய்யுளுறுப்பின
வகை. அனைவகைப்படும் - கூறிய அவ்வளவினதேயாம்
எனபது

1441. முறைநெறி வகையின் எனபது, அவற்
றிற்கு முறைமையாற் புறமெனப்படட வெட்சி முதற்
பாடாண பகுதி யீருகிய எழுடகுதியோடும் எனபா பேரா

1442. காமப் புணாச்சியும் - முதற் கூட்டமாகிய
இயற்கைப் புணாச்சியும் பாங்கு - பாங்கன தழாலும் -
கூட்டமும், மறை என - களவொழுக்கமென.

மலிவும புலவியும் ஊடலும் உணாவும்
பிரிவொடு புணாந்தது கறபுனைப் படுமே.

கைகோள முடிபு

1444. மெய்பெறும் அலையே கைகோள வகையே.

கசு. கூற்று

களவிற, கூற்று நிகழ்த்துதற்குரியோர்

1445. பாபபான, பாங்கன, தோழி, செவிலி,
சோத்தகு சிறப்பின கிழவன, கிழத்தியோடு
அளவியல் மரபின அறுவகை யோரும்
களவினிற கிளவிகு உரியா எனப. கஅஎ

கற்பிற, கூற்று நிகழ்த்துதற் குரியோர்

1446. பாணன, கூத்தன், விறலி, பாததை,
யாணம சானற அறிவா, கண்டோ,
பேணுதகு சிறப்பின பாபபான முதலா
முன்னுறக கிளந்த அறுவரொடு தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபின கற்பிற குரியா. கஅஅ

1443 மலிவும - கூடி மகிழ்தனும் புலவி - சிறிய
ஊடல உணாவும்-ஊடல தோதலும் கறபு-கறபொழுக்கம

1444 மெய்பெறும் - பொருணமை பெற்ற.

1445. அளவியல் மரபின - ஒருவரோடொருவா
அளவளவியொழுதும் இயலபின்புடைய.

1446 யாணம - உளந்த தெளிவாகிய ஆழகு.
முன்னுற - முன நூடபாவிற புலப்பட. கற்பிறகு உரியா -
கறபொழுககத்திற கூற்று நிகழ்த்துதற்குரியா.

கூற்று நிகழ்த்தியதாக எடுத்துமொழிதற குரியோர்

1447. ஊரும், அயலும், சேரி யோரும்,
நோயமருங்கு அறிநரும், தநதையும்,
[தன்னையும்
கொண்டெடுத்து மொழியப் படுதல் அல்லது
கூற்று அவண் இனமை யாப்புறத தோன்றும்
நற்றாய கூற்றின் இயல்பு

1448. கிழவன தனனெடும் கிழத்தி தனனெடும்
நற்றாய கூறல முற்றத தோனறாது. கக
கண்டோர் மொழிதல

1449. ஒண்டொடி மாதா, கிழவன, கிழத்தியொடு
கண்டோர் மொழிதல கண்ட தெனப கக

1447. அயலும் - அயலமனை யுள்ளாரும் சேரி
யோரும் - அத தெருவினகண உள்ளோரும் நோயமருங்கு
அறிநரும் - நோயின குறிப்பினால் நிகழ்ந்ததனை அறிகின்ற
எனையோரும் தன ஐயும் - தமையனும். 'கொண்டெ
டுத்து மொழியப்படுதல் அல்லது' எனபது, இவா கூற
ருகப் பிறா சொல்லினல்லது இவாதாங் கூறா' எனறறகு.
அவண் - களவு கறபு எனனும் இருவகைக கைகோளினும்,
யாப்புறத தோனறும் - வலிவு பெறத தோனறும்

1448 முற்றத தோனறாது - ஓரளவு தோனறும்
எனறபடி

1449. மாதா எனறது, நற்றாயும் தோழியும் செவி
வியும் எனபா இளம். செவிலி எனபா நச். கண்டது -
வழக்கிற கண்டதாகும்

தலைவன கூற்றுப்பற்றி ஒரு கருத்து

1450. இடைச்சூர மருங்கில கிழவன கிழத்தியொடு
வழக்கியல் ஆணையின கிளத்தறகும் உரியன்.

தலைமக்களல்லாதார கூற்றுப்பற்றி ஒரு கருத்து

1451 ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன கிழத்தியொடு
மொழிந்தாந் குரியா முன்னததின எடுத்தே.

கரு. கேட்போர்

தலைமக்கள் கூற்றினைக் கேட்போர்

1452. மனையோள் கிளவியும், கிழவன கிளவியும்
நினைபுந் காலைக் கேட்குநா அவரே. ககச
பாபபா அறிவர் கூற்றினைக் கேட்போர்

1453. பாபபா, அறிவா எனறிவா கிளவி
யாக்கும் வரையா யாபொடு புணாந்தே.

1450. வழக்கியல் ஆணையின - உலக வழக்கோடு
பொருந்திய அறநூல் விதியினால். கிழவன கிளத்தறகும்
உரியன் என்பது இடைச்சூரத்தில் தமா தடுக்குங்கால்
தலைவனுக்கு இவ்வனங் கூற்று நிகழ்தல் உண்டு, இது
போலவன் பிறவுங் கொள்க.

1451 ஒழிந்தோர் எனறது, கூற்று நிகழ்த்துவோ
ருள தலைவனும் தலைவியும் நீங்கலாக உள்ள ஏனைப் பதின
மரை. மொழிந்தாங்கு - முன் நூற்பாவிற காட்டியபடி
வழக்கியலாணையின. உரியா - கூற்று நிகழ்த்துதற்குரியா.
முன்னததின எடுத்தது - இடம் காலம் முதலியவற்றிற்கேற
பக குறிப்பினால் தொடுத்தது, தொடுத்தது நிகழ்த்துதற்
குரியா என்க.

1452 அவரே எனறது, முற்கூறிய பதினமரும்.

1453. எனறிவா கிளவி - என்று இவ்விருவரது
கிளவியை. யாக்கும் வரையா எனறது, ஏனை எல்லா
ருங் கேட்டாக்குரியா எனறற்கு.

தலைவி கேட்பவளாகக் கூறுங் கூற்றுக்கள்

1454. பரத்தை, வாயில எனஇரு வீற்றும்
கிழத்தியைச் சுட்டாக கிளப்பபயன இலவே.

வாயிலகள் கூற்றினைக் கேட்போ

1455. வாயில உசாவே தம்முளும் உரிய. ககௌ

மக்களல்லாதார கேட்பனவாகக் கூறும் முறைமை

1456. ஞாயிறு, திங்கள், அறிவே, நாணே,
கடலே, கானல், விலங்கே, மரணே,
புலம்புறு பொழுதே, புள்ளே, நெஞ்சே,
அவையல பிறவும் நுவலிய நெறியால
சொல்லுந போலவும் கேட்குந போலவும்
சொல்லியாவகு அமையும் எனமனா புலவா.

கக. களன் முதலிய உறுப்புக்கள்

களன்

1457 ஒருநெறிப் பட்டாவகு ஓரியல் முடியும்
கரும் நிகழ்ச்சி இடமென மொழிப. ககக

1454. கிழத்தியைச் சுட்டாக கிளப்பு - தலைவி
கேட்பவளாகக் கருதிச் சொல்லாத பேச்சு எனவே, இவா
கூற்றினைத் தலைவி கேட்டறகுரியன எனபது.

1455 உசா - வினாவிப் பேசும் பேச்சு. தம்முளும்
உரிய - அவா தம்முளும் கேட்டுக் கொள்ளுதற்குரியன
எனபது பெறப்படும்

1456. கானல் - கடற்கரை. நுவலிய நெறியால -
முற்சொன்ன முறைமையால சொல்லியாவகு அமையும் -
சொல்லியமையும், கேட்பன போலச் சொல்லப்பட
அமையும் எனறபடி

1457. கரும் நிகழ்ச்சி - வினை நிகழும் இடத்தை.
இடம் என - அதற்கு உரிய களன் எனலு,

காலம்

- 1458 இறப்பே நிகழவே எதிரது என்னும்
திறத்தியல் மருங்கில தெரிந்தனா உள்ளப்
பொருள நிகழவு உரைப்பது காலம் ஆகும்.

பயன

1459. இதுநனி பயக்கும் இதனன் என்னும்
தொகைநிலைக் கிளவி பயனெனப் படுமே

மெயப்பாடு

1460. உயததுணாவு இன்றித் தலைவரும் பொருளான
மெயப்பட முடிப்பது மெயப்பா டாகும் உ0உ

அதன முடிபு

1461. எணவகை இயலநெறி பிழையா தாகி
முன்னுறக கிளந்த முடிவினது அதுவே.உ0௩

1458. திறத்தியல் மருங்கில - பாசுபாட்டியல்பில்.
தெரிந்தனா உள்ள - அறிந்து உள்ளங் கொள்ளுமபடி.
பொருள நிகழவு - பொருள்களின் செயல் நிகழ்வு
காலத்தை.

1459. நனி பயக்கும் - பெரிது பயனற்றும். தொகை
நிலைக் கிளவி - விரித்துக் கூறுது தொகையளவாய் உணர
நிற்குங் கிளவி.

1460. தலைவரும் - உரிய இடத்தில் வெளிப்படை
யாக வரும். மெயப்பட - கண்ணீரருமபல, மெயமமயிர்
கிலிர்த்தல் முதலிய மெயப்பாடு தோன்ற

1461 எணவகை இயல் நெறி - நகை முதலிய
எட்டுவகையான மெயப்பாட்டு இலக்கண நெறி. முன
உற - முன மெயப்பாட்டியலுட்பெறுமபடி.

எச்சம்

1462. சொல்லொடும் குறிப்பொடும் முடிவுகொள
[இயற்கை
புல்லிய கிளவி எச்சம் ஆகும். ௨0௪

முன்னம்

1463. இவவிடத்து இம்மொழி இவர்இவாககு உரியா
[என்று.
அவவிடத்து அவாவாககு உரைப்பதை முன்னம்.

பொருள

1464. இனபமும் இடுமபையும் புணாவும் பிரிவும்
ஒழுக்கமும் என்றுஇவை இழுக்குநெறி இன்றி.
இதுவா கித்திணைக்கு உரிப்பொருள எடுத்து
பொதுவாய நிற்பல் பொருளவகை எனப.௨0௬

துறை

1465. அவ்வவ மாககளும் விலங்கும் அன்றிப்
பிறஅவண வரினும் திறவதின் நாடித்,
தததம் இயலான மரபொடு முடியின,
அத்திறந தானே துறையெனப் படுமே ௨0௭

1462. இயற்கை - இயலபினை.

1463. முன்னம் - குறிப்பு.

1464. இது திணைக்கு உரிப்பொருள இதுவாக என
னது எனக. பொதுவாய நிற்பல் - புலவனாற் கூறப்
பட்டுப் பொதுவாய நிற்பல்.

1465. மாககளும் - மக்களும். பிற எனறது,
புள முதலியவற்றை. திறவதின் - கூறுபாடு தோன்ற,
தததம் இயலின - அவை, தததம் இயலபினால்.

மாட்டு

1466. அகனறுபொருள கிடப்பினும், அணுகிய நிலையினும்
இயன்றுபொருள முடியத் தந்தனா உணாததல
மாட்டுஎன மொழிப பாட்டியல் வழக்கின.

இவற்றிற், சிலவற்றிற்கு முடிபு

1467. மாட்டும் எச்சமும் நாட்டல் இனறி
உடனிலை மொழியினுந் தொடாநிலை பெறுமே.

கௌ. வண்ணம்

அதன தொகை

1468. வண்ணந தானே நாலைநது எனப. உகடு

பெயர்

1469 அவைதாம்,

பாஅ வண்ணம் தாஅ வண்ணம்

வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்

இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்

நெடுஞ்சீர் வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம்

சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்

1466. பொருள - கருத்து அணுகிய நிலையினும்-
அணுகிய நிலையிற் கிடப்பினும். இயன்று - ஏற்றபடி
தொடாநது சென்று தந்தனா உணாததல - இயைபு
புலப்படுத்தி அறிவித்தல பாட்டியல் வழக்கின மொழிப
எனபது.

1467. நாட்டல் இனறி - தந்த நிறுத்துதலினறி.
உடனிலை - கிடந்தவாறே தொடாநது செலலும் நிலையில.
தொடா நிலை பெறும் - செய்யுள நிலை, வழக்கினைப் பெறும்
எனபது.

1468. வண்ணம் எனபது சந்தவேறுபாடு எனபா
பேர, அஃது இருபதுவகைப்படும் எனறபடி.

அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
ஒழுகு வண்ணம் ஒருஉ வண்ணம்
எண்ணு வண்ணம் அகைபபு வண்ணம்
தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்
உருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணமென்று
ஆவ்வனம் அறிப அறிந்திசி னோரே. உகக

பாஅ வண்ணம்

1470. அவற்றள,
பாஅ வண்ணம்
சொற்சீத தாகி நூறபாற் பயிலும். உகஉ

தாஅ வண்ணம்

1471. தாஅ வண்ணம்,
இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும். உக௩
வலலிசை வண்ணம்

1472 வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் பயிலும்.
மெலலிசை வண்ணம்

1473. மெலலிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

1469. இந் நூற்பாவில் அவற்றின பெயர்கள் தவறப்
பட்டன. இவற்றின விளக்கம் மேல் நூற்பாக்களில்
முறையே உரைக்கப்படுகின்றன.

1470. நூற்பால - நூலினகண. நூல் எனபது
சிதப்பாக நூற்பாவினால இயன்றதன பெயராதலின,
பா வண்ணம் நூற்பாவினகண பெருவரவின எனபது.
பா வண்ணம் எனபது நூற்பா வண்ணம் எனநே உரைப
பா பேரா.

இயைபு வண்ணம்

1474. இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே.

அளபெடை வண்ணம்

1475 அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்.

நெடுஞ்சீர் வண்ணம்

1476. நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்.

குறுஞ்சீர் வண்ணம்

1477. குறுஞ்சீர் வண்ணம் குற்றெழுத்துப் பயிலும்

சித்திர வண்ணம்

1478. சித்திர வண்ணம்,

நெடியவும் குறியவும் நோரதுடன் வருமே. ௨௨௦

நலிபு வண்ணம்

1479. நலிபு வண்ணம் ஆயதம் பயிலும். ௨௨௧

அகப்பாட்டு வண்ணம்

1480. அகப்பாட்டு வண்ணம்,

முடியாத தனமையின முடித்தன மேற்றே.

புறப்பாட்டு வண்ணம்

1481. புறப்பாட்டு வண்ணம்,

முடிந்தது போன்று முடியா தாகும் ௨௨௩

1478 நெடியவும் - நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுத்தும்.

1480. முடியாத தனமையின முடித்தன மேற்று - முற்றுப் பெறாத தனமையையுடைய, செய்யுளினுதிச் சொற்களின் மேலது 'இறுதியடி போன்று நிற்பன' எனப் பா பேரா,

ஒழுகு வண்ணம்

1482. ஒழுகு வண்ணம் ஒசையின ஒழுகும். ௨௨௪

ஒருஉ வண்ணம்

1483. ஒருஉ வண்ணம் ஒரீஇத தொடுகும். ௨௨௫

எண்ணு வண்ணம்

1484. எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும். ௨௨௬

அகைப்பு வண்ணம்

1485. அகைப்பு வண்ணம் அறுததறுத் தொழுகும்.

தூங்கல் வண்ணம்

1486 தூங்கல் வண்ணம் வருசி பயிலும். ௨௨௭

ஏந்தல் வண்ணம்

1487. ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறகும்.

1482 ஒசையின ஒழுகும் - இன்னோசை கொண்டு
இயலும்.

1483. ஒரீஇத தொடுகும் - அடிகள் தனித்
தனியே பொருள் கொள்ளும்படி இயைபு அறுததறுத்
தொடுக்கப்படும்

1484 எண் - எண்ணுப் பொருள்

1485 அறுததறுதது - இடைவிட்டு விட்டு.

1486. வருசி - தூங்கலோசை யுடைய வருசிச்
சீருடையதாய்.

1487. சொல்லிய சொல்லின சொல்லியது - சொல்
லிய சொற்களால் மேலுமேலுஞ் சொல்லப்பட்டதாய்,
ஏந்தல் - சந்தம் உயாநது செல்லுதல். 'ஏந்தலென்பது
மிகுதல், ஒரு சொல்லே மிகு வருதலின ஏந்தல் வண்
ணம்' எனபா பேரா.

உருட்டு வண்ணம்

1488. உருட்டு வண்ணம் அராகம் தொடுககும். உரு

முடுகு வண்ணம்

1489. முடுகு வண்ணம்,

அடியிறந் தோடி அதனோ ரற்றே. உரு

இவற்றின் முடிபு

1490 வண்ணந் தாமே இவையென மொழிப. உரு

கடி. வனப்பு

அமமை

1491. வனப்பியல் தானே வகுக்குவ காலைச

1495. சினமென மொழியால *தாய பனுவலோடு

அமமை தானே அடிநிமிப்பு இனறே. உரு

1488. அராகம் - உருண்ட ஓசையினையுடைய அடி
களால் தொடுககும் - தொடுக்கப்பட்டு இயலும்

1489 அடி இறநது - நாதசீரடியின் மிகுநது.
அதனோற்றது - அதனையொப்பது, எனறது, முன நூற
பாவிற கூறிய அராகத்தோடு ஒப்ப உருட்டிச்செல்லும்
ஓசையினையுடையது

1491 வனப்பு - செய்யுள் அழகு சில மெல
மொழியால் - சிலவாய் மெல்லிய மொழிகளால் தாய -
தாவிய, தொடுக்கப்பட்ட பனுவலோடு - நூன
முறைமையோடு அடிநிமிப்பு இனது - அடிகள் மிகுதி
யாய்ச் செல்லுதல் இல்லாததாகும் மெல்லிய மொழிக
ளால் குறைந்த அடிகளில் சுருங்கத் தொடுக்கப்படும் செய்
யுட்களை யுடைய நூல் அமமை எனனும் வனப்புடையது
எனறபடி.

(பா - வே.) * சோபனந் தியாப்பின.

அழகு

1492 செய்யுள மொழியால சோபுனைநது யாப்பின
அவ்வகை தானே அழகுஎனப் படுமே. உருச

1493 தொனமை தானே,
உரையொடு புணர்நத பழைமை மேற்றே.

தோல

1494. இழுமென மொழியான விழுமியது தவலினும்
பரநத மொழியான அடிநிமிர்நது ஒழுக்கினும்
தோலஎன மொழிப் தொனமொழிப் புலவா.

1495. விருந்தே தானும்,
புதுவது கிளநத யாப்பின மேற்றே. உருச

1492 செய்யுள மொழி - செய்யுட்குரிய மொழி,
கிரிசொற பயிலாது செய்யுட் பயின்றுவரும் மொழி என
பா பேரா

1493 உரையொடு - இடையிடையே உரை நடை
யொடு பழைமைமேற்றது - பழைமையாய் வழங்கிவரும்
பொருளமேலது.

1494 இழுமென - மெல்லென்ற இனிய விழு
மியது - அறம் பொருள இனபம் வீடுஎனனும் உறுதிப்
பொருள பரநத - பொருட்பெருக்கமுடைய, அடி
நிமிர்நது - ஆகிரியம்போல் அடிகள் மிகுநது

1495. புதுவது - புதிய கருத்தது.

இயைபு

1496 ஞகார முதலா னகார றற்றுப்
புள்ளி யிறுதி இயைபுஎனப் படுமே உருஅ

புலன

1497. *தெரிநத மொழியாற செவவிதின் கிளநது
தோதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றின
புலனஎன மொழிப புலனஉணரந தோரே.

1498 ஒற்றொடு புணரநத வல்லெழுத்து அடக்காது
குறளடி முதலா ஐநதடி ஒப்பிதது
ஒங்கிய மொழியான ஆவனம ஒழுகின
இழைபின இலக்கணம் இயைநத தாகும்.

1496 புள்ளியிறுதி - புள்ளி யெழுத்துக்களை இறு
தியாக உடையது.

1497. தெரிநத மொழியால எனரா, அவ்வா
நிலத்தது வழங்கும் மொழிகளால எனறறகு

1498. வல்லெழுத்துப் பயிலாது வருதல என
றறகு, ஒற்றொடு புணரநத வல்லெழுத்து அடக்காது என
ரா. அடக்காது - அடங்கத தொடுக்காது குறளடி
முதலா ஐநதடி எனறது, குறளடி, சிநதடி, அளவடி,
நெடிவடி, கழிநெடிவடி எனறவறறை. ஒப்பிதது -
ஒன்றிவரசு செயது ஒங்கிய - ஒசை நிறைநத. வல
லெழுத்துப் பயிலாது ஐவகையடிகளினும் ஒசை குன்றாமல
வருவது, 'இழைபு' எனனும் வனப்பெனறபடி.

(பா - வே.) * சேரி.

க.வு. புறனடை

1499. செயபுள மருங்கின மெயபெற நாடி
இழைத்த இலக்கணம் பிழைத்தன போல
வருவடன வெனினும் வந்தவற றியலான
திரிபினறி முடித்தல தெள்ளியோர கடனே.

1499. மெய - பொருள் வருவ - பிற வருவன.
வந்தவறறியலான - கூறப்பட்ட இயலநெறி கொண்டு. திரி
பினறி முடித்தல - வழங்குதற்குரிய முறைமையின் மாறு
பாடினறி அமைத்துச் செய்தல.

கீ. மரபீயல்

[இருவகை மரபுகளின் இலக்கணம் உணர்த்துவது]

க. பொதுவாக, மரபிற் குரியவை

இளமைப் பெயர்கள்

- 1500 மாற்றருகு சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பின்
பாபபும் பறமும் குட்டியும் குருளையும்
கனறும் பிள்ளையும் மகவும் மறியும் என்று
ஒன்பதும் குழவியோடு இளமைப் பெயரே. க

ஆண்பாற பெயர்கள்

- 1501 ஏறும் ஏற்றையும் ஒருததலும் களிற்றும்
சேவும் சேவலும் இரலையும் கலையும்
மோததையும் தகரும் உதனும் அப்பரும்
போததும் கண்டியும் கடுவனும் பிறவும்
யாதத ஆண்பாற பெயரென மொழிப.

பெண்மைப் பெயர்கள்

- 1502 பேடையும் பெடையும் பெட்டையும் பெண்ணும்
மூடும் நாகும் கடமையும் அளகும்

1500. குழவியோடு ஒன்பதும் எனறபடி. இள
மைப் பெயர் - இளமைப் பொருளுணர்த்தும் பெயர்கள்

1501 பிறவும் எனறதனால் 'விடை' முதலியன
கொள்ளுப இவற்றிற்கு விளக்கம் இவ்வியலின் ௩௪ - ம
ஹபாமுதல் விரித்தோதப்பட்டுள்ளது. யாதத - செய
யுளில் யாக்கப்பட்ட.

1502. அநதம் சான்ற - முடிபமைந்த. பிணவும்
பிடியொடு பெண்ணே எனக. பெண் - பெண்பாற பெயர்
களாகும்.

மந்தியும் பாட்டியும் பிணையும் பிணவும்
அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே

ந

உ. இளமைப் பெயர்கள்

‘பாப்பு’ ‘பிள்ளை’

1503. அவற்றுள்,

பாப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றினமை. ச

1504. தவழ்பவை தாமும் அவற்றோ ரனை

டு

‘குட்டி’

1505. மூங்கா வெருகுஎலி மூவரி அணிலோடு

ஆங்குஅவை நான்கும் குட்டிக் குரிய

சு

‘பறழ்’

1506. பறழ்எனப் படினும் உறழ்ஆண டில்லை. எ

1503. பறப்பவற்று - பறக்கும் பறவைகளுடைய இளமை - இளமைப் பெயர்கள், எனறது, அவற்றின் குஞ்சுகட்குப் பெயர் எனறபடி.

1504. தவழ்பவைதாமும் - ஊவனவற்றிற்கும், அவை, ஆமை உடுமடி முதலியன மூவரி அணில் - முதலில் மூன்று வரிகளையுடைய அணில் மூங்கா, வெருகு, எலி எனனும் ஏனை மூன்றும் தம்முள் ஒரு பிறப்பின என்று கருதுவா பேரா., எலி வகைகள் எனறபடி. குட்டிக்கு - குட்டி எனனும் பெயர்கட்கு.

1506. உறழ் எனபது இங்கு மாறுபாடு எனனும் பொருட்டு. ஆண்டு - மூங்கா முதலியவற்றிற்கு மூங்காப் பறழ், வெருகுப் பறழ் முதலியவாக அவற்றின் இளமைப் பெயரைக் கூறலாம் எனபது.

‘குருளை’

1507. நாயே பனறி புலிமுயல் நான்கும்

ஆயுங் காலை குருளை எனப்.

அ

1508. நரியும் அறநே நாடினா கொளினே

க

‘குடய’ ‘பறழ’

1509. குடடியும் பறழும் கூற்று அவண் வரையா

‘பிள்ளை’

1510. பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பு ஆண் டில்லை

கொள்ளுங் காலை நாய அலங் கண்டப்

கக

‘மறி’

1511. யாடும் குதிரையும் நவவியும் உழையும்

ஒடும் புலவாய் உளப்பட மறியே

கஉ

1508. நரியும் அறநே - நரியின் இளமையும் அங்ஙனங் கூறப்படும். நாடினா கொளின - ஆயுநதுணருமிடத்து.

1509 கூற்று அவண் வரையா - கூறுதல் அவற்றிற்கு நீக்கா.

1510 பிழைப்பு ஆண்டு - சொல்லுமிடத்தித் தவறு அவற்றிற்கு நாய அலங்கடை - நாய அல்லாத விடத்து, நாயின் இளமைக்குப் பிள்ளைப் பெயர் பொருந்தாது எனபது ‘நாயப் பிள்ளை’ எனக் கூறலாகாது எனற்படி.

1511. ஒடும் - விரைந்தோடும் இயல்பினை யுடைய புலவாய் - மான. மறி - மறி எனனும் பெயர்க்கு உரிய மான எனபது மா எனபது போலப் பொதுப் பெயராகலின், நவவி உழை புலவாய் என மானினங்களை வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

1512. கோடுவாழ் குரங்கும் குட்டி கூறுப. கந

‘மகவு’ முகவியன

1513 மகவும் பிள்ளையும் பறமும் பாப்பும்
அவையும் அன்ன அப்பா லான கச

‘கனறு’

1514. யானையும் குதிரையும் கழுதையும் கடமையும்
ஆண்டு ஐந்தும் கனறுஎன்ற் குரிய. கடு

1515 எருமையும் மரையும் வரையா ஆண்டே. ‘கசு

1516. கவரியும் * கராழம் நிகர்அவற் றுள்ளே. கள

1517. ஒட்டகம் அவற்றோடு ஒருவழி நிலையும். கஅ

‘குழவி’

1518. குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயாககொடை

1512. கோடு - மரக கிளைகளில்

1513. அவையும் அன்ன - எனனும் அப பெயாக
னும் கூறப்படும். அப்பாலான - அக குரங்கு வகைக்கு

1514 கடமை - மானின் இனம்.

1515. ஆண்டு - கனறு எனனும் அப பெயாககு

1516 ந்கா அவற்றின - முன நூற்பாக்களிற்
கூறிய யானை முதலியவற்றுட சாரந்து கனறு எனப
பெயா பெறுதற்கு ஒப்புமையுடையது.

1517. ஒரு வழி நிலையும் - கனறு எனறு பெயா
பெறுதற்கு ஒரு சார்புடையதாய்ப பொருந்தி நிற்கும்.

1518. குழவி எனப பெயா கொடுத்தலைக் குஞ
சரம் பெறும் எனற்படி. குஞ்சரம் - யானை.

(பா - வே.) * ‘கராகம்’ இனம். அத்தற்குக் கரடி
என்று அவர் உரைப்பா,

1519. ஆவும் எருமையும் அவைசொலப படுமே. ௨௦

1520. கடமையும் மரையும் முதல்நிலை ஒன்றும் ௨௧

1521. குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மூன்றும்
நிரமப நாடின அப்பெயாக குரிய. ௨௨

‘குழவியும், ‘மக’வும்

1522. குழவியும் மகவும் ஆயிரண்டலலை,
கிழவ அல்ல மககட கண்ணே. ௨௩

‘பிள்ளை’ முதலியன

1523. பிள்ளை குழவி கன்றே போததெனக
கொள்ளவும் அமையும் ஓரறிவு உயிரககே

இளமைப பெயா பெருதன

1524 நெல்லும் புல்லும் நேரா ஆண்டே ௨௪

1519. அவை - அக குஞ்சரங்கள் போல சொலப
படும - குழவிப பெயா சொல்லப்படும.

1520. முதல நிலை - முதலிற கூறிய குஞ்சரத்தைப்
போல மிகவும் பொருத்தமாய். ஒன்றும் - குழவிப பெயா
பொருந்தும்.

1521. மூன்றும் என்றது, மூன்று வகைப்பட்ட
குரங்கின இனங்களை.

1522 ஆயிரண்டலலை கிழவ அல்ல மககட
கண் - எனனும் அவ்விரண்டு பெயர்நுமல்லாத வேறு பெயா
கள் மககளின் இளமைக்கு உரியன அல்ல

1524. ஆண்டு - அவதனம் இளமைப பெயா கூறு
தற்கு. நேரா - இசையா ஆசிரியா. அவதறிதற்கு இள
மைப பெயா இலலை என்றபடி.

முடிபு

1525. சொல்லிய மரபின இளமை தானே
சொல்லுந காலை அவையலது இல்வே. உக

ந. உயிர்களின் பாசுபாடும், சிறப்பு மரபும்

பாசுபாடு

1526. ஒன்றறி வதுவே உறற்றி வதுவே
இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின உணாநதோ நெறிப்படுத தினரே.

1525. சொல்லிய மரபின - நூலுட பயினை மரபு
படி. இளமை - இளமைப் பெயர்கள். சொல்லுங்காலை -
முடித்துச் சொல்லுமிடத்து. அவையலது - முறகூறப்
பட்ட அவையலலாது.

1526 ஒன்றறிவதுவே உறற்றிவதுவே - ஒன்றறிவு
எனப்படுவது உறற்றிடமும், உறற்றிவு - உடம்பினுற
பொருந்தி அறியும் அறிவு, தொடடறிவு. நா - நாவினுற
சுவைத்து அறியும் அறிவு சுவையறிவு மூக்கு என
றது, மணத்தை முகரும் அறிவு. கண் என்றது, ஒளியைக்
காணும் காட்சியறிவு. செவி என்றது, ஒசையைக் கேட
கும் கேள்வியறிவு. மனன என்றது, முறகூறிய புலனறிவு
களை ஆராயும் பகுத்தறிவு நேரிதின உணாநதோ -
பொருந்த ஆராய்ந்து அறிந்த ஆசிரியா. நெறிப்படுத்தினா -
உயிர்களின் அறிவு நிலையை முறைப்படுத்தினா.

அவற்றின, ஓர்நிவுடையன

1527. புல்லும் மரனும் ஓர்நி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. உஅ

ஈர்நிவுடையன

1528 நநதும் முரனும் ஈர்நி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே உக

மூவநிவுடையன

1529. சிதலும் எறும்பும் மூவநி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ந௦

நாலநிவுடையன

1530. நண்டும் தும்பியும் நானகறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. நக

ஐயநிவுடையன

1531. மாவும் *மாககனும் ஐயநி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. நஉ

1527. புல - வெளிப்பக்கம் வயிரம் உடையன
மரன - உட்பக்கம் வயிரம் உடையன பிற எனறது, கொடியும்
செடியும் போலவன. அக கிளைப் பிறப்பு - அப பிரிவுப்
பிறவிகள்.

1528 நநது - நததை. முரன - இப்பி. பிறவும்
எனறது, முறையே சங்கு கிளிஞ்சல முதலியன.

1529 சிதல - கறையான. பிறவும் எனறது,
செல, ஈசல முதலியன

1530. பிறவும் எனறது, வண்டு, ஈ முதலியன.

1531. மா - பழவைகள். மாககன - விலங்குகள்.
பிறவும் எனறது, வெளவால ஆமை முதலியன.

(பா - வே). * புள்ளும்.

ஆறறிவுடையோ

1532. மககள தாமே ஆறறி வுயிரே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௩௩

சு. ஆண்பாற் பேயாகள்

‘கன்று’

1533. வேழக குரிததே விதநதுகளி றெனறல். ௩௪

1534. கேழற் கண்ணும் கடிவரை யினறே ௩௫

‘ஒருத்தல்’

1535. புல்வாய புலிஉழை மரையே கவரி
சொல்லிய கராமோடு ஒருத்தல் ஒன்றும் ௩௬

1536 வாகோட டியானையும் பன்றியும் அனன.

1537 ஏறபுடைத தெனப் எருமைக கண்ணும் ௩௭

‘ஏறு’

1538 பன்றி புல்வாய உழையே கவரி
என்றிவை நான்கும் ஏறுஎனற் குரிய. ௩௮

1539. எருமையும் மரையும் பெற்றமும் அனன. ௪௦

1540. கடலவாழ சுறவும் ஏறெனப் படுமே ௪௧

1532. ‘கிளையெனப்படுவார தேவரும் தானவரும் ,
முதலாயினா’ எனபா பேரா.

1533 வேழக்கு - யானைக்கு, விதநது எனறல்
எனக சிறந்தெடுத்துக் கூறுதல் எனறபடி.

1534. கேழற்கண்ணும் - பன்றியைப் பற்றிக் கூறு
மிடத்தும்.

1535. கவரி எனபது ஒரு வகை மான, ஒருத்தல்
ஒன்றும் - ஒருத்தல் என்னும் பெயர் பொருந்தும்.

1536 வாகோட்டு - நீண்ட கொம்பினையுடைய.

1539. பெற்றமும் - மாடும்,

‘போத்து’

1541. பெற்றமும் எருமை புலிமரை புலவாய
மற்றிவை யெல்லாம் போத்துஎனப் படுமே.
1542. நீவாழ் சாதியுள் அறுபிறப்பு உரிய சந
1543 மயிலும் எழாலும் பயிலத் தோனறும். சச

‘இலை’ ‘கலை’

- 1544 இரலையும் கலையும் புலவாயக குரிய சடு
1545 கலை என காட்சி உழைக்கும் உரித்தே சசு
1546 நிலையிறறு அப்பெயா முசுவின் கண்ணும்

‘மோததை’ ‘தகா’ ‘உதன்’ ‘அப்பா’

- 1547 மோததையும் தகரும் உதனும் அப்பரும்
யாதத் எனப் பாட்டின கண்ணே சஅ

1542. ‘அறு பிறப்பு எனபன சுருவும் முதலையும்
இடங்கரும் கராமும் வராலும் வாணியுமென இவை’ என
பா பேரா இவற்றுள் இடங்கரும் கராமும் முதலையின்
இனம் எனப் உரிய - இவ வறுவகையின் ஆண், ‘போத்து’
என்னும் பெயா பெறுதற்கு உரியன

1543 எழால் - புலனுறு எனனும் பறவை. பயி
லத் தோனறும் - போத்து என்னும் பெயரொடு பெரு வர
வினவாயத் தோனறும்

1545 காட்சி - பெயாத தோற்றம்

1546. நிலையிறறு - பொருத்தி நின்றது.

1547. மோததை முதலிய நான்கு பெயர்களும்
யாட்டின ஆண்பாற பெயர்கள் எனப்படி யாதத் - வலி
வுறப் பொருத்தின யாடு - ஆடு.

‘சேவல்’

1548 சேவற பெயாககொடை சிறகொடு சிவனும்,
மாயிருந தூவி மயில்அலங் கடையே சக

1549. ஆற்றலொடு புணராத ஆண்பாற கெலலாம
ஏறறைக கிளவி உரிததென மொழிப. ௫௦

முடிபு

1550 ஆண்பா லெலலாம ஆண்என்ற குரிய,
பெண்பா லெலலாம பெணஎன்ற குரிய,
காண்ப அவையவை அப்பா லான. ௫௧

௫. பெண்பாற் பெயாகள

‘பிடி’

1551 பிடிஎன பெண்பெயா யானை மேறறே ௫௨

‘பெடடை’

1552 ஓட்டகம் குதிரை கழுதை மரைஇவை
பெடடை எனனும் பெயாககொடைக குரிய.

1548. சேவற பெயாககொடை - சேவல் எனனும்
பெயரை வழங்குதல். சிறகொடு - சிறகினையுடைய பற
வைகளுக்கு மா இரு தூவி - அழகிய நீல நிறம் பொருந்
திய தோகையையுடைய

1549. ஏறறைக கிளவி - ஏறு எனனும் ஆண
பெயா

1550. ஆண என்றது - ஆண என்று பெயா
வழங்குதற்கு, எனறது, ஆண குரங்கு, ஆண குருவி எனப
பெயா வழங்குதற்கு. காண்ப அவையவை அப பாலான.
அவையவை அவ்வப பாலிடத்துக காணப்படுவன.

1553. புள்ளும் உரிய அபபெயாக் கெனப. ருச

‘ பேடை ’ ‘ பெடை ’

1554 பேடையும் பெடையும் நாடின ஒன்றும். ருடு

‘ அளகு ’

1555. கோழி கூகை ஆயிரண டல்லவை

சூழுவ காலை அளகுஎனல அமையா. ருசு

1556 அபபெயாக கிழமை மயிறகும் உரிததே. ருஎ

‘ பிணை ’

1557. புலவாய நவவி உழையே கவரி

சொல்வாய நாடின பிணையெனப படுமே. ருஅ

‘ பிணவு ’

1558. பன்றி புல்வாய நாயஎன மூன்றும்

ஒன்றிய எனப பிணவின பெயாககொடை.

‘ பிணவல ’

1559. பிணவல என்னும் அவற்றின மேற்றே. கூ0

‘ ஆ ’

1560 பெற்றமும எருமையும் மரையும் ஆவே கூக

1554. ஒன்றும் - முன தூதபாவிற கூறிய புடக
ருக்குப பொருநதும்.

1555. சூழுவகாலை - ஆராயுமிடத்து. அளகு
எனல - அளகு எனப பெயா வழங்கப்படுதல

1556 அப பெயாக கிழமை - அப பெயருரிமை.

1557. சொல்வாய - பெயா கூறும் மெய வழியை.

1558. பிணவின பெயாககொடை - பிணவு என
னும் பெயா வழங்குதற்கு.

1560. ஆவே - ஆ எனனும் பெண்பாற பெயர்
வழங்குதற்குரியன.

‘பெண’ ‘பிண’

1561. பெண்ணும் பிணவும் மககட குரிய. கூஉ

‘நாகு’

1562 எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே. கூந

1563 நீவாழ் சாதியுள நநதும் நாகே கூச

‘மூடு’ ‘கடமை’

1564 மூடும் கடமையும் யாடுஅல பெறு. கூடு

‘பாட்டி’

1565. பாட்டி என்பது பன்றியும் நாயும் கூகூ

1566. நரியும் அறறே நாடினா கொளினே. கூஎ

‘மநதி’

1567. குரங்கும் முசவும் ஊகமும் மநதி. கூஅ

மருவி முடிந்த சில வழக்குகள்

1568. குரங்கின ஏற்றினைக் கடுவன என்றலும்
மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டான என்றலும்
செவவாய்க் கிளியைத் தததை என்றலும்
வெவவாய் வெருகினைப் பூசை என்றலும்
குதிரையுள ஆணினைச் சேவல் என்றலும்
இருளநிறப் பன்றியை ஏனம் என்றலும்

1564 மூடும் கடமையும் - ‘மூடு’ ‘கடமை’ என
னும் பெண்பாற பெயர்களை, யாடு அல - யாடு அல்லா
தன.

1566 நாடினா கொளின - நாடியறியின.

1567. மநதி - மநதி எனனும் பெண்பாற பெயர்
பெறுதற்குரியன.

1568 செவ வாய - சிவந்த வாயினையுடைய ஊன
தினனும் வாயினையுடைமையின ‘வெவவாய்’ எனப்பட்டது
எனப். வெருகு - பூனை.

எருமையுள ஆணீனைக கண்டி எனறலும்
முடிய வந்த அவ்வழக்கு உணமையின
கடிய லாகா கடனறிந தோக்கே, சூக

முடியு

1569. பெண்ணும ஆணும் பிள்ளையும் அவையே எ0

அநதணாககு உரியவை

1570. நூலே கரகம் முக்கோல மணையே

ஆயுங் காலை அநதணர்க் குரிய எக

அரசாககு உரியவை

1571. படையுங் கொடியுங் குடையும முரசும்

நடைநவில் புரவியுங் களிநூந் தேரும்

தாரும் முடியும் நோவன பிறவுந்

தெரிவுகொள செங்கோல அரசாக் குரிய. எஉ

அநதணர்க்குரியனவும் அரசாக்குரியன

1572. அநத ணனாக் குரியவும் அரசாககு

ஒன்றிய வருடம் பொருளுமா ருளவே எங

1569. பெண்பாற பெயரும், ஆண்பாற பெயரும்,
பிள்ளைமைப் பெயரும் இதுகாறும் எடுத்தோதியவையே
என்றபடி.

1570 நூல் - அறிவுநூல். கரகம் - கமண்டலம்.
உரிய - கருவிகளாக உள்ளன

1571 நடை நவில் - நடை பயின்ற தார் - மலர்
மாலை. நோவன பிறவும் - இசைவன பிறவும். 'பிறவும்
என்றதனால் கவரியும் அரியணையும் அரண முதலாயினவுங்
கொள்க' எனபா பேரா. ஆரமும கழனுமெல்லாம் உரிய
எனபா இளம்.

1572 அநதணாககு உரியவும் - நூலே கரகம்
எனனும் நூற்பாவில் அநதணாககு உரியனவாக முற

ஆனால், அரசாக்குரியன சில அநதணாக சிலலை

1573. பரிசில, பா டாணடிணைத் துறைக்கிழ மைப்

[பெயர்,

நெடுநதகை, செமமல எனறிவை பிறவும்

பொருந்தச் சொல்லுதல் அவாககுரித தனறே.

ஒரோவொருகால அநதணர் அரசரிமைக்கு உரியராதல்

1574. அநத னுளாக கரசுவரை வினறே. எடு

ணர், பெயர், கருவிகள், யார்க்கும் உரிய

1575. ஊரும் பெயரும் உடைத்தொழிற் கருவியும்

யாரும் சாரத்தி அவையவை பெறுமே. எசு

கூறப்பட்டனவும் ஒன்றிய வரும் பொருளும் உள் .
பொருநதி வருதற்குரிய கருத்தியையும் உண்டு.

1573. பரிசில துறைக்கிழமைப் பெயர், பாடாண
டிணைத் துறைக்கிழமைப் பெயர் எனபது. பரிசில
கேட்கும் துறைக்கு உரிய பெயர், புகழ்நது பாடுந
துறைக்கு உரிய பெயர் எனக. பெயராகிய 'நெடுநதகை'
'செமமல' எனறபடி இவை பிறவும் எனறது, முதலி
யன எனனும் பொருட்டு அவை 'வளவல்' 'காண்' என
றற போலவன அவாககு - அநதணாககு. அரசாக்கு
மட்டும் உரித்தெனறபடி. பெயருரிமை இல்லை யென
றமையின, அவற்றிற்குரிய துறையுரிமையும் அநதணாககு
இல்லை என்பது பெறப்படும்.

1575 ஊரும் - உரிய ஊரும். பெயரும் - சிறப்
புப் பெயரும். உடைத்தொழிற் கருவியும் - தாம் உடைய
தொழிற் குரிய கருவிகளும். யாரும் சாரத்தி - எல்லா
வகையாராக்கும் அவரவர் பெயருடன சாரத்தப்பட்டு
அவையவை பெறும் - அவையவை உரிய இடங்களிற்
செய்யுளில் வழங்கப்பெறும்.

தலைமை கொள்ளலும் அவரவாக்குரிய

1576. தலைமைக் குணச்சொல்லும் தத்தமக் குரிய
நிலைமைக் கேற்ப நிகழ்த்துப எனப என

அரசரும் வணிகரும் மட்டும படைக்கலனுக்குரிய

1577. இடைஇரு வகையோர் அல்லது நாடின
படைவகை பெறாஅ எனமனா புலவா எஅ
வாணிகா இயலபு

1578. வைசிகன பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை என
அவாக்குக் கூலவாணிகமும் உரியது

1579. மெய்தெரி வகையின எணவகை உணவின்
செய்தியும் வரையார அப்பா லான அ0
அவாக்குக் கணணியும் தாரும் உரிய

1580. கணணியும் தாரும் எண்ணினா ஆண்டே அக

1576 தத்தமக்குரிய தலைமைக் குணச்சொல்லும்
எனக. தலைமைக் குணமுடையராகச் சொல்லும் பாராட்
டுரை நிலைமைக் கேற்ப - அவரவா தொழிலவகை நிலைக்கு
ஏற்ப

1577. இடை இருவகையோர் எனறது, அரசரும்
வணிகரும் பெறா - தமக்கே உரிய இயலபான செலவச்
செழிப்பினா பெறா

1579. மெய் தெரி வகையின - வழக்கின மெய்மை
யினை அறிந்த வகையினால். செய்தியும் - வாணிகத் தொழி
லும். வரையார - நீக்கார அப் பாலான - அவ வாணி
கப் பகுதியினாககு. எண் வகை உணவாவன ஸெல, வரகு
முதலிய தானிய வகைகளென்பா இளம்

1580. எண்ணினா - உரிய எனக கருதினா,
ஆண்டு - அவ வாணிகரிடத்து.

வேளாளர் இயல்பு

1581. வேளாண் மாநதாகு உழுதுண அல்லது
இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி. அஉ
அவா அரசரிடத்திற பெறுவன சில
1582. வேந்தவிடு தொழிலின படையும் கண்ணியும்
வாய்ந்தனா எனப அவாபெறும் பொருளே.
1583. விலலும் வேலும் கழலும் கண்ணியும்
தாரும் ஆரமும் தேரும் வாரும்
மனபெறு மரபின ஏனோக்கும் உரிய. அச
ஆயினும், அவை அவருள எளிய நிலையினாக சிலலை
- 1584 அனன ராயினும் இழிந்தோககு இல்லை. அடு
ஓர்நிலையின சில சிறப்பு மரபுகள்
1585. புறக்கா முனவே புலவென மொழிப
அக்ககா முனவே மரமென மொழிப. அசு
புலவகையின உறுப்புகள்
1586. தோடே மடலே ஓலை எனரு
ஏடே இதழே பாளை எனரு

1581. உழுதுண - உழுதுண்ணுதல் நிகழ்ச்சி -
செயல்.

1582 வேந்த விடு தொழிலின - வேந்தன் ஏவு
கின்ற தொழில் காரணமாக பெறுமொருள் - தம் முயற்
சிச் சிறப்பினால் பெறுகின்ற பொருள்கள்

1583 மனபெறு மரபின ஏனோக்கும் - மன்னனது
ஏவலைப் பெறுகின்ற இயல்பினையுடைய ஏனோக்கும் என
பது. அவா வேளாளரல்லாத பிறர்.

1585 காழ - வயிரம்,

ரர்க்கே குலைஎன நோநதன பிறவும்
புல்லொடும் வருமஎனச சொல்லினா புலவா.

மரவகையின உறுபபுககள்

1587. இலையே முறியே தளிர் கோடே
சினையே குழையே பூவே அருமபே
நனைஉள ஞ்றுத்த அனையவை யெல்லாம்
மரனெடு வருஉந கிளவி எனப. அஅ

இரண்டிற்கும் பொது

1588. காயே பழமே தோலே செதிளே
வீழோடு எனருங்கு அவையும் அன்ன. அக

முடிபு

1589. நிலநதீ நீர்வளி விசம்போடு ஐநதுங்
கலநத மயக்கம் உலகம் ஆதலின,
இருதிணை ஐம்பால இயலநெறி வழாஅமைத்
திரிவில் சொல்லொடு தழாஅல வேண்டும் கூ0

1586 எனரு - எனறும், புல்லொடும் வரும -
முன நூறபாவிற புல எனப்பட்ட ஓரறிவுயிரின உறுபபுக
ளாகப் பொருநதிவரும

1587. முறி - முற்றாத இலை, சினை - கிளை. குழை -
கொழுந்த நனை - மொககு நனை உளஞ்றுத்த அனை
யவை - மொககு உடப்பட்ட அவைபோலவன.

1588 வீழ - விழுது அன்ன - அவவிருவகை
கும் உரியன எனப.

1589 மயக்கம் - சோக்கை. தழால வேண்டும் -
தழுவிக்கொளஞ்றதல வேண்டும். கலநத மயக்க மாதலின
ஒரோவொருகால உணர்வு வழுவறினும் வழாமைத் தழு
விச்செல்லல வேண்டும் எனபது.

சு. நூலின் மரபு

மரபின் முகனமை

1590. மரபுநிலை திரிதல செய்யுட கிலலை

மரபுவழிப பட்ட சொல்லி னான.

கக

1591. மரபு நிலை திரியின பிறிதுபிறி தாகும்

கஉ

மரபு தோன்றும் முறைமை

1592. வழகருனப படுவது உயாநதோர் மேற்றே,

நிகழ்ச்சி அவாகட டாக லான.

கங

நூல இருவகைப்படுதல

1593 மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி

உரைபடு நூலதாம் இருவகை இயல,

முதலும் வழியுமளன நுதலிய நெறியின; கச

அவற்றுள், முகநூல இயலபு

1594 வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின

முனைவன் கண்டது முதலூ லாகும்.

கடு

வழிநூல் இயலபு

1595. வழியெனப படுவது அதன்வழித தாகும் கசு

1590 சொல்லினுன - சொற்கருணமையினுல

1591. பிறிது பிறிதாகும்-பொருள வேறு வேறாகும்.

1592 அவாகட டாகலான - அவரிடத்தினின்று தோன்றி நிகழ்தலான.

1593. உரைபடு - உரைக்கப்படுகின்ற, வழக்கிற படுகின்ற ததலிய - முனனோராம கருதிக் கூட்டப்பட்ட

1594. வினையின் - வினையிலிருந்து. கண்டது - இயல்பாகத் தானே அறிந்தியற்றியது.

1595 வழி - வழிநூல அதனவழிதது - இம் முதல நூலின் வழியாகத் தோன்றுவது,

வழிநூலின் வகை

1596 வழியின் நெறியே நாலவகைத் தாகும் கூள்

அவ்வகை யாவன

1597. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழி
[பெயர்த்து]

அதாபபட யாததலோடு அனைமர பின்வேகுகு

பொதுவாக, நூலின் இயல்பு

1598 ஒத்த சூத்திரம் உரைப்பின் காணடிகை

மெய்ப்படக கிளந்த வகைய தாகி

ாரைங் குறறமும் இன்றி நேரிதின்

முப்பத திருவகை உத்தியொடு புணரின

நூல்என மொழிப நுணங்குமொழிப புலவா.

1599. உரையெடுத்தது அதனமுன யாப்பினும், சூத்திரம்

புரைதப் உடனப்படக காணடிகை புணாப்பினும்

1596. வழியின் நெறி - வழிநூல இயற்றப்படும்
முறைமை

1597. அதாப பட - வழக்குண்டாக. அனை மர
பின் - அவ்வியலின்

1598. ஒத்த சூத்திரம் - முற்கூறப்பட்ட இருவகை
நூல்க்கும் பொருந்திய நூற்பாவும் உரைப்பின் - அதனை
உரைப்படுத்தின் காணடிகை - காணடிகையுரையும்.
மெய்ப்படக கிளந்த வகையதாகி - பொருள்பெற விரித்
துக கூறிய வேறு உரைவகையதுமாகி, நேரிதின் - நுண
பொருளானவாகிய. 'சூத்திரமும் காணடிகையும் உரையு
மென முனனும் அவற்றோடு குறறமினமையும் உத்திவகை
யும் கூட்ட நூலிலக்கணம் ஐந்தாயின்' எனபா பேரா

1599 இந் நூற்பாவும் நூலின் இலக்கணம்
கூற்றது. அதனமுன - சூத்திரத்தின் முன புரைதப்

விடுத்தலும் விலக்கலும் உடையோர் வகையொடு
புரைதப நாடிப புணாககவும் படுமே. க00

நூலின சூத்திரம்

1600 மேற்கிளந தெடுத்த யாப்பினஉட பொரு
[னொடு

சில்வகை எழுத்தின செய்யுட டாகிச
சொல்லுங் காலை உரைஅகதது அடக்கி
நுணமையொடு புணாத ஒணமைத தாகித
துளக்கல் ஆகாத துணைமை எய்தி
அளக்கல் ஆகா அருமபொருட் டாகிப
பலவகை யானும் பயனறெரி வுடையது
சூத்திரத்து இயலபென யாததனா புலவா.

காண்டிகை

1601. பழிப்பில சூத்திரம் பட்ட பண்பின
கரப்பினறி முடிவது காண்டிகை யாகும். க0உ

உடனபட - பழுதினறிப பொருள நோவு தோன்ற விடுத
தலும் விலக்கலு முடையோர் வகையொடு - விடைகூறு
தலும் மறுத்தலு முடையோர் தம் இயலபறிந்து அமைச
கும் முறைமைகளோடு புணாககவும் படும. நூல
அமைக்கவும் படும

1600 எழுத்தின - எழுத்துக்களால். செய்யுட
டாகி - செய்யுளுடையதாகி உரை அகதது - உரை
யைத் தன்னகதது. துளக்கல் - நிலைபெயராததல்.
துணைமை - அளவினை.

1601 பட்ட பண்பின - அமைந்த வகை தோன்ற
கரப்பு இனறி - கருதது மறைவினறி. முடிவது - அமை
வது. காண்டிகை - காண்டிகை யுரை.

1602 விட்டு அகல வின்றி, விரிவொடு பொருந்திச்,
சுடடிய சூததிரம முடிததற பொருட்டா,
ஏது நடையினும், எடுத்துக் காட்டினும்,
மேவாவகு அகமநத மெயநநெறித ததுவே.

உரை

1603 சூததிரத துடபொருள அன்றியும், யாப்புற
இன்றி யமையாது இயைபவை யெல்லாம்
ஒன்ற உரைப்பது உரைஎனப் படுமே ௧௦௪

1604 மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும் உடைத்தாய்த்,
தன்னூ லானும் முடிந்தது லானும்
ஐயமும் மருடகையும் செவவிதின நீக்கித்,
தெற்றென ஒருபொருள ஒற்றுமை கொளீஇத்
துணிவொடு நிறறல் எனமனா புலவா ௧௦௫

1602 விட்டு அகலவு இன்றி - சூததிரததின் சொற
பொருளை விட்டு நீங்குதலின்றி. விரிவொடு - கருத்து விரி
வுகளொடு சூததிரம - சூததிரக கருத்தை முடித்ததற
பொருட்டா - நிறுவிப் பயனுண்டாககுதற பொருட்டாக.
ஏது நடையினும் - காரண காரிய முறைகளோடும்.
மேவாவகு - ஆசிரியன கருத்தமைநத முறையே. 'மெயந
நெறிதது அது' என்பது. அதுவென்றது, காண்டிகை
யுரை எனனும் பொருட்டு

1603. அன்றியும் - அல்லாமலும் யாப்புற - வவி
வுற, ஒருதலையாக என்க. ஒன்ற - பொருந்த.

1604. மறுதலைக் கடாஅ - மறுதலைப் பொருளு
டைய வினாவும். மாற்றமும் - அதற்கு விடையும் மருடகை
யும் - திரிபும். தெற்றென - தெளிவாக கொளீஇ -
கொளவிதது துணிவொடு - ஒருதலைப்பட்ட கருத்
தோடு. எனமனா - முன துறபாவிற கூறிய உரையினது
இயல்பென்று கூறுவா.

வழிநூலிற் குறை நேர்தல்

1605. சொல்லப் பட்டன எல்லா மாண்பும்
மறுதலை யாயினும் மற்றுஅது சிதைவே.

முதனூலின் சிறப்பு

1606 சிதைவில் எனப் முதலவன கண்ணே. ௧௦௭

வழிநூலிற் குறை நேரும வகை

1607 முதலவழி யாயினும் யாப்பினும் சிதையும்
வல்லோன புணரா வாரம போனறே. ௧௦௮

நூலின் குற்றங்கள்

1608. சிதைவுஎனப் படுபவை வசையற நாடின,
கூறியது கூறல், மாறுகொளக கூறல்,
குன்றக கூறல், மிகைபடக கூறல்,
பொருளில் மொழிதல், மயங்கக கூறல்,
கேட்போககு இன்னு யாப்பிற் றுதல்,
பழிதத மொழியான இழுக்கங் கூறல்,

1605. இதுகாறும் சொல்லப்பட்டனவாகிய எல்லா மாண்பும் எனக. எல்லா மாண்பும் என்றது, முன நூற பாககளிற் கூறிய சூத்திரம், காண்டிகை, உரை எனனும் மாண்புகள், வழிநூல அவற்றை உடையதாயினும் என்றபடி. மறுதலையாயினும் - முதனூலின் கருத்தோடு சிறிது மாறுடையதாயினும் அது - அவ வழிநூல. சிதைவே - குற்றமுடையதேயாகும்

1606 சிதைவு இல் - கருத்து வேறுமையாற் குற்றமுண்டாதலிலை முதலவனகண் - முதனூல ஆசிரிய னிடமாயின என்பது

1607. முதலவழி யாயினும் - வழிநூல முதனூலின் வழியதாயினும். யாப்பினுட் சிதையும் - யாப்பின் போக சிற கருத்துச் சிதையும். வாரம - பின் பாட்டு என்ப.

தனனா ஒருபொருள கருதிக கூறல்,
எனன வகையினும மனங்கோள இன்மை
அனன பிறவும் அவற்றுவிரி யாகும் கடுக

1609. எதிமறுத்து உணரின அத திறத்தவும் அவையே.

நூலின் உத்திகள்

1610. ஒத்த காட்சி உத்திவகை விரிப்பின,
நுதலியது அறிதல், அதிகார முறையே,
தொகுத்துக் கூறல், வகுத்துமெயந் நிறுத்தல்,
மொழிநத பொருளோ டொன்ற அவவயின
மொழியா ததனை முட்டினது முடித்தல்,
வாரா ததனை வந்தது முடித்தல்,
வந்தது கொண்டு வாராத துணாததல்,
முநது மொழிநததன தலைதடு மாற்றே,
ஒப்பக் கூறல், ஒருதலை மொழியே,
தனகோள கூறல், முறைபிற ழாமை,

1608. சிதைவு - குறமம். வசையற - குறைவற.
தனனா - தானே எனன வகையினும - எவ்வகையாலும்.
மனங்கோள இன்மை - பொருள மனங்கோளனும்படி
இல்லாமை. அவற்று - முன் (கடுகஅ) ஈரைவகுறமம்
எனப்பபட்டவற்றின்

1609. எதிமறுத்து உணரின அத திறத்தவும் -
கற்போ எதிமறுத்துணருமாறு அமைந்த அக் கூறுபா
டுடையனவும் அவை - அக் குறறங்கள்ளிப்பாற்படும. முன
னாற்பாவில் 'அனன பிறவும்' என்றமையால் ஆசிரியர் இது
வுங் கூறினாரென்பது.

1610. ஒத்த காட்சி - நூறகுப பொருநதய அறிவுத்
திறன அமைந்த. அறிதல் - அறியும்படி வைத்தல் மெயந்
நிறுத்தல் - உரிய கூறுபாட்டில் நிறுத்துதல் ஒன்ற -

பிறன்உடம் பட்டது தான்உடம் படுதல்,
 இறந்தது காததல், எதிரது போற்றல்,
 மொழிவாம எனறல், கூற்ற மெனறல்,
 தானகுறி யிடுதல், ஒருதலை யனமை,
 முடிந்தது காட்டல், ஆணை கூறல்,
 பலபொருட்கு ஏற்பின நல்லது கோடல்,
 தொகுத்த மொழியான வகுத்தனர் கோடல்,
 மறுதலை சிதைத்துத் தன்னுணிபு உரைத்தல்,
 பிறன்கோட கூறல், அறியாது உடம்படல்,
 பொருளஇடை யிடுதல், எதிர்பொருள

[உணராததல்,

சொல்லின எச்சம் சொல்லியாகு உணராததல்,
 தந்துபுணர்த்து உரைத்தல், ஞாபகம் கூறல்,
 உய்த்துக்கொண்டு உணராததலொடு மெய்ப்பட

[நாடிச்

பொருநதும்படி அவவயின் - அவவிடத்தில். மொழிந்த
 தன - மொழிந்த முறையின் தன கோள் - தன
 கொள்கை பிறன் - பிற ஆசிரியன் தான குறி இடுதல் -
 தான ஒரு பெயர் இட்டு ஆளுதல் ஆணை கூறல் - தனது
 கட்டளையாகக் கூறுதல். ஏறபின் அவற்றை நல்லது
 கொளளுதல் எனக் தொகுத்த மொழியான வகுத்தனர்
 கோடல் - இறுதியில் தொடுத்தது காட்டும் மொழியினால்
 பிறிதொரு முறைமையும் வகுத்துக் கொளளுதல். மறு
 தலை - தனக்கு மறுபுரையை. அறியாது உடம்படல் -
 தான அறியாது நின்றே பிறவற்றிற்கும் உடம்படல்,
 இது புறனடைக் கூறலுப் போலவதற்கு இடையிருத்தல்.
 இடையிடுதல் - இடைவிட்டுக் கூறுதல் எதிர - எதிர
 காலத்திற்கு ஏற்றதாகிய, சொல்லின எச்சம் - சொல்லின
 ஆற்றலாற் பெறப்படும் பொருளினையும். சொல்லியாகு

சொல்லிய அல்ல பிறஅவண வரினும்
 சொல்லிய வகையால் சுருங்க நாடி
 மனத்தின எண்ணி மாசறத தெரிநதுகொண்டு
 இனத்திற் சோததி உணாததல வேண்டும ;
 நுனித்தகு புலவா கூறிய நூலே ககக

பொருளதிகாரம் முற்றும்.

தொல்காப்பியம்

முற்றும்

உணாததல - தான கூறிய முறையிலிருந்தே உணரும்படி வைத்தல. தநது புணாதது - சொற்களையும் பொருள்களையும் தொடர்புபடுத்திக் கூட்டி ரூபகம் கூறல - வேறொரு பொருளநினைவு தோன்றக கூறுதல, இதை இரட்டிற் மொழிதலாகக் கருதுவா இளம் உயத்துக கொண்டு உணாததல - எண்ணியுணரும்படி வைத்தல. நுனித்தகு - நுட்பஞ் சிறந்த. கூறிய நூல - கூறிய நூலின உததியிலக்கணம் இவை எனபது.

தொல்காப்பியச் சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி

சூத்திரம்	பக்கம்	சூத்திரம்	பக்கம்
அஆ உண	சஉ	அங்கதப பாட்டு	ந எள
அஆ எனனும	சந	அச்சக கிளவிககு	கநக
அஆ வ .பல்வற	ககச	அச்சம் பயமிலி	கஎள
அஆவ பல்வறி	க0க	அச்சமும நாணும	உகஎ
அஇ உஅம்	க	அசைகூன ஆகும	நடுச
அஎனப பிறததல்	கநஎ	அசைச்சோத்தாகு	நடுக
அஃதான நெனப	நகக	அசைந்லைக கிளவி	கஅ0
அஃதொழிதது	நகந	அசையும் சீரும	நசஎ
அஃற்றை	நக	அடக்கியல் வாரம்	நஎச
அககென சாரியை	கக	அடிதொறுநதலை	நகந
அகத்தினை மருந	உசந	அடிநிமிர கிளவி	நஅந
அகப்பாட்டு உண	நகந	அடிமற்'ச செய்தி	உ0க
அகம என கிளவி	எ0	அடியிகநது வரி	நஅந
அகர ஆகாரம	கக	அடியிறநது உரு	நடுக
அகர இகரம	கச	அடியின சிறுபே	நடுக
அகர இறுதிப்	ந0	அடியுள ளனவே	நடுக
அகர உகரம	கச	அடியோரா பாந	உநக
அகரத திமபா	கச	அடுக்கியதோற்றம்	நசஉ
அகஉல என்பது	நகக	அடைகூளை முதல	ககந
அகனறுடொருள	நகக	அடைந்லைக்கிளவி	நஎஉ
அகைபடஉண்ணம	நகச	அடையோடு	எக
அநகதந தானே	நஎ0	அண்ணம சோநத	உஉ

அண்ணம நண்ணிய	உக	அதுவே, வண்ண	ந௭௩
அண்மைச சொல		அநதணாளாககரசு	சகஉ
விறகு	கச௩	அநதணாளாகருரிய	சகக
அண்மைச		அநதமில் சிறப்பின	ந௨க
சொல்லே	கசஉ	அநதில் ஆங்க	க௭க
அணங்கேவிலங்கே	ந௨சு	அநநாற சொல்லும்	௨௦௫
அணரி நுனிரா	உக	அநநானமொழியும்	க௨
அத்திடை வருஉம	ச௦	அநநிலை மருங்கின	
அத்திணை மருங்	கசு௫	அறமுத	ந௭௫
அத்தின அகரம்	௨அ	அநநிலை மருங்கின	
அத்து அவண	௫௨	வஞ்சி	ந௫க
அத்தே வறறே	ந௦	அப்பெயாககிழமை	ச௦க
அத்தொடு சிவணு	௭க	அப்பெயா மெய்	௭௭
அதற்குவினை	க௨அ	அப்பொருளகூறி	கக௫
அதனநிலை உயிரக	க௦௨	அம்பலம் அலரும	௨அச
அதனின இயறல்	க௨௭	அம்போதரங்கம	ந௭௫
அதிரவுமவிதிாபபும்	கஅக	அமம் எனனும	கச௭
அதுஇது உதுஎன	க௫௨	அமமகேடபிக்கும்	கஅக
அதுஎன வேற்று	க௩ச	அமமின இறுதி	௨க
அதுசொல்வேற	கசு௩	அமமுக கிளவியும்	கசுஅ
அதுவே தானும		அமமு வாறும	௭
இருநால	௨சஅ	அமாதல மேவல	ககஅ
அதுவே தானும		அமராகண முடி	௨௫க
இருவகை	ந௨௨	அயலநெடி தாயின	கச௫
அதுவே தானும		அயலோராயினும்	௨௩௫
நரிது	ந௭க	அராஜா பனன	கச௨
அதுவேதானும		அரியே ஐமை	கக௫
பிசி	ந௭௩	அருள்முநதுறுதத	௨கக

அரைஎன வருஉம நக
 அரைஎளபு குறு சு
 அல்குலதைவரல் நஉஅ
 அல்குறிப்படு உஉஉ
 அல்லதன் மருங் எஉ
 அல்லது கிளப்பின்
 இயற்கை எக
 அல்லது கிளப்பின்
 எல்லா கூக
 அல்லது .. எல்லா
 'இறுதியும் அஎ
 அலகு. எல்லாம
 எனும் பெயா எஉ
 அவ்வழி. இடவ எக
 அவ்வழி. உறழ் எக,அச
 அவ்வழி. மெல் எ0
 அலமரல தெரு சஅக
 அலரின் தோன உகக
 அவகச்சோல் சஅக
 அவவவ மாகசுளம் நக0
 அவவழி அவன சசக
 அவ்வழிப பணை சக
 அவவா நெழுத்தும் உ0
 அவவியல்அல்லது நகஉ
 அவவியல் நிலையும் சு
 அவவே, இவவென சசக
 அவறறின் வருஉம சஅரு
 அவறறுவழி மருங் உஎ

அவற்றள,
 அஆ ஆயிரண சக
 அஇஉ எடு ச
 அபூங்கல் இரக சகச
 அன்ன இறுதி சசந
 இா ஆகும சசஉ
 இகர்டு நக
 இருமுமசினனு சஅக
 இயறசோற உ0ந
 இரங்கல சழிநத சகரு
 இன்னின் இகர உஅ
 ராமென கிளவி உசஎ
 ரொறறு அஎ
 எருவாயவேறறு கஉச
 ஒத்தாழ்நைசக நகக
 ஒத்தலம் தூதம் உநக
 கரடும் காணும் ந0
 சுத்திரநதானே நஅ0
 செயகு எனகிள சகக
 செய்யுமஎன்னு சஎ0
 ணன ிகான அ
 தடவென கிளவி சக0
 தருசோல வரு சகச
 நடுவணஐந உஉரு
 நானகேஇயற கருச
 நீரனிறைதா உ0ச
 நீறுததசோல் உரு
 நீஎன கிளவி கருஎ

நூலெனப்படு நுகுக
 பனமைபுரைக கசுஉ
 பாஅ வண்ணம நுகுஉ
 பாபபும பிள்ளை ௪௦௦
 பிரிநிலை எச்சம உகச
 பெயா எனப்படு கசுக
 மாததிரை அள நசுரு
 முதனிலைமூன கசுஅ
 முன்னிலைககிள கசுசு
 முன்னிலை தன கசுஎ
 மெய்யீறெல் உச
 மெல்லெழுத நந
 யாது என ககடு
 ரகார முகாரம கந
 லளஃ கான் அ
 விறப்பே வெரு ககந
 வினைவேறுபடு கஉ௦
 வேற்றுமைத உ௦அ
 அவற்றொடு வரு கஎ௦
 அவனஅறி வாற்ற உஅக
 அவனகுறிப்பறி உகஅ
 அவன சோபு ந௦ந
 அவன்வரம பிறத உஅ௦
 அவை ஊபததி க௦௦
 அவைதாம,
 அம்ஆம எமஏம கசுக
 அன்ன ஏய்ப்ப நநசு
 இஉ ஐஒ கசுக

இயற்கையவா சஎ
 இன்னேவற்றே உஎ
 உறுதவநனிஎன கஅஅ
 குறறிய லிகரம ந
 தததவ கிளவி உகந
 தததமபொருள கநக
 நூலினுன நஎஅ
 பாஅ வண்ணம நுகக
 புணரியல் நிலை கஎசு
 பெணமை கடுடு
 பெயா ஐ ஒடு கஉச
 முன்மொழிநிலை உக௦
 முன்னப்பொரு நஉ
 முன்னும பின கஎஎ
 மெய்ப்பிறிதாதல் உசு
 வழங்கியல்மருங் கநக
 அவையடக்கியலே நசுஎ
 அவையல் கிளவி உகஎ
 அவையும உளவே நந௦
 அமுனஎன இறுதி எஎ
 அமுனே புமுனே சசு
 அளநதறிகிளவியும கசு
 அளபிறந துயிராத க
 அளபெடை அசை
 நிலை நசுஅ
 அளபெடைதலைப நசுஉ
 அளபெடைப்பெ கசுக,
 கசந கசச

சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி

சஉக

அளபெடை		அனன என்னும	டுக
மிகுஉம	கசஉ	அனன பிறவும	
அளபெடை		அஃறிணை	கடுந
வண்ணம	நகந	அனன பிறவும	
அளபெழின	நகச	அவறறொடு	நந0
அளவடி மிகுதி	நடுக	அனனபிறவும	
அளவாகு மொழி	உஅ	உயா	கடுஉ
அளவியல் வகை	நஎஅ	அனனபிறவும	
அளவிறகும் நிறை	ச0	கிளந்த	உ0க
அளவும சிந்தும்	நடுக	அனன பிறவும	
அளவும . அவற	கச0	தொன்னெறி	கநக
அளவும ஏன	அந	அனனராயினும	சகச
அளவும் . திரியா	க0உ	அனனவகை	உஅக
அளவும . திரியாது	க0க	அனனவெனகிள	நநஎ
அளவும . வேற்று	எக	அனனை எனனை	நஉஉ
அறக்கழிவுடை	நகடு	ஆரண எறு	ச
அறக்தொடு	நகக	ஆளு எனனும	கடு
அறுசீ அடியே	நடுஎ	ஆவ ஒஅம	க
அறுவகைப்பட்ட	உடுந	ஆஓ ஆகும	கடுஅ
அன்ஆன அளஆள	ககஉ	ஆககக கிளவி	ககஉ
அனனன சாரியை	சக	ஆககநதானே	ககஉ
அனபு தலைப்பிரிந	ந0ச	ஆக ஆகல்	கஅஉ
அனபுறு தகுந	நகஅ	ஆகார இறுதி	டுந
அனபே அறனே	நகச	ஆங்க உரையசை	கஅக
அன்மையின இன்		ஆங்கவை ஒருபால	நஉஎ
மையின	ககச	ஆங்காவ கொழு	உஅந
அனறுவரு காலே	டுக	ஆங்கனம் விரிப	நடுடு
அனன ஆங்க	நநக	ஆசிரிய நடைத	நகக

ஆசிரியப பாட	௩௭௭	ஆற்றலொடு புண	௪௦௮
ஆசிரியம வருசி	௩௬௫	ஆறநின் தருமை	௨௮௩
ஆசிரிய மருங்கி	௩௫௮	ஆறன உருபினும	௩௮
ஆடே அறிசொல	௧௦௭	ஆறன மருங்கிற	
ஆடே மகடே	௬௧	குறறிப	௬௧
ஆண்பா லெல்லாம	௪௦௮	ஆறன மருங்கின்	
ஆண்மரக்கிளவி	௬௮	வாழ்	௧௩௫
ஆணமை அடுத்த	௧௫௦	ஆறனுருபின	௨௭
ஆண்மை சுட்டிய	௧௫௫	ஆற குவதே	௧௨௬
ஆணமை திரிந்த	௧௦௬	ஆறு என கிளவி	௬௮
ஆணும பெண்ணும	௬௮	ஆற என இறுதி	௧௪௩
ஆதனும பூதனும	௭௬	ஆறஒற்று அகர	௫௫
ஆய என கிளவி	௧௬௩	ஆறமுன் வருடம	௫௫
ஆயதம நிலைப	௮௪	ஆறின் னகரமும	௨௮
ஆபபெருஞ் சிறப	௨௮௧	இரா ஏ	௨௦
ஆபா வேட்டுவா	௨௩௦	இக்கின இகரம	௨௧
ஆபிரக்கிளவி	௬௧	இகர இறுதி	௫௫
ஆபிரம் வரினும	௬௪	இகர யகரம்	௧௪
ஆபிரம் வரினே	௧௦௧	இசைத்தலமுரிய	௧௨௨
ஆயிரம வருவழி	௮௩	இசைதிரிந்திசைப	௩௦௮
ஆயிருதொடை	௩௬௩	இசைநிலை நிறைய	௩௫௦
ஆநம அருவும்	௧௪௪	இசைநிறை அசை	௨௦௮
ஆநம வெதிரும்	௭௬	இசைப்படு பொரு	௨௧௧
ஆவயினவலலெ	௬௭	இசைப்பிசை	௧௮௬
ஆவும் எருமைபும	௪௦௩	இடம வரைகிளவி	௫௮
ஆவும் மாவும்	௫௩	இடித்துவரை	௨௬௮
ஆவோ டல்லது	௧௫	இடைச்சுர மருங்	௩௮௭
ஆற்றது பண்பும	௩௦௧	இடைச்சொல்எல்	௨௨௦

இடைச்சொல்கிள	கசஅ	இயறபெயா முன	
இடைநிலைப்பாட்டு	ந௭௧	னா ஆரை	கஅ0
இடைநிலைப		இயறபெயா முன	
பாட்டே	ந௭௨	னாத தநதை	௭௬
இடைநிலை ரகரம்	கூடு	இயைபு வண்ணம்	நகூந
இடைப்படிற் குறு	கக	இயைபேபுணாச்சி	கஅகூ
இடையிரு வகை	சகந	இரா மின்னென	க௬௭
இடையும வரை	நடுஅ	இரட்டைக கிளவி	
இடையெழுத	௭	இரட்டிற்	ககஅ
இடையெனப்படுப	க௭௬	இரட்டைக கிளவி	
இடையொற்றுத	அகூ	இரட்டை	நநகூ
இதனது இது	கநஅ	இரண்டன மருந	கநச
இதழியைநது பிறக	உக	இரண்டாகுவதே	கஉ௬
இதுசெயல வேண	க௭ந	இரண்டுமுதல்	க0௩
இதுநனி பயக்கும்	நஅகூ	இரந்துகுறையுற்ற	நஉ0
இமையோ	நஉந	இரலையும் கலையும்	ச0௭
இயங்குபடைஅர	உச௭	இரவுக்குறியே	உஅஉ
இயலசை ஈற்று	நசஅ	இராஎனகிளவி	ருச
இயலசை மயக்கம்	நசஅ	இருசீா இடை	ந௬ச
இயலசை முதலி	நச௬	இருதிசைபுண	கூஉ
இயற்கைப பொரு	ககக	இருதிணைச்சொற்	கடுந
இயற்கையின	கந0	இருதிணைப்பிரிநத	கசகூ
இயற்சீா இறுதி	நசஅ	இருதிணைமருந	க0கூ
இயற்சீாப்பாற்படு	நடு0	இருபெயாபல	உ0கூ
இயற்சீாவெள்ளடி	நடு௭	இருவகைஉகா	நச௬
இயற்சொல திரி	உ0௩	இருவகைக குறி	உ௭0
இயற்பெயாக்கிளவி	கக௬	இருவகைப்பிரி	உஉஅ
இயறபெயாசினே	கருச	இருளஎன கிளவி	அடு

இலஎன் கிளவி	அ0	இன்னிடை வருஉ	சச
இல்ல மரபெயா	எ0	இன்னென வருஉ	உக
இல்லொடு கிளப	கூடு	இனச சுட்டிலலா	ககக
இலமஎன கிள	எ0	இனி அணி என	டுகூ
இலமபா டொற	கககூ	இனிதுறு கிளவி	நசக
இலையே முறியே	சகடு	இனைததென	ககடு
இவவிடதது	நக0	ஈகார இறுதி	டுஅ
இழுமென மொழி	நககூ	ஈதா கொடுவென	உகஎ
இளியே இழவே	நஉடு	ஈமும் கமமும்	எந
இறப்பின நிகழவின		ஈரசை கொண்டும்	நசஎ
..எனற	உகஉ	ஈரளபு இசைககும்	கஅஉ
இறப்பின நிகழவின		ஈரெழுத்து மொழி	
..எனறா	ககூ0	யும உயிர	அஅ
இறப்பே எதிர்வே	கஎடு	ஈரெழுத்து மொழி	
இறப்பே நிகழவே	நஅக	யுமவல	அக
இறஅல தோற	எடு	ஈரெழுத தொரு	அஎ
இறுதியும இடை	கநகூ	ஈறறயல அடியே	நடுஅ
இறுவாய் ஒன்றல	நகூந	ஈற்று நினறு	கஅச
இறைச்சி தானே	நகஅ	ஈற்றுப பெயா	கநடு
இறைச்சிப் பொரு	கடுஅ	ஈறியல மருங்கின	ச0
இறைச்சியிற்பிறக	நகஅ	ஈறியல மருங்கினு	கக
இனசீா இயைய	நடுக	உ ஊ ஒஒ எனனு	கடு
இனபததை	நந0	உ ஊ ஒஒ ஒளஎன	உ0
இனபமும் இடும	நக0	உ ஊ காரம	கஎ
இனபமும் பொரு	உகூடு	உகப்பே உயாதல்	கஅஅ
இனறி எனனும	டுகூ	உகா இறுதி	டுகூ
இனறு இல	ககூடு	உகரம தானே	கசஉ
இன்ன பெயரே	கடுஎ	உகரமொடு புண	நகூ

உச்ச காரம	கௌ	உயாதிணையென	கௌ
உச்ச காரமொடு	கஅ	உயாநததனமேற	நௌச
உசாவே சூழ்ச்சி	ககௌ	உயாநதோககு	உௌௌ
உடபெறு புள்ளி	க	உயாநதோகிளவி	நகச
உடமபும உயிரும்	நகௌ	உயாமொழிக்கிள	நௌக
உடனுறைஉவமம்	நௌக	உயாமொழிக்கிரிய	நௌௌ
உண்டறகுரிய	நௌௌ	உயாவே உயங்கல்	ககௌ
உண்டென கிளவி	கௌ	உயிராளு எஞ்சிய	கௌ
உணாச்சி வாயில்	ௌௌ	உயிராமுனவரி னுக,	அச
உணாபபுவரை	ௌௌ	உயிராமெய அல்லன	கௌ
உணரக கூறிய	அச	உயிராமெய ாறும்	ௌௌ
உதிமரக கிளவி	ௌௌ	உயிரில வெழுத	நௌௌ
உததி முதலா	கக	உயிரிறு சொல	ௌௌ
உபப காரம	கௌ	உயிரினும் சிறந	ௌௌ
உபப காரமொடு	கஅ	உயிரீராகிய உயா	நௌௌ
உமஉந தாகும்	கஅௌ	உயிரீராகிய முன	நௌௌ
உமமை எஞ்சிய	ௌௌ	உயிரும் நானும்	நௌௌ
உமமை எண்ணின	கஅௌ	உயிரும் புள்ளியும்	
உமமை எண்ணும்	கஅச	.. அளவும்	நௌ
உமமை தொகக	கஅச	உயிரும் புள்ளியும்	
உமமை யெச்சம்	ௌௌ	.. குறிப்பினும்	கௌௌ
உயததுணாவு	நௌௌ	உரிச்சொலமருவ	ௌௌௌ
உயாதிணைப்பெய	ௌ	உரிச்சொறகிளவி	கஅௌ
உயாதிணை மருவ	ௌௌ	உரிப்பொருள	ௌௌ
உயாதிணை யாயின		உரிவரு கால	ௌௌ
உருபியல்	ௌ	உருஉட் காகும்	கஅௌ
உயாதிணை யாயின்		உருடடு வண்ணம்	நௌௌ
நமமிடை	சௌ	உருபியல் நிலையும்	ௌௌ

உருபு தொடரது	கநசு	எகர ஓகரம்	சூஉ
உருவினும் இசை	கக	எகினமா மாயின	எச
உருவென மொழி	ககஉ	எச்ச உம்மையும்	கஅந
உரைப்பொருட	நூஉ	எச்சம சிறப்பே	கஎஎ
உரையிடத்தியலு	உஉக	எஞ்சா மணநசை	உசஎ
உரையெடுத்தி	சுகஎ	எஞ்சிய இரண	ககநு
உவமத தனமை	நசஉ	எஞ்சிய கிளவி	கசுஎ
உவமததொகையே	உ௦அ	எஞ்சிய மூன்றும்	உகசு
உவமப்பொருளி	நநஅ	எஞ்சியவெல்லாம்	கஎ
உவமப்பொருளே	நநஅ	எஞ்சியோராகும்	உநஅ
உவமப் போலி	நநக	எஞ்சு பொருட	கஅந
உவமையும்பொரு	நநநு	எட்டன ஒற்றே	கநு
உழினைஞதானே	உசஅ	எடுத்த மொழி	கஉந
உழைக்குறுந	ந௦க	எண் இடை	நஎநு
உளஞறுத்து	உச௦	எண்ணரும் பாச	ந௦ந
உளஞறையவமம்	உநக	எண்ணின இறுதி	சஎ
உளஞறைய தெய	உநக	எண்ணுங் காலும்	ககஅ
உளவெனப்பட்ட	கசசு	எண்ணுப்பெயா	க௦
உற்றுழி யல்லது	நகஉ	எண்ணு வண்ணம்	நகச
உறுகண ஒம்பல்	நஉக	எண்ணே காரம்	கஅச
உறுப்பறை குடி	நஉசு	எணவகை இயல்	நஅக
ஊஎன ஒருபெயா	சுக	எத்திணை மருங்	உநந
ஊகார இறுதி	சு௦	எதிமறுத்துணை	சஉக
ஊரும் அயலும்	நஅசு	எதிமறுத்துமொ	கநஎ
ஊரும் பெயரும்	சகஉ	எதிமறையெச	உகநு
ஊரொடு தோற்ற	உசு௦	எநில மருங்கிற்	உந௦
எஎன வருமுயிர்	கசு	எப்பெயா முன்	உக
எகர ஓகரத	க	எப்பொரு ளாயி	ககநு

எய்யாமைமே	கரு	எழுத்தெனப்படுப	ந
எருத்தே கொச்ச	நக	எழுதவெதாடும	நஅந
எருமை ..அன்ன	ச௦	எழுத்தேதாரன்ன	நக
எருமை நாகே	ச௦	எழுதிலத தெழுந	நஎஅ
எருமை வரை	ச௦	எள்ளல இளமை	நஉரு
எருவும செருவும	சு௦	எள்ள விழையப	நநஎ
எல்லா உயிராகும்	நக	எளிததல ஏததல்	நகக
எல்லா எழுத்தும்	உஉ	எறுறுஎன கிளவி	கஎக
எல்லாச சொல்லும	கசஅ	எறுழவலியாகும்	ககக
எல்லாத தொகை	உக௦	எனறுஎன கிளவி	கஎஅ
எல்லாம எனனும		எனறும எனவும	கஅசு
இறுதி	சரு	எனவென எச்சம்	உகசு
எல்லாம்எனனும		ஏஎன இறுதிக்கு	சுந
பெயாநிலை	கரு	ஏஒ எனுமஉயிர	கஎ
எல்லா மொழிதகும்	நக	ஏகார இறுதி	சுஉ
எல்லாரு மெனனும		ஏநதல வண்ணம	நகச
படாககை	சரு	ஏமபபேருநாக	உநச
எல்லாருமெனனும		ஏபும குறையும்	கஅ௦
பெயா	கரு	ஏவல் மரபின	கநஉ
எல்லா வாயிலும	ந௦	ஏழஎன் கிளவி	அந
எல்லே இலக்கம	கஎக	ஏழ னுருபிறகு	சஅ
எவவயின் பெயரு	கஉரு	ஏழா குவதே	கநக
எவவயின் வினைபு	உகந	ஏழெழுத்தெனப	நருஉ
எழுசீர் அடியே	நருஎ	ஏறபுடைதெனப	ச௦
எழுசீர் இறுதி	நரு	ஏறம நினைவும	ககஉ
எழுத்தளவு எருசு	நரு	ஏறிய மடல திறம	உசக
எழுத்துப பிரிந	உ௦	ஏறும ஏறறையும்	நகக
எழுத்து முதலா	நக௦	ஏனவை புணரின	அஉ

ஏனவை வரினே	டுக	ஐயமும் கரிபபும்	ககக
ஏனை உயிரே	கசஉ	ஐயின முன்னரும்	உக
ஏனை உருபும்	கநஅ	ஐயும் கண்ணும்	கநஎ
ஏனை உவமம்	உச0	ஐவகை அடியும்	
ஏனை எகினே	எச	ஆசிரியக்கு	நடுடு
ஏனை எச்சம்	ககக	ஐவகை அடியும்	
ஏனை ஒன்றே	நஎந	விரிக்குங்	நடுச
ஏனைக்காலமுங்	கஎடு	ஐவியப் பாகும்	ககக
ஏனைக்கிளவி	கடுஎ	ஒட்டகம் அவற்	ச0உ
ஏனைப் பிரிவும்	ந0சு	ஒட்டகம் குதிரை	ச0அ
ஏனைப் புள்ளியீறு	கசந	ஒடுமரக கிளவி	சு0
ஏனைப் புளிப்பெயா	டுஎ	ஒண்டொடிமாதா	நஅசு
ஏனைமுன வரினே	கக	ஒத்த காட்சி	சஉக
ஏனையிரண்டும்	ககச	ஒத்த சூத்திரம்	சகஎ
ஏனை வகரம் இன	சச	ஒத்தாழிசைக்கலி	நஎக
ஏனை வகரம்தொழி	அஉ	ஒத்தாழிசையும்	நசுஅ
ஏனோ பாங்கினும்	உந0	ஒத்து மூன்றாகும்	நஎந
ஐஅம் பலஎன	அச	ஒப்பில் போலியும்	கஅக
ஐ ஒடு குஇன	உசு	ஒப்பும் உருவும்	நஉஉ
ஐ ஒள என்னும்	கஉ	ஒப்பொடுபுணாந்த	நஅஉ
ஐகார இறுதி	சுந	ஒரீஇக கூறலும்	நசஉ
ஐகார ஒளகாரம்	நக	ஒருசிறை நெஞ்சு	நக0
ஐந்தன்.. மகா	கடு	ஒருசீர் இடையிட	நசுச
ஐந்தன்...முந	கஎ	ஒருதலை உரிமை	நகஎ
ஐந்தன்..மெல	கசு	ஒருநெறி இன்றி	நஅக
ஐந்தன்...யகாரம்	கக	ஒருநெறிப் பட	நஅஅ
ஐந்தா குவதே	கஉக	ஒருபாற் கிளவி	நகசு
ஐந்தம் மூன்றும்	கஎ	ஒருபான் சிறுமை	நஎடு

சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி

சுருள்

ஒருபெயாப்பொது ககஅ	ஒறறுமிகுதகா	எடு
ஒருபொருள் இரு உஉக	ஒறறெழுத	
ஒருபொருள்	தியறறே	நசஎ
குறித்த ..சொல உ௦௩	ஒறறெடுபுணாநத	நகௌ
ஒருபொருள்	ஒனபான இறுதி	
குறித்த...பெயா ககௌ	.. மரபே	க௦௦
ஒருபொருள் றத	ஒனபான இறுதி	
லிய.. சூத்திரத நௌக	.. மொழியே	கஅ
ஒருபொருள் றத	ஒனபானஒகரமிசை	கடு
லிய . வெள்ளடி நௌக	ஒனபான் முதனிலை	கஅ
ஒருபோகு இயற நௌச	ஒனறறி கிளவி	க௦அ
ஒருமை சுட்டிய	ஒனறறி சொல்லே	க௦ௌ
எல்லா	ஒனறறி வசுவே	ச௦ச
ஒருமை சுட்டிய	ஒனறன படாககை	கசச
பெயா	ஒனறததமரினும	உநக
ஒருமை யெண	ஒனறுமுதல ஒன	கச
ஒருவா எனனும்	ஒனறு முதலாக	கந
ஒருவரைக கூறும்	ஒனறுமுத லாகப்	சௌ
ஒருவினை ஒசு	ஒனறுமுத லாகிய	க௦க
ஒருஉ வண்ணம்	ஒனறுல்லை மருங்	க௨௦
ஒவவும அற்றே	ஒனறே மறறும்	நஅஉ
ஒழிந்ததனவிலை	ஒனறே லேறே	உகடு
ஒழிந்ததோ கிளவி	ஒகார இறுதி	கடு
ஒழியிசை எச்சம்	ஒகார இறுதிக்கு	சந.
ஒழுகு வண்ணம்	ஒதல பகையே	உநக
ஒறறள பெடுப்பி	ஒமபடைக கிளவி	கநடு
ஒறறிடை இன	ஒயதல் ஆயதல	ககக
ஒறறுவிலைதிரியா	ஒரள பாகும்	கச

ஒரொழுத தொரு	கஉ	கருமம் அல்லா	க௩௨
ஒவும உவவும	க௪௨	கருவீ தொகுதி	க௬௪
ஒளகார இறுதி	௬௬	கலவி தறுகண	௩௨௬
ஒளகார இறுவாய	௩	கலநத பொழுதும்	௨௨௧
ஒளவென வருஉம	௩௩	கலீத்தனை அடி	௩௩௦
ககார நகாரம	௨௦	கலீத்தனை மருங்	௩௪௧
கசதப முதலிய	௩௩	கலீவெண்பாட்டே	௩௪௪
கசதப முதன	௬௬	கலை என் காட்சி	௪௦௪
கட்டுரை வனக	௩௬௬	கவாவு விருப	௬௬௬
கடதற என்னும்	௬௬௬	கவரியும் கராமும்	௪௦௨
கடமையும் மரை	௪௦௩	கவகத திடுமே	௬௬௩
கடல்வாழ சுறவும்	௪௦௬	கவ்வோ டியையன்	௬௬
கடிசொல இலலை	௨௨௬	கழிவினும் வரவி	௨௬௪
கடியென் கிளவி	௬௬௮	கழிவே ஆசகம்	௬௪௪
கடுபப ஏயப்ப	௩௩௪	கழுமென கிளவி	௬௬௪
கண கால் புறம்	௬௩௬	களளோடு சிவ	௬௩௩
கணடா என்றோ	௨௬௬	களவல ராய்னும்	௨௪௮
கண்ணினமநொடி	௩	களவும் கற்பும்	௨௬௬
கண்ணியுமதாரும்	௪௬௩	கற்பும் காமமும்	௨௬௪
கண்ணினுமசெவி	௩௩௩	கற்புவழிப் படட	௩௬௬
கண்ணுந தோளும்	௬௩௩	கற்பெனப் படுவது	௨௮௩
கணையும் வேலும்	௨௩௬	கறுடபும சிவப்பும்	௬௬௪
கதந பம் எனும்	௬௩	கனரலும் செலவுகந௨	௬௩௨
கதழ்வும் துனைவும்	௬௮௬	கனவும் உரிததால	௩௦௬
கம்பலை சுமனம்	௬௬௪	காஞ்சி தானே	௨௩௩
கமநிறைந்திய	௬௬௩	காட்பின் ஒட்பின்	௬௨௬
கயவென கிளவி	௬௬௦	காமககடப்பினுள	௨௬௬
கரணத்தின் அினம்	௨௮௩	காமககடடம்	௨௮௦

காமஞ்சானற	௩௦௬	கிளநத இறுதி	௧௪௬
காமஞ் சொல்லா	௨௭௨	கிளரியவகையிற்	௩௮௪
காமத திணையிற்	௨௭௧	கிளைபபெய ரெல்	
காமநிலை உரைத	௩௦௩	லாம கிளை	௭௪
காமப பகுதி	௨௬௦	கிளைபபெய ரெல்	
காமபபுணாச்சியும்	௩௮௪	லாம கொள	௬௬
காமம சாலா	௨௪௦	கீழ்என கிளவி	௮௪
காடீய பழமே	௪௧௫	குஐ ஆனஎன	௧௩௭
காரமும் காமும்	௩௦	குஞ்சரமபெறுமே	௪௦௨
காரும் மாலையும்	௨௨௬	குட்டம எருத்தடி	௩௬௮
காலந தாமே	௧௪௦	குட்டியும் பறமும்	௪௦௧
காலம் உலகம்	௧௨௨	குடிமை ஆணமை	௧௨௧
கிழக்கிடு பொரு	௩௩௪	குடையும் வாளும	௨௪௬
கிழவன தனனொ	௩௮௬	குத்தொக வருஉம	௧௩௫
கிழவி சொல்லின	௩௪௦	குமிழ்என் கிளவி	௮௨
கிழவி நிலையே	௩௦௫	குயின்என் கிளவி	௭௪
கிழவி முன்னா	௩௦௪	குரங்கினஏறறினை	௪௧௦
கிழவோடகு உவம	௩௪௧	குரங்கும் . மந்தி	௪௧௦
கிழவோள பிறள	௩௧௧	குரங்கும், மூன	
கிழவோள விளை	௨௧௧	றும	௪௦௩
கிழவோறகாயின			
இடம்	௩௪௧	குருவும்கெழுவும்	௧௮௮
கிழவோற காயின்		குழவி மருங்கினும்	௨௬௦
உரனொடு	௩௪௦	குழவீடும் மகவும்	௪௦௩
கிழவோன அறியா	௨௭௧	குறறியலிகரம் நிற்	௧௦
கிளநதஅல்லசெய	௧௦௩	குறறியலுகரக கின்	௪௦
கிளநத அல்ல		குறறியலுகரத்திறு	௪௭
வேறு	௧௪௦, ௧௮௬	குறறியலுகரம்	௧௬

குற்றிய லுகாமும	-	கூறிய முறையின்	கஉக
அற்றென	உச	கெடவரலபண்	கக0
குற்றிய லுகாமும		கேடடை என்று	உகஉ
முற்றிய	நசஎ	கேழற் கண்ணும	ச0க
குற்றெழுத்திம்ப	கக	கைக்கிளை தானே	நகக
குற்றெழுத்தைந	கஉ	கைக்கிளை முதலா	
குறளடி முதலா	நடுக	எழு	நஅச
குறித்தெதிர	ந0டு	கைக்கிளை முத	
குறித்தோன் கூற	கஉக	லாப பெருந	உஉடு
குறிப்பினும வ்னை	கக0	கொச்சகஞ்ருபோகநஎச	
குறிப்பே குறித	உசஎ	கொச்சகமஅராக	நகக
குறியதன் இறுதி	டுடு	கொடிநிலை கந்தழி	உகக
குறியதன்முன்னா	கக	கொடிமுன்வரினே	கச
குறியதன்முன்னரு	டுச	கொடுஎன் கிளவி	
குறியெனப்படு	உஅஉ	உயா	உகஅ
குறிலேநெடிலே	நசடு	கொடுஎன் கிளவி	
குறுஞ்சீர் வண்ண	நகந	படாகனக	உகஅ
குறுமையும்நெடு	கந	கொடுப்போஇன்	உஅடு
குறைச்சொற்கிள	உகக	கொடுப்போஎத்தி	உகக
குறைத்தன வாயி	உஉ0	கொண்டுதலை	உஉக
குறையுற உணா	உஅக	கொல்லே ஐயம	கஎக
குறைமென கிளவி	நக	கொள்ளாரா தேஎம	உசஅ
குன்றிசை மொழி	கக	கொற்றவளனை	உகக
கூதிரவேனில	உடுந	கொடுவாழ் குரங்கு	ச0உ
கூப்பமு கழிவும	கஅக	கொழி கூனக	ச0க
கூழை விரித்தல	நஉஅ	நஞ்ஞண நமன	அ
கூர்நும மாற்றமு	நஎஎ	சகரக கிளவியும	கடு
கூறிய கிளவி	உ00		

சகார ஞகாரம்	உ௦	சுட்டுமுதல் இறுதி	
சாயல் மென்மை	ககக	. நிலையும்	சுந
சாஎன் கிளவி	எக	சுட்டு முதல் இறுதி	
சாநதுவரி னல்	உஉ	.. நிலையும் ஒற்	சு௦
சாவ என்னும்	டுக	சுட்டுமுதல் உகரம்	சஉ
சுத்திர வண்ணம்	நகந	சுட்டுமுதல் வகரம்	சச
சுதலும் எறும்பும்	ச௦டு	சுட்டுமுதல் வயினும்	எச
சுதைநதனவரினும்	உ௦டு	சுட்டுமுத லாகிய	
சுதைவீல் எனப	சஉ௦	இகர	நஎ
சுதைவுஎனப படுப	சஉ௦	சுட்டுமுத லாகிய	
சுறந்துழி ஐயம்	உசுசு	ஐயென	சந
சுறப்பி னாகிய	ககசு	சுட்டுமுத லாகிய	
சுறப்பே நலனே	நநச	காரணக்	ககசு
சுறப்பொடு வரு	எஎ	சுட்டுமுத லாகிய	
சுன்னேபேதை	நஉஉ	வகர	அக
சுன்னிலைக கிளவி	கநஉ	சுட்டுமுதற்பெயரு	கசடு
சுோஇயைமருந	நடுசு	சுட்டுமுதற்பெயரே	கசச
சுோகன் ஆதல்	நடுச	சுண்ணம் தானே	உ௦சு
சுோத்தி மிகுபுகழ்	கஅக	சுரமென மொழித	நகச
சுோநிலை தானே	நடுஉ	சூத்திரத்ததுடபொ	சகசு
சுட்டிக கூறா	நநடு	சூழதலும் உசாத	உஅக
சுட்டின் இயற்றைக	டுசு	செநதமிழ் சே ந,த	உ௦சு
சுட்டின முன்னா	டு௦	செப்பினும் வினாவ்	கக௦
சுட்டின முன்னரும்	டுசு	செப்பும் வினாவும்	கக௦
சுட்டுச்சுனை நீடிய	சுக	செப்பே வழீஇயி	கக௦
சுட்டுமுதல் இறுதி		செம்பொருளாயி	உஎ௦
இயல்	டுக	செயதுஎன்னெச்சுத	கஎக
		செயது செயயூச	கசுஅ

செய்பொருளச்சு நகக	சொல்லெதிரா	உஎஉ
செய்யா என்னும் நக	சொல்லென் எச	உக௭
செய்யாயஎன்னும் உகக	சொல்லெனப்படுப	கசஅ
செய்யுள இறுதி கந	சொல்லொடும்குறி	நக0
செய்யுள தாமே நஎ0	சொற்சீர் அடியும்	நகக
செய்யுள மருங்கின்	ஞகார முதலா	நக௭
வேட்கை கூச	ஞகாரை ஒற்றிய	க௭
செய்யுள மருங்கின்	ஞணநம நயரல	க௭
மெய்பெற நகஅ	ஞநஎன் புள்ளிககு	சந
செய்யுள மருங்கி	ஞநமயவ வெனும்	நந
னும் உஉஉ	ஞநமவ இயையி	க௭
செய்யுளமொழி நகக	ஞநமவ என்னும்	அ
செயப்படுபொருளை கஎச	ஞாயிறு திங்கள	நஅஅ
செயற்கைப்பொரு ககக	ஞெமிாதலும் பாய	ககக
செல்லல் இன்னல் கஅஅ	டகார ணகாரம	உ0
செல்வம் புலனே நஉக	டறலள என்னும்	அ
செல்விடைஅமுத ந00	ணகார இறுதி	கூஅ
செல்வினும் வரவி ககச	ணளவென புள்ளி	நச
செவியுறைதானே நக௭	ணனவென் புள்ளி	நச
செழுமை வளனும் ககச	தகரம வருவழி	அ0
செறிவும் நிறைவும் நகஉ	தகுதியும் வழககும்	ககக
சேஎன்மரப்பெயா கூந	தஞ்சக் கிளவி	க௭க
சேரே திரட்சி ககக	தடவும் கயவும்	கக0
சேவற பெயாக ச0அ	தடுமாறு தொழிற	கநச
சொல்லப் பட்டன சஉ0	தடுமாறுவமம்	நசஉ
சொல்லிய கிளவி உக௭	தததங் குறிப்பின	உகக
சொல்லியதொடைநகச	தததம் எச்சமொடு	க௭0
சொல்லிய மரபின ச0ச	தததம் திரிபே	உ0

தததம மரபின	ந௩௭	தனவயின் கரத்த	ந௧௦
தநதையும் தனனை	உ௮௩	தன்னுள் உறுதத	கடுசு
தநநு எ என	க௪௭	தன்னும் அவனும்	உ௩௪
தநநு எ எனும்	உ௦௭	தன்னுறுவேடகை	உ௭௧
தம்மியல கிளப்	௧௨	தனிககுறில முத	ந௪௬
தமமுறு விழுமம்	௩௧௧	தாஅ வண்ணம்	௩௧௨
தமிழன கிளவி	௮௨	தா என் கிளவி	உ௧௮
தரவியல ஒத்தும்	௩௭௨	தாம என கிளவி	கடுசு
தரவின் சுருவகித்	௩௭௪	தாம நாம என்னும்	௪௩௩
தரவின் ருகித	௩௭௩	தாய்என் கிளவி	௭௮
தரவும் போககும்	௩௭௬	தாயககும் உரித	௩௦௧
தரவே தானும்		தாயககும் வரை	உ௭௧
நாலடி	௩௭௨	தாய்போற கழறித	௩௦௨
தரவே தானும்		தாயத்தின் அடை	௩௧௩
நானகும்	௩௭௩	தாயறி வறுதல்	உ௮௩
தலைமைக குணச	௪௧௩	தாவில கொளகை	உ௩௩
தலைவரும் விழும	உ௩௩	தாவில நலலிசை	உ௬௨
தவலருஞ்சிறப்பின்	௩௪௦	தாவே வலியும்	௧௧௩
தவழபவை தாமும்	௪௦௦	தாழ என் கிளவி	௮௨
தற்புகழ கிளவி	௩௦௪	தான் என் கிளவி	கடுசு
தனசீர் உளவழித்	௩௩௬	தான் என பெய	௧௪௪
தன்சீர் எழுத்தின்	௩௩௩	தான்யானஎன்னு	௪௬
தனசீர் வகையினு	௩௩௩	தான்யான் எனும்	௭௭
தன் பா அலவழி	௩௪௧	தானும்பேனும்	௭௭
தனமேற செரு	உ௧௩	தானே சேரலும்	உ௩௨
தன்மைச சொல்லே	௧௧௭	தானை யானை	உ௩௧
தன்மை சுட்டலும்	௧௧௩	தின்கள முன்வரின	௩௮
தன்மை சுட்டின	௧௩௭	தின்களும் நானும்	௬௪

திணைமயக் குறுத	உஉஅ	தொடாஅல்இறு	௫உ
திணையொடுபழகிய	கடுக	தொடைவகை	௩௬௫
திரிபு வேறு கிளப	கூந	தொல்லவை உரை	௩௦௦
தீதலும் தீதத	கக௦	தொழிலிற் கூறும்	கச௩
தும்பை தானே	உ௫௦	தொழிற்பெயரா	
துயவு என் கிளவி	ககசு	யின்	கசச
துவன்று நிறைவா	ககக	தொழிற்பெய ரெல	
துவைத்தலும் சிலை	கக௫	லாம கூஅ,எந,அக,அடு	
துள்ளல் ஒசை	௩௬க	தொனமை தானே	௩௬க
துன்புறு பொழு	௩௦௫	தோடே மடலே	சகச
துக்கியலவகை	௩௬உ	தோழி தாயே	௩௦எ
துங்கல் ஒசை	௩௬க	தோழி தானே	உஅக
துங்கல் வண்ணம்	௩௬ச	தோழியின் முடி	உஅ௦
தெய்வம் அஞ்சல்	௩௩உ	தோழியும் செவிலி	௩௬க
தெய்வம் உணவே	உஉக	தோழியுள்ளுறுத	உக௩
தெரிநத மொழி	௩௬எ	நகர இறுதியும்	கூஎ
தெரிநதனா விரி	௩௬௫	நகையே யழுக்கை	௩௨ச
தெரிநதுடம் படு	௩௨க	நடபின் நடக்கை	௩௦க
தெரிநிலை யுடைய	க௫௩	நடுவுநிலைத் திணை	உஉஎ
தெரிபுவேறு நிலை	கசஅ	நனனும் தும்பியும்	ச௦௫
தெவவுப் பகை	கக௩	நந தும் முரனும்	ச௦௫
தெவுக கொளற	கக௩	நம .யு மேவும்	ககக
தெளிவின ஏயும்	கஎஅ	நமவ என்னும்	ககச
தேரும் யானையும்	௩௬௩	நரியும்அறறே	ச௦க, சக௦
தேற்ற எகரமும்	கூஉ	நலிபு வண்ணம்	௩௬௩
தேற்றம் வினாவே	கஎஅ	நளிபென் கிளவி	கக௦
தேன் என கிளவி	எ௫	நன்றிற் றேயும்	கஅஉ
தொகுத்தல் விரி	சகஎ	நன்றுபெரிதாரும்	கக௩

நனவே களனும்	ககௌ	நிரைமுதலவெண்	நடுௌ
நாட்டம இரணமே	உசுசு	நிரையவண நிற்	நடுக
நாட்பெயாக்கிளவி	எந	நிலநதீ நீாவளி	சகடு
நாடக வழக்கினும்	உசக	நிலபபெயா குடிப	கடுக
நாயும் பலகையும்	அக	நிலம பெயாநது	நடுக
நாயே பனறி	சடுக	நிலனும்பொருளும்	ககக
நாலிரண்டாகும்	நஉச,	நிலா என கிளவி	டுச
	நநௌ	நிலையிற்று அப்	சடுௌ
நாலெழுததாதி	நடுக	நிறததுரு உணாத	ககௌ
நாவிளிமபு வீங்கி	உக	நிறுத்தசொல்லுவ	உசு
நாளமுனதோன	டுௌ	நிறைமொழி மாந	நஅஉ
நாற்சீர்கொண்ட	நடுக	நிறையும் அளவும்	கச
நாற்றமுமதோற்ற	உௌடு	நினரூங் கிசைத	கஉஉ
நானகனஒற்றே	லகா	நீ என ஒரு பெயா	டுஅ
	கௌ, கக	நீ என பெயரும்	டுஅ
நானகனஒற்றே	றகா	நீட்டம்வேண்டின்	டு
நான்கா குவதே,	கஉஅ	நீட வருதல்	டுக
நான்கும் ஐந்தும்	கஅ	நீயிா நீ என	கடுௌ
நிகழ்தகை மருங்	நகஅ	நீயென ஒருபெயா	சந
நிகழநதது கூறி	உநக	நீாவாழ . அறு	சடுௌ
நிகழநததுவினைத	உநக	நீாவாழ நதனும்	சகடு
நிகழ்நத நின்ற	கடுச	நுணமைபுமசருக	நஅஉ
நிமபிரி கொடுமை	நநந	நுமஎனஇறுதிபு	சச
நிரனிற்றுத்தமைத		நுமஎன் இறுதியும்	நஅ
தல்	நசந	நுமஎன ஒருபெயர்	எஉ
நிரனிற்றுத்து அமைத		நுமமின திரிபெயா	கசடு
தலும்	நகந	நுனிளா அணி	உக
நிரனிறை சுண	உடுடு	நுலே காகம்	சகக

நூறுயிரமுன்	க00	பதக்குமுன் வரி	டுசு
நூறு ஊரது	அந	படாகைகப்பெய	எக
நூறு என கிளவி	க00	படரே உள்ளல	ககஉ
நூறுமுன வரினும	கஅ	படையியங்கு	உசந
நெட்டெழுத்திமபா	சஎ	படையுங்கொடி	சகக
நெட்டெழுத்திமபரு	க0	பண்ணைத்தோன	நஉச
நெட்டெழுத்தேழே	கஉ	பண்பிற பெயாப	உசுக
நெடியதன இறுதி		பண்புகொளபெய	கசந,
இயல்பா	அடு	கசச	
நெடியதன இறுதி		பண்புதொகவருஉ	உ0க
இயல்புமா	அ0	பணையே பிழைத	ககஉ
நெடியதனமுன்னா	நஅ	பயப்பே பயனும்	கஅஅ
நெடுஞ்சீர வண	நநக	பாததை மறுத	உகஅ
நெடுவெண...குறு	நசஅ	பாததை வாயில	
நெடுவெண. முந	நஎஎ	எனஇரு	நஅஅ
நெல்லும் செல்லும்	அ0	பாததை வாயில	
நெல்லும்புல்லும்	ச0ந	நாலவா	நகசு
நோநிலைவஞ்சிககு	நடுந	பரவும் பழிச்சும	ககஅ
நேரவணநிறபின	நசஅ	பரிசில பாடாண	சகஉ
நேரினமணியை	நஅ0	பரிபாட டெல்லை	நஎஅ
நேர்ந்துஇயறசீர	நடுக	பரிபாடலலே	நசுக
நொசிவுமநுழை	ககஎ	பல்ல பலசில	கடுஉ
நோயும்இனபமும	ந0அ	பல்லவை நுதலிய	சஉ
பகறபுணாகளனே	உஅஉ	பல்லிதழ இயைய	உக
பசுபுநிறனாகும்	கஅக	பல்லோரபடாக நக	கசஎ
பத்தனஒற்று	கந	பலரறி சொலமுன	சக
பத்தெழுத்தெனப	நடுஉ	பலவயி னுனும்	ககக
பத்தெனகிளவி	அந	பலவற்றிறுதி உரு	டுந

பலவறற்றுதி நீடு டுஉ
 பழிப்பில சூத்திரம சகஅ
 பழுது பயமினறே கக௦
 பறழ் எனப்படினும் ச௦௦
 பனமுறையானும் ககக
 பனமை சுட்டிய கடுக
 பனமைபும. அந ககஉ
 பனமைபும .அம ககடு
 பனமைபும .அன்ன
 . அஃறி ககடு
 பனமைபும. .அன்ன
 உயா ககச
 பனறிபுல் .உழை ச௦க
 பனறிபுல் .நாய ச௦க
 பனனீருயிரும் கடு
 பனனூறு வகை உஅ௦
 பனியெதிரா பருவ உஉஎ
 பனியென வருஉம டுஎ
 பனையின் முன்னா கச
 பனையும் அரையும் கந
 பனையென அளவும் ச௦
 பாங்கருளு சிறப உடுக
 பாங்கன நிமிததம் உஎ௦
 பாட்டி எனபது சக௦
 பாட்டிடைக்கலந நஅந
 பாட்டிடைவைத்த நஅக
 பாட்டு உரைநூலே நக௦
 பாடாண பகுதி உடுக

பாணன கூத்தன நஅடு
 பாபபா அறிவா நஅஎ
 பாபபான் பாங்க நஅடு
 பாராட்டெடுத்தல் நஉக
 பாலஅறி மாபின ககந
 பாலகெழு கிளவி ந௦க
 பாலமயக குற்ற ககஉ
 பாவிரி மருங்கினை நகடு
 பாழ்என கிளவி அந
 பிடிஎன பெண ச௦அ
 பிண்டப பெயரும் கநந
 பிணவல என்னும் ச௦க
 பிணையும் பேணும் ககஉ
 பிரிநிலை வினாவே கஎஅ
 பிரிநிலை வினையே உகச
 பிள்ளை குழவி ச௦ந
 பிள்ளை பெயரும் ச௦க
 பிறப்பே குடிமை நநஉ
 பிறிது பிறிது கநஎ
 பிறிதொடு படா நநக
 ப்ன்பனி தானும் உஉஎ
 பினமுறை ஆக்கிய ந௦உ
 பினமுன கால ககஅ
 பீளன் கிளவி எக
 புகழொடும்பொரு நஎக
 புகுமுகம் புரிதல நஉஎ
 புணாதல் பிரிதல உஉஅ
 புணாந்துடன உகஉ

புணரியல் நிலை	க0	பூலவேல் எனற	அக
புதிதுபடற்	ககஅ	பெண்டென் கிளவி	க0
புதுமை பெருமை	நஉசு	பெண்ணும ஐணும	சகக
புல்லுதல மயக்கும்	உகசு	பெண்ணும பிணை	சக0
புல்லும மரணும	ச0டு	பெணமைச்சினைப	கடுடு
புல்வாய நவவி	ச0க	பெணமை சுட்டிய	
புலவாய் புலிஉழை	ச0சு	உயா	க0அ
புலத்தலும ஊட	உகஅ	பெணமை சுட்டிய	
புலம்பே தனிமை	ககக	எல்லாப	கடுடு
புள்ளி ஈற்றுமுன	நக	பெணமை சுட்டிய	
புள்ளி யிலலா	எ	சினை முதற்	கடுடு
புள்ளி யிறுதியும் .		பெணமை முறைப	கடுடு
சொல்லிய	சக	பெயாநிலைக கிளவி	
புள்ளி யிறுதியும் .		காலந	கஉசு
வலலெழுத்து	நசு	பெயாநிலைக கிளவி	
புள்ளியும் உயிரும	கசசு	யின	உகஅ
புள்ளும உரிய	ச0க	பெயரி னாகிய	கஉடு
புள்ளும வளளும	அடு	பெயரினுமதொழி	ககக
புளிமரக கிளவிகு	டுஎ	பெயரும் தொழி	உக
புறக்கா முனவே	சகச	பெயரும்வினையும்	உந0
புறஞ்செய்ச சிதை	நஉக	பெயரொஞ்சுகிளவி	
புறத்தினை மருந	உசஉ	பெயரொடு	உகடு
புறத்தோ ராங்கட	ந0ந	பெயரொஞ்ச கிளவி	
புறநிலை வாயுறை	நஎஅ	யும்	கஎ0
புறப்பாட்டுவண	நகந	பெருமையும் உர	உசஎ
புனிநென கிளவி	ககஎ	பெருமையும்சிறு	
பூளன ஒருபெயா	சுக	மையும் சிறப	நநடு
பூப்பினபுறப்பாடு	ந0சு		

பெருமையும் சிறுமை
யும் மெய்ப நநஅ
பெற்றம் ஆயின் கூந
பெற்றமும் எருமை
புலி ச௦௭
பெற்றமும் எருமை
பும ச௦௯
பெற்றதரும் பெரு உகந
பேடையும்...நாடி ச௦௯
பேடையும்...பெட நகக
பேமநாம உரும ககக
பையுளும் சிறுமை ககஉ
பொய்யும் வழுவும் உஅடு
பொருட்குத திரி உ௦௦
பொருட்குப்பொரு உ௦௦
பொருடெரிமருங் உ௦௭
பொருணமைசுட கஉடு
பொருணமைதெரி கசஅ
பொருளவயின் உநந
பொருளென நகச
பொருளே உவமம் நநடு
பொருளொடு ககக
பொழிப்பும் ஒருஉ நகஉ
பொழுதுதலை நஉ௦
பொழுதும்...உட உநக
பொழுதும்...காப நகஉ
பொறபே பொலிவு ககஉ
பொனஎன கிளவி எஅ

போக்கியல் வகை நஉஉ
போல மறுப்ப நநஎ
மஃகான...அததே சச
மஃகான .வவவுந அ
மககள் எனனும் அடு
மககள் தாமே ச௦௯
மககள் நுதலிய உசஉ
மகடுஉ மருங்கின கடுஅ
மகப்பெயாக கிளவி நுஉ
மகர இறுதி கூக
மகரத தொடர் கஅ
மகவும் பிள்ளையும் ச௦உ
மகனவினை கிளப எஅ
மங்கல மொழியும் நஉஉ
மண்டிலமகுட்டம் நகஅ
மதவே மடனும் ககஅ
மயிலும் எழாலும் ச௦௭
மரப்பெயாக்கிள
விககமமே அக
மரப்பெயாக கிளவி
மெல்லெழுத்து நுஉ
மரபுநிலை திரிதல சகக
மரபுநிலை திரியா...
உரைபடு சகக
மரபுநிலை திரியா ...
விரவும் உநக
மரபுநிலை திரியின் சகக
மரபே தானும் நகக

மருடபா ஏனை	நகூஉ	மாரைக் கிளவியும்	ககூஉ
மருவின தொகுதி	உகூ	மாவும் மாககளும்	ச0டு
மலலல வளனே	கஅஅ	மாற்றருங் கூற்றம்	உடுகூ
மழவும குழவும	கஅகூ	மாற்றருகு சிறப	நகூகூ
மழையென கிளவி	கூச	மாறுகொள	கூடு
மற்றுஎன கிளவி	கஎகூ	மாறுகோள	கூஉ
மற்றையது என	கஎகூ	மிககதன் மருங்	கஎஉ
மறங்கடைக்கூட்டி	உசச	மிககபொருளி	நகடு
மறுதலைக கடாஅ	சககூ	மிகுதியும் வனப்	ககூஅ
மறைகருங் காலை	உகஎ	மியாஇக மோமதி	கஅ0
மறைநத ஒழுக	உஅந	மின்னும் பின்னும்	எடு
மறைநதவற் காண்	உஎஉ	மீன் எனகிளவி	எடு
மறைவெளிப்படுத	நஅச	முச்சீர முரறகை	நடுஅ
மனறஎன கிளவி	கஎகூ	முச்சீ ரானும்	நடுந
மனனா பாவகின	உநஉ	முட்டுவயின	நநகூ
மனனாப பொரு	ககடு	முடுகியல வரை	நடுஅ
மன்னும் சின்னும்	எச	முடுகு வண்ணம்	நகூடு
மனைவிஉயாவும்	நகஎ	முதல எனப்படுவது	
மனைவி தலைததாள	ந00	அயிந	உஉகூ
மனைவி முன்னாக	ந00	முதல எனப்படுவது	
மனையோளகிளவி	நஅஎ	நிலம்	உஉகூ
மாஎன கிளவி	கஅ0	முதலகரு உரிப	உஉகூ
மாட்டும் எச்சமும	நகூகூ	முதலதொடை	நஎச
மாததிரை எழுத	நசச	முதலமுன்னுவரின	கநந
மாததிரை முதலா	நகூடு	முதலவழி யாயி	சஉ0
மாதா காதல	ககூகூ	முதலா ஏன	ககூ
மாமரக கிளவியும்	டுடு	முதலிற் கூறுஞ்	கநகூ
மாயோன மேய	உஉகூ		

முதல் ரெண்ணின		முறைப்பெயர்மருங	
ஒற்று	கச	கினகெழு	நகடு
முதல் ரெண்ணின		முறைப்பெயர்மருங	
முன	கௌ	கின ஐன	கசஉ
முதலும் சினையும்		முன உயிர	கக
என்று	நகடு	முனஎன கிளவி	எஅ
முதலும் சினையும்		முனநிரை உறினு	நசஅ
பொருள	கநந	முன்னத்தின்	உஉக
முதலொடு புணாந	உஎ0	முன்னிலைசுடடிய	உஉஉ
முதற்சினைக்கிளவி	கநந	முன்னிலைப	
முதனிலை எண்ணி	க0உ	புறமொழி	ந00
முதனிலை நீடினும்	கக	முன்னிலைமுன	உகக
முநநாள அல்லது	உஅ0	முன்னிலை யாக	உசஅ
முநநிலைக காலமும	கக	முன்னிலை வியங	ககக
முநநீர் வழக்கம்	உநந	முன்னைய நான்	உசக
முயற்சிக்காலத்து	உஅஉ	முன்னைய மூன்	உஎ0
முரஞ்சலமுதிர	ககக	முனைவுமுனிவா	ககக
முரணஎனதொ	கக	முனகாவெருகு	ச00
முழுதெனகிளவி	ககக	முடிம கடமையும்	சக0
முழுமுதல்அரண	உசஅ	முப்பே பிணியே	நஉடு
முறபடக்கிளத்	ககக	முவளபு இசைத்	ச
முற்றிய உமமை	கஅந	முவாறெழுத்தே	நடுஉ
முற்றியலுக்காமும	நசஎ	முனைநதெழுத்	நடுஉ
முற்றியலுக்காமொடு	கக	முனறன் . நகாரம்	கஅ
முறைப் பெயாக		முனறன்...பகரம்	கடு
கிளவி ஏயொடு	கசந	முனறன் . வகாரம்	கௌ
முறைப் பெயாக்		முனறன்...வகாரம்	கக
கிளவி முறை	கசடு	முனறன்...வநதே	கக

மூன்றன முதனிலை கூள	மெல்லெழுத்து .
மூன்றனும் ஐந்த் கநச	னகார எக
மூன்றருகுவதே கஉஎ	மெல்லெழுத்து உற
மூன்றுதலை யிட்ட உச	மூம...ருளவே எக
மூன்றும் ஆறும கூடு	மெல்லெழுத்து உற
மூன்றும் நான்கும் கூள	மூம.. ருளவே செல்
மூன்றுறுப படக நஅக	வழி கூள
மெய்யுயிர நீங்கின் நக	மெல்லெழுத்து மிகி
மெய்தொரி வகை சகந	னும எஉ, எடு
மெய்தொடடுப உசுஅ	மெல்லெழுத்துமிகு நசு
மெய்நிலை சுட க	மெல்லெழுத்தெனப எ
மெய்ப்பெயாமருங் உசுக	மொழிமுத லாகும் நச
மெய்பெறக கிளந ககக	மொழியினும் பொ நசுந
மெய்பெறுமஅவை ந அடு	மொழியெதிரா ந0டு
மெய்பெறுமரபின நசுச	மோததைபும ச0எ
மெய்யின அளபே சு	மோனை எதுகை நசுஉ
மெய்யின இயக்கம் கஉ	யகர இறுதி எஅ
மெய்யின இயற்கை சு	யகரம் வருவழி அஅ
மெய்யின வழியது எ	யரழ என்னும் புள அ
மெய்யோ டியையி டு	யரழ என்னும் மூன கந
மெல்லிசை வண் நகஉ	மெல்லொற்று வலி அக
மெல்லெழுத்தாறும உஉ	மெனமையும் இடை உக
மெல்லெழுத்த தியை எடு	மேலோர் முறை உநஉ
மெல்லெழுத்து...	மேலோர் மூவாக உஅடு
அவ்வெழுத அக	மேவிய சிறப்பின உநஉ
மெல்லெழுத்து...	மேற்கிளநதெடுத சகஅ
னகார அச	மைந்துபொரு உடுக

மொழி கரந்து	ந௭௦	வகார மிசையும	௭௩
மொழிப்படுத	௧௩	வசையொடுமநசை	௩௭௧
மொழிப்பொருட	௨௦௧	வஞ்சிச சீரென	௩௪௧
மொழிமாற்றியற	௨௦௭	வஞ்சிததூககே	௩௩௮
யவமுன் வரினே	௩௦	வஞ்சிதானே	௨௪௬
யாஅா என்னும	௧௬௩	வஞ்சி மருங்கின	௩௪௧
யாகா பிறபிறக	௧௮௨	வஞ்சி மருங்கினும	௩௩௦
யாமு குதிரையும்	௪௦௧	வஞ்சியடியே	௩௩௩
யாணுக கவினாகும	௧௬௮	வடசொற கிளவி	௨௦௪
யாதன் உருபிற்	௧௩௭	வண்டும பெண்டும	௧௦
யாது எவன என	௧௧௪	வண்டேஇழையே	௨௬௬
யாதென்இறுதியும		வண்ணகந்தானே	௩௭௩
..அன்றொடு	௪௮	வண்ணத்தினவடி	௨௦௧
யாதென் இறுதியும		வண்ணந தாமே	௩௬௩
..உருபியல	௧௦	வண்ணந தானே	௩௬௧
யாமரக கிளவியும	௩௪	வண்ணம பசுநது	௩௧௦
யாவின மொழியே	௧௨	வண்ணம வடிவே	௧௨௧
யாவென வினாவின்	௪௩	வம்புநில யினமை	௧௧௧
யாவென வினாவும்	௪௨	வயவலி யாகும	௧௧௬
யாறும குளனும	௩௦௬	வயா என் கிளவி	௧௧௭
யானையும் குதிரை	௪௦௨	வரன்முறை மூன்	௩௧
ரஃகான ஒற்றும்	௧௦௮	வருத்த மிகுதி	௩௧௭
ரகார இறுதி	௭௧	வரைவிடை	௨௭௪
லகார இறுதி	௭௧	வல்என கிளவி	௮௦
லன என...முன்னா	௩௪	வல்லிசை வண்	௩௧௨
லன என. யிறுதி	௧௦௩	வல்லெழுத தியற	௩௨
ஊஃகான் மெய	௨௮	வல்லெழுதது	
வகரக கிளவி	௧௮	...மிலலை	௩௪

வல்லெழுத்து ..மிலலை		வாரா மரபின	உக0
ஒலவழி	௫௭	வாழத்தியலவகை	௩௬௬
வல்லெழுத்து முத	உ௭	வாழிய என்னும்	௫௨
வல்லெழுத்து தென்ப	௭	வாள ஒளி யாகும்	௧௯௬
வல்லொற்றுத ..		விசைமரக கிளவி	௬௩
மிசுமே	௯௧	விட்டுஅகல் வின்றி	௪௧௯
வல்லொற்றுத...		விண என வருஉம	௬௮
வருவழி	௮௮	வியங்கோள எண	௧௧௮
வழககு எனப்படு	௪௧௬	வியலஎன கிளவி	௧௧௬
வழககொடுசிவ	உ௬0	விரவியும் வருஉம	௩௩௪
வழங்கியல்மருங்	உ௬0	விராஅய் வரினும்	௩௫௫
வழிபடு தெய்வம்	௩௬௬	விராஅய் தீளையும்	௩௫௭
வழியின் நெறியே	௪௧௭	விருந்தே தானும்	௩௬௬
வழியெனப்படுவது	௪௧௬	விரை சொல	உ௧௧
வளிஎன வருஉம	௫௭	விலலும் வேலும்	௪௧௪
வறிது சிறிதாகும்	௧௧௨	விழுமம் சீமை	௧௧௪
உன்புற வருஉம	௧௭௩	விழைவின் தில்லை	௧௭௮
உன்றொடாமொழி	௮௯	விழைவே காலம்	௧௭௭
வனப்பியலதானே	௩௬௫	விளிகொளவதன	௧௨௪
வாகை தானே	உ௫௨	விளியெனப் படுப	௪௪௧
வாயில் உசாவே	௩௮௮	விரப்பும் உறப்பும்	௧௧௩
வாயிற் கிளவி	௩௨௧	வினாவும் செப்பே	௧௧0
வாயுறை அவை	௩௬௬	வினைபயன மெய்	௩௩௪
வாயுறை , வயங்க	௩௬௬	வினையின நீங்கி	௪௧௬
வாங்கோட்டியானே	௪0௬	வினையினதொருதி	உ0௮
வாராதல் போகல்	௧௯0	வினையின் தோன்	௧0௯
வாராக காலத்தும்	௧௭௧	வினையினும்பண்பி	௧௪௫
வாராக்காலத்துவி	௧௭௪	வினையுயிர மெலி	௩௩0

வினையெஞ்சு கிள
 விககு வினை ௨௬௪
 வினையெஞ்சு கிள
 விக்கும முன ௬௦
 வினையெஞ்சு கிள
 விபும உவம ௫௦
 வினையெஞ்சு கிளவி
 யும வேறு ௨௨௦
 வினையெனப்படு ௧௬௦
 வினையே குறிப்பே ௧௭௮
 வினையே செய்வது ௧௩௮
 வினையொடு நிலையி ௧௮௫
 வினையின பிரிந ௩௦௭
 வினைவேறுபடாஅ ௧௨௦
 வினைவேறு படுஉம ௧௧௧
 வெணசீர ஈற்றசை ௩௫௦
 வெண்டளை விரவி ௩௫௭
 வெணபா இயலி ௩௫௧
 வெணபா உரிச்சீர ௩௪௧
 வெணபாட்டு ஈற ௩௫௧
 வெமமைவேண்டல ௧௧௨
 வெயிலஎன் கிளவி ௮௧
 வெரிந என் இறுதி ௬௭
 வெளிப்பட வரை ௨௮௪
 வெளிப்படு சொல ௧௮௭
 வெளிப்படை ௨௮௪
 வெறியறி சிறப ௨௪௫
 வேடகை ஒருதலை ௨௬௭

வேட்கை மறுதது ௩௧௩
 வேண்டிய கல்வி ௩௦௬
 வேந்தாவிடு தொழி ௪௧௪
 வேந்தாவிடு முனை ௨௪௩
 வேந்தாவினை ௨௩௩
 வேந்தாறு தொழி ௩௦௬
 வேழக குரித்தே ௪௦௬
 வேளாண மாந ௪௧௪
 வேற்றுமைக கண்ணும்
 அதனே ௫௨, ௫௪, ௫௮
 ௫௧, ௬௧, ௬௨.
 வேற்றுமைக கண்ணும்
 அதனே ஒகரம் ௬௫
 வேற்றுமைக கண்
 ணும் வல் ௩௪
 வேற்றுமைக்கு உக ௬௭
 வேற்றுமை குறித்த ௨௬
 வேற்றுமைத்தொ ௨௦௮
 வேற்றுமைதாமே ௧௨௪
 வேற்றுமைப்பொ ௧௩௧
 வேற்றுமை மருங் ௧௪௦
 வேற்றுமையல் ஆ ௮௧
 வேற்றுமையல். இஐ ௩௭
 வேற்றுமையல்..எண் ௬௧
 வேற்றுமையல்...குறு ௭௭
 வேற்றுமையாயின்
 ஏனை இரண்டும் ௭௩

வேற்றுமையாயின்		முகார இறுதி .	அஉ
ஏனென எகிடுனெடு	எசு	ளஃகான் ஒற்றே	க௦அ
வேற்றுமை வழிய	உஎ	ளகார இறுதி	அச
வேறுபட வந்த	நசக	னஃகான் ஒற்றே	க௦அ
வேறு வினைப்	ககஅ	னஃகான் றஃகான்	உஅ
வைகறை விடியல்	உஉஎ	னகார இறுதி	எந
வைசிகன் பெறுமே	சகந	னகார இறுவாய்ப	டு
வையே கூடாமை	ககக	னகாரை முன்னா	கந
முகர உகரம்	கூ௦	னரலள என்னும்	கசஉ

